

סדר

קינות

לתשעה באב

כמנהג אשכנז המובהק

מוגה ומתוקן על פי סידורים ישנים

עם מגילת איכה ו'קרבו גוים'

עם ביאורי המילים הקשות

בתוספת סדר מנהגי תשעה באב

נערך ע"י

אברהם בלאאמו"ר אורי מנחם אומן שליט"א

תשעה באב התשע"ד

©

כל הזכויות שמורות
מותר להדפיס ולהשתמש

להערות נא לפנות בטלפון 05271-35863

או בכתובת gmail.com@5804286

פֶּתַח דָּבָר

כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַתְּבוֹנְנֵי וְקָרְאֵי לְמִקְוֵנוֹת וְתִבּוֹאֵינָה וְאֶל-הַחֲקֻמּוֹת שְׁלַחֵנוּ וְתִבּוֹאֵנָה: כְּדִי לְהִתְאָבֵל כְּרֹאֵי עַל יְרוּשָׁלַיִם, דְּרוֹשׁ חֲכָמָה וְהַתְּבוֹנְנוֹת בְּקִינּוֹת, בְּנוֹסֵף עַל הַצּוֹרֵךְ לְלַמּוֹד כֹּל פִּיּוֹט שְׂאוֹמְרִים בְּכֹל הַזְדַּמְנוֹת, בְּקִינּוֹת הַנְּבִיא נוֹתָן דָּגֵשׁ מִיּוֹחַד עַל הַהַתְּבוֹנְנוֹת וְהַהֲבֵנָה.

וְהִנֵּה, יֵשׁ הַיּוֹם סַפְרֵי קִינּוֹת רַבִּים עִם פִּירוּשִׁים שׁוֹנִים עַל סֵדֵר הַקִּינּוֹת לַעֲדוֹת הַשּׁוֹנוֹת. אֲךָ מִתְּפַלְלֵי נוֹסַח אֲשַׁכְּנֵנוּ הַמּוֹבָהק עַדִּיךְ נֶאֱלָצִים לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּקִינּוֹת לֹא שׁוֹם בִּיאֹר. (לְכָה"פ לֹא בַלְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ). בְּעוֹד כ"ב מִתּוֹכָם לֹא נִמְצְאוֹת כֹּלֵל בְּקִינּוֹת פּוֹלֵךְ וְלִיטָא, וְכַמֵּעַט אֵינִן לְמִצּוֹא לְהֵם פִּירוּשׁ הַיּוֹם בְּשׁוֹם מִקּוֹם.

בְּשָׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת הַדְּרִיֶּשֶׁה לְפִירוּשׁ כֹּזֶה גְדֻלָּה וְהוֹלָכָת, נִפְתַּחִים עוֹד וְעוֹד בְּתֵי כְּנִסְיוֹת כַּמְנַהֵג אֲשַׁכְּנֵנוּ, וְגַם אֲנָשִׁים שְׂאִינָם מִבְּנֵי הַקְּהִילוֹת בְּאִים לְהִשְׁתַּתֵּף בְּתַפִּילוֹת תְּשׁוּעָה בָּאֵב, בְּכַדִּי לּוֹמֵר אֶת הַקִּינּוֹת בְּצוּרָה הַרְּאוּיָה עַל פִּי הַפּוֹסְקִים, בְּאֹפֶן שֶׁרַק הַחֲזוֹן מִקּוֹנֵן בְּקוֹל רֶם וּבִנְיָגוֹנֵי עֶצֶב, וְהַקְּהֵל מִצְטַרְפִּים אֵלָיו בְּאִמִּירַת "אוֹי", "אוֹי מַה הִיא לָנוּ", "בְּצִאֲתֵי מִמְצָרִים", וְדוֹמִיָּהִם. (רֵאָה לְמִשַׁל טוֹש"ע או"ח תְּקַנְט ג. וְשֵׁם בְּדַרְכֵי מִשָּׁה ב. וּבְמַג"א ס"ק ד. וּבְמִשְׁנ"ב ס"ק טו, וְעוֹד רַבִּים).

קוֹנְטֵרֶס זֶה מִיּוֹעֵד לְתַת מַעֲנָה בְּסִיסֵי לְצוֹרֵךְ חָשׁוּב זֶה, וְלִסְיֵעַ לְמִתְפַּלֵּל לְהַבִּין אֶת תּוֹכֵן הַקִּינָה תוֹךְ כְּדִי קְרִיאָה. (וְכַמּוֹבֵן יֵשׁ לְצִיִּין שֶׁהוּא לֹא בָּא לְהַחֲלִיף לִימּוֹד מַעֲמִיק שֶׁל הַקִּינּוֹת, שֶׁרְמוּזִים בְּהֵם הַרְּבֵה מְדַרְשֵׁי חַז"ל וְאֲגֻדוֹת הַחֹרֶבֶן, וְרוֹבֵם אֵינָם כֹּלּוֹלִים בְּחִיבּוֹר שֶׁלְּפָנֵינוּ. וְבַע"ה יוֹפִיעוּ בְּהוֹצָאָה הַמּוֹרְחַבַת שֶׁל ר' שְׁמַעוֹן שׁוֹסְטֵר).

הַשְּׁתַּדְּלֵתִי לְבֹאֵר אֶת כֹּל הַמִּילִים שְׂאִינֵן בְּשִׁימוֹשׁ בְּעִבְרִית שֶׁל יִמֵּינוּ, וּבְמִקּוֹמוֹת מְסוּיָיִמִים גַּם נוֹסְפוּ מִיֵּלָה אֹו שְׁתִּים לְהַשְׁלִים הַבְּנַת הַעֲנִיִין. הַפִּירוּשׁ בְּנוֹי וּמְלוֹקֵט מִמִּקּוֹמוֹת שׁוֹנִים, וְכַמּוֹ שֶׁהוֹזְכַר לְעִיל, אֵינּוּ פִירוּשׁ מוֹשְׁלָם, וְאֵינּוּ מִקִּיף כֹּלֵל אֶת כֹּל מַה שְּׂצָרִיךְ לְהַקִּיף.

נוֹסַח הַקִּינּוֹת הוֹגָה וְהוֹתָאֵם לְנוֹסַח שֶׁהִיא מִקּוֹבֵל בְּאֲשַׁכְּנֵנוּ בְּמֵאוֹת הַשָּׁנִים שֶׁקִּדְמוּ לְמַחְזוֹרִיָּהִם הַמְּתוֹקְנִים שֶׁל רוֹו"ה וְר"י בְּעַר בְּרַעְדְּלֵהִים. (תִּיקוֹנִים שֶׁלֹּא תִמִּיד הִיוּ מִקּוֹבֵלִים וּמוֹסַכְמִים עַל גְּדוּלֵי וּפּוֹסְקֵי דוֹרָם, וּבְפִרְט מֵהַדוֹרֵת ר"י בְּעַר). וְעַל כֵּן הוּא שׁוֹנָה בְּמֵאוֹת מִקּוֹמוֹת מִקִּינּוֹת רַעְדְּלֵהִים (בְּעַר) הַנְּפּוֹצוֹת הַיּוֹם בְּקְהִילוֹת אֲשַׁכְּנֵנוּ. בְּרוֹב הַמְּכַרְיֵעַ שֶׁל הַשִּׁינוּיִים לֹא הִעֲרַתִּי כֹּלֵל כְּדִי לֹא לְהַכְּבִיד עַל הַקּוֹרָא, וְרַק בְּמִקּוֹמוֹת שְׂמִדוּבֵר בְּשִׁינוּיִים מִשְׁמַעוֹתִיִים מְאוּד, הַצְּגַתִּי אֶת נוֹסַח רַעְדְּלֵהִים לְמַטָּה בְּהַעֲרָה.

הַרְּשִׁימָה הַמְּפּוֹרְטַת שֶׁל הַשִּׁינוּיִים וּמִקּוֹרוֹתֵיהֶם נִמְצְאָת בִּידֵי וְאוֹכֵל לְהַעֲבִיר אוֹתָהּ לְכֹל דוֹרָשׁ.

חָשׁוּב לְצִיִּין שְׁעִבּוֹדַת הַגְּהַת הַנוֹסַח הִינָה הַתְּחַלְתִּית, וְאֵינָה מוֹשְׁלַמַת לְגַמְרִי. וְלִסְיוֹם אוֹדָה לְכֹל הַעוֹזָרִים וְהַמְּסִיִיעִים לְהַכְּנַת קוֹנְטֵרֶס זֶה, וּבְפִרְט לְר' שְׁמַעוֹן שׁוֹסְטֵר (מַחְבֵּר הַקִּינּוֹת הַמְּבּוֹאֲרוֹת נוֹסַח אֲשַׁכְּנֵנוּ הַמּוֹבָהק שְׁעוֹמֵד לְרֵאוֹת אֹוֹר בְּקִרְוֹב) שֶׁהוֹשִׁיט לִי הַרְּבֵה עֲזָרָה וְסִיוֵעַ גַּם בְּנוֹסַח וְגַם בְּפִירוּשׁ. וְיֵהִי רְצוֹן שֶׁלֹּא תִצָּא תְּקֵלָה מִתַּחַת יְדֵינוּ, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּנַחְמַת צִיּוֹן בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ אִמֵּן.

אַבְרָהָם אוֹמֵן

ליל תשעה באב

במנחה של ערב תשעה באב, נעימת חזרת השי"ץ היא כבכל ימות השנה. אין אומרים תחנון, ובשבת אין אומרים צדקתך, ואין מנגנים 'יתקבל' כבשאר ימים שא"א צדקתך. (ובשבת זו בלבד יש מרבותינו שהנהיגו לאכול סעודה שלישית אחרי מנחה, ויש שנהגו לאכול לפני מנחה כמו בכל השנה). חולצים מנעלים לפני לכתם לבית הכנסת. במוצ"ש יש נוהגים לחלוץ אחר ברכו, ויש נוהגים לחלוץ לפני הליכה לבי"ה, אחרי אמירת 'ברוך המבדיל'. ובכל מקום השי"ץ חולץ לפני ברכו. מהפכים את הפרוכת, המפות והכיסויים (ואין מסירים אותם), אך מסירים את החלק העליון והנפרד של הפרכת ('כפורת').

עוטפים את ספר התורה במעיל שחור. (במוצ"ש עוטפים אחרי ערבית). אין אומרים 'שיר המעלות' וחצי קדיש לפני ערבית אף כשמתפללים אחר צאת הכוכבים. ואין אומרים 'לדוד ברוך' ו'למנצח בנגינות' אם הוא מוצ"ש.

מכבים את רוב האורות לפני 'והוא רחום'. ובמוצ"ש מכבים אחר שמונה עשרה. שי"ץ מתפלל בלי עטיפת טלית.

מתפללים בקול נמוך דרך אבל, ויש עומדים בתפילה עד אמירת 'איכה'. אחר שמונה עשרה אומרים קדיש שלם בלא 'יתקבל'. (כשחל במוצ"ש אין אומרים 'ויחי נועם' ו'ויתן לך'. וחזן מברך בקו"ר 'בורא מאורי האש' וכ"א מברך לעצמו בבי"ה בלחש, ויש שחוזרים ומברכים בביתם להוציא את בי"ב).

הקורא והשי"ץ יושבים על מדרגה שלפני ארון הקודש, והקהל על הקרקע או על מושבים נמוכים. הקורא מברך על המגילה. (אם אינו קורא מתוך הקלף י"א שאין מברכים). בכל פרק ופרק מרים הקורא קולו יותר מקודמו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מקרא מגילה:

אִיכָה | יִשְׁבֶּה בְּדָד הָעִיר רַבָּתִי (מרוגה) עִם הַיְתָה כְּאַלְמָנָה רַבָּתִי בַּגּוֹיִם שְׂרָתִי (שולסט) בַּמְדִּינֹת הַיְתָה לְמָס׃ בְּכֹו תִבְכֶּה בְּלִילָה וְדַמְעָתָה

עַל לַחֲיָה אֵין לָהּ מִנְחָם מִכָּל־אַתְבֵּיָה כָּל־רַעֲיָה בְּגָדוּ בָּהּ תִּיּוּ לָהּ לְאִיבִים׃ גָּלְתָה יְהוּדָה מֵעֲנִי וּמִרַב עֲבֹדָה הִיא יִשְׁבֶּה בַּגּוֹיִם לֹא

מִצָּאָה מְגוּת כָּל־רַדְפֵיהָ הַשְׁיִגוּתָּ בֵּין הַמְצָרִים׃ (גרות) דְּרָכֵי צִיּוֹן אֲבֵלוֹת מִבְּלִי בְּאֵי מוֹעֵד כָּל־שְׁעָרֶיהָ שׁוּמְמִין כַּהֲנִיָּה נֶאֱנָחִים בְּתוֹלְתֶיהָ

נוֹגוֹת וְהִיא מֵר־לָהּ׃ הִיּוּ צָרֶיהָ לְרֹאשׁ אִיבֵיהָ שְׁלוֹ (שקט) כִּי־יִהְיֶה הַוְגָה (ציערה) עַל רַב־פְּשַׁעֶיהָ עוֹלָלֶיהָ הִלְכוּ שְׁבִי לְפָנֵי־צָר׃ וַיֵּצֵא

(מִן בַּת) מִבַּת־צִיּוֹן כָּל־הַדָּרָה הִיּוּ שָׂרֵיהָ כְּאֵילִים לֹא־מִצָּאוּ מִרְעָה וַיִּלְכוּ בְּלֹא־כֶחַ לְפָנֵי רוּדְף׃ זָכְרָה יְרוּשָׁלַם יָמֵי עֲנִיָּה וּמְרוּדֶיהָ

כָּל מַחְמֹדֶיהָ אֲשֶׁר הִיּוּ מִיָּמֵי קָדָם בְּנִפְלַ עֲמָה בִּיד־צָר וְאֵין עוֹזֵר לָהּ רְאוּתָ צָרִים שָׁחֲקוּ עַל מִשְׁבַּתָּהּ׃ חֲטָא חֲטָאָה יְרוּשָׁלַם עַל־כֵּן

לְנִיבְתָה (וודדת) הַיְתָה כָּל־מְכַבְּרֶיהָ הַזִּילוּתָ (זלזלו בה) כִּי־רָאוּ עֲרוֹתָהּ (חולשתה) גַם־הִיא נֶאֱנָחָה וַתִּשָּׁב אַחֲרָ׃ טְמֵאָתָה בְּשׁוֹלֵיָה לֹא זָכְרָה

אַחֲרֵיתָהּ וַתִּרְדַּ פְּלָאִים (מעל הטבע) אֵין מִנְחָם לָהּ רְאָה יְהוָה אֶת־עֲנִיָּי כִּי הִגִּדִיל אוֹיֵב׃ יְדוּ פֶרֶשׁ צָר עַל כָּל־מַחְמֹדֶיהָ (ס"ת) כִּי־רָאָתָה גּוֹיִם

(עמון ומואב) בָּאוּ מִקְדָּשָׁה אֲשֶׁר צִוִּיתָה לֹא־יָבֹאוּ בִקְהָל לָךְ׃ כָּל־עֲמָה נֶאֱנָחִים מִבְּקָשִׁים לָחֵם נָתַנוּ (מחמודיהם) מַחְמֹדֶיהָם בְּאֶכָל

לְהַשִּׁיב נַפְשׁ רְאָה יְהוָה וְהַבִּיטָה כִּי הִיִּיתִי זוֹלָלָה׃ (רעבתנית) לֹא (תבוא כזו צרה) אֲלֵיכֶם כָּל־עַבְרֵי דְרָךְ (עבריינים) תִּבְיטוּ וּרְאוּ אִם־יִגַּשׁ מִכָּאוֹב

כְּמִכָּאֲבֵי אֲשֶׁר עוֹלָל לִי אֲשֶׁר הַוְגָה (ציערני) יְהוָה בַּיּוֹם חֲרוֹן אַפּוֹ׃

מִמָּרוֹם שְׁלַח-אֵשׁ בְּעֶצְמֹתַי (במבצרי) וַיִּרְדְּנָה (הכניעם) פָּלַשׁ רֶשֶׁת לְרַגְלֵי
 הַשִּׁיבְנֵי אַחֲזֹר נִתְנַנֵּי שְׁמֵמָה כָּל-הַיּוֹם דָּוָה: נִשְׁקָד (היה מסומן לזכרון)
 עַל פְּשָׁעַי בְּיָדוֹ (של ה') יִשְׁתַּדְּגוּ (נאחזו בקליעות) עָלוּ עַל-צִוְּאָרַי הַכְּשִׁיל כַּחֲזִי
 נִתְנַנֵּי אֲדָנִי בְיָדֵי לֹא-אוֹכַל קוֹם: סֵלָה (רמס) כָּל-אֲבִירַי | אֲדָנִי
 בְּקַרְבֵי קָרָא עָלַי מוֹעֵד לְשֹׁפֵר בַּחוּרַי (כמו-) גַּת דָּרָךְ אֲדָנִי לְבַתּוּלַת
 בַּת-יְהוּדָה: עַל-אֲלֵהָ | אֲנִי בּוֹכֶיָה עֵינַי | עֵינַי יִרְדֶּה מִיָּם כִּי-רַחֵק
 מִמֶּנִּי מִנְחָם מְשִׁיב נַפְשֵׁי הָיוּ בְנֵי שׁוֹמְמִים כִּי גִבֵּר אוֹיֵב: פָּרֹשָׁה
 צִיּוֹן בְּיָדֶיהָ אֵין מִנְחָם לָהּ צִוְּהָ יְהוָה לְיַעֲקֹב (שיהיו) סְבִיבּוֹ צָרָיו הַיְתָה
 יְרוּשָׁלַם לְגִדָּה (מרוחקת) בֵּינֵיהֶם: צַדִּיק הוּא יְהוָה כִּי פִּיהוּ מְרִיתִי
 שָׁמְעוּ-נָא כָּל-הָעַמִּים (עמים) וּרְאוּ מִכְּאֲבֵי בַתּוּלַתִי וּבַחוּרַי הֶלְכוּ
 בַּשָּׁבִי: קָרָאתִי לְמֵאֲהָבִי הַמָּה רַמּוֹנֵי כַּהֲנֵי וּזְקֵנֵי בָּעִיר וְנֻעְוּ
 כִּי-בִקְשׁוּ אֲכַל' לָמוּ וַיִּשְׁיבוּ אֶת-נַפְשָׁם: רְאֵה יְהוָה כִּי-צָר-לִי מַעַי
 חֲמַרְמָרוּ (כווצו) נִהַפְּךְ לִבִּי בְּקַרְבֵי כִּי מָרוּ מְרִיתִי מִחוּץ שְׁפֹלַה-חֶרֶב
 בַּבַּיִת כַּמּוֹת: שָׁמְעוּ כִּי נֶאֱנַחָה אֲנִי אֵין מִנְחָם לִי כָּל-אוֹיְבֵי שָׁמְעוּ
 רָעַתִּי שָׁשׂוּ כִּי אֲתָה עֲשִׂיתָ הַבָּאת יוֹם-קָרָאתָ וַיְהִי כַּמֶּנִּי: תָּבֹא
 כָּל-רָעַתְּם לְפָנַי וְעוֹלָל לָמוּ כַּאֲשֶׁר עוֹלָלְתָ לִּי עַל כָּל-פְּשָׁעַי כִּי-רַבּוֹת
 אֲנַחְתִּי וְלִבִּי דָוִי:

אֵיכָה יָעִיב בְּאִפּוֹ | אֲדָנִי אֶת-בַּת-צִיּוֹן הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ תַּפְּאֶרֶת
 יִשְׂרָאֵל וְלֹא-זָכַר הַדָּם-רַגְלָיו (בהמ"ק) בְּיוֹם אִפּוֹ: בַּלַּע אֲדָנִי (לא)
 וְלֹא חָמַל אֶת כָּל-נְאוֹת יַעֲקֹב תָּרַס בְּעֶבְרַתּוֹ מִבְּצֻרֵי בַת-יְהוּדָה
 הַגִּיעַ (השפילם) לְאֶרֶץ חָלָל מִמְּלֻכָה וְשָׁרִיָּה: גִּדַּע בְּחַרְי-אֶף כָּל
 קָרְו (כבוד) יִשְׂרָאֵל הַשִּׁיב אַחֲזֹר יְמִינוֹ מִפְּנֵי אוֹיֵב וַיִּבְעַר בְּיַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר
 לָהֶבֶת אֲכָלָה סָבִיב: דָּרָךְ קִשְׁתּוֹ כְּאוֹיֵב נֶצַּב יְמִינוֹ כְּצֹר וַיִּתְרַג
 כָּל מַחֲמַדֵּי-עֵינַי בְּאֵהֶל בַּת-צִיּוֹן שֶׁפָּךְ כַּאֲשֶׁר חֲמָתוֹ: הִיָּה אֲדָנִי |
 כְּאוֹיֵב בַּלַּע יִשְׂרָאֵל בַּלַּע כָּל-אַרְמְנוֹתֶיהָ שַׁחַת מִבְּצֻרָיו וַיִּרְב
 בְּבַת-יְהוּדָה תֵּאֱנִיָּה וְאֲנִיָּה: (צער ויללה) וַיִּחַמְסוּ (עקר) כַּנֵּן שְׁכֹו (סוכתו) -
 (בהמ"ק) שַׁחַת מַעְדוֹ שִׁכַח יְהוָה | בְּצִיּוֹן מוֹעֵד וְשַׁבָּת וַיִּנְאֹץ (שנא) בְּזַעַם-אִפּוֹ
 מִלְּךָ וְכִהֵן: זָנַח אֲדָנִי | מִזְבַּחוֹ נֶאֶר (ביטל) מִקִּדְשׁוֹ הַסְּגִיר בְּיַד-אוֹיֵב
 חוֹמַת אֶרְמְנוֹתֶיהָ קוֹל נִתְנָה בְּבֵית-יְהוָה כְּיוֹם מוֹעֵד: חָשַׁב יְהוָה |
 לְהַשְׁחִית חוֹמַת בַּת-צִיּוֹן נִטְּהָ קָו (גור מירה) לֹא-הַשִּׁיב יָדוֹ מִבַּלַּע

וַיֹּאבֶל-תֵּל(חומה נמוכה) וְחוֹמָה יַחְדָּו אִמְלָלוּ: טָבְעוּ בְּאֶרֶץ שְׁעָרֶיהָ
אֶבֶד וְשֹׁבֵר בְּרִיתֶיהָ מִלְכָּה וְשָׂרֶיהָ בְּגוֹיִם אֵין תּוֹרָה גַם-נְבִיאֶיהָ
לֹא-מָצְאוּ חֲזוֹן מִיְהוָה: יִשְׁבוּ לְאֶרֶץ יְדֻמוֹ זְקַנֵי בֵת-צִיּוֹן הֵעֵלוּ
עָפָר עַל-רֵאשֵׁם חָגְרוֹ שִׁקִּים הוֹרִידוּ לְאֶרֶץ רֵאשֵׁן בְּתוֹלֹת יְרוּשָׁלָּם:
כָּלוּ בְדַמְעוֹת עֵינַי חֲמַרְמָרוּ(והתכווץ) מֵעַי נִשְׁפָּךְ לְאֶרֶץ כְּבֹדִי עַל-שֹׁבֵר
בֵּת-עַמִּי בַּעֲטָף(התעלף) עוֹלָלִי וַיּוֹזֵק בְּרַחֲבוֹת קָרְיָה: לְאִמְתָּם
יֹאמְרוּ אֵיךְ דָּגְנָן וַיִּינָן בְּהַתְעַטְפָּם(כשהתעלפו) כִּחְלָלִי בְּרַחֲבוֹת עִיר
בְּהַשְׁתַּפֵּךְ נַפְשָׁם אֶל-חֵיק אִמְתָּם: מָה-אֶעֱיֹדֶךָ מָה אֲדַמָּה-לָּךְ
הַבַּת יְרוּשָׁלָּם מָה אֲשׁוּה-לָּךְ וְאֶנְחַמְךָ בְּתוֹלֹת בֵּת-צִיּוֹן כִּי-גָדוֹל כַּיָּם
שִׁבְרֶךָ מִי יִרְפָּא-לָּךְ: נְבִיאֶיךָ חָזוּ לָּךְ שָׂוֵא וְתַפֵּל וְלֹא-גָלוּ
עַל-עוֹנֶךָ לְהַשִּׁיב (שביתך) שְׁבוּתֶךָ וַיִּחְזוּ לָּךְ מִשְׁאֲוֹת שָׂוֵא וּמַדּוּחִים:
סָפְקוּ עֲלֶיךָ כַּפַּיִם כָּל-עַבְרֵי דָרְךָ שָׁרְקוּ וַיִּנְעוּ רֵאשֵׁם עַל-בַּת יְרוּשָׁלָּם
הַנְּזֹאת הָעִיר שִׁיאֲמָרוּ כְּלִילַת יָפִי מִשְׁוֹשׁ לְכָל-הָאֶרֶץ: פָּצוּ עֲלֶיךָ
פִּיהֶם כָּל-אֲיֵבֶיךָ שָׁרְקוּ וַיִּחְרְקוּ-שֵׁן אָמְרוּ בְּלַעֲנוּ אֶךְ זֶה הַיּוֹם שִׁקְוִינָהוּ
מִצָּאֵנוּ רָאִינוּ: עָשָׂה יְהוָה אֲנִשְׁר זָמָם(תכנו) בַּצַּע אִמְרָתוֹ(אמירתו)
אֲשֶׁר צָנְהָ מִימֵי-קֶדֶם הָרַס וְלֹא חָמַל וַיִּשְׁמַח עֲלֶיךָ אוֹיֵב הַרִים קָרַן
צָרֶיךָ: צָעַק לָבָם אֶל-אֲדֹנָי חוֹמַת בֵּת-צִיּוֹן הוֹרִידִי כִנְחַל דַּמְעָה
יוֹמָם וְלַיְלָה אֶל-תַּתְּנִי פּוֹנֵת לָּךְ אֶל-תִּדָּם בֵּת-עֵינֶיךָ: קוּמִי |
רְנִי(ספד) בְּלִיל לְרֵאשׁ אֲשֶׁמְלוֹת שִׁפְכֵי כַּמַּיִם לְבָךְ נִכַח פָּנַי אֲדֹנָי שְׂאִי
אֲלֵיו כַּפֶּיךָ עַל-נַפְשׁ עוֹלְלֶיךָ הַעֲטוּפִים(מעולפים) בְּרָעַב בְּרֵאשׁ
כָּל-חוּצוֹת: רֵאָה יְהוָה וְהִבִּיטָה לְמִי עוֹלְלָתָ כֹּה אִם-תֹּאכְלֶנָּה
נָשִׁים פָּרִים עֲלֵלֵי טַפְחִים אִם-יִהְרַג בְּמַקְדָּשׁ אֲדֹנָי כִּתֵּן וְנָבִיא:
שָׁכְבוּ לְאֶרֶץ חוּצוֹת גַּעַר וּזְקָן בְּתוֹלֹתַי וּבְחוּרֵי נַפְלִי בְּחָרֵב הַרְגֵּל בְּיוֹם
אִפְךָ טַבְחָתָ לֹא חָמַלְתָּ: תִּקְרָא כְיוֹם מוֹעֵד מְגוּרֵי(שכני הרעים)
מִסָּבִיב וְלֹא תִהְיֶה בְיוֹם אֶף-יְהוָה פָּלִיט וְשָׁרִיד אֲשֶׁר-טַבְחָתַי וְרַבִּיתִי
אֵיבֵי כֻלָּם:

אֲנִי הַגְּבַר(ירמיהו) רֵאָה עָנִי בְּשֹׁבֵט עֲבָרְתוֹ: אוֹתִי נָתַג וַיִּלְךָ חֲשָׁךְ
וְלֹא-אֹר: אֶךְ בִּי יָשַׁב יַהֲפֹךְ יָדוֹ(במכות) כָּל-תֵּיּוֹם: בְּלָה

בְּשָׂרִי וְעוֹרִי שֶׁבֶר עֲצָמוֹתַי: בְּנֶה עָלַי וַיִּקַּף רֹאשׁ (עשב מר) וּתְלַאֲהַ:
בְּמַחְשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹלָם: גָּדַר בְּעֵדֵי וְלֹא אֵצֶא הַכְּבִיד
נְחֹשְׁתִּי: (אזיקים) גַּם כִּי אֲזַעַק וְאֲשׁוּעַ שְׁתֵּם תִּפְלְתִּי: גָּדַר דְּרָכִי
בְּגִזִּית (אבנים) נְתִיבְתִי עֵוֶה: (עיקס) יָב אֲרָב הוּא לִי (אריה) אָרִי
בְּמִסְתָּרִים: דְּרָכִי סוּרָר וַיִּפְשַׁחֲנִי (הבקיעני) שְׁמֵנִי שָׁמֵם: דְּרָךְ קָשְׁתוֹ
וַיִּצִיבֵנִי כַּמַּטְרָא לַחֵץ: הֵבִיא בְּכַלְיֹתַי בְּנִי אֲשַׁפְתּוּ: (חצים) תִּיַּתִּי
שָׁחַק לְכָל-עַמִּי וְנִינַתֵּם כָּל-הַיּוֹם: הַשְׁבִּיעַנִי בְּמַרְוֵרִים הַרְוֵנִי לַעֲנָה:
וַיִּגְרַס בְּחֶצֶץ שְׁנֵי הַכְּפִישָׁנִי (הטביעני) בְּאֶפֶר: וַתִּזְנַח מִשְׁלֹם נַפְשִׁי
נְשִׁיתִי (שכחתי) טוֹבָה: וְאָמַר אֲבָר נִצְחִי (תקותי) וְתוֹחַלְתִּי מִיְהוָה:
זָכַר-עֲנִי וּמְרוֹדֵי לַעֲנָה וְרֹאשׁ: (עשבים מרים) זָכֹר תִּזְכֹּר (עני ומרודי)
(ותשיח) וְתִשׁוּחַ עָלַי נַפְשִׁי: (אבל) זֹאת (דיני שמים המפורטים מכאן ועד סוף אות
מי) אָשִׁיב אֶל-לִבִּי עַל-כֵּן אוֹחִיל: (אקוה) חֲסֵדֵי יְהוָה כִּי לֹא-תִמְנֹנֵי כִּי
לֹא-כָלוּ רַחֲמָיו: חֲדָשִׁים לְבָקָרִים רַבָּה אֲמוֹנְתָךְ: חֶלְקִי יְהוָה
אֲמָרָה נַפְשִׁי עַל-כֵּן אוֹחִיל לוֹ: טוֹב יְהוָה לִקְנוֹ לְנַפְשׁ תְּדַרְשָׁנוּ:
טוֹב וַיַּחֲלִל וְדוּמָם לְתִשׁוּעַת יְהוָה: טוֹב לְגִבֹר כִּי-יֵשֵׂא עַל בְּנֵעוּרָיו:
יֵשֵׁב בְּדָד וַיִּדָּם כִּי נָטַל עָלָיו: יִתֵּן בְּעַפָּר פִּיתוֹ אוֹלֵי יֵשׁ תִּקְוָה:
יִתֵּן לְמַכְהוֹ לְחֵי יִשְׁבַּע בְּחַרְפָּה: כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדָנִי:
כִּי אִם-הוֹנָה וְרַחֵם כָּלֵב חֲסֵדָיו: כִּי לֹא עֲנָה מִלְּבוֹ (מרצונו) וַיִּגָּה (ויצער)
בְּנִי-אִישׁ: לְדַכָּא תַּחַת רַגְלָיו כָּל אֲסִירֵי אֶרֶץ: לְהַטּוֹת
מִשְׁפַּט-גֹּבֵר נֶגֶד פְּנֵי עֲלִיּוֹן: לְעֵנֹת אָדָם בְּרִיבּוֹ אֲדָנִי לֹא רָאָה: (לא
רצה) מִי זֶה אָמַר וַתְּהִי אֲדָנִי לֹא צָוָה: מִפִּי עֲלִיּוֹן לֹא תֵצֵא הַרְעוֹת
וְהַטּוֹב: (שהם רק תוצאות מעשי האדם. ולכן) מִה-יִתְאוּנֶן אָדָם חֵי גֹבֵר
עַל-חַטָּאוֹ: נַחֲפָשָׁה דְרָכֵינוּ וְנַחֲקָרָה וְנִשְׁוֵבָה עַד-יְהוָה: נִשְׂא
לְבַבְנוּ אֶל-כַּפָּיִם (שהם (הכפיים) נשואות) אֶל-אֵל בְּשָׁמַיִם: נַחֲנוּ פִשְׁעֵנוּ
וּמְרִינוּ אֵתָה לֹא סִלַּחְתָּ: סְפוֹתָה (חצצת) בְּאֶף וְתַרְדֵּפְנוּ תִרְגַּת לֹא
חֲמַלְתָּ: סְפוֹתָה בְּעֵנָן לֶךְ מֵעֶבֶר תִּפְלָה: סְחִי (טינוף) וּמְאוֹס
תְּשִׁימֵנוּ בְּקֶרֶב הָעַמִּים: פָּצוּ עֲלֵינוּ פִיהֶם כָּל-אֲיָבֵינוּ: פִּתַּח
וּפִתַח (פח) תִּהְיֶה לָנוּ הַשָּׂאת (שואה) וְהַשְׁבֵּר: פִּלְגֵי-מַיִם תִּכְרַד עֵינָי
עַל-שֶׁבֶר בַּת-עַמִּי: עֵינֵי נִגְרָה וְלֹא תִדְמָה מֵאֵין תִּפְגּוֹת:

עַד-יִשְׁקִיף וַיֵּרָא יְהוָה מְשֻׁמִּים: עֵינַי עֹלְלָה (וּוּלָה) לְנַפְשִׁי מִכָּל בְּנוֹת
 עִירֵי: צֹד צְרוּנֵי כַצָּפוֹר אֵיבֵי חָנָם: צָמְתוּ בַבּוֹר תְּחִי
 וַיְהִי-אָבֶן בֵּי: צָפוּ-מִים עַל-רֵאשֵׁי אֲמֵרֹתַי נִגְזַרְתִּי: (וּנְכֹרֶתִי) קָרָאתִי
 שְׁמֶךָ יְהוָה מִבּוֹר תַּחֲתִיּוֹת: קוֹלִי שָׁמַעְתָּ אֶל-תְּעִלָּם אֲזַנְךָ לְרוֹחֲתִי
 לְשׁוּעָתִי: קָרַבְתָּ בָנוּם אֶקְרָאָךְ אֲמַרְתָּ אֶל-תִּירָא: רַבַּת אֲדֹנָי
 רִיבֵי נַפְשִׁי נֶאֱלַתְתָּ תְחִי: רְאִיתָה יְהוָה עֲוֹתָתִי שְׁפֹטָה (שפוט) מִשְׁפָּטִי:
 רְאִיתָה כָּל-נִקְמָתָם כָּל-מַחֲשַׁבְתָּם לִי: שָׁמַעְתָּ חֲרַפְתָּם יְהוָה
 כָּל-מַחֲשַׁבְתָּם עָלָי: שִׁפְתֵי קָמִי וְהִגִּינוּם עָלַי כָּל-הַיּוֹם: שִׁבְתָּם
 וְקִימְתָם תְּבִיטָה אָנֹכִי מִנְּגִינָתָם: תָּשִׁיב לָהֶם גְּמוּלָה יְהוָה כַּמַּעֲשֵׂה
 יְדֵיהֶם: תִּתֵּן לָהֶם מִגְּנַת-לֵב תִּאֲלָתְךָ (שגעון) לָהֶם: תִּרְדָּף בְּאֶרֶץ
 וְתִשְׁמִידֵם מִתַּחַת שָׁמַי יְהוָה:

קיעת ירמיהו על יאשיהו

אֵיכָה יוֹעַם (וּתַעֲמַעַם) זָהָב יִשְׁנָא (וּשְׁתַּנָּה) הַכֶּתֶם הַטּוֹב תִּשְׁתַּכְּנָה אֲבֵנֵי-קֶרֶשׁ
 בְּרֹאשׁ כָּל-חֹצוֹת: בְּנֵי צִיּוֹן תִּיקָרִים תִּמְסְלָאִים (הַמְהוּלָלִים) בְּפֹז
 אֵיכָה נָחֲשׁוּ לְנִבְלֵי-חֶרֶשׁ מַעֲשֵׂה יְדֵי יוֹצֵר: גַּם-תַּנִּים (הַאֲזִירִים)
 (תַּנִּין) תִּלְצוּ שָׂדֵה הַיְנִיקוּ גּוּרֵיהֶן בַּת-עַמִּי לְאֲכֹזֵר (כִּי עַנִּים) כִּי־עֵינַיִם
 בַּמִּדְבָּר: דָּבַק לְשׁוֹן יוֹנֵק אֶל-חֶכְוֹ בַצָּמָא עֹלְלִים שָׁאֲלוּ לָחֶם
 פָּרֶשׁ אֵין לָהֶם: הָאֲכָלִים לְמַעַדְנִים נִשְׁמוּ בַחֹצוֹת הָאֲמָנִים
 (מַתְגָּדִים) עָלַי תוֹלַע (וּתוֹלַעַת שֵׁנִי) חִבְקוּ אֲשַׁפְתּוֹת: וַיִּגְדַּל עֲזוֹן בַּת-עַמִּי
 מִחַטָּאת סָדָם הַהַפּוּכָה כְּמוֹ-רָגַע וְלֹא-תָלוּ בָהּ יְדֵים: זָפוּ נְזִירֵיהָ
 מִשְׁלָג צָחוּ מִחֶלֶב אֲדָמוֹ עֲצָם מִפְּנִינִים סִפִּיר (כַּאֲבוֹ יָקוּהָ) גִּזְרָתָם:
 חֲשָׂד מִשְׁחֹרֵר תִּאָּרֶם לֹא נִכְרוּ בַחֹצוֹת צָפֹד (הַתְקַמֵּט) עוֹרֶם
 עַל-עַצְמָם (עַצְמוֹתָם) יָבֵשׁ הָיָה כְּעֵץ: טוֹבִים הָיוּ חֲלֵלֵי-חֶרֶב מִחֲלָלֵי
 רָעַב שֶׁהֵם יָזְבוּ מִדְּקָרִים מִתְּנוּבָת שָׁדִי: יְדֵי נָשִׁים רַחֲמָנִיּוֹת
 בְּשָׁלוּ יִלְדִיתָן הָיוּ לְבָרוֹת לָמוֹ בְּשֶׁבֶר בַּת-עַמִּי: כָּלָה יְהוָה
 אֶת-חֲמָתוֹ שָׁפַד חֲרוֹן אַפּוֹ וַיִּצֵּת-אֵשׁ בְּצִיּוֹן וַתֹּאכַל יְסֻדְתִּיהָ: לֹא
 הָאֲמִינוּ מַלְכֵי-אֶרֶץ (וְכָל) כָּל יֹשְׁבֵי תְבֵל כִּי יָבֵא צָר וְאוֹזֵב בְּשַׁעְרֵי
 יְרוּשָׁלַם: מִחַטָּאוֹת נְבִיאֶיהָ עֹנֵת כַּהֲנִיָּה הַשְּׁפָכִים בְּקָרְבָה הֵם
 צַדִּיקִים: נָעוּ עוֹרִים בַּחֹצוֹת נִגְאָלוּ בַדָּם בְּלֹא יוֹכְלוּ יָגֵעוּ

בְּלִבְשֵׁיהֶם: סִוְרוּ טָמֵא קָרְאוּ לָמוּ סִוְרוּ סִוְרוּ אֶל-תִּנְעוּ כִּי נָצְוּ
 (טונו) גַּם-נָעוּ אָמְרוּ בְּנוֹזִים (שהיהודים) לֹא יוֹסֵפוּ לָגוֹר (עוד בירושלים) :
 פָּנֵי יְהוָה חִלְקָם (בין הגוים) לֹא יוֹסִיף לְהַבִּיטָם פָּנֵי כַהֲנִים לֹא נִשְׂאוּ
 (זקנים) וְזִקְנִים לֹא חָנְנוּ: (עודינה) עוֹדִינוּ תִּכְלִינָה עֵינֵינוּ
 אֶל-עֲזָרְתָנוּ הֶבֶל (העזרה ממצרים) בְּצַפִּיתָנוּ צָפִינוּ אֶל-גֹּי לֹא יוֹשֵׁעַ:
 צָדוּ צָעֲדֵינוּ מַלְכַת בְּרַחֲבֵינוּ קָרַב קָצְנוּ מֵלֹאן יָמֵינוּ כִּי-בָא קָצְנוּ:
 קָלִים הָיוּ רַדְפֵינוּ מִנְּשָׂרֵי שָׁמַיִם עַל-הַתְּרִים דִּלְקָנוּ בַּמַּדְבָּר אָרְבוּ לָנוּ:
 רוּחַ אֲפִינוּ מְשִׁיחַ יְהוָה (ויאשיהו) נִלְכַד בְּשַׁחֲתוֹתֶם אֲשֶׁר אָמַרְנוּ בְּצִלּוֹ נַחֲיָה
 בְּנוֹזִים: שִׁישִׁי וְשִׁמְחִי (שמחה זמנית) בַּת-אֱלֹהִים (יושבת) יוֹשֶׁבֶת
 בְּאַרְץ עֹזֵץ גַּם-עָלֶיךָ תַעֲבֹר-כּוֹס תִּשְׁכַּרְי וְתִתְעַרְי: תַּם-עוֹנֵךְ
 בַּת-צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתְךָ פֶּקֶד עוֹנֵךְ בַּת-אֱלֹהִים גְּלָה עַל-חַטָּאתֶיךָ:

זָכַר יְהוָה מַה-תָּיָה לָנוּ הַבֵּיט וּרְאֵה אֶת-חֲרַפְתָּנוּ: נַחֲלָתָנוּ נִהְפְּכָה
 לְזָרִים בְּתֵינוּ לְנִכְרִים: יְתוּמִים הָיִינוּ (אין) וְאֵין אָב אֲמַתֵינוּ כְּאֶלְמָנוֹת:
 מִימֵינוּ בְּכֶסֶף שָׁתֵינוּ עֵצֵינוּ בַּמַּחֲרִיר יָבֵאוּ: עַל צוּאֲרָנוּ נִרְדְּפָנוּ יִגְעֵנוּ לֹא
 וְלֹא הוֹנַח-לָנוּ: מִצָּרִים נִתְּנוּ יָד אֲשׁוּר לְשַׁבַּע לָחֶם: אֲבַתֵינוּ חָטְאוּ אִינָם
 וְאִינָם (אנחנו) וְאַנְחָנוּ עוֹנִיתִיהֶם סָבְלָנוּ: עֲבָדִים מְשֻׁלוּ בָנוּ פָרַק אֵין
 מִיָּדָם: בְּנִפְשָׁנוּ נָבִיא לְחַמְנוּ מִפָּנֵי חֶרֶב הַמַּדְבָּר: עוֹרְנוּ כְּתַנּוּר
 נִכְמָרוּ (התכוונו) מִפָּנֵי זִלְעָפוֹת (חוס שורף) רָעַב: נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנּוּ בַתְּלַת
 בְּעָרֵי יְהוּדָה: שָׂרִים בְּיָדָם נִתְּלוּ פָנֵי זִקְנִים לֹא נִהְדָּרוּ: בַּחֲוָרִים טָחוּן
 (ריחים) נִשְׂאוּ וּנְעָרִים בָּעֵץ כְּשָׁלוּ: זִקְנִים מְשַׁעַר שָׁבְתוּ בַחֲוָרִים מִנְּגִינָתָם:
 שָׁבַת מְשׁוּשׁ לִבְנוּ נִהַפְּדוּ לְאֶבֶל מִחֲלָנוּ: נִפְלָה עֲטֻרַת רֹאשָׁנוּ אִוִי-נָא לָנוּ
 כִּי חָטְאוּנוּ: עַל-זֶה תָּיָה דָוָה לִבְנוּ עַל-אֲלֵה חָשְׁכוּ עֵינֵינוּ: עַל חַר-צִיּוֹן
 שְׁשָׁמִם שׁוֹעֲלִים תִּלְכוּ-בוֹ: אֲתָה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב כְּסֹאֲךָ לְדוֹר וָדוֹר:
 לָמָּה לְנֹצַח תִּשְׁכַּחְנוּ תַעֲזֹבְנוּ לְאַרְץ יָמִים: קוֹיִחַ תִּשְׁיבְנוּ יְהוָה | אֲלֶיךָ
 וּנְשׁוּבָה תִּהְיֶה יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: חֲזוּ כִּי אִם-מָאֵס מְאֹסְתָנוּ קִצְפָה עָלֵינוּ
 עַד-מָאֵד: קוֹיִחַ תִּשְׁיבְנוּ יְהוָה | אֲלֶיךָ וּנְשׁוּבָה תִּהְיֶה יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

ש"ץ אומר את הקיעות בקול ובניגוניהם, והציבור אומר עמו בקול נמוך.

קהל	חזן	קהל	חזן
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	הַבֵּיטָה וּרְאֵה אֶת־חַרְפֹּתֵינוּ:	אוי.	זְכֹר יְהוָה מָה־הָיָה לָנוּ
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	בְּתֵינוּ לְנֹכְרִים:	אוי.	נַחֲלָתָנוּ נְהַפְכָה לְזָרִים
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	אִמְתֵּינוּ כְּאִלְמָנוֹת:	אוי.	יְתוּמִים הָיִינוּ וְאֵין אָב
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	עַצֵּינוּ בַּמַּחִיר יָבֵאוּ:	אוי.	מִיָּמֵינוּ בְּכֶסֶף שָׁתִּינוּ
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	יִגְעֵנוּ וְלֹא הוֹנַח־לָנוּ:	אוי.	עַל צוּאֲרָנוּ נִרְדְּפָנוּ
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	אֲשׁוּר לְשֹׁבַע לָחֵם:	אוי.	מִצָּרִים נִתְּנוּ יָד
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	וְאַנְחָנוּ עֲוֹנֹתֵיהֶם סָבְלוּ:	אוי.	אֲבֹתֵינוּ חָטְאוּ וְאֵינָם
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	פָּרַק אֵין מִיָּדָם:	אוי.	עֹבְדִים מְשֻׁלוּ בָנוּ
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	מִפְּנֵי חָרֵב הַמַּדְבָּר:	אוי.	בַּנְּפֹשָׁנוּ נָבִיא לַחֲמָנוּ
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	מִפְּנֵי זִלְעָפוֹת רָעַב:	אוי.	עוֹרָנוּ כִּתְנוֹר נִכְמְרוּ
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	בַּתְּלַת בַּעֲרֵי יְהוּדָה:	אוי.	נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	פָּנֵי זִקְנִים לֹא נִהְדָּרוּ:	אוי.	שָׁרִים בְּיָדָם נִתְּלוּ
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	וַנַּעֲרִים בְּעֵץ כְּשָׁלוּ:	אוי.	בַּחוּרִים טָחוֹן נִשְׂאוּ
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	בַּחוּרִים מִנְּגִינָתָם:	אוי.	זִקְנִים מִשְׁעַר שַׁבָּתוּ
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	נִהַפְּךְ לְאֹבֵל מוֹחֲלָנוּ:	אוי.	שַׁבַּת מְשׁוּשׁ לְבָנוּ
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	אֹי־נָא לָנוּ כִּי חָטְאוּנוּ:	אוי.	נִפְלְאָה עֲטִרַת רֹאשֵׁנוּ
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	עַל־אֵלֶּה חֲשָׁכוּ עֵינֵינוּ:	אוי.	עַל־זֶה הָיָה דְוָה לְבָנוּ
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	שׁוּעָלִים הִלְכוּ־בוּ:	אוי.	עַל הַר־צִיּוֹן שִׁשְׁמָם

אִתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב כְּסֹאֶךָ לְדוֹר וָדוֹר: לָמָּה לְנַצַּח תִּשְׁכַּחֲנוּ תַעֲזֹבֵנוּ לְאַרְבֵּי יָמִים: קוֹיִחַ הַשִּׁיבָנוּ יְהוָה | אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה תִּהְיֶה יָמֵינוּ כְּקֹדֶם: כִּי אִם־מָאֵס מְאֹסְתָנוּ קַצְפֹּת עָלֵינוּ עַד־מָאֵד: קוֹיִחַ הַשִּׁיבָנוּ יְהוָה | אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה תִּהְיֶה יָמֵינוּ כְּקֹדֶם:

עַל־אֵלֶּה וְעַל־אֵלֶּה אָנֹכִי בֹכֶיָה. עֵינֵי עֵינֵי יִרְדָּה מַיִם:
עַל חֲרָבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. כִּי הָרַס וְכִי הוֹדֵשׁ. אֶסְפֹּד בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה
מִסְפֹּד חָדָשׁ. עַל הַקֹּדֶשׁ וְעַל הַמִּקְדָּשׁ:

ב¹ ע"ס תשר"ק

על זמן החורבן הראשון

תַּפְתֵּר לְאֵלִים תִּרְשִׁישִׁים מִרוֹן. (להשתיק שירת המלאכים) בְּזַעֲזַעְתָּ עוֹלָם
מִפְּנֵי חָרוֹן. כְּלַתְמָה אֵשׁ בֵּין שְׁנֵי בֵּדֵי אָרוֹן: שְׁנֵי מִקְדָּשִׁים אֲשֶׁר

¹ ברעדלהיים הוא קינה א'. ומכאן והלאה כל מספרי הקינות הם כמו ברעדלהיים. (מחמת דילוג הקינה הבאה).

בְּמַעְלָה וּבְמַטָּה. זֶה עַל גְּבֵי זֶה הָאֲפֹלוּ בְּעֲלָטָה. וְנִמְתָּ אַחֲרַיִשׁ
אֶת־אֶפֶק וְאֶבִיטָה: רֵאשִׁי הַבַּיִם כְּנַגְנָזוּ מִבֵּית הַפְּרָכוֹת. (ע"י יאשיהו)
וְאַרְבַּע גְּחָלִים בְּדָבִיר מְהַלְכוֹת. וְאַרְבָּעִים (אמה) יְסוּד (של המקדש)
עַד־תְּהוּם מְלַחְכוֹת: קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים מִכְּתִי קֹדֶשׁ כְּנַבְדָּד. (שאר בדד
מכיתות המלאכים) סְחָתָה (אמרת) וְהִילָלְתָּ (ויללת) אֶהְלִי שִׁדָּד. וְנִמְתָּ אֶבְהָ פָּה
אֶל־כַּף וְשֹׁאֲגָתָ הַיָּדָד: (קריאת צער) צְפִירַת (עטרת) תִּפְאָרְתָּךְ כְּנַתְנָה בְּיַד
צָר. וְכָל־כְּלֵי חֲמֻדָּה אֲוִי עִם הָאוֹצָר. וְלֶךְ הַכַּח וְהַגְּבוּרָה וְנִמְוֹ
עֲצָר: (תס כח של מעלה) פְּנֵי הַכְּפֹא (הכבוד) אֲזוּ אֲפֹלוּ. וְגִבְהֵי שָׁמַיִם
לְקַדְרוֹת הַשְּׁפֹלוּ. יָכִין וְכִעֲזוּ לְהַשְׁתַּבֵּר כְּנַפְלוּ: עֶשֶׂר שְׁלַחְנוֹת אֲזוּ
שׁוֹלְלוּ. (גבזו) וְלַעֲזוּרְכֵיהֶם נִמְוֹ (הגויס) אֵיחָ אֲדוֹן אֵלוּ. לְאוֹצָר שְׁנַעֵר (גבל)
לְקַדְשִׁים (לשטופים בזמה) כְּהִנְחָלוּ: שָׂרְפִים עוֹמְדִים נָעוּ מִמַּעַמְד. (השירה)
כְּנַהֲרָסוּ מְכוֹנוֹת (המים) מִבֵּית מַחְמַד. זָרִים קָרְאוּ לִימֵי הַשְּׁמָד: נַחֲשֶׁת
יָם וְעֶשְׂרָה כִירוֹת. כְּנַמְסָרוּ לְבַל (אליל גבל) וְהִנָּם שְׁבוּרוֹת. וְשִׁנֵּי
הַמְּאוֹרוֹת (שמש וירח) מֵאֲזוּ קְדוּרוֹת: (חשוכות) מַעֲשֵׂה הָאוֹפָנִים (במקדש)
אֲשֶׁר (כעין מה שיש) בְּמַרְכָּבָה. כְּהוֹרְדוּ לְאָרֶץ, זֶהֲרַ הַרְקִיעַ כָּבֵה. הוֹלֵשׁ
עַל־גּוֹיִם (ובוכזנצר) לְפָנֵי כְרוּבִים בָּא: לוֹיֹת הַמּוֹרְד (עיסורים מרודדים) מִעַת
הוֹרְדוּ. הַטְּלָלִים עוֹד לְבָרְכָה לֹא יָרְדוּ. כְּלָבִים רָעִים (רשעים) עַל־כַּמְּתִי
עַב יָדוּ: (הלכו על בהמ"ק) כְּלָבֵי תַכְסָּף וְכָלֵי הַזֹּהֵב. קָצְצוּ וְשָׁפוּ (נגלו)
מִבֵּית הַלְּהַב. (המקדש) כְּצִאת הַהַדָּר שְׁחָחוּ עֲזָרֵי רַחֵב: יוֹם אֲשֶׁר
נִקְרָא מְהוּמָה וּמְבוּכָה. לְהַקֵּת מְלֹאכִים כְּאִשָּׁה מְצָרָה נְבוּכָה. דְּבוּר
פְּתַח (ה') וְעָנּוּ אַחֲרָיו (המלאכים) אֵיכָה: טָם עֲמוּנֵי וּמוֹאֲבֵי וְהוֹצִיאוּ
הַכְּרוּבִים. וּבְכִלְיָה הָיוּ בָם מְסוּבָבִים. הִנֵּה כְּכֹל־הַגּוֹיִם בֵּית יְהוּדָה
חֲשׁוּבִים: חֵיל שָׂרְפֵי מַעְלָה חֲלָף מִגְּדָלְתוֹ. וְלֹא אֲדִיר שָׁמוּ לֹא אָבָה
תְּהַלְתּוּ. לְגָלִים כְּהוֹשֶׁת בֵּית תִּפְאָרְתּוֹ: זְמָרֵי שַׁחַק (מלאכים) הִחֲשׂוּ
מִנְעָם. וְנָם מִה־לָּכֶם פֹּה אֵין הַיּוֹם טַעַם. מִה־תִּקְלָסוּ לְמִלְךָ בְּשַׁעַת
הַיּוֹם: וְהַכְּהָנִים וְהַלְוִיִּם עַל מְשֻׁמְרוֹתָם נִשְׁחָטִים. וְעַל מַחְלָקוֹתָם
עָמְדוּ שְׁעִטַּת אֶסְטְרֵי־יּוֹטִים. (קצינים) וְנִמְוֹ (אמרו) אֵיחָ מְלָךְ אָסוּר

בְּרֵחַ הַטִּיבִים: (כינוי לקב"ה) הַפְּלִים וְהַמְשִׁמְשִׁים בְּשָׂבִי הוֹלְכִים. הַשָּׂרִים
וְהַפְּגָנִים בְּכָבֵל מְשׁוּכִים. וְתַמּוּר בַּדִּים שֶׁק הָגְרוּ מִלְּאָכִים: דִּין (שמח)
לְבִיא (ובוכזנר) וּפְקַח עֵינָיו. וְהִנֵּה מִיכָאֵל מְהַלֵּךְ לְפָנָיו. וְשָׂרִים הוֹלְכִים
בְּעַבְדִּים חֲזוּ הַמוֹנִיו: גְּאֹהַ עֵטָה וְכַבֵּה אֶת־הַמְּנוֹרָה. וְנָטָה יָדוֹ אֶל
אֵל הַמּוֹרָא. וַיִּחַשְׁיֵךְ אֹר עֵטָה אֹרָה: בְּשִׁאָגוֹ כְּאִרִי בְּדַבֵּר בֶּל.
(ובוכזנר) בָּרַח דּוּדִי, בְּעַל מֵת מֵתֵאבֵּל. פְּקִדוֹן הָרוּחֹת בּוּ בְּלִילָה לֹא
קָבֵל: אָמַר לַמְשַׁחִיתִים, חַמְתִּי הַתְּכַתִּי. (שפכתי) אֶת־יְדִידוֹת נַפְשִׁי בְּכַף
אוֹיְבֵיהָ נָתַתִּי. עֲזַבְתִּי אֶת־בֵּיתִי וְנַחֲלָתִי נָטַשְׁתִּי:

יש אומרים כאן קינה 'בליל זה יבכיון וילילו בני'. (קינה ב'). תמצא בסוף הספר.

עַד־אָנָּה בְּכִיָּה בְּצִיּוֹן וּמִסְפֵּד בִּירוּשָׁלַיִם.
תַּרְחַם צִיּוֹן וְתִבְנֶה הוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם:

ג ע"ס א"ב

מתאר את בכיית הכוכבים והמזלות על החורבן.

אֲזוּ בַחֲטָאֵינוּ חָרַב מְקֻדָּשׁ. וּבְעֲוֹנוֹתֵינוּ נִשְׂרַף הַיְכָל: בְּעִיר
שְׁחַבְרָה־לָּהּ (ירושלים) קָשְׂרָה מִסְפֵּד. וַצָּבָא הַשָּׁמַיִם נִשְׂאוּ קִינָה: גַּם
בָּכוּ בְמִרְהַ שְׁבִטֵי יַעֲקֹב. וְאֵף מְזֻלֹת יוֹלֵו דְמַעָה: דְּגַלֵי יִשְׂרָאֵל חָפוּ
(כיסו) רֵאשִׁים. בִּימָה וּכְסִיל (כוכבים) קָדְרוּ (חשכו) פְּנֵיהֶם: הֶעֱתִירוּ אָבוֹת
וְאֵל פְּלֹא שׁוֹמֵעַ. צָעֲקוּ בָנִים וְלֹא עָנָה אָב: וְקוֹל הַתּוֹר (משה רבינו)
נִשְׁמַע בְּמָרוֹם. וְרוּעָה נֶאֱמָן (הקב"ה) לֹא הִטָּה אָזְנוֹ: יָרַע קֹדֶשׁ לְבָשׁוּ
שָׁקִים. וַצָּבָא הַשָּׁמַיִם שֶׁק הוֹשֵׁת כְּסוּתָם: חָשַׁף הַשָּׁמַשׁ וַיִּרַח קִדְרָה.
וְכּוֹכְבִים אָסְפוּ נִגְהָם: טָלְהָ (מזל ניסן) רֵאשׁוֹן בְּכַה בְּמַר נֶפֶשׁ. עַל כִּי
כְּבָשׁוּ לְטַבַּח הוֹבְלוּ: יִלְלָה הַשָּׁמַיִם שׁוֹר (אייר) בְּמָרוֹמִים. כִּי עַל
צוּאֲרָנוּ נִרְדַּפְנוּ כּוֹלְנוּ: כּוֹכַב תְּאוֹמִים (סיון) נִרְאָה חֲלָק. (מופוד) כִּי דָם
אֲחִים נִשְׁפָּדוּ כְּמִים: לְאֶרֶץ בִּקְשׁ לְנַפּוֹל סְרַטָן. (תמוז) כִּי הִתְעַלְפָנוּ
מִפְּנֵי צָמָא: מָרוֹם נִבְעַת מִקּוֹל אֲרִיָּה. (אב) כִּי שִׁאָגְתָנוּ עֲלֵתָה
לְמָרוֹם: נִהַרְגוּ בְּתוֹלוֹת וְגַם בְּחוּרִים. עַל כֵּן בְּתוֹלָהּ (אלול) קָדְרָה
פְּנֵיהָ: סִבַּב (פניו לתפילה) מֵאֲזֻנִים (תשרי) וּבִקְשׁ תִּחְנָה. כִּי נִכְרַע לָנוּ מוֹת
מִחַיִּים: עֲקָרָב (חשוון) לְבִשׁ פֶּחַד וַרְעָדָה. כִּי בְּחָרַב וּבְרַעַב שִׁפְטָנוּ
צוּרָנוּ: פִּלְגֵי מִים הוֹרִידוּ דְמַעָה כְּנַחַל. כִּי אֹת בִּקְשָׁת (כסלו) לֹא נָתַן

לָנוּ: צָפוּ מַיִם עַל רֵאשֵׁינוּ. וּבְדָלִי (שבט) מָלֵא חֲבָנוּ יְבֵשׁ: קָרְבָנוּ קָרְבָן
 וְלֹא נִתְקַבַּל. וּגְדִי (טבת. שאז) פָּסַק שְׁעֵיר חַטָּאתָנוּ: רַחֲמָנִיּוֹת בְּשָׁלוֹ
 יִלְדִיָהֶן. וּמִזֵּל דְּגִים (אדר) הָעֲלִים עֵינָיו: שָׁכַחְנוּ שִׁבְתַּת בְּלִבּוֹת
 שׁוֹבְבִים. (לבוותינו היו מורדים) שְׁדֵי שִׁבַּח כָּל־צְדָקוֹתֵינוּ: תִּקְנֵא לְצִיּוֹן
 קְנֵאָה גְדוֹלָה. וְתֹאִיר לְרַבְּתִי עִם מְאוֹר נְגֻהָ:

(יש אומרים קינה על חורבן אחרון, ראה בסוף הספר).

קהל אומרים בניגון 'אלי ציון':

תִּרְחַם צִיּוֹן כְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וּתְכוֹנְנֶנָּה כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. תִּמְחַר יְשׁוּעָה וְתַחֲיֵשׁ
 גְּאֻלָּה. וְתִשׁוּב לִירוּשָׁלַיִם בְּרַחֲמִים רַבִּים: כִּפְתּוּב עַל יַד נְבִיאָךְ זְכַרְיָה א' טו. לְכֹן
 כֹּה־אָמַר יְיָ שְׁבֹתִי לִירוּשָׁלַם בְּרַחֲמִים בֵּיתִי יִבְנֶה בָּהּ נְאֻם יְיָ צְבָאוֹת וְקוֹ
 יִנְטָה (גיורת טובות) עַל־יְרוּשָׁלַם: וְנֹאמַר יְיָ עוֹדוּ קְרָא לְאֹמֵר כֹּה אָמַר יְיָ
 צְבָאוֹת עוֹד תִּפּוּצְיִנְהָ (ותפזרנה) עָרִי מְטוֹב וְנַחֵם יְיָ עוֹד אֶת־צִיּוֹן וּבְחַר עוֹד
 בִּירוּשָׁלַם: וְנֹאמַר יְשַׁעְיָה נא ג. כִּי־נַחֵם יְיָ צִיּוֹן נַחֵם כָּל־חַרְבְּתֵיהָ וַיִּשֶׁם מִדְּבָרָהּ
 כְּעָרֶן וְעַרְבֶתָה כִּגְן־יְיָ שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִמְצָא בָּהּ תּוֹדָה וְקוֹל זְמֶרָה:

אחר הקיעות עומדים ואומרים 'ואתה קדושי' בקול נמוך. קדיש שלם בלא 'יתקבלי'. יעלינו.
 יוצאים מבית הכנסת בלי אמירת שלום. ואם הוא במוצ"ש אין מברכים את הבנים כבכל מוצ"ש.

שחרית בתשעה באב

אחת מחמש ההשכמות.

התפילה כולה נאמרת בקול נמוך דרך אבלות, וכל מה שהשייץ אומרו בקול יש לו ניגון ידוע מיוחד
 לתשעה באב, עצוב ונמוך מאד. אין השייץ משמיע את ניגוני בין המצרים.
 סדר ברכות השחר הוא כבכל יום ואין משמיטים מהן את ברכות 'שעשה לי כל צרכי' ו'עוטר ישראל'.

קרובות לתשעה באב

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל
 הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת
 וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן.

אֲאֵבִיךָ (אסתגר) בְּיוֹם מִבְּךָ (מהומה שחרג הסנהדרין שיושבים כמו) עֲגָל חֲצִי גְרָנִי.
 אֲאֵטְמָה כָּל שִׁפָּה מַעֲנוֹת בְּגְרוֹנִי. אֲאֵלֵם (אשתיק) כָּל פֶּה כִּי לֹא שָׁדָ (שקט) חֲרוֹנִי.
 אֲאֵבִין (אלף ו) תִּשַׁע מֵאוֹת וְעוֹד כִּי לֹא דָשׁ (ויסק) בֵּן גְרָנִי. (אויבי) אֲאֵקִיץ
 חֲבָרוֹנִי. (אברהם אבינו) [א] אֲשֶׁר חֲבָרְנִי. (בברית עם ה') חִזוּ אֵיכָה יִגְעַתִּי בְּקָרְאֵי נַחַר
 גְרוֹנִי. גְרוֹנִי אֲנִשִׁית צַחִיחָה (יתייבש) אִם אֶתֵּן אֶת דְּגָנְךָ. (לאויביר) אֲחִזִּיק מְגִן וְצַנָּה
 בְּגִינְךָ (בשביל) לְגוֹנְנְךָ. וְאַתְּנָה צְמִידִים עַל יָדֶיךָ וְרִבִּיד (שרשרת) עַל גְרוֹנְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְגִן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדִנִּי. מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה
 מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוֹנָתוֹ
 לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לְךָ מְלַךְ מַמְיָת וּמַחִיָּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.
 וְנֹאמֵן אַתָּה לְהַחֲיֹת מֵתִים.

אֲבָקוֹ (התרגלו) בְּקִינוֹת בְּכָל שָׁנָה שְׁלוּחֵי (ש"ץ) אֲבָכוֹ (התחנונו) בְּהַ פְּנִים בְּפְנִים עַד בְּלוֹת שְׁלוּחֵי. (סיום הגלות) אֲבָבָה חֹדֵר קוֹלֵי מְלָהָרִים קוֹל נִיְהִי. אֲבָלָה בּוֹכָה עַד יַעֲשֶׂשׂוּ נִגְהִי. (שיחשכו עיני) אֲבָבָה וְלַחֲיֵי אַבִּי שְׁלַחֵי. (נחלי דמעוטי) חזן אֵיכָה כְּלוּ עֵינַי (נחלשה צפייתי) מִיַּחַל לְאֱלֹהֵי. לְאֱלֹהֵי (כדאי) לְחַכּוֹת וַיַּעֲשֶׂה לְמַעַנּוֹ. לְהַטְלִילְכֶם בְּטַלְלֵי מְעוֹנּוֹ. כָּל הַנוֹגֵעַ בְּכֶם נוֹגֵעַ בְּבִבְת עֵינּוֹ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחִיָּה הַמַּתִּים:

נִקְדַּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם. כְּשֶׁם שְׁמִקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בְּשָׁמַי מְרוֹם. כְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר. קהל וש"ץ יחדיו: קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: ש"ץ: לְעַמְתֶּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ. קהל וש"ץ יחדיו: בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ: ש"ץ: וּבְדַבְרֵי קְדוֹשְׁךָ פָּתוּב לֵאמֹר. קהל וש"ץ יחדיו: יִמְלֶךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר, הַלְלוּהָ: ש"ץ: לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וְלִנְצַח נְצַחִים קְדוֹשְׁתְּךָ נִקְדִּישׁ וְשִׁבַּחְךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוֹשׁ לְעוֹלָם וָעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה:

אֲגָמָה (אשתה) לְעֵנָה פְּנֵי תִיבָה בְּקַרְבִּי. אֲגִיר (אזיל) עֵינַי וְלֹא תִדְמָה כִּי אֵין מְקַרְבִּי. אֲגַעָה וְאֲפַעָה (אצעק ואהמה) כִּי רַחֵק קְרוֹבִי. אֲגַלָּה שְׂדֵי חֲלוּץ מוֹל מַחְרִיבִי. אֲגִישׁ חֵין (תחינה אל) מְרִיבֵי (ה') אֵיךְ לֹא רַב רִיבֵי. חזן אֵיכָה חֵם לְבִי בְּקַרְבִּי. בְּקַרְבִּי עֲצוּר וְחַתוּם (מוסתר) יוֹם נָקַם אֲרִיאֵל. (בהמ"ק) עַתָּה כִּי בֵּא יִבֵּא וְלֹא יֵאחֵר אֵל. כִּי גְדוֹל בְּקַרְבֶּךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאָנוּשׁ בִּינָה. וְחַנּוּן מֵאַתָּה בִּינָה דַעָה וְהַשְׁפֵּל. אָדוּם וְלֹא אֵיצָא פְּתַח וְאֲכַבֵּד. (אשאר בבית) אֲדָמִים (אשתיק) כָּל פְּיֹת כִּי אֲבָל כְּבֵד. אֲדַעָה מְלִין וּמְלָל אֲכַבֵּד. אֲדִי (שונאי) כְּמָה שְׁנַיִם הַמְּמִי (הרעיש) בְּמַכְבֵּד. אֲדַמְתִּי אֲבָד אֲבִירִי לְהֵאָבֵד. חזן אֵיכָה נִשְׁבַּחְתִּי כְּמַת מְלַב הֵייתִי כְּכֹלִי אוֹבֵד. אוֹבֵד זְרוּי (מפוזר) כְּשֶׁה בְּקֶשׁ מָה אֲרַעוּ. זֶר (כתר, עטרה, של) רוּחַ דַּעַת (התורה) לְרוּעָעוֹ. (לחבר לו) כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעוֹ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרַתְךָ וְקַרְבֵּנוּ מְלַכְנוּ לְעִבּוּדְתְּךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ. אֲהַמָּה כִּינָה נְהִי תִמּוֹר שִׁירִי. אֲהַגָּה הוֹתָרְעָה) עַל שְׁנֵי שְׁבָרֵי. אֲהַמָּה כְּהַמּוֹת יָמִים בְּתוֹךְ שׁוֹבְרֵי. (מכותי) אֲהַלֵּךְ בְּהָרֵי נֶשֶׁף (חושך) בְּאֵין מִיִּשְׂרָי. אֲהַהוֹצַעְקוּ יִשְׂרָי אֲהַמוֹ (המו) כְּשִׁירֵי. חזן אֵיכָה כְּמַעַט נְטִיוֹ (התמוטטו) רְגְלֵי כְּאֵין שְׁפָכוּ אֲשׁוּרֵי. (צעדי) אֲשׁוּרֵי (צדיקי) רָדְפוּ בְּכַבֵּל לְהַאֲסֵר. רָצָה תִשׁוּבְתִי בְּסִלְיָחָה לְהַתְּבַשֵּׁר. מָה נְאוּוּ עַל הַהָרִים רְגְלֵי מְבַשֵּׁר.

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַרוּצָה בְּתִשׁוּבָה:

סָלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מְלַכְנוּ כִּי פִשְׁעָנוּ כִּי מוֹחַל וְסוֹלַח אַתָּה. אוּיָה לִי כִּי גִרְתִּי צוּל (במצולות) לְכִלְיוֹן. אוּנְנַת וְצוּלְלַת (מדוכאת) מֵאֵין דְּלִיוֹן. (ישועה) אוּם אֲשֶׁר עַל כָּל גּוֹי הוֹשְׁמָה עֲלִיוֹן. אוּת הַשֵּׁם בְּהַרְשָׁם בְּאַצְבָּעוֹת יָמִין עֲלִיוֹן. אוּמְרָה לְגִלְיוֹן (שיתגלה, אוֹתוֹ שֶׁהִיא מְקוּדָס-) אוּוִי לְכִלְיוֹן. חזן אֵיכָה חֲלוּתִי (תחינותי) הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן. עֲלִיוֹן בְּרֵאשׁ הָרִים תְּכוֹנֵן אֲרַמוֹנֶךָ. בְּהַרְבֶּךָ לְסִלּוּחַ פִּשְׁעֵי הַמוֹנֶךָ. תַּעֲזֵ יָדְךָ תְּרוּם יְמִינֶךָ.

ברוך אתה יי חנון המרבה לסלוח:

ראה בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה למען שמך כי גואל חזק אתה.
 אז אמרת הנה באתי לבית מעדני. אזל (רחק) קצי ושנו ולאתו (הוסתרו) עדני.
 אזכרה נגינתי בליל נדוני. (שבו נידונתי לגלות) אזעק אליך חמס כהבלעו
 אדני. אזי דיני אזמרה ליי. חזן איכה הלעולמים יזנח יי. יי יראה בעני עם
 עולם. יופיע לגאלם גאלת עולם. כי לא יזנח ה' לעולם. ברוך אתה יי גואל
 ישראל:

עננו יי עננו. ביום צום תענינו כי בצרה גדולה אנחנו. אל תפן אל רשענו. ואל תסתור
 פניך ממנו. ואל תתעלם מתחנתנו. היה נא קרוב לשועתנו. יהי נא חסדך לנחמנו.
 טרם נקרא אליך עננו. כדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה. עוד הם מדברים
 ואני אשמע. כי אתה יי העונה בעת צרה. פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה: ברוך אתה
 יי העונה בעת צרה:

רפאנו יי ונרפא הושיענו וננשעה כי תהלתנו אתה. והעלה רפואה שלמה לכל
 מפותינו. כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה.

אחור וקדם ממדום למדום. (ממדינה למדינה) אחריו נמשכתי ונחני עד אדום.
 אחזתני רעדה שם (מהשנאה שהחלה) בנזיד אדום. אחורנית שמונה (מסעות) שבתתי
 בגבול בת אדום. אחזתי פה לדום אחריש על (שהחריב את) הדום. חזן איכה (מתי
 יבוא הזמן ש) לבן המשכיל בעת ההיא ידם. (לאות הסכמה) ידם רובץ פתח
 מלהשטינכם. רופא כל בשר הוא ישמע בקולכם. המזכירים את ה' אל דמי
 לכם.

ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל:

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן ברכה על פני
 האדמה ושבענו מטובך וברך שנתנו פשנים הטובות.

אטה למשל (ללעג) אזני (גם) במשנה הר (הבית) הטוב. אטומים (ערלים) אשר
 געו (צעקו) נטולי (חשובי) לקטוב. (להרע) אטון חדר המטות (מיתרי בית קדש הקדשים)
 בגרזן לחטוב. (להרוס) אטו (הטו) לגרזן כל לח ורטוב. (כל דבר חשוב)
 אטיף (כשאדבר) בכל טוב אין עושה טוב. חזן איכה נאלמתי דומיה החשיתי
 מטוב. מטוב בל יחסר אסמי למלאו. ברפת שנת טוב ישפיע בגבולו. אל
 תתנו דמי לו.

ברוך אתה יי מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נס לקבץ גליותינו וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ.
 איכה מאיכה (מזמן אדם הראשון) שלחפתי (נגררתי) במלקוחי. (בעונש שלחתי מאז)
 אימתי מגלת קינות בפני פקחי. (המבינים) אילו (קפצו כאיל) כמה יובלות ולא
 געו (הגיעו) פקח קוחי. (פתיחת כלאי) אימים (גויים) מערימים עלי מקחי. (שעבודי)
 אישי מלקוחי (הגחלים שלקח המלאך מהמזבח) איכלו רקוחי. (הכהנים המשוחים) חזן
 איכה יבש בחרש כחי ולשוני מדבק מלקוחי. מלקוחי ימתיק לשורר לחוכי.
 יאסוף מזרי (מפזרי) לאווי מחכי. ועוד בל תדבק לשוני לחכי.

ברוך אתה יי מקבץ נדחי עמו ישראל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבְרָאשׁוֹנָה וַיּוֹעֲצֵינוּ כְּבִתְחִלָּה וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ
 אַתָּה יְיָ לְבַדָּךְ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וּצְדָקָנוּ בְּמִשְׁפָּט.
 אֶכְלָנִי הַמָּמְנִי שִׁבְרַ עֲצָמוֹתַי. אֵךְ בִּי יָשׁוּב לְסִיגוֹלְלוֹךְ) אֲשָׁמוֹתַי. אֶכְתָּב
 קִינִים אֲשֶׁר פָּצוּ שְׁפִתַי מִזְמוֹתַי. אֶבְנֶנָּה נְכוֹחוֹת מוֹל קְמוֹתַי. אֶכְבִּיר (אֲרֻבָּה)
 נְהַמּוֹתַי אֶכְרִיז טוֹב מוֹתַי. חזון אֵיכָה וּנְפֹשִׁי נִבְהָלָה מְאֹד וְאַתָּה יְיָ עַד מָתַי. מָתַי
 קוּמוּ לָעֵד קָמִים לְהַחְרִימָם. קָרַב יוֹם אֵידָם בְּמִשְׁפָּט לְהַתְרוֹמָם. עֲתָה אָקוּם
 יֹאמֵר ה' עֲתָה אֲרוּמָם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:
 לְמִשְׁפָּדִים אֵל תְּהִי תְקוּהָ וְכָל הַמִּינִים פָּרְגַע יֵאבְדוּ וְכָל אוֹיְבֵי עַמְךָ מִהֲרָה יִכְרְתוּ וּמַלְכוּת זָדוֹן
 מִהֲרָה תִעָקֵר וּתִשָּׁבֵר וּתִמָּגֵר וּתְכַנִּיעַ בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

אֱלֹהֵי (וִילָל) כְּתָנִים בְּהַעֲצִימָנִי. (כְּשִׁסְגַרְתִּי) אֱלֹהֵי (וִילָלָה) בְּיַעֲנִים בְּהַשְׁיִמָנִי. אֱלֹהֵי אֱלֵי
 לְמָה סָחִי (טִינּוּף) וּמֵאוֹס תְּשִׁימָנִי. אֵל בְּאִפְךָ תוֹכִיחֵנִי וְאֵל בְּחַמְתְּךָ תִּכְרַסְמָנִי.
 אֱלֹהֵי (וּשְׁבַעַת) לְחַטְמָנִי (לְהַחְרִיבֵנִי) אֱלוֹף בְּאֵף לְשִׁטְמָנִי. חזון אֵיכָה תִּהְפֹּךְ לְאַכְזָר
 לִי בְּעַצְם יָדְךָ תִּשְׁטַמְנֵנִי. תִּשְׁטַמְנֵנִי לֹא לְנֶצַח וְתִסּוֹב תִּנְחַמְנֵנִי. לְעַת תִּכְנִיעַ זְדִים
 זוֹמָמֵי לְלַחְמָנִי. יֵשֵׁב אִפְךָ וּתִנְחַמְנֵנִי.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנִּיעַ זְדִים:
 עַל הַצְדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זְקֵנֵי עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי
 הַצְדָּק וְעַל יָמֵינוּ יִהְמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתוֹן שִׁכְרֵנוּ לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאִמַּת וְשִׁים
 חֲלָקָנוּ עִמָּהֶם וְלַעוֹלָם לֹא נָבוֹשׁ כִּי בְךָ בְּטַחְנוּ.

אָמַר הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּפִצְחָה. (בְּקוֹל) אֲמוֹתָה הִפְעַם וְלֹא אֲרָאָה רְצַח. אִם כַּח
 אֲבָנִים כַּח אֲרָגִיז וְאֲעִיז מִצַּח. אֲמַרְתִּי הִסְתִּיר פָּנָיו בִּלְרָאָה לְנֶצַח. אֲמַרְר
 בְּחַרוּף רְצַח [וְ]אִמַּת חֲרָבוֹת לְנֶצַח. חזון אֵיכָה עַד אָנָּה ה' תִּשְׁכַּחְנֵנִי נֶצַח. נֶצַח
 יוֹדַע כִּי רָגַע יִשְׁצַף. יִרְצָה אֶת בּוֹטְחָיו צְדָקָם לְרִצּוֹף. (לְחַבֵּר) כִּי לֹא לַעוֹלָם יִרִב
 וְלֹא לְנֶצַח יִקְצוֹף.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעֵן וּמְבַטֵּחַ לְצַדִּיקִים:
 וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תִּשׁוּב וְתִשְׁכַּח בְּתוֹכָהּ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבִנְיָה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב
 בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם וְכִסָּא דְדוֹד מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תִּכְוֵן.

אָנָּה אֲנַחְנוּ עוֹלִים וְחַיִּית יַעַר (הָאוֹמוֹת) שְׁכַלְתָּנוּ. אָנָּה אֱלֹף מִרוּחְךָ וְסַעֲרַתְךָ
 כְּלָתָנוּ. אָנוּד כְּצִפּוֹר נוֹדָד כִּי הִילַלְתָּנוּ. אָנוּשָׁה (נְחַלְשָׁתִי) כִּי אִשׁ בִּינוֹת (מִבִּין
 הַכְּרוּבִים) אֶכְלָתָנוּ. אֲנַחוֹת מְלֵאתָנוּ אֲנִינוֹת תִּכְלָתָנוּ. חזון אֵיכָה כִּי קִנְאֵת בֵּיתְךָ
 אֶכְלָתָנוּ. אֶכְלָתָנוּ (רוֹמִי שֶׁהִיא) רוֹפְסַת (הַרוֹמַסַת) בְּיַעַר (בֵּין הָאוֹמוֹת הִיא
 הַכִּי) גְּדָלָה. (שְׁגוֹלָה מִשָּׂאֵר גְּלוּיוֹת) רָאָה בְּקִנְאֵתִי וְתִשְׁמִיעַ בְּגְדָלָה. קִנְאֵתִי
 לִירוּשָׁלַם וְלִצִּיּוֹן קִנְאָה גְּדוֹלָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:
 אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה תִצְמִיחַ וְקִרְנוֹ תִרוֹם בִּישׁוּעַתְךָ כִּי לִישׁוּעַתְךָ קוּיֵנוּ כָּל הַיּוֹם.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:

שָׁמַע קוֹלָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עֲלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ
 תְּפִלָּתָנוּ וְתַחֲנוּנֵינוּ אַתָּה. וּמְלַפְנִיךָ מְלַכְנוּ רִיקָם אֵל תִּשְׁיַבְנוּ.
 כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְךָ יִשְׂרָאֵל וּבַתְּפִלָּתְךָ. וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתְךָ מֵהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים דְּרַבְנָן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בֶּשֶׁר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כִּן תַּחֲזִינָנוּ וְתַקְיָמָנוּ וְתִאֲסוּף גְּלוּתֵינוּ לְחֻצְרוֹת קִדְשְׁךָ לְשִׁמּוֹר חֻקֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבָּב שְׁלֵם עַל שְׂאֵנוּ מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיִּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהַלְתֶּךָ עַל חַיִּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נְסִיךְ שְׂבָבֵל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָבֵל עַת עָרַב וּבִקֵּר וְצָהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קוִינּוּ לָךְ.

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל הַחַיִּים יוֹדִיךָ סֵלָה וַיִּהְלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאָה לַהּוֹדוֹת:

הַשִּׁיף אוֹמֵר 'אוּיָא בְּרַכְנוּ' אַבְל אִין הַכְּהַנִּים עוֹלִים לְדוֹכָן.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַפְּתוּבָה עַל יְדֵי מִשֶּׁה עֲבָדְךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו כֹּהֲנִים עִם קְדוּשַׁת פְּאֵמוֹר. יְבָרַכְךָ יי וַיִּשְׁמְרְךָ: יָאֵר יי פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יִשָּׂא יי פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כָּלֵנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עַת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אַחַר שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה, חֲצִי קִדִּישׁ. אוֹמְרִים 'אֵי אַרְךָ אֲפִים'.

עוֹלִים לַתּוֹרָה בְּלֹא טְלִית, וּמְבַרְכִים אֶת בְּרַכַּת הַתּוֹרָה בְּקוֹל עֲצוּב. לִפְנֵי בְּרַכַּת הַתּוֹרָה מְבַרְכִים בְּלַחַשׁ אֶת בְּרַכַּת: 'בְּרוּךְ דֵּיין הָאֲמֵת', וַיִּשׁ הַמְּבַרְכִים אוֹתָהּ בְּשֵׁם וּמְלַכּוֹת. קוֹרְאִים בַּתּוֹרָה בְּקוֹל נְמוּךְ וְעֲצוּב בְּלֹא טַעֲמִים. אִין מְבַרְכִים אֶת הָעוֹלִים ב'מִי שְׁבַרְךָ', וְאִין הֵם אוֹמְרִים 'יִישֵׁר כַּח' לְמַכְבֵּדֵם לַעֲלוֹת.

לִישְׂרָאֵל קוֹרְאִים לַעֲלוֹת לַתּוֹרָה בְּלֹא הַזְכָּרַת שְׁמוֹ אֲלֵא בְּקִרְיָאָה: 'יַעֲמוּד מִפְּטִיר'.

קִדִּישׁ שְׂאֵחַר קִרְיַאת הַתּוֹרָה נֹאמֵר בְּנַעֲמִית עֲצַב.

אַת הַהַפְּטָרָה בְּשַׁחְרִית אוֹמְרִים בְּקוֹל בְּכִי בְּלֹא טַעֲמִים (אַף לֹא בְּטַעֲמֵי אִיכָה), כְּמוֹ בְּקִרְיַאת הַתּוֹרָה. 'יִהְלְלוּ'.

יוֹשְׁבִים עַל הַקִּרְקַע וְאוֹמְרִים קִינּוֹת, וְהַשִּׁיף יוֹשֵׁב עַל מַדְרַגָּה שְׁלִפְנֵי אַרוֹן הַקּוֹדֵשׁ.

כָּל קִינָה וְקִינָה נֹאמֶרֶת בְּקוֹל מִתְחִילָתָהּ וְעַד סוּפָהּ, בְּנִיגוֹנִים נִבְחָרִים עֲצוּבִים, עַל יְדֵי אֲנָשֵׁי הַקְּהָל, בְּזֶה אַחַר זֶה, כָּל אֶחָד בְּתוֹרוֹ קִינָה אַחַת אוֹ יוֹתֵר. יֵשׁ קִינּוֹת שֵׁשׁ לַחַן נִיגוֹן מִיּוֹחַד, וְהַשָּׂאֵר בְּנִיגוֹנֵי קִינָה רְגִילִים.

יֵשׁ קִהִילוֹת בַּחַן הַשִּׁיף מְקוֹנֵן אֶת יִיז הַקִּינּוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת.

הַקְּהָל אוֹמֵר כָּל קִינָה בְּקוֹל נְמוּךְ יַחַד עִם הַמְּקוֹנֵן בְּקוֹל רֵם.

ד

שְׁבֵת, (מִשׁוֹשׁ לִבְנוֹ) סוּרוּ מִנֵּי שְׂמֵעוֹנֵי עוֹזְרֵי. (אֲמָרוּ לִי אוֹיְבֵי) סְחִי (סִינּוּף) וּמָאוּם

הַשִּׁימוֹנֵי בְּעֵדְרֵי חֲבָרֵי. (בֵּין הַגּוֹיִם) סְבוֹתָהּ (סִיכַת סִיבֵי ה) מְשַׁכָּן (שְׁבַשְׁמִים) מְסַכּוֹת

דְּבִירֵי. (מִלְּהַקְּשִׁיב תְּפִילְתִּי). סְבוֹתָהּ (הוֹסַתְרַת) וְהַבְּלָגוֹ (נוֹצַחוֹ) גְּבוּרֵי. סְפָקוֹ (הַאוֹיְבִים) כַּף

וּמְעָדוֹ (הַתְּמוּסְטוֹ) אֲבָרֵי. כְּסָלָה (כְּשֶׁרֶמֶס) כָּל אֲבִירֵי: (גִּבּוּרֵי). נְפִלָהּ, (עַטְרַת רֵאשֵׁנוּ. וְכָל

עוֹד ש) עוֹדִינָה בְּצוֹל (בְּמַצּוֹלוֹת) דְּכוּיָהּ. (מוֹשְׁפִלִים). עֵינֵי חֲבָתָהּ לְחִזּוֹן (נִבּוֹאֹת זְכָרִיה) וְכִינָה

בְּזִבְרָכָהּ. ("עוֹד יִשְׁבוּ" וְגו'). עַד (זְמַן) פְּלָאֵי גְּלָלָהּ (הַנִּיּוֹסִים הַגְּדוֹלִים) חֲבוּיָהּ. (תְּשָׂאֵר הַנְּבוּאָה

הַנִּיל מוֹסַתְרַת). עֵינֵי מְעוֹלָלָתָהּ, (מְנוּוֹלַת בְּדַמְעוֹת) בִּיּוֹנִית (בְּטִיס הַיּוֹן) נְכוּיָהּ. (שְׁבוּרָה) עֲשָׂה

(הַחֲרִיב ה' בֵּיתוֹ) וְנַחֵם (וְהַתְּחַרַּט כְּבִיכּוֹל) וַיִּקְרָא לְבְּכִיָּהּ. וְנָם (אֲמָר) עַל-אֵלָהּ אֲנִי

בּוֹכִיָּה: עַל פְּנֵי פָרַת נַפְצוּ חֲסִידֶיהָ. פְּלָגִי (ים) סוּף זָכְרָה פְּעָרוֹ
 (כשהרסו) יְסוּדִיָּה. פַּחַד חֲטָא (שיחריבה כחורבן) שִׁילָה תַכַּף סוּדִיָּה. (התגשם לקהליה).
 פָּצוּ (אמרו) חֲזִירֵי יַעַר (אדומיים) אֵיִה חֲסִידֶיהָ. (צדקותיה). פָּצוּ (אמרו) גַם שִׁישְׁרָאֵל
 עוֹשִׂים) מַעֲשֵׂה עֲרוּהָ לְנֶדִיָּה. (כדי שימאסו בס). פִּרְשָׁה צִיּוֹן בְּיַדֶּיהָ: עַל הַר צִיּוֹן
 צָדוּ שְׂאוּנֵי מְדִינָיו. (המוני שונאי). צָפוּ עַל־רֹאשֵׁי זֵידוֹנָיו. (עווני). צָמְתוּ (נקשרו בי)
 בְּנֵב לַעֲמֹד זֵדוֹנָיו. (חטא הריגת כהני נוב ע"י שאול). צוּד (כדי לצודני) נְצַרְתָּ וְשִׁמְרַת עוֹוֹנֵי
 לְעוֹרֵר מְדִנָיו. (אויבי) צָעַק עַמִּי בְיָמֵי (אלעזר) בְּנֵי־דִינִי. (שניסה לדחוק הקץ ונהרג). צַדִּיק
 הוּא יִי: אֶתְּהָ קָלִים (כשדים בזויים) הַכְּבֹדָתָ (רוממת) וּמַעַדֵּי עֲרֻמוֹנֵי. (הסירו קישוטי).
 קָרַבְתָּ (האויבים) בּוֹא אֵלַי וַיִּחַרְמוֹנֵי. (השמידוני). קָרַאתִי לְיוֹשְׁבֵי גְבְעוֹן, (לעזרה)
 גַּם יֵהם זֵרְמוֹנֵי. (שטפוני). קוֹלִי לְהַשְׁמִיעַ בְּעֶרְבַּ הַגְּרִימוֹנֵי. (גרמו לי לבקש טובת
 הערבים). קוֹמֵי עֲבָרֵי בְּהַתֵּל (במרמה) הַעֲרִימוֹנֵי. (הישמעאלים). קָרַאתִי לְמֵאֲהָבֵי,
 (הישמעאלים) הִפְּחָה רְמוֹנֵי: (והשקוני אויר). לָמָּה רוּחַ אֶפִּינוּ (ויאשיהו) לְטַבַּח שָׁמְרוּ.
 רָאִיתָה כִּי כְּתַנּוֹר עוֹרְנוּ כְּמָרוּ. (התחממו) רָאִיתָה כִּי עָמַל (שנאה) וְכַעַם
 בְּאֻוִיָּה (במקדש) גָּמְרוּ. (שפכו). רַבַּת (עם הגויים) בְּיַד יַחְזָקָאֵל לְנִקּוּם (בהם) כְּמוֹ
 מָרוּ. (שמדרו). רָאֵה (שהם אומרים "לכו) וְנִכְחָדִים מְגוֹי' אָמְרוּ. רָאֵה יִי כִּי־צָר־לִי,
 מַעֲי חֲמַרְמָרוּ: (התכווצו). הַשִּׁיבֵנוּ, (השב את הבטחתך) שִׁישִׁי (ואחר כך תעשני) שְׁמַע לְגוֹי
 צֵאֲנֵי. (מאוס). שְׁבַתָּם רְמוֹס (מושבותיהם תרמוס כמו שהם הרסו) חֲצִירֵי לְהַדְּבִיאֲנֵי. (לדכאני).
 שְׁפַתִּי מְשׁוֹרְרֵי דְבִיר (הלויים) דְּמָמוּ (השתיקו) לְהַדְּאִיבֵנִי. (לצערני). שְׁמַעַתָּ כִּי
 זְמוֹרוֹת אֶף (חירוף מכעיס) הִכִּין (האויב) לְטֵאֲטֵאֲנֵי. (להשמידני). שְׁכָבוּ וְנָדוּ (ונדדו בלי כלי
 גולה. שגרם) חֲצִץ לְהַבְרִיאֲנֵי. (להאכילני). שְׁמַעוּ כִּי נֶאֱנַחָה אָנִי: כִּי תָם (צורת יעקב)
 חֲקָתָ (חקקת) בְּכֶם אֹפְנִיָּה. (בכסא הכבוד). תְּשִׁיב לָהֶם גְּמוּלָה כְּאִזּוֹ (ביס סוף) חֲזוֹת
 (שראינו) פְּנִיָּה. תִּרְדּוּף לְצַלְמוֹן (צלמוות) יוֹעֲצֵי רַע עַל צְפוּנִיָּה. (ישראל). תִּתֵּן
 לְהַבְהֵב (לשריפה) נוֹתְצֵי פְּנִיָּה. (שוברי מקדשך). תִּקְרָא לְשַׁכָּרָם כּוֹס (תרעלה)
 כְּמוֹס בְּפְנִיָּה. (חבוי בפניה). תִּבְאָ כָּל־רַעְתָּם לְפָנֶיךָ: תִּבְאָ (נקמה) אֶל־צָר אֲשֶׁר
 כָּלְנוּ. לְמִבּוֹא חֲמַת (בסוריה) בְּחֲמָה נִהְלָנוּ. (הובילנו) עַד לַחֲלָח וְחָבוֹר (במדני)
 הִגְלָנוּ. זִקֵּן וְכָחוֹר וְכַתּוּלָה כְּבָלְנוּ. (קשרנו) רַם הַכְּטִנָּא עִמָּךְ כְּלָנוּ. זְכוֹר
 יִי מַה־הָיָה לָנוּ:

ה

אֵיכָה אֲצַת בְּאֶפְךָ לְאֵבֶד בְּיַד אֲדוֹמִים אֲמוֹנִיָּה. וְלֹא זָכְרָתָ בְּרִית בֵּין בְּתָרִים:
 אֲשֶׁר בִּרְרַת לְבַחוּנֶךָ. (אברהם אבינו) וַיִּכְבֵּן בְּטִינּוֹ. (אמרנו) קהל זְכוֹר יִי מַה הָיָה לָנוּ:

אִיכָה גַעַרְתָּ בְּגַעַרְתְּךָ לְגָלוֹת בְּיַד גֵּאִים גְּאוּלְיָהּ. וְלֹא זָכַרְתָּ דְלִיגוֹת
דְּלוּג (קפיצת ה) דְּרָךְ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְדַגְלִיךָ. וּבִכְן דִּבַּרְנוּ. קהל זְכַר יי מָה הָיָה לָנוּ:

אִיכָה הִגַּתְּ (חשבת) בְּהַגְיוֹנְךָ לְהַדוּף בְּיַד הוֹלְלִים הַמוֹנִיךָ. וְלֹא זָכַרְתָּ
וּתּוֹק (ותיק) וְעוֹד וְסֵת (הקביעות) אֲשֶׁר וְעַדְתָּ לְוַעֲדִיךָ. (וביאר) וּבִכְן וְקוֹנְנוּ.

קהל זְכַר יי מָה הָיָה לָנוּ:
אִיכָה זָנַחְתָּ בְּזַעֲמָךָ לְזַלְזַל בְּיַד זָרִים זְבוּלְךָ. (מקדשך) וְלֹא זָכַרְתָּ חֲתוּן חֲקִי
חוֹרָב (מתן תורה) אֲשֶׁר חֲקַקְתָּ לְחַמוּלְיָךָ. וּבִכְן חֲוִינּוּ. (הראנו) קהל זְכַר יי מָה הָיָה לָנוּ:

אִיכָה טָרַחְתָּ בְּטָרַחְךָ לְטָרוּף בְּיַד טַמְאִים טְלֹאִיךָ. וְלֹא זָכַרְתָּ יָקָר
יְדִידוֹת יִשְׂרָאֵל (התורה) אֲשֶׁר יַחַדְתָּ לְיוֹדְעֶיךָ. וּבִכְן יַלְלָנוּ. קהל זְכַר יי מָה הָיָה לָנוּ:

אִיכָה פּוֹנֵתָ בְּכַעֲסְךָ לְכַלּוֹת בְּיַד כּוֹשְׁלִים (פושעים) פְּרַמְךָ. וְלֹא זָכַרְתָּ לֹא
יִזְנַח לְעוֹלָם אֲשֶׁר לְמַדְתָּ לְלִקּוּחֶיךָ. וּבִכְן לְהַגְנוּ. קהל זְכַר יי מָה הָיָה לָנוּ:

אִיכָה מְלַלְתָּ בְּמֵאֲסָךָ לְמַחֹת בְּיַד מוֹנִים (מצערים) מְנַשְׂאִיךָ. וְלֹא זָכַרְתָּ
נְשִׂיאת נּוֹצֵת נֶשֶׁר אֲשֶׁר נִשְׂאתָ לְנִשְׂוֹאֶיךָ. (ביציאת מצרים) וּבִכְן נְהִינּוּ. (קונונו)

קהל זְכַר יי מָה הָיָה לָנוּ:
אִיכָה סַחַתָּ בְּסַעְרְךָ לְסַגֵּר (להסגיר) בְּיַד סַעֲפִים (חושבי רשע) סַחְדִיךָ. (עזיר) וְלֹא
זָכַרְתָּ עוֹ עַדֵי עַדִּים אֲשֶׁר עֲטַרְתָּ לְעַבְדֶיךָ. וּבִכְן עֲנִינוּ. (קראנו)

קהל זְכַר יי מָה הָיָה לָנוּ:
אִיכָה פִּצַּתְּ (זברת) בְּפַחְדְּךָ לְפַגֵּר (להרוג) בְּיַד פְּרִי־צִים פְּלֹאִיךָ. וְלֹא זָכַרְתָּ צַחֲלַת
צְבֵי צֶדֶק אֲשֶׁר צִפַּנְתָּ לְצַבֹּאֶיךָ. וּבִכְן צַעֲקָנוּ. קהל זְכַר יי מָה הָיָה לָנוּ:

אִיכָה קָרַאתָ בְּקִרְיָאֲתָךָ לְקַנּוֹת בְּיַד קָמִים קְרוּאִיךָ. וְלֹא זָכַרְתָּ רָגַשׁ
(אסיפת) רֶכֶב רַבְתִּים (מלאכים במתן תורה) אֲשֶׁר רָצִיתָ לְרַעֲיָךָ. וּבִכְן רָגַגְנוּ. (התלונונו)

קהל זְכַר יי מָה הָיָה לָנוּ:
אִיכָה שָׂאֲפַתְּ (ציפית) בְּשִׂאֲפְךָ לְשַׁלּוֹת (לשלול) בְּיַד שׁוֹלְלִים שְׁלֹמִיךָ. וְלֹא זָכַרְתָּ
תַּקָּף תַּלְתְּלֵי תֹאֵר (דברי התורה) אֲשֶׁר תִּפְנַתָּ לְתַמִּימֶיךָ. וּבִכְן תִּאֲנַנּוּ. (הצטערנו)

קהל זְכַר יי מָה הָיָה לָנוּ:

ו

אַאֲדָה (אטיס ילתי) עַד חוּג שָׁמַיִם. אַאֲלָה (אקונו) אֶתִּי שָׁמַיִם. אַאֲוֹר (אקלל)
יּוֹם מַחְרִיבֵי פְּעַמִּים. אַתְּאוּנִן (אתלונו) מִי־יִתֵּן רֵאשִׁי מִיּוֹם. (לזמעות).
אַבְחִין בְּבָכִי יֵלֵל מְדַבֵּר. אַבְחֲנָה לֵיל (המרגלים) מְלִיל (החורבן)
וּמְדַבֵּר (פארן) מְמַדְבֵּר. (הגלות). אַבְכָּה אֶתִּי עוֹלַת מְדַבֵּר. (כנסת ישראל)
אַשְׂאֵג מִי־יִתְּנֵנִי בְּמְדַבֵּר: אַגְדַּע וְאַנְשִׁל (אשיר פירותי) בְּנִקְף (קוטף) זֵית.

אָגְרָה־בִּי (אגרוור אחרי) כָּל־בְּנֵי בַיִת. (מלאכים) אָגְרוּם שִׁיאֲמַר בְּעַל הַבַּיִת.
 (הקב"ה) אֲרָשָׁה (אתפלל) מִי יִתְנַנֵּי (מרוחק עד שיעלה בי) שְׁמִיר שְׁתִּית: (קוצים).
 אֲדוּהָ (אכאב) בְּכַל־לֵב לְהַמְצִיחֵהוּ. אֲדַעָה מְלִין בָּם לְאַמְצִיחֵהוּ. (לחזק לבי)
 אֲדַאֵג רוּעָה (הקב"ה) וְלֹא אֲמַצְאֶהוּ. אֲקוֹנֵן מִיִּיתָן יִדְעָתִי וְאַמְצְאֶהוּ:
 אֲהַפְכָה וְאֲתַהַפְכָה כְּאוֹפֵן בְּמַלְי. (תפלתי) אֲהַגְהָה (אדבר מולו) פָּנִים בְּפָנִים
 לְתַנּוֹת עִמָּלִי. אֲהֵהוּ (ויללו) חָרָם וְסֹהַר (שמש וירח) מְלַהֲגִיחָה (להאיר) לְמוֹלִי.
 אֲצַרַח מִיִּיתָן אִפּוֹ וַיִּפְתְּבוּן מְלִי: אֲזַרַח מְשַׁפְּטֵי גּוֹנְבֵי עָלַי. (גירת
 איסור הבאת ביכורים) אֲוִדִיעַ בְּבַצְעֵי וּמַעְלֵי. (בעוונותי). אֲוַמְלָלוּ מְזֻלּוֹת
 בְּקָרְעֵי מְעִילֵי. אֲפּוֹנָה (אפנה ואחפש) מִיִּיתָן לִי שְׁמִיעַ לִי. אֲזֻדָּה (הלכה
 לגלות) כְּהוֹפְרָה הָאֲבִיוֹנָה. (זכות אבות) אֲזַכְרָה בְּהִיוֹתִי מְחַתָּנָה. אֲזִיל
 פְּלָגִים כְּבִרְכָה הָעֲלִיוֹנָה. אֲעַנֶּה מִיִּיתָן־לִי אֲכַר (כנף) כִּיֹּנָה: אַח
 (הקב"ה) נִפְשָׁע מִקְרִית־עֵז אֶל־צוֹר. (עבר מירושלים לצור) אַחֲזוּ (השדות)
 בְּלֵי־מַיִם בְּאֵף לְעֻצוֹר. (הגשמים) אַחֲזוּ (האויב) קָמוֹת לְקַצוֹר וְעוֹלָלוֹת
 לְבַצוֹר. אֲשִׁיחָה מִי יִבְלַנֵּי עֵיר מְצוֹר: אֲטַע אֲהֲלֵי אֲפַדְנִי (אבנה ביתי)
 בְּצִלְמֹת. (חושר). אֲטוֹסָה וְאַשְׁכוֹנָה עַד חֲצַר מָוֶת. (הקברות) אֲטַפֵּל (אתחבר)
 אֶת־עַם־הַמַּחֲכִים לַמָּוֶת. אֲנַהֲהָ (אקונו) מִי גָבַר יַחֲוֶה וְלֹא יִרְאֶה־מָוֶת:
 אֲיִלוֹתִי (מחזקי) לְעֻזֹּרְתִי תִרְתִּי (חפשתי) לַחֲזוֹת. אֲיַמְתִּי (ישראל) בְּכַל־שָׁנָה
 אוֹמְרָת (שהגאולה) הִיא הַשָּׁנָה הַזֹּאת. אֲיִדַע לְכָל כִּי מוֹדַעַת זֹאת. אִם
 לֹא כִּי יִדְיִי עֲשָׂתָה זֹאת: אֲכּוֹף לָךְ רֹאשׁ, חִילִי. (הקב"ה) אֲכַרַע לָךְ
 בָּרֶךְ לְחַתֵּל מַחְלִי. (לחבוש פצע) אֲכַתִּירָךְ בְּשִׁיר מְשִׁירֵי מַחֲוִלִי. אֲכַוֵּן מִי
 יִתְנַךְ כְּאֵח לִי: אֵל תִּשְׁבַּח צַעֲקַת אֲרִיאֵל. (בהמ"ק) אֲלִיו לְאָגוֹר (לאסוף)
 יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. אֲלֵפִי שְׁנֵאָן (מלאכים) אֲשֶׁר מָסַר אֵל. יֵאמֹר מִי יִתֵּן
 מְצִיּוֹן יִשְׁעוֹת יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל מַעַת בְּדַרְכֵי לֹא הִלְכוּ. עֲזוּבוּנִי
 וְעֲזוּבֹתַי וּפָנִי מֵהֵם נִהַפְכוּ. רַגְנֹתַי וְהִילַלְתִּי וּמַעֲי וְלִבִּי נִשְׁפְּכוּ.
 אֵיכָה תִפְאַרְתִּי מִרְאֲשׁוֹתַי הַשְּׁלִיכוּ:

ז

השוואה בין החורבן לפרשת בחקתי

אֵיכָה תִפְאַרְתִּי מִרְאֲשׁוֹתַי הַשְּׁלִיכוּ. וּכְנָגַד כְּפֹא הַכְּבוֹד צִלְמֵם
 הַמְלִיכוּ. בְּחִלְלֵי תַנִּי אֲשֶׁר חוֹזִי (וביא) נִמְלְכוּ. וְנָם (אמר) אִם־בְּחַקְתִּי
 תִלְכוּ: (עונה הקב"ה) לָמָּה תִרְיִבוּ אֵלַי כְּלַכְּם. חֲזִקוּ עָלַי דְּבַרְיִכֶם. מִיִּדְכֶם
 הִיָּתָה זֹאת לָכֶם: בְּלַע שׁוֹפְטֵי, בְּמוֹעֲצוֹת (בעצתו) עוֹתָם. וּפָנִים הִסְתִּיר

מֵהֶם כְּשֶׁר (כשראה) עֹתְתָם. (עוונותיהם) וַיֹּמַר (הוחלף) לְאַבְק מְטָרָם
לְתַבְעֵיתָם. חֲלָף (במקום) וְנָתַתִּי גְשָׁמִיכֶם בְּעֵתָם: סְחִי (טינוף) וּמְאוֹם
שְׁמָנִי. כָּלָה בְּאִפּוֹ וַיִּשְׁטְמֵנִי. (יה"ר ש) נְחֹמִיו מִהֲרָה יִשְׁעִשְׁעוּנִי: גָּדַע
רוּם קָרְנָם וְעַלְוָמָם (בחרותם) הִקְצִיר. (קיצר) וּבְאַבְחַת (אימת) חָרַב שְׁעָרֵיהֶם
הַצִּיר. (במצור) מְזִי (שרופי) רָעַב עָשׂוּ (עשה) בְּקִצִּיר. (בזמן התבואה). תְּמוֹר (במקום
ברכת) וְהַשִּׁיג לָכֶם דִּישׁ (שיהיה רב עד זמן של) אֶת־בְּצִיר: דָּרַךְ קִשְׁתּוֹ וּכְלָה
בְּחָרִץ. (כליון) וּכְבָרוֹל עֶפְלֹ (חִזֵּק) שְׁמֵי עָרִץ. פְּרָצְנִי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה פָּרִץ.
(בחיל). תַּחַת וְנָתַתִּי שָׁלוֹם בְּאֶרֶץ: הָיָה צוּרְכֶם וּמַעֲזוֹכֶם וּמִשְׁגָּבְכֶם.
הָהַפֵּךְ לְאַכְזָר וְנִלְחַם בְּכֶם. הַנּוֹצְרְכֶם (שומרכם) רַחֲקֶכֶם, חוֹשְׁקֶכֶם
תַּעֲבֹכֶם. וְאִיָּה הַבְּטַחַת וְרַדְפָתֶם אֶת־אֵיבֵיכֶם: וַיַּחֲמֹם פְּנֵת צֶדֶק
מְלֵאָה. (ירושלים) כִּי בְּמִשְׁפִּיתָהּ (במחשבותיה) מָצָא כָל־טְמֵאָה. וּמְכַבְּדֶיהָ
הַזִּילוּהָ (זלזלו בה) בְּדוּחָהּ (גדה) מְטַמְּאָהּ. בְּשָׁנוֹי (במקום הבטחת) וְרַדְפוּ מִכֶּם
חַמְשָׁה מְאָה: זָנַח (עזב) עֲלִיוֹן קָרִית מוֹעֲדֵיכֶם. (בהמ"ק) וְהֶאֱבִיל שְׁעָרֵי
חַל עֲמִידַת רַגְלֵיכֶם. מִי בִקֵּשׁ זֹאת (לכא הנה?) פִּץ (אמר) וְהִגְלֶכֶם. וְגָמַר
(ביטל) אָמַר וּפְנִיתִי אֲלֵיכֶם: חָשַׁב שָׁנוֹא אִם לָקַט כְּשׁוֹשָׁן. וּמִחֻלָּב
עוֹלְלִיָּהּ (בשר בניהם) אוֹתָהּ דִּשָּׁן. קִיטוֹר (עשן) חֲפָתָהּ (בהמ"ק) הוֹעֵלָה
כְּכַבְּשָׁן. וְשָׂאֲלוּ אֵיךְ דָּגַן תְּמוֹר וְאַבְלָתֶם יִשָּׁן נוֹשָׁן: טָבְעוּ נַכְסוֹ (שחטו,
הלוויים העומדים על) רוֹבְדֵי דוּכָנִי. בְּגִיָּא (בארץ) חֲמַת כְּנַקְטָל מְכַהֲנִי. הָרִי
כְּמַת שָׁנִים גָּלָה יִסוּד מְכוּנִי. (הרס מקדשי) וְסַע מִתּוֹכִי אָמַר וְנָתַתִּי
מִשְׁפָּנִי: יֵשְׁבוּ מְבַבִּים מִנְּאֻקָּה (אנקה) מִתֵּיכֶם. בְּאַרְבַּע מִיתוֹת הַפִּיל
מִתֵּיכֶם. (אנשיכם) חָרַב וְרָעַב וְחָיָה וְדָבָר שְׁחַתְּכֶם. כָּסֵר צֶל (הגנה) פִּץ (ושל
מאמרו) וְהִתְחַלְכְּתִי בְּתוֹכְכֶם: כָּלוּ לָשׁוּד פְּרָגַע אֲהַלֵּיכֶם. וּבְכֶם נִשְׁבְּעוּ
מִהוֹלְלֵיכֶם. לְחִיקְכֶם נִשְׁפְּכוּ נַפְשׁוֹת עוֹלְלֵיכֶם. בְּמֵאֶסְכֶם שִׁיחַ אֲנִי יֵי
אֲהֵיכֶם: לְאַמּוֹתֶם כָּלְכוּל (מזון) אָנָּה (איפה?) שְׁוֵעוּ. וְצוּר לְמִלְאָכֵי שָׁח
(אמר) מְנִי שְׁעוּ. (הניחו לי) אֶרֶץ הַכְּרָמָל (לא"י) הִבֵּאתִים וְשַׁעֲשְׁעוּ. וְשָׁנְאוּ
מוֹכִיחַ (שאמר) וְאִם לֹא תִשְׁמָעוּ: מִה־אֲעִידֶךָ, יִשְׁיִיךְ עִם־גּוֹרֶיךָ
בּוֹסְסוֹ. (נרמסו) אוֹמְרִים (סומכים ש) עַל־סוּם נָנוּם עַל כֵּן נָסוּ. נְלֵאִיתִי
(התעייפתי) נִשְׂאָ עוֹנוֹתֵיכֶם כְּהַעֲמָסוּ. וְאִי־פָרְכֶם כְּנִמְתִּי (כמו שאמרת) אִם
בְּחַקְתִּי תִמְאָסוּ: נְבִיאִיךָ טָעוּ תִרְמִית שְׂוֹא חֲזוֹת. וְאֶדְרוֹשׁ לְסִלּוֹחַ
וּפְצוֹתֵי (אמרת) אֵי לְזֹאת. (איך אפשר לסלוח) פְּתִיתִים (לשוב) וּכְנַגְדֵי הַשִּׁיבוּ
עוֹזוֹת. וְאַנְפָּתִי (כעסתי) וְשַׁחֲתִי אֶפְ־אֲנִי אֲעַשֶׂה־זֹאת: סָפְקוּ (כף) חָרְקוּ

(שן) שָׁרְקוּ מוֹנִי. (מצערי) מִבְּפָנַי וּמִבְּחוּץ לְהַצְמִית (להכרית) אֲמוֹנִי. כִּי בָאוּ זָרִים חָלְלוּ צְפוּנִי. לָרְעָה וְלֹא לְמוֹבָה נָם וְנָתַתִּי פָנַי: פָּצוּ (אמרו) יָדַי לְפָנַי מִי תַחֲלָה. (תתפלל) עִם כְּבֹד עֹז פֶּקֶד (עוש) וַיִּלְאַה. (עייף מעוונותיהם) לֹא תַחֲבוּ עוֹד אוֹת וּמוֹפֵת וּפְלֵא. וְנָסַב (סבב) וְנָסַע וְנָם וְאִם-עַד-אֵלֶּה: עָשָׂה וַיָּרֵם קִדְקֹד (ראש) בְּנֵי שָׂאוֹן. (האומות) וְדָמִי שִׁכַּרְנִי בְּגִיַּא צְמֵאוֹן. וּבְכָל-שָׁנָה וְשָׁנָה הוֹסִיף יְגוֹן עַל-אוֹן. (צער) מִיעַת כָּעַם וְנָם וְשִׁבְרָתִי אֶת-גְּאוֹן: צָעַק הוּי הוּי וְאֲשַׁפְתּוּ (חיצוי) הַרְיֵק. מִפֶּה וּמִפֶּה הִבִּיֵא עָלַי מְעָרִיק. (מברוח) וּבְלַעְגִי מְעוֹג (הלשנות) שְׁנֵי צָר הַחֲרִיק. וְכָלָה כַּחֲי בְנֵאִם וְתָם לָרִיק: קוֹמִי דְּפָקִי שְׁוֹעִי אֶל-דְּמִי. (אל תשתקי) וְתַנִּי כְּאוֹב מֵאֲרִץ קוֹלָה. (קול נמור) וְדָמִי. (שתקי) מִי רֵאשׁוּמִים מְרִים) הַשְּׁקִנִי וְהַדְּמִי. (השתקי) וְחַשֵּׁה הַלּוֹכִי בְנֵאִם וְאִם יִתְלַכוּ עָמִי: רֵאֵה גּוֹרֵל אוֹיֵת הוֹשֵׁם לְעֵית. (חרבות) וְלִקְאֵת מִדְּבָר (צפור) הַיִּיתִי דְמוּיֵת. גְּלָה גְּנוּיֵת (מגונה) וְסוֹרָה כְּנוּיֵת. (בכיווי) בְּשִׁמְעִי וְהַשְׁלַחְתִּי בְכֶם אֶת-חַיֵּת: שִׁכְבוּ בְּעֵלוֹף כְּתוֹא מִכְּמַר (שור הבר ברשת) וְאִין דוֹלָה. הַמְלֵאִים גַּעַר (געה) וְאִין מֵרְפֵא עוֹלָה. הָרִי כְּפֵה שְׁנַיִם הַמְמַנִּי לְהַתְּכָלָה. אֲנוּשִׁים (כאובים) בּוֹכוֹחַ וְאִם בְּאֵלֶּה: תִּקְרָא אִיד, (פורענות) עוֹלֵלְתִי עַל אֲדָמוֹנִי. (אדום) לְסַחֲפוֹ (לגרפו) וְלִשְׁפּוֹ (לקרעו) שְׁבַעֲתִים כְּאוֹנִי. (שציערני) תְּהוֹם (תתן מהומה על) צָרִי בְּצֵאת קוֹל מֵאֲרָמוֹנִי. כְּנֶהֱמַמְתִּי בְּרִיב וְהִלְכְתִּי אַף-אֲנִי:

ח

אִיכָה אֲשַׁפְתּוּ (מאגר חיצוי) פְּתוּחַ כְּקָר. וְלָרוֹדִי (אויבי) בְּאַף (בכעס) הוֹסִיף אֶבֶר. (כנף) אֲנִי הַגָּבֵר: אִיכָה אֲשָׂא עוֹן הַג. (חשב). וְחָסַם פִּי מִפְּלֵל לְהַג. (תפילה) אוֹתִי נְהַג: אִיכָה אֵין זַעֲמוֹ לְשִׁפוֹךְ. הַכִּיל (עוונות) גְּלֵאִיתִי (עייפתי) וְנָם (ואמר) שִׁפְךָ. (פורענות) אֵף בִּי יֵשֵׁב יְהַפֵּךְ: (ויכה) זָכַר אֲפִיפְתִּי (שהוקפתי) בְּשָׁרְב. (כיושב) וְנָם כִּי (שכאשר) יִנְטוּ צְלִי-עָרֵב. (אז): וְהִבֵּאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב: כְּכוּ תִכְפֶּה בְּעַת כָּל הַסְּרִי. וְכַעֲזוֹבֵי אֶרֶץ (כשעזבתי דרכו) יִסְרִי. בְּלָה בְּשָׂרִי וְעוֹרִי: בָּלַע בֵּית לְרוֹם מְזֻקָּה. (בהמ"ק) וּבְכִרְזֵל (גרזנים) סְבָכוֹ (קורותיו) נִקְפָּה. (קיצץ) כְּנֶה עָלַי וַיִּקְפָּה: כְּנִי כְּטָנִי לְאֵכוֹל הַקְּשִׁיבִנִי. (הודיעני) מְנִי-צָר אֲחֹזֵר הַשִּׁיבִנִי. בְּמַחְשָׁכִים הוֹשִׁיבִנִי: נַחֲלַתְנוּ בְּנִשְׁשָׁה (כשנשזה) בְּיַד לוֹחֵם. נָם (אמר) לֹא אֲחוּם וְלֹא אֲרַחֵם. בְּשִׁכְרִי לְכֶם מִפֶּה לָחֵם: גְּלַתָּה גְּהוּצָה (ישראל) לְשָׁנוֹת עֲדִי. (תכשיטים) מַחֲפָה לְגִלּוֹת

בַּהֲתַעֲתָדִי. גָּדַר בְּעָדַי: גָּדַע גְּאוֹן נְדִיב וְשׁוֹעַ. (עשירים) וְהָשִׁיב יָמִין אַחֲרֵי
 מְלַחֲוֹשִׁיעַ. גַּם כִּי אֲזַעַק וְאֲשׁוּעַ: גַּם גָּבַר עָלַי פּוֹרְכִי. (שוברי) וּבְנִאֲקֵי סָתָם
 חָרְפִי. (שערי שמים) גָּדַר דְּרָכִי: (היינו כמו) יִתְוָמִים גְּרוֹשִׁים מֵאַחֲזוֹת. וְלֹא שָׁב אִפּוֹ
 בְּכַל־זֹאת. וְאָמַר וְאִם־בּוֹזֵאת: דְּרָכִי דִּינָן (שמחה) שְׂדָה (חסם) לְהֵאֲבִילִי. וּלְגַלּוֹת
 שִׁשְׂדָה (גבל) הוֹבִילִי. דַּב אַרְב הוּא לִי: דְרָךְ דּוּחַק עַל־בְּמוֹתֵי לְהַשְׁתַּרְר. שְׁעוּ
 מִנִּי, (הניחו לי) בְּבָכִי אֲמַרְר. דְּרָכִי סוֹרְר: דְּבַק דּוּלְקַ, (השיג הרודף) וְצַדְנִי
 בְּרִשְׁתּוֹ. עָלַי לְלַטּוֹשׁ (לחזד) מִחַרְשְׁתּוֹ. דְרָךְ קִשְׁתּוֹ: מִימִינוֹ דְלַח (עכר) וְנָם (אמר)
 אֲשַׁמְכֶם. גֵּיִא גְלוֹת אֲטִילְכֶם לְהַכְלִימְכֶם. וְהִלְכְתִּי עִמְכֶם: הָיוּ הָיָה לְיוֹם
 בְּכִיּוֹתֵי. וְצָרְבַת אֵשׁ כְּוִיּוֹתֵי. הִבִּיא בְּכִלְיֵתִי: הָיָה הוֹלֵךְ מִפְּנֵי וּמִזְעִימִי.
 וְכַעֲסִים (כיון) דְּמִי הַטְּעִימִי. הִיִּיתִי שְׁחַק לְכָל־עַמִּי: הָאֲכָלִים הַקִּדְשׁ פָּסַח בְּלִיל
 שְׁמָרִים. הָאֲכִילִם בְּכַפֵּן (רעב) רֵאשֵׁי חֲמוּרִים. הַשְּׁבִיעַנִי בְּמִרוּרִים: עַל
 צִוְאַרְנּוּ הַשְּׂרִיג (עוונותינו כקליעות) וְחָלַל שְׁכֶם. (בהמ"ק) וְנָם אֲפָקוּד עַל עֹנֹתֵיכֶם.
 וְאֲכַלְתֶּם בְּשַׁר בְּנֵיכֶם: וַיֵּצֵא, וְקִדְקֵד שִׁפְחָה (בצרעת) וְרִצְיָן. (שבר) וְהוֹזַק מוֹסְרֵי
 (שרשראות) כִּי אֲתַלּוֹצְצִין. וַיִּגְרַם בְּחִצְצִין: וַיַּחֲמֵם וַיִּנְצַל (הפשיט) מִעֲדֵי (מתכשיטי)
 לְהַכְפִּישֵׁי. (להטביעי באפר) וּמִגְבֹּהָ לְתַהוֹם הַרְפִּישֵׁי. (השליכני ברפש) וְתִזְנַח מִשְׁלֹם
 נַפְשֵׁי: וַיִּגְדַּל וְכַבֵּד נֶאֱק רִצְחֵי. (הרוגי) וּבְקִדְקֵדִי (בראשי) עָלָה צְוָחֵי. וְאָמַר אֲבַד
 נְצַחֵי: (לארץ) מְצָרִים וְכוּשׁ שְׁחָ (אמר) אֲשִׁיבְכֶם. וְאֲשַׁפְּטֶכֶם בְּזַמַּתְכֶם. וְהַשְׁמַדְתִּי
 אֶת־בְּמִיתֵיכֶם: זְכַרְה־זֹאת כִּי נִבְאֵשׁ נִרְדִּי. (ריחי הטוב) וְלִכְלָה פָּיָן (אמר) מִכְּבוֹד
 רְדִי. זְכַר־עֲנִי וּמְרוֹדִי: זָנַח זַעַם זְבוּל (עזב בכעס בהמ"ק) וְלֵב הַקְּשִׁיחַ.
 וּבַהֲתַעֲבְרוּ (כשכעס) עִם מְשִׁיחַ. (יאשיהו) זְכוֹר תִּזְכּוֹר וְתִשׁוּחַ: זָכוּ וְזָנַי וּפְעֻלָּם
 אֲבִיא. (אזכיר) כִּי בְּכֵן פָּרִץ נְתִיבִי. זֹאת אֲשִׁיב אֶל־לִבִּי: אֲבוֹתֵינוּ זַעְקוּ (ולמרות
 זאת) וְכָלוּ מִדְּבָחָה. (בעון לשה"ר) וְשָׁח עַל רַעֲתָנוּ כִּי רָבָה. וְנָתַתִּי אֶת־עֲרִיכֶם
 חֲרָבָה: חֲטָא חֲזוּ (ראה) כִּי בָּעוֹן נִכְתְּמוּנוּ. תְּמוּרָה כִּי בְּצַחֲיוֹן (בצחנה)
 נִזְהָמוּנוּ. (לוכלנו) חֲסִדֵי יְיָ כִּי לֹא־תִמְנוּ: חָשַׁב חוֹרְשֵׁי (אויבי) לְקַרְקַר קִיר יְקָרִים.
 (להרוס קיר בהמ"ק) וּמַר יְבִיּוֹן (המלאכים כאשר) מִכְּתֵי סוּקָרִים. (רואים) חֲדָשִׁים
 לְבָקָרִים: חֲשֵׁךְ חֲזוֹן מְגִישֵׁי אֲשִׁי. (נבואת הכהנים) קִיר כְּעוֹר לְגִישֵׁי. (מרוג
 החושר). חֲלָקֵי יְיָ אֲמָרָה נַפְשֵׁי: עֲבָדִים חֲסָמוּנוּ מִלְּגִדּוֹר פָּרִץ. וְתוֹכְחוֹת קִשׁוֹת
 פָּיָן בְּחָרִץ. (אמר בפסק דינו) וְהַשְׁמַדְתִּי אֲנִי אֶת־הָאָרֶץ: טַמְאָתָהּ טַפְלָהּ (נדבקה)
 וְנָטָה קָו. (וגזר עליה גזירות) (ובכל זאת) וְלֹא־נִסּוּג אַחֲרֵי מִקְוִי. טוֹב יְיָ לְקָנוּ: טָבְעוּ

מירותי, ופי צר (צורר) דָּמָם. (שתק) וְכַל עוֹבֵר עָלַי שָׂרָק וְשָׁמָם. טוֹב וַיְחִיל
 וְדוּמָם: טוֹבִים טַפִּים וילדים) נִפְלוּ ורשעו) בְּהוֹסִיפִי לְמַעוֹל. וְכַמְעַלְלִי הָרָ (כעס) בִּי
 לְפַעוֹל. טוֹב לַגֹּבֵר בִּי־יִשָּׂא עַל: בְּנַפְשֵׁנוּ טָרַף אֵיךְ נִבְרָח. (נאכל). בִּי כְמוֹ
 בְּרַחַת וּבְמִזְרָח. נָם וְאַתְּכֶם אֲזָרָה: (אפיר) יָדוּ יָרַח בִּי אֹרֶ (אש) פְּסוּדוֹם. וְעַל
 כְּלֵאֱלֹה הוֹנֵתֵנִי (העליבה) בֵּת אָדוּם. יֵשֵׁב בְּדָד וַיְדָם: יֵשְׁבוּ יְגוֹנִים בְּנֵי עָלִי
 חוֹפְהוּ. (מגינס) בִּי כָבֵד עָלַי אֶפְהוּ. (כעסו) יִתֵּן בְּעַפְרָ פִּיהוּ: יְדֵי יוֹסְרֵי (אויבי)
 שָׁתוּ (ונתנו) בִּי מִחֵי. (מכות). וְקִשְׁבֹתִי מִפִּי צָר שְׁחֵי. (השפילי) יִתֵּן לְמַכְהוּ לְחֵי:
 עוֹרְנוּ יוֹעַם (יכהה) כְּחָרָשׁ בְּקָרִץ. (בשחיטה). וְגִינֵנוּ (גופנו) שִׁמְנוּ כְּאֶרֶץ. (למרמס) אֲזוּ
 תִרְצֶה הָאֶרֶץ: כְּלֵכְבוֹד תִּתְאַרְנוּ הַכָּלָם. וְצוֹר אֲרַחֲוֵנוּ חֶסֶד כְּלָם. בִּי לֹא יוֹנַח
 לְעוֹלָם: כְּלוֹ כְּמַעַט, (ישראל) בִּי בִי גִלְחָם. וְעַל הָרַעָה הוּא נָחָם. בִּי אִם־הוֹגָה
 (ציער) וְרַחֵם: כְּלָה כְּעֶסוּ וְהִצִּית לְהָבוּ. וּבִתְכַלִּית שִׁשָּׁה (שנים) מְאֹרֵי כְבוֹ. בִּי
 לֹא עָנָה מְלָבוּ: נָשִׁים כְּפָרוּעוֹת יוֹשְׁבוֹת שִׁמְחָה. בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה מִזְכִּירוֹת
 אֲשִׁמְחָה. כְּלֵימֵי הַשִּׁמְחָה: לֹא אֲלִיכֶם לוחצי גילוי. (ישראל). עַל בְּנֵי הַעֲבִיר
 גִּלְיוֹ. לְדַבָּא תַחַת רַגְלֵיו: לְאִמְתָּם לְעֵת כְּמָהוּ מְשַׁבֵּר. (התאוו לאוכל) יַעֲזוּ (כעונש
 על) בִּי גְרוֹן פִּתְחוּ בְּקֶבֶר. (לגול) לְהַטּוֹת מְשַׁפֵּט גֹּבֵר: לֹא לְמַחֲוֹת פִּיץ (אמר)
 לְעַם קְרוֹבוֹ. וְאֵיךְ מִתְעַר (מהתיק) הוֹצִיא הָרַבּוּ. לְעוֹת אָדָם בְּרִיבוֹ: שָׂרִים
 לְכוֹדִים הוֹצִיא מְשַׁעְרִים. תֵּת כְּתֹאנִים הַשְּׁעָרִים. (לכזיון כתאנים רעות) לְעוֹלָל
 (לקטוף) אֶת־הַנְּשָׂאָרִים: מְפָרוֹם מְגִלָּה כְּתֹב בְּנֵהי. קִינִים וְהִגָּה וְהֵי. מִי זֶה
 אָמַר וְתֵהִי: מִה־אֶעֱיֶדְךָ, מְאוּסָה מְלַהֲרָצָה. נְתוּנָה בְּיַד מְרִיב וּמִתְנַצָּה. (נאבק)
 מִפִּי עֲלוֹזָן לֹא תִצָּא: מִחַטָּאת מִדִּיחֵי שְׁוֹא (נביאי שקר) אֲקוּנָן. מִנְחָמֵי (הי קס
 להעניש) כְּמִינֵן מְתָרוּנָן. מִה־יִתְאוּנָן: בַּחוּרִים מוֹטְטוּ, כּוֹשֵׁל בִּי לְהֶרֶב. וְשִׁכְיָנָה
 הַעֲלָה מְקָרֵב. וְכִשְׁלוֹ אִישׁ־בְּאֲחֵיו כְּמִפְנֵי הָרַבּ: נִשְׁקָד (כבד) נִטַּל עַל פּוֹרְכֵינוּ.
 וַיִּתְעַב שֵׁי עוֹרְכֵינוּ. נַחֲפֶשֶׁה דְרָכֵינוּ: (את) נְבִיאֵךְ נִאֲצוּ (חרפו) לְקָרוֹץ עֲפַעֲפִים.
 וְאִכְזָרוּ עָלֵינוּ אֶרֶץ אֲפִים. נִשָּׂא לְכַבְּנוּ אֶל־כְּפִים: נָעוּ נְדוּ רֹאשׁ בְּמַהֲמוּרֵינוּ.
 (על נפילתנו) רִשְׁעִים מְפִילִים בְּמַכְמוּרֵינוּ. (רשתות) נַחֲנוּ פֶּשְׁעֵנוּ וּמְרִינוּ: זְקִנִים
 וְנִינָם לְרַב שְׁגוּיִם. (מרובים) אֲכָלוּם וְהִשְׁתּוּם (ושמוס) מִשָּׁל בְּגוּיִם. כְּנָם
 (כמאמרו) וְאַבְדָּתֶם בְּגוּיִם: סָלָה (רמס את) שְׁמֵי קְטוֹרָה בָּאֵף. וְאַפְעָר פִּי
 וְאַשְׂאֵף. (קיוויתי. אבל אתה) סִכְתָּה כָּאֵף: סִפְקוּ שׁוֹטְנֵי כַּף וְאַשְׁתוּנָן. (הכאיבו לבי)
 וְאַצְעַק חָמָס וְאַתְאוּנָן. סִכְתָּה כְּעֵנָן: סוּרוּ טָמֵא, שָׁחוּ מְאֻשִׁימֵינוּ. בְּהִנָּתֵן
 כְּבָרָזֵל שְׁמִינוּ. סְחֵי וּמְאוּם תְּשִׁימֵנוּ: שָׁבַת מְשׁוּשׁ שְׁמַח מְשׁוֹרְרִים. וְרוֹדְפֵי

קלו מנשָׁרִים. לְאַבֵּד הַנְּשָׁאָרִים: עַל־אֵלֶּה עֲשָׂקוּנוּ בְּחַרוּפֵיהֶם. וְהַגְדִּילוּ שְׂאוֹן
 (רעש) גְּדוּפֵיהֶם. פָּצוּ עָלֵינוּ פִּיהֶם: פָּצוּ פִּעְרוּ פֶה (יותר גדול) מִבְּאֵר שַׁחַת.
 (גיהנס) וְאִפְרוּ (סגרו) עָלַי בְּתוֹכַחַת. פַּחַד וּפַחַת: (פח) פָּנֵי פֶּאֶר חַפַּת מְעוֹנֵי.
 (בהמ"ק) הַקָּמִיל (הכרית) וְהַקִּים מְעֵנֵי. פִּלְגֵי־מַיִם תִּרְדַּ עֵינַי: נִפְלָה עֲמַרְתָּ עוֹ
 מִשְׁעָנָם. וְצָר בְּשִׁבְעָה דְרָכִים עִנָּם. וְהִתְוֹדוּ אֶת־עוֹנָם: פִּרְשָׁה פְּצָתָה אוֹי כִּי
 סָגַרְתָּ. (הוסגרה) תִּמְוֹר עוֹ, בְּמַתְנִיָּה שֶׁק חָגַרְתָּ. עֵינַי נִגְרָה: (הזילה) עֲשָׂה
 עֲבָרְתוֹ וַיִּחַרְתָּ. (כעס) וְעָרַף אֶת (אלו אשר) מְדוּזָן(כעס) מְגַרְתָּ. עַד־יִשְׁקִיף וַיֵּרֵא:
 עוֹדִינָה (עדיין) עַף כְּבוֹד וְעָלָה. וְעֲשֹׂר מִפְּעוֹת נִעְלָה. עֵינַי עוֹלְלָה: עַל־זֶה פָּסַק
 נוֹי נְעָמָם. וְצוֹר שָׁח לֹא אֶעְזֹבָם בְּכַף זֹעֲמָם. (אלא)אֶף־אֲנִי אֵלֶּךְ עִמָּם: צְדִיק
 (בזמנים הטובים היה) צָר (שומר) צְעָדֵי לְסִפּוֹר. וּבְעַקְלָתִי(כשעקמתי) יִשָּׁר וְאֶכְפּוֹר.
 צוֹד צְדוֹנֵי כְּצַפֵּר: צָעַק צוֹרֵי וְסִבֵּךְ (השמיים) מִעֲבוֹר. (תפילה) וּבְחַלְלֵי (בריתו)
 עָרַךְ (נגדי מלחמה) לְשִׁבֵר. צָמְתוּ בְּבוֹר: צָדוּ צְעָדֵי וְסַע דוֹרְשֵׁי. (הקב"ה)
 וּכְעָלוֹתָם עָלַי כִּיִּם לְגַרְשֵׁי. צְפוּ־מַיִם עַל־רֵאשֵׁי: עַל הַר־צִיּוֹן צָבָאוּ לְהַכְרִיתִי.
 וְצוֹר שָׁח אֶחְמוֹל עַל שְׂאֵרֵי. וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי: קָרָאתִי, קָשׁוּב חֲרַפְתָּ
 מוֹנֵי. (מצערי) עַל הַלְּחֵי מַכִּים בְּנֵי. קָרָאתִי שְׁמֶךָ יי: קוּמִי, קָרָאִי, כִּי לֹא יִכְלָם.
 עַל יֵתֵר (מדה כנגד מדה) לְמַקְנֵי־אֵי יִשְׁלָם. קוֹלִי שְׁמַעְתָּ אֶל־תִּעְלָם: קָלִים
 קְדַחוּנֵי (שרפוני) וְעֵלְמַת מְרָאָךְ. הַשֵּׁת (שׂים) בְּגוֹיִם מוֹרְאָךְ. קָרַבְתָּ בְּיוֹם
 אֶקְרָאָךְ: אֶתָּה יי קִץ אֵל תְּכַזֵּב. עַד מְתִי בַחֲרָשׁ(כיער) אֶעְזֹב. וְהָאָרֶץ תִּעְזֹב:
 רָאה רָגַז מִכַּת אֲנוּשֵׁי. (הכואבת) וְאוֹמֵר בְּהַנְּטָשֵׁי בְנֵשֵׁי.(כארץ) רַבְתָּ אֲדָנִי
 רִיבֵי נִפְשֵׁי: רָאה רֵב בְּעֲתוֹתֵי.(פחד) הַשְּׁמוֹת פִּלְעֵדְתִי. רָאִיתָה יי עוֹתֵתִי:
 רוּחַ רִפְתָּה (נחלשה) בִּי מֵאִמְתָּם. כִּי לְבַלְעֵי הָעֵלֹו חָמְתָם. רָאִיתָה
 פִּלְנִקְמָתָם: לָמָּה רַחוּק תִּעְמוֹד בְּדַבְרָם עֲזוֹת. נִמְתָּ, הַנְּשַׁמָּה אוֹשִׁיב פְּרוֹזוֹת.
 (מבלי צורך בחומה) וְאֶף גַּם־זֹאת: שְׁמַעוּ שְׁנוֹקְשֵׁתִי בְּדַחִיפָתָם. וּכְיִלֵּק (כארבה)
 עָלָה עֵיפָתָם. (החשכתם) שְׁמַעְתָּ חֲרַפְתָּם: שְׁכַבּוּ שׁוֹחֲחִים(כפופים) בְּנֵי מִיגוֹנָם.
 וְשׁוֹבֵיהֶם גָּאָה מְאֹד גְּאוּנָם. שְׁפַתִּי קָמִי וְהִגִּינָם: שֵׁשִׁי שׁוֹסֵתִי(זורסתי) כִּי כִּי
 יָד מְטָה.(נחלשה) מִשְׁפָּלֶת עַד שְׂאוֹל מְטָה. שְׁבַתָּם וְקִימָתָם תְּבִיטָה: הַשִּׁיבְנוּ
 שְׁלָם(לירושלים) שְׁלֹום שָׁנִים. וְתֹאמַר אֶפְדָּם מִשְׂאוּנִים. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית
 רֵאשׁוֹנִים: תִּבְאֵ תִשׁוּר(תראה) מְעֵנֵי לְמוֹל.(להכרית) הֵם שְׁגָבוּ(התחזקו) חֵיל
 וְאוּוִיךְ אָמוּל. תִּשְׁיֵב לָהֶם גְּמוּל: תִּקְרָא תִּגְלָה יוֹם (הגאולה) כְּמוֹם בְּלֵב.
 וּמְחַפְּשֵׁי עוֹלָת לְפַעוֹל בְּלֵב. תִּתֵּן לָהֶם מִגְּנַת־לֵב: תָּם תִּכְלִית תִּקְפָּם לְלַכְדָּם.

יִפְלוּ בְּלִי לְהַעֲמִידֵם. תִּרְדֹּף בָּאֶף וְתִשְׁמִידֵם: כִּי תָמִיד דוֹחֲקִים וְשׁוֹחֲקִים.
וּמַתּוֹרֶתְךָ אָנּוּ לֹא רְחוּקִים. הִשְׁיבֵנו וְהוֹרֵנוּ אֵלֶּה תְּחַקֵּם:

ט

גלות כ"ד משמרות כהונה

אֵיכָה יִשְׁבָּה חֲבֻצֶלֶת הַשָּׁרוֹן. (ישראל) וְדָמָם רָן (שירה) מִפִּי נוֹשְׂאֵי אָרוֹן
(הלויים) וְנָעוּ מִמִּשְׁמֵרוֹתָם כַּהֲנִים בְּנֵי אֶהֱרֹן. בְּנִמְסַר הַבַּיִת בְּמִסְרֵי
מָרוֹן: (בשבוע של משמרת "מסרב" מהישוב מירון). בָּכוּ תִבְכֶּה מְחַפְּשֵׁת
סְפָרִים. (התורה) כְּנֶהְרַג כֹּהֵן וְנָבִיא בַיּוֹם הַכֹּפְרִים. וְעַל דָּמוֹ נִשְׁחַטּוּ
פְּרָחִים (פרחי כהונה) כְּצִפְרִים. (כעזים). וְנָדּוּ כְּצִפְרִים. כַּהֲנֵי צְפוּרִים: (משמר
ידעיה מהעיר ציפורי). נָגַלְתָּה מֵאֶרְצָה כֹּלָה מְקַשָּׁטָה. (ישראל) בְּעֶזֶן מַעֲשָׂרוֹת
וְשִׁמְטָה. וּבְאֶרְבַּעַת שְׁפָטִים הַשְּׁפָטָה. (חרב, רעב, חיה, וזבר). וּמַעֲדִיָּה
(תכשיטיה) הַפְּשֻׁטָה. מִשְׁמֶרֶת (חרים מהעיר) מִפְּשֻׁטָה: דְּרָכֵי הַיִּכָּל דָּמּוּ
כְּנִפְרִץ כְּתֵלוֹ. וְהִמְעִיל כְּנִקְרַע פְּתִילוֹ. וְהִתְדָּ: (בהמ"ק נִתַּר ארצה) וְהַשְּׁפָל
מִתֵּלוֹ. (מגכה). וְנָעַ מִשְׁתִּילוֹ. (משורשו). כֹּהֵן (משמר שעורים מהעיר) עֵיִתָּה לֹא:
הָיוּ מִלְּעֵיבִים (מביזים) בְּלוֹחֲמֵי לָחֶם. (ת"ח). כְּבָטְלוּ (מצות) הֵלֹאֹא פָּרַם לָרַעֲב
לָחֶם. וְרַעֲבוּ וְצָמְאוּ מִמַּיִם וּמִלָּחֶם. כְּבָטְלוּ שְׁתֵּי הַלָּחֶם. (ממשמר
מלכיה) מִבַּיִת לָחֶם: וַיֵּצֵא הַדָּר אִם בְּכֶסֶף נְחֻפָּת. (מחופה). וְתַמּוּרוֹ, אֶפְרַיִם
רֵאשֵׁה חֲפָת. (כסתה) וְנִירוֹת נִכְבוּ, וּמִנּוֹרָה נִכְפָּת. (נהפכה). כְּפָשְׁעוּ בְּלָחֶם
וּפָת. (שמנעו מהעניים) נִלְכְּדָה (משמר מימין מהעיר) יוֹדֶפֶת: זְכָרָה זְמַן אֲשֶׁר
נִעֲשָׂה וְנִשְׁמַע הַשִּׁיבוֹ. וְעַתָּה עֲנוֹת אָמֵן לֹא אָבוּ. לְעֵנָה וְרוֹשׁ
שָׁבְעוּ וְרוּוֹ. וְהַקְּצוּ (הוסרו) וְהִלְעָבוּ. (בוזו) כַּהֲנֵי (משמר הקוץ מהעיר) עֵילְבוּ:
חָטָא חָטָאֹה וְאֶמְרָה לְאֵלִיל זֶה אֵל. וְהִלְעִיגָה וְתַעֲתַעָה בַּחוּזֵי (נביאי)
אֵ. עֲבוּר כֵּן הִרְגָזָה בְּמִרְגִּיזֵי אֵ. וַיֵּצֵא מִמְּעוֹן אֵ. (מבהמ"ק משמר אביה
מהישוב) כְּפָר עֲזִיזָל: טְמֵאָתָהּ הַחֲנִיפָה (הרשיעה) תִּבֵּל. וְנִעְלָה רַב
הַחֲבֵל. (הקב"ה) וְעָנָן אֲבָק רִגְלֵיו כְּאֲבָלִיחַף שְׂרָגְלֵיו מֵאוּבָקוֹת) וְאֵין
מִתְּפַרְבֵּל. (לבוש בגדי כהונה) כְּבַהֲנֵי (משמר ישוע מהעיר) אֲרָבֵל: יָדוֹ פָּרֵשׁ צָר
בְּבַיִת זְבוּל. (בהמ"ק) כִּי כָלִיָּה חֲיִבְתִּי כְּדוֹר הַמְּבוּל. כְּסֵאוֹ (בהמ"ק) הַשִּׁית
לְחַבּוּל וְנִבּוּל. וַיֵּצֵא בְּכָבֵל כְּבוּל. (אזיקים) כֹּהֵן (משמר שכניה מ) כְּבוּל:
כָּל-עָמָה קוֹנְנוֹ קִינָה. כִּי הַכְּעִיסוּ לֹא קָנָא. בְּגוֹי נָבֵל אוֹתָם קָנָא.
וְנִדְּדָה מִקְנָהּ. מִשְׁמֶרֶת (אלישיב מ) אֶלְקָנָה: לֹא לְפָרוֹם עֵינַי צָפָת. (לא

צפו לישועת ה' (י). וְכִסֵּף עַל חֶרֶשׁ חֶפֶת. (היו צבועים כחרס מצופה כסף). וּבְחִזּוֹק מוֹסֵר הַרְפָּת. (הרפו ידהם מהמוסר) וְנִהְרָם וְנִלְפָת. (נהפר) כִּהֵן (משמר פשחור מ) צָפַת: מְפָרוֹם הַשְּׁמַיִעַ נְלֵאִיתִי מָעוֹן. (עייפתי מלישא). וְהִבְנִי בְּעוֹרוֹן וּבְשֹׁנְעוֹן. וּפָקֵד עָלַי עוֹן (הריגת כהני) נָב וְגִבְעוֹן. וְנָעָה (גלתה) מְפָעוֹן. (מבהמ"ק) מִשְׁמֶרֶת בֵּית כִּהֵן מָעוֹן: (משמר חופה מבית מעון) נִשְׁקָד (מחובר) עַל עוֹן וְנִכְאָב. כְּהוֹשֵׁבְתִי אֲנוּנָה (אבלה) מִבְּלִי אָב. וְדוֹמְמֹתִי מִלְּצַפְצָף (ולנגו) בְּמַנִּים וְעָנָב. וְנִשְׁאַה עָלַי קִינָה מִשְׁמֶרֶת יִשְׁבָּב: סָלָה (רמס) אֲבִירִי מוֹרֵי הוֹרִיָּה. וְלֹא נִזְכָּר לִי עֲקֵדַת מוֹרִיָּה. מֵרַב מָרַד וּמוֹרִיָּה. הַצָּנָה עָרוֹם וְעָרִיָּה. מִשְׁמֶרֶת (בלגה מהעיר) מְעָרִיָּה: עַל גְּבִי חֶרְשׁוֹ חֶרְשִׁים וְהֶאָרִיכוּ מְעַנִּית. (תלם מחוישה) וְהֶרִיקוּ עָלַי חֶרֶב וַחֲנִית. וְהֶרְבִּיתִי צוֹמוֹת וְתַעֲנִית. וּמִצוֹרֶת תִּכְנִית. (בהמ"ק) יִצְאָה (משמרת אימר מהעיר) יוֹנִית: פֶּרְשָׁה (ידיס לעזרה) וְאִין יָד שׁוֹלַח. כִּי לֹא הֶאָמִינָה בְּהַשְׁכֵּם וְשׁוֹלַח. (בנביאים) וְהַשְׁכָּתָה בְּרִית מְלַח. (הקרבות) וְאִין שְׁמֹן מְמַלַּח. (שמן המשחה) בְּרֵאשׁ (משמר חזיר מהעיר) מְמַלַּח: צְדִיק הוּא יִי כִּי פִיהוּ מָרַת. (מרדה) וְעָרוּ עָרוּ (החריבו) עַד תִּסּוֹד בְּהַ הָעָרַת. (רוקן) תִּמּוֹר עָזִי וְזִמְרַת קִינִים עָלֶיהָ נִחְרַת. וּבְקִצּוֹי אֶרֶץ נִזְרַת. (פזר) מִשְׁמֶרֶת (הפצץ מהעיר) נִצְרַת: קָרַאתִי בְּצַר לִי וְלֹא קָרַב. (הישועה) וְקוֹנְנָתִי בִיעַר בְּעָרַב. וְכָבָה נֵר הַדּוֹלֵק בְּמַעְרָב. וְרִיחַ (הקרבות) לֹא עָרַב. מֵאֲכָלָה עָרַב: (משמר פתחיה מהעיר "אכלה ערב") רֵאָה כִּי הִסְעֵרְתִּי כְּאֲנִיָּה. בְּתֵאֲנִיָּה וְאֲנִיָּה. (צער ויללה) וְעַדְתִּי כְּצֵאֵן לְטִבַּח מְנוּיָה. וְנָעָה מִחֲנוּיָה. (מירושלים, משמר יחזקאל מהעיר) מְגִדֵּל נְוִיָּה: שְׁמֵעוּ כִּי נִזְהַמְתִּי בְּצַחְנָה. (של החטא) וְסַתֵּם מְנִי תַחְנָה. וְלֹא נָתַן לִי רַחֲמִים וַחֲנִינָה. וּמִקְרִית חֲנָה. נָעָה (משמר יכין מ) כְּפַר יוֹחֲנָה: שְׁמֵעוּ כִּי יִצְאָתִי בְּשִׁבְיָה. וְנִשְׁרָפָה דַּת מְרוֹם שְׁבוּיָה. (כינוי לתורה) וְהוֹשִׁתִּי לְשִׁמָּה וְעָרְבוּבִיָּה. וּמִהֲסִתֵּר חֲבוּיָה. גִּלְתָּה בֵּית חוֹבְיָה: תְּבוּא רַעַת שְׁמוֹנֵי הַדְּמִין. וְשָׂתוּ שְׁעָרֵי שׁוּמְמִין. וְהַשִּׁיב אַחֲזֵר יָמִין. וּבְעוֹן צְלָמִין. (ע"ז). נָעָה (גלו משמר) גְּנִתוֹן (מהעיר) צְלָמִין: תְּבוּא תְּמָרִיָּה. (תרפא) וְחֶשְׁכִּי תִזְרִיָּה. וְכִדְשָׁא עֲצָמוֹתֵינוּ תְּפָרִיָּה. וְרִיחַ פְּקָדִים תְּפָרִיָּה. וּמִשְׁלַחְנָה תְּפָרִיָּה. (תארח את משמר מעזיה מהעיר) שׁוּלֵי חֲמַת (וכן מהעיר) אֲרִיָּה:

י

- אם תאכלנה נשים פרים עללי טפחים. (מטופחים) אָלְלִי לִי:
 - אם תבשלנה נשים רחמניות ילדיהן המודדים טפחים טפחים. אָלְלִי לִי:
 - אם תגזנה פאת ראשם ותקשרנה לסוסים פורחים. אָלְלִי לִי:
 - אם תדבק לשון יונק לחד בצמאון צחיחים. אָלְלִי לִי:
 - אם תהמנה זו לעמת זו בואי ונבשל את בנינו צורחים. אָלְלִי לִי:
 - אם תועדנה זו לזו תני בנד והוא חבוי מנתח נתחים. אָלְלִי לִי:
 - אם תזמין בשר אבות לבנים במערות ושיחים. אָלְלִי לִי:
 - אם תחייבנה (מיתה) הפנות אל חיק אמתם נתפחים. אָלְלִי לִי:
 - אם תטסנה רוחות עוללים ברחבות קריה תפוחים. אָלְלִי לִי:
 - אם תיקרנה (ימותו) בשכול רחם וצמוק שדים ואם על בנים שחים. (מתים) אָלְלִי לִי:
 - אם תבשלנה שמונה מאות מגנים בערב אלוחים. (כרותים) אָלְלִי לִי:
 - אם תלהטנה (תשרפנה) רוחם במיני מלוחים ונודות נפוחים. (אויר במקום מים) אָלְלִי לִי:
 - אם תפעטנה (ישארו) מאלקף מאה וממאה עשרה עד אחד למפחים. (לאכזבה) אָלְלִי לִי:
 - אם תנסנה למסך (לגג) היכל שמונים אלקף פהנים פרחים. אָלְלִי לִי:
 - אם תשרפנה שם כל-אותן הנפשות בקוצים כסוחים. אָלְלִי לִי:
 - אם תערפנה על דם נקי (של זכריה) שמונים אלקף פהנים נרצחים. אָלְלִי לִי:
 - אם תפחנה (יצאו) נפשות מדקרים מריח תנובות שיחים. (מרעבונם) אָלְלִי לִי:
 - אם תצברנה על אבן אחת תשעה קבין מוחי ילדים מנחים. אָלְלִי לִי:
 - אם תקענה (יתלו) שלש מאות יונקים על שזכה (עץ) אחת מתוחים. אָלְלִי לִי:
 - אם תראינה רפות וענגות כבולות על יד רב הטפחים. (נכוראדן) אָלְלִי לִי:
 - אם תשכבנה (לאויבים) בין שפתים (בשדות) בנות מלכים משפחים. אָלְלִי לִי:
 - אם תתעלפנה תבולות ותבחורים בצמאון צחיחים. אָלְלִי לִי:
- ורוח הקדש למולם מרעים. הוי על כל-שכני הרעים. מה-שהקראם מודיעים. ואת אשר עשו לא מודיעים. אם תאכלנה נשים פרים משמיעים. אם יהרג במקדש אדני כהן ונביא לא משמיעים:

יא

קינה על הריגת יאשיהו עיי חיל מצרים

איכה אָלְלִי (קינה) קוננו מאיליו. (השרים ואילי הארץ) בן-שמונה שנה החל (יאשיהו) לדרוש מאיליו. בני חם (מצרים) בעברם חנו עליו. ולא הזכר לו שגוי (ריבוי) מפעליו: (הטובים). גם בכל-המלכים אשר קמו לגדור. לא קם כמוהו מימות אביגדור. (=משה) דבק בו עון ליצני הדור. אשר אחר הדלת והמוזזה שמו (ע"ז) לסדור: (המצרים) האוכלים זרע שיחור. (הנילוס). בתמו (פני הזהב שלו) הטוב פחמו (השחירו) משחור. ויגדל

עוֹן וְהַשִּׁיב (הקב"ה) יִמִּין אַחֲזֹר. וְעוֹד לֹא שָׁלַח יָדוֹ (לישועה) מִן־תְּחִלָּה:
 זָכוּ אֲמָריוֹ כְּנֶסֶם (כשאמר) דָּת (התורה) לְהַקִּים. בַּצַּע אֲמָרְתוֹ (קרע בגזו
 כשקראו לפניו מס"ת) בְּאֲרוֹר אֲשֶׁר לֹא־יָקִים. חָשַׁד תִּאָּרוּ כְּנֶאֱצוּ (כשבזוהו)
 רְחוּקִים. (המצרים) בְּבַצַּע (בחטא) מוֹאֲסֵי דָת וְחַקִּים: מוֹבִים רַעִים
 נִקְרְאוּ, (יאשיהו ופרעה) כְּשִׁלְחוּ מִלְאָךְ. (מפרעה ליאשיהו) מֵהַ־ (מריבה) לִי וְלָךְ
 הַיּוֹם לְתִלְאָךְ. (לצערך) יְדֵי עִם הָאָרֶץ (החיליס שלי) דְּמִים (של יהודים)
 בְּמִלְאָךְ. יתְעַנֵּשׁ בְּבַצְעֵי (בקימי) אֶת־פְּנֵי פִלְאָךְ: (גזירת ה'). כְּלָה הַמוֹנֵי
 (צבא ישראל) לְלַכֵּת אֶרֶם נְהָרִים. לְמַעַן לֹא תֵעָבֵר חֶרֶב כְּל־שֶׁהוּא
 בְּאֶפְרַיִם. לֹא שָׁמַע לְחֻזֵּה (ירמיהו) לְשׁוֹב אַחֲזָרִים. כִּי גִזְרָה נִגְזְרָה
 לְסַכְסַךְ מִצְרַיִם בְּמִצְרַיִם: מִחֲטָאת סְתִירַת (הסתרת ע"י מאחורי ה) מְזוֹזוֹת.
 חֻזוֹן עֲנֹתוֹתַי (נבואת ירמיה) יִחַלְלוּ לְבָבוֹתַי. נָעוּ (באו) עֲנָמִים (מצרים) לְחַמוֹ
 (בשרו) לְהַכְּזוֹת. וְלֹא הִסֵּב פָּנָיו, וְסָפְדוּ עַל זֹאת: סוֹרוּ (מעוונותיכם)
 הַעֲיִדוּ (הנביאים) עַד לֹא שָׁאֲיָהּ. (שואה). וַיִּמָּאֲנוּ סוֹר וּמָט (נפל) יִסוֹד
 נְשִׂיָהּ. (העולם). פְּנֵי קָרֵב קָרֵב וְלֹא עָלְתָה (לא הועילה) לוֹ שְׁעֵיָהּ. (תפילה).
 וַיִּרוּ הַיְרִים לְמַלְךְ יֹאשִׁיָהּ: עוֹדִינָה עוֹצֵם עֵינָיו בְּגִוּיוֹ מוֹחֲצִים. (מכיס)
 חֵץ אַחַר חֵץ מוֹרִים וְלוֹחֲצִים. צָדוּ וְשָׁמוּהוּ כַּמְטָרָה לְחֲצִים. וַיִּזְרְקוּ
 בוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת חֲצִים: קָלִים (זריזים) הִטּוּ אַחֲרָיו אֲזוֹן (להקשיב) מוֹצֵא
 פִּיהוּ. וְעַד מִצְוֵי נֶפֶשׁ מַעֲשָׂיו הִיפִּיָּהוּ. (היו יפִּים) רוּחַ שְׁפָתָיו הִפְצָה
 מִפִּיהוּ. צָדִיק הוּא יֵי כִי מְרִיתִי פִּיהוּ: שִׁישֵׁי נוֹף (מצרים) כִּי קָנָא (הקב"ה)
 זָעַם. לְשִׁלֵּם שְׂאוֹנָם (המונס) בְּעוֹן בַּצַּעַם. (פשעם). תָּם כְּתָם (הזהב) הַטּוֹב
 עִסְזוּ בְּפִשְׁעָם. וַיִּקְוֶנוּ עָלָיו כָּל אֵיכָה יוֹעָם: תָּם בְּמִקְרָה אֶחָד (זומה
 למקרה אחאב הרשע) כּוֹס מְגִדוֹ (המקוס שנרצח בו יאשיהו) לְשִׁתוֹת. בְּמוֹעֵד שְׁנַת
 הַשְּׁמִטָּה כְּנָע (כשהגיע) הַקָּהָל לְאֵתוֹת. (לבוא) תִּלְּהָ עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם (שנה)
 מִתְּהוֹם שְׁתוֹת. (בהמ"ק. בזכות) כִּי סָפְדוּ לוֹ אֵיכָה בְּעֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם
 אוֹתֵינוֹת:

יב

יאהלי הכוונה לבית המקדש

אֶהְלִי אֲשֶׁר תִּאֲבָתָ עַד לֹא בְּרֵאשִׁית (לפני הבריאה) עִם כְּפֹא כְבוֹד לְצָרְפוֹ. (שגם
 הוא קדם לבראשית) לָמָּה לְנִצָּחַ שִׁדְד בְּיַד שׁוֹדְדִים. וְנִתְיִיתָ פְּרוּעָה כְּעִטִּיָּה (המשוטטת
 לחפש צאנה) וְרַעֲשֵׁת וְרִגְנָתָ (התלוננת) וְעֵתָה מֵה־לִּי פֹה: אֶהְלִי אֲשֶׁר קוֹמְמָתָ
 לְאֵיתָנִי עוֹלָם (האבות. בזכות) בְּחֶרְדָּת מִי־אֲפּוּא. לָמָּה לְנִצָּחַ צִמְתָּ (חרב) בְּיַד צָרִים.

וְנִהְיִיתָ בְּצַפּוֹר בּוֹדֵד עַל־גַּג מֵר צוֹרֵחַ מֶה לְיָדֶיךָ פֶּה: אֶהְלִי אֲשֶׁר פָּצַתְּ
 (הורית) לְמַעַנּוֹ לְצִיר (למשה) וְאֶתָּה עֲמוּד עֲמָדֵי פֶה. (כשעמד בסיני). לָמָּה לָּנֶצַח עָרַעַר
 (נהרס) בְּיַד עֲרָלִים. וְנִהְיִיתָ כְּשׂוֹנֵא וְצָר וְאִיָּה אֲוִי(הבטחת) מוֹשֵׁב פֶּה: אֶהְלִי
 אֲשֶׁר נִחִיתָ בְּעַנְיֵי הוֹד לְאֶת־אֲשֶׁר יִשְׁנֵנוּ פֶה וְאִינְנוּ פֶה. לָמָּה לָּנֶצַח מֵאִם
 בְּיַד מוֹרְדִים. וְנִהְיִיתָ כְּלֹא יוֹכֵל לְהוֹשִׁיעַ (ואויבך לועגים) מִהֲלֶךְ פֶּה וְכִי לָךְ פֶּה:
 אֶהְלִי אֲשֶׁר כּוֹנֵנֶת מְכוֹן לְשִׁבְתְּךָ לְחֹפֶף בְּחַפּוֹ. (לשכונ בצלו) לָמָּה לָּנֶצַח יַעַה
 (הוסר) בְּיַד יְהִירִים. (גאים) וְנִהְיִיתָ כְּמָס בְּחָלָל וְאִין עוֹד נָבִיא וְנִמְתָּ הָאִין פֶּה:
 (שלא יהיו נביאים) אֶהְלִי אֲשֶׁר חֲנִיתָ מֵאֵז בְּתֹאיו מִפֶּה וּמִפֶּה. לָמָּה לָּנֶצַח זִנַּח
 בְּיַד זָרִים. וְנִהְיִיתָ כְּפֹתִיק יוֹצֵא חוּצָה (שנשכח כאילו) וְלֹא עָבַר פֶּה: אֶהְלִי אֲשֶׁר
 חֲכַנְתָּ לְהַשְׁלִיךְ בּוֹ לְפָנֶיךָ גּוֹרֵל פֶּה. (ביו"כ) לָמָּה לָּנֶצַח דַּחַח בְּיַד דּוּמִים.
 (ישמעאלים) וְנִהְיִיתָ כְּגֵר בְּאֶרֶץ וְנִמְתָּ כִּי לֹא נָסוּב (לסעודה) עַד בּוֹאוֹ (של המשיח)
 פֶּה: אֶהְלִי אֲשֶׁר בְּעוֹן בְּצַעֲי (גזילתי) חָשְׁכוּ כּוֹכְבֵי נִשְׁפּוֹ. (אפי' כוכבי הנשף הגדולים).
 לָמָּה לָּנֶצַח אֶפֶל בְּיַד אַחֲרִים. וְנִהְיִיתָ כְּאוֹרַח בְּמֵלֶזֶן וְעוֹד מִי לָךְ פֶּה:

יג

כאן מתאר הפייטן כיצד בניין בית המקדש וחורבנו היו ידועים כבר מזרות ראשונים.
 אַחֲזֹר וְקָדַם (דורות מאחרים והמוקדמים) מִפֶּה וּמִפֶּה. לְכַל־דֹּר וְדוֹר נוֹדַע קִצְפוֹ (חורבנו)
 וְחַפּוֹ. (ובניינו). עַל מֶה מְכַל־אִם (אומה) שְׁתַּשְׁמַע עָלַי כְּפּוֹ. זֹאת לְהַעֲלִיל (בגלל) כִּי פִיד
 (שברי) חֲקוּק בְּכַפּוֹ. רַפְּאֵתִי (רפואתי) כְּטוֹיַחָה (שתבוא מהר) כִּי (רק) רָגַע בְּאֶפּוֹ. (ואיך זה
 ש) וְעַד עֵתָה אֵיכָה יַעֲיִב (יחשיר) בְּאֶפּוֹ: אֵיכָה אֵת אֲשֶׁר־כָּבַר עֲשׂוּחָהוּ. (גרמו
 החורבן הרבה לפני) תָּבַע מְנִי (ממני) לְגִבּוֹת נְשִׂיָהוּ. (חובו) אֲשֶׁר עַד לֹא
 שְׁחַקִּים (שמים) נִמְתַּחֲוּ. בְּשִׁלִּי רָמַז (לחורבנו. בפסוק) וְהָאֶרֶץ הִתְתַּה תְּחֹה:
 (חרבה). בְּלַע (הסתיר ורמז גם) בְּאֹת עֲרֵבִית וְשַׁחֲרִית. (בפסוק ויהי ערב ויהי בוקר)
 יָגָה מִגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית. בְּנֹי וְחֵרֵב וּבְנֹי בְּאַחֲרִית. וּמַחֲוִי
 קִלְקַלְתוּ הַחֲרִית: (כתב. כאילו חרב מעוונותי). הַחֲרִית (כתב בפסוק הני"ל) אִישׁוֹן
 (לילה) וְחֶשֶׁךְ מִיָּדַע. וְקִדְמוֹנִים (האבות) חֲזוּתוֹ (ראוהו) מְגִדַּע. אֵז לְרֵאשִׁי
 דוֹרוֹת נִתְּוֹצְוֹ (חורבנו) נוֹדַע. עַד לֹא עָשׂוּי קִרְנוֹתָיו גְּדַע: גְּדַע (השפיל)
 גְּבַה קוֹמַת יִצִיר צָר. (אדם הראשון) זֶה סִפְרָה (תולדותיו אחריו) לְפָנָיו
 הַבְּצָר. (נגלה) גְּלָמִי רָאוּ עֵינֶיךָ (=אדה"ר) הַפְּצָר. (הורבה בדברים)
 כְּהַעֲבִיר (הקב"ה) לְפָנָיו כְּלִנְעָצָר: (כל הנבראים אחריו) דִּרְךָ (נכנס) דוֹחַף (וגורש)
 מִבֵּית הָאוֹצָר. (מגן עדן) וְהִרְאָהוּ כִּי הִמְצָע (מיסה) קִצָּר. (שאין לו מקום)
 דָּוָה (ציער) לְבוֹ כְּבִט (כשראה) בִּיאַת צָר. (לבהמ"ק). וַיִּקְוֶן עָלָיו אֵיכָה
 בְּאֵיכָה בְּעֵת־צָר: צָר לוֹ הִרְאָה בְּמַתְשֵׁתָיָה. נִתְּן קִיר נְטוּי וְגִידָר
 תְּדַחֲוִיָּה. (של בהמ"ק) לְדוֹרוֹת לְמַד נְהוֹת נְהִי וְנִהְיָה. (קנינת). עַל שִׁבְר

אֲשֶׁר הָיָה: הָיָה הַנוֹעַר מִמּוֹזָרָת. (אברהם אבינו) בֵּין הַתְּבָרִים אֹרֹר
 בְּזָרָת. וְהִרְאָהוּ אַרְבַּע מַלְכוּיֹת בְּרָדָם (בשינה) וְצָרָת. כִּי טָבַע שֵׁעַר
 הַמּוֹזָרָת: וַיִּחַמֵם וַיִּנְצַל (הסיר) זָרָה. (כתרה של כנסיי) וַיִּרְא הַשְּׁלֶכֶת נְזָרָה.
 (כתרה) וּבְאֵימָה נִפְלַת עָלָיו כְּבִזְרָה. (כשפיזרה באומות) וְצִדֵּק מִדַּת הַדִּין
 כָּאֵז רָאָה: רָאָה (את ישראל) עֵרָם וְעָרִיָּה וְנֶאֱנַחַ. וְלַעֲקוּדוֹ (יצחק) סוּד זֶה
 פְּעֵנַח. (גילה) עֲשֵׂשָׁה (חשכה) מִכַּעַם עֵינָו וְלֹא נָח. מִרְאוֹת גְּזַעוֹ (זרעו)
 טוֹב זָנַח: זָנַח (עזב) זָהָר (כבוד) תָּם (יעקב) בְּמַחְזָה. (הנבואה) כִּי לֹא
 הָאֱמִין בְּנֵאֵם זֶה. (בהבטחת הקב"ה²). זֶן עֵינָו בְּמָקוֹם הַזֶּה. (הר הבית) וְשָׂר
 (ראה) שְׁמוֹמוֹ וַיִּקְוֶן אֵין זֶה: (שחרב). חָשַׁב חֲשׂוֹשׁ בְּעוֹלָם וַיּוֹרְדִים.²
 וַיִּבֶן כִּי בּוֹ יְהוּ רוֹדִים. (שולטים) חֲנִיטָיו (צאצאיו) עַל מָה בְּדִינוֹ חֲרָדִים.
 וּמָהֶם תָּבַע זְבוּל (בהמ"ק. כי היו) מוֹרְדִים: מוֹרְדִים (האויבים) זְבוּל
 וּמִצְפוֹנָיו (המקדש ואוצרותיו) נִבְעוּ. (גילו) וּמִסְמָרוֹת נְעֵלִימוֹ בְּקַרְקָעִיתוֹ
 קָבְעוּ. זִיו שְׁעָרָיו מְנִי מֵהַזְּבָעוֹ. (איר נלקחו) וְהִנֵּם טְמוֹנִים בְּאָרְץ כִּי
 טָבְעוּ: טָבְעוּ (העמיקו השבטים) מוֹרְדִים (בשאלות לאביהם) לִידַע זְמַן. כִּי
 לְגַלּוֹת קִיץ אָב זְמַן. טוֹב (הקב"ה) מִשְׁנֹגְלָה לוֹ (ליעקב) קִיץ מְזֻמָּן. הַשֶּׁעַ
 (הסתיר) וְהַבְּלִיג (והלך) וְקִיץ כְּמִן: (החביא) יִשְׁבּוּ (השבטים) וְשָׂאֲלוּ לְאָב
 לִידַע. קִיץ הַפְּלָאוֹת (המשיח) מָתִי יִתּוּדַע. יָקוּוּ לְיוֹם יִשׁוּעָה וְלֹא נוֹדַע.
 עַד כִּי בָעִתּוֹ יוֹחַשׁ וַיִּתּוּדַע: וַיִּתּוּדַע רָז לְעַם בְּךָ נִסְתַּכְּלוּ. (בטחו)
 וְנִכְסְהָ (התכסה) מָהֶם וְלֹא יוֹכְלוּ. (לדעת). רַעֲיָךָ מִקְנֵאת בֵּיתְךָ (בהמ"ק)
 נֶאֱכָלוּ. (הצטערו) וּבִיגוֹן חֵימוֹ כָּלוּ: כָּלוּ (נבלו) כְּסֵלִי (משענו של) צִיר (משה)
 כְּשִׁלָּח. וְנָם שְׁלַחֲנָא בִּידֵת־שְׁלָח. (מישהו אחר) כִּי מֵהַבְּצַע לִי
 לְהַשְׁתַּלַּח. וְאַחֲרֵי גְלַעְדֵי (אליהו) יִשְׁלַח: לְאִמָּתָם לְבָבוֹ (זכרו) עוֹלָלֵי סוּף.
 אֵי זֶה יוֹם הַכְּסוּף. (שאנו נכספים אליו) לְבָם הַכִּין לְשׁוֹרֵר מְסוּף. יִי יִמְלֹךְ
 בְּזֹרֹעַ חֲשׂוּף: (גלו) חֲשׂוּף בִּיד רָמָה. נִגְלָה בִּימִין רוֹמָמָה. בְּנִים כְּשָׂרוֹ
 (כשראו) חֲמָה זְרוּמָה. (זורמת) קְצָרָה נִפְשָׁם בְּגִיא (בארץ) אֲדוּם לְדַעַת עַל
 מָה: (וענושו). (וה' עונה) מֵהַמְּצָאתָ עוֹלָתָה כִּי. כִּי כְּגוֹד בְּגִדְתָּ כִּי.
 מִמְּדַבֵּר הַמְּרַת (החלפת) כִּי. וְעַד עֵתָה לֹא הָאֱמַנְתָּ כִּי: נְבִיאֲךָ
 נִטְעִי (תלמידי) אֲבִיגְדוֹר. (משה) נִשְׁתַּבְּרוּ (התייאשו כבר) פְּרָצוֹת לְגִדּוֹר.
 נְגִלְתִּי (רציתי כמה פעמים) יוֹם נָקָם (הגאולה) לְסִדּוֹר. וְלֹא קִדְשׁוֹ (לא היו

² בתנחומא (ויאל) מלמד שזרחה הקב"ה ליעקב אבינו שרה של צבל עולה ויורד, ושל מדי עולה ויורד, ושל יון עולה ויורד, ושל אדום עולה ויורד, ושל ח"ל הקב"ה ליעקב, למה אין אתה עולה, בזאתה שעה נתיירא אבינו יעקב ואמר כשם שיש לאלו ירידה, כך אני יש לי ירידה. ח"ל הקב"ה חס אתה עולה אין כך ירידה. ולא האמין ולא עלה, ח"ל הקב"ה חילו עלית והאמנת, לא היתה כך ירידה מעולם.

ראוים) פְּרִיצֵי (רשעי) הַדּוֹר: הַדּוֹר יִזְמוּ (רצו) וַיַּעַת סוֹד (הגאולה)
 וְדַפְּקוּ. (זחקו). הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם שְׁמָעוּ וּפְקֻקוּ. (הפסיקו לדפוק). יַעַן
 בְּשִׁמְעֶם זֹאת נִתְמַקְּמוּ. (נמס לבס) וְעַל כַּפַּיִם סָפְקוּ: (בצער) סָפְקוּ
 (בשמחה) שָׁשׂוּ בְּאֵי הָאָרֶץ. (בזמן יהושע) כִּנְפְּלוּ בְיָדָם מִלְכֵי אֶרֶץ. סָבְרוּ
 כִּי יִשְׁעִם (הקב"ה) יִרְץ. (ירצה בהם) וְעַל יָדָם יִתְכַוֵּן (יבנה) מְשׁוֹשׁ
 כָּל־הָאָרֶץ: (בהמ"ק) פָּצוּ (פתחו) פִּיהֶם חֲגִיֵי בְשָׁלוֹ. דָּמוֹ (חשבו) כִּי לָעַד
 יִהְיֶה שֵׁם מוֹשְׁלוֹ. (שכינתו). פָּעְלוּ שָׁקֵר וְהִשִּׁילוּ. (והשליכו) עַד כִּי־יָבֹא
 שִׁילָה: (המשיח) שִׁילָה רָצָה כַּחֲלָה מֵעֶסֶת. (שהוא ראשית המקדשים) וְנִמְאָם
 בְּאֲשֶׁר בּוֹ נַעֲשָׂה. רְאוּ מָה עֲבָרָה עוֹשָׂה. לְכֹל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה:
 עָשָׂה עִמִּי אֹת בְּצַבִּיּוֹן. (בעת רצון) וְלָעֵתוֹ (זמן פורענות) חָשַׁק קְשִׁיּוֹן.
 (פורענות) עֲלַפְתִּי כְחֹרֵב (כיושב) בְּצִיּוֹן. (בציה) עַד אֲשֶׁר יוֹפִיעַ אֲלֵהֶם
 מִצִּיּוֹן: ³ (אל) צִיּוֹן עֵת הוֹבִילֵנִי רוֹקְמִי. (בוראי) תִּרְתִּי (ביקשתי ש) לָעַד בָּהּ
 לְקוֹמְמִי. בְּשִׁתִּי וְגַם נִכְלַמְתִּי בֵּל (צלם) בְּתִקְיָמִי. וּבְחֶרֶן אָף נָם לִי
 קוֹמִי: (ולכי לגלותו) קוֹמִי קִשְׁבִּתִּי בְּהִזְנַחְתָּ. (בזמן שהוזנחתי) קוֹמִי וּלְכִי כִּי
 לֹא זֹאת הִמְנוּחָה. קִצְתִּי בְּחַיֵּי מֵאֲנַחָה. וְהַגְּשִׁיתִי (קרבו) וְלֹא עָרְבָה
 מְנוּחָה: רְאֵה רַע נַפְשִׁי זְנוּחָה. מִשָּׁלוֹם וּמִשָּׁלוֹה וּמִתְנַחָה. (מנוחה)
 רְטוּשָׁה (עזובה) בְּהִירֵי נֶשֶׁף (חושך) אֲנִיחָה. (נאנחה) גַּם שֵׁם לֹא נָחָה: נָחָה
 יָדוּ בָם (להכותם) וּבָהּ נָכוּ. אֲנוּשִׁים עַל רֵאשִׁים כָּרְכָבוֹ. יִגְעוּ עַל
 נִהְרוֹת בָּבֶל כְּנִתְעַפְּבוּ. וּכְעוֹלָלוֹ עוֹלָלוֹ. (וכמו שעשו נעשה להם) חוֹצָה
 שָׁכְבוּ: שָׁכְבוּ שׁוֹבִים (האויבים) גְּוִיִּם מִבְּקִירִים. (מפקירים גופם של ישראל)
 מִתְעוֹלְלִים כְּמוֹ כְּמוֹ בְּקִירִים. (בהמות) שֵׁתָם יִזְבוּ מִדְּקָרִים. וּמִי פָרַת
 קָרְבִּימוֹ דוֹקָרִים: תִּקְרָא (עליהם) תִּקְרָא טִבַּח וּמִסֵּד (מזיגת כוס תרעלה על
 ה) מִבְּקִירִים. קִיר עֲרָה (בהמ"ק) מִבְּקִירִים. (הורסים) וְכָל־עַם וְלָשׁוֹן בָּם
 סוֹקְרִים. (מביטים על ישראל) וְעַלֵּיהֶם מְקוֹנְנִים בְּנֵי צִיּוֹן הִיִּקְרִים: הִיִּקְרִים
 קוֹל בְּרָמָה (במרום) הַשְּׁמִיעוּ לְבַכָּה. לָמָּה זֶה וְעַל מַה־זֶּה הִקְרַנּוּ (קרה
 לנו) כֹּה. יַחַד זֶה אוֹמֵר בְּכַה וְזֶה אוֹמֵר בְּכַה. רָגְנוּ (נאנחו) לְהַמִּיר
 (להחליף) לְשׁוֹן אֵיכָה בְּלָשׁוֹן אֵי כַה:

יֵד

³ ברעדלהיים יש כאן בית נוסף: צַעַק צִיּוֹן אֵיךְ נָתַן. לְשׁוֹם עָלֵי גוֹי אֵינִי. צָחַל וְרָקַע עַל הַמִּפְתָּן. וּבְחֻמְתּוֹ הִתִּיתוֹ נָתַן: נָתַן בְּעוֹתוֹ עֵת הוֹבִילֵנִי רוֹקְמִי. וכו'...

מקונן איך תחת האהבה הגדולה שהיתה בעבר הגיע חרון אף כזה
 אי כה אמר (ההבטחה) פרת לאב (אברהם) בפצח. (באמירה). בברית בין
 הבתרים כה יהיה (זרעו) לנצח. והן עתה בלעו עצמי ברצח. למה
 אלהים זנחת לנצח: אי כה (זכות) גש כשה לעולה לרצותך. (יצחק)
 ילכה עד כה פתו (פיתחו אאע"ה) בעדותיך. והן עתה דקרו כפלה (ביקוע)
 רעיתך. יעשו אפק בצאן מרעיתך: אי כה הבטחת עקדים נקדים
 במשואות. (בנבואה ליעקב) אם-כה יאמר יוחש אות. והן עתה ופחת
 עיר מלאה תשאות. הרימה פעמיה למשאות: (לחורבן) אי כה
 (משה אשר) זם (זמם) והרג מצרי (שפגע) בגן נעול בקדש. (ישראל) ויפן כה
 וכה חותם עדות קדש. והן עתה חלקם אכל (ב)חדש. (אב) כלהרע
 אויב בקדש: אי כה טוב (משה) כשלה גאול עבדיך. כה תאמר
 לשלה עם לעבדיך. והן עתה ישבו נגידים (גאים) בבית ועודיך.
 (בהמ"ק) שאגו צרריך בקרב מועדיך: (בתוך בהמ"ק). אי כה בריתות
 חדשות בריתות. (מילה ופסח במצרים) ככה אמר פחצות הלילה במופתי
 אותות. (בכורות) והן עתה להקו (התאספו) בנעליהם לאתות. (לבוא) שמו
 אותותם אותות: (בניחושי החיצים) אי כה משמע ומשה עלה. (להר סיני)
 כה תאמר לנות בית המעלה. והן עתה נאצוה (חרפוה) בני עולה.
 יודע (חרופיהם) כמביא למעלה: (וכאלו דיברו נגדך). אי כה שיח ששים
 אותיות הקדומות. (של ברכת כהנים) כה תברכו לששים גבורים דומות.
 והן עתה עתקו (התישנו) רדומות. (והאויבים הכו את מקדשך) בסבך יען
 קרדמות: אי כה פץ (אמר) לקב וברך עם קדושך. (בלעם) בשוב וכה
 תדבר הומר (הוחלף) לקדושך. והן עתה צרו על עיר קדשך. שלחו
 באש מקדשך: אי כה קיחת לזים שלמיה. כה תעשה להם לטהרם
 לבית עולמיה. והן עתה רעשו והרעישו שמיה. לארץ חללו משפן
 שמך: אי כה שבעת שופרות ערץ. (מפחידים) כה תעשה ששת ימים
 להפיל חומה (של יריחו) לארץ. והן עתה שערים טבעו בארץ. שרפו
 כל-מועדי (בתי ויעודו) לא בארץ: אי כה תשועת (השמורה בתוך) אסמי
 אוצר. ככה אמר (שבתי לירושלים) אשר לדורות נצר. והן עתה תפחו
 (נופחו) פרחי בחצר. (כבדס). עד מתי אלהים יחרף צר:

טו

על חילול קודש הקדשים בידי טיטוס

זָכַר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה צָר (טיטוס) בְּפָנַיִם. (בארמוך) שָׁלַף חֲרָבוֹ וּבָא לְפָנַי
וּלְפָנַיִם. (קה"ק) נִחַלְתָּנוּ בַעֲת (הפחיד) כְּטַמֵּא לָחֵם הַפָּנַיִם. וְגִדַּר (קרע)
פָּרְכַת בַּעֲלַת שְׁתֵּי פָנַיִם: (אריה ונשר). יְתוּמִים גָּעַל (חילל) בְּמַגֵּן מְאָדָּם.
(אדום מדם) וַיִּמְדַּד קָו (להמיתם) בְּמִרְאֵה אֲדָמָדָם. מִימֵינוּ דָּלַח (עכר)
וְהַשְּׁפִיר הֲצִיּוּ מָדָם. פִּיּוּצָא מִן־הַבַּיִת וְחֲרָבוֹ מִלְּאָה דָם: עַל הַגּוֹתוֹ
הַיּוֹת (חשבו רעות) גָּבַר. (והצליח) וְנָטָה אֶל־אֵי יָדוֹ לְמוֹלוֹ לְהַתְּגַבֵּר. (וחירף
שלמרות שהקב"ה ניצח את) מְצָרִים וְכַל־לָאֵם אֲשֶׁר בָּם עָבַר. וְאֲנִי בְּתוֹךְ
אֲוִיוֹ (היכלו) אָרוּץ אֵלָיו בְּצִוְאָר: (קומה זקופה) אֲבוֹתֵינוּ (נדב ואביהוא) זָרַח
כְּהַכְנִיסוּ בַחֲוָרָיו אֲכַלָּה אֵשׁ. וְזָה (טיטוס) צָעָה זָנָה הַכְּנִיס וְלֹא נִכְוָה
בָּאֵשׁ. עֲבָדִים חָתוּ בְּסָבוֹ (הבעירו בסוכתו - מקדשו) לְבַת אֵשׁ. וְעַל מָה
בְּבַיִת אֵשׁ מְפָרוֹם שָׁלַח אֵשׁ: בְּנַפְשָׁנוּ טַבְעָנוּ כְּהוֹצִיא כְּלֵי שָׂרַת.
וְשָׁמָּם בְּאֲנִי (אניה) שֵׁיט בָּם לְהַשְׂרֵת. (להשתמש) עוֹרְנוּ יַמֵּךְ כְּהַשְׁפִּים
מְשָׂרַת. (כהן) וְלֹא מָצָא תְּשׁוּעִים וְשִׁלְשָׁה כְּלֵי שָׂרַת: נָשִׁים כְּשָׂרוֹ (ראו)
כִּי בָּא עָרִיץ. (טיטוס) בְּקִרְקַע הַבַּיִת נָעֲלָיו הַחֲרִיץ. (עשה חריצים) שָׂרִים
לְפָתוֹ (חרדו) בְּבוֹא פָּרִיץ. בְּבַיִת קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים צַחַנְתוּ הַשְּׂרִיץ:
בַּחֲוָרִים מִבְּחוּץ צָגוּ (עמדו) מְחֻזְקִים. (בטוחים) וְתָרוּ (חשבו) כִּי יִזַּק
בְּשָׂשִׁים רְבוּא מְזִיקִים. (בעוון חילול הקודש) זִקְנִים נִבְעָתוּ כְּהַרְשׁוּהוּ
מְשַׁחֲקִים. עֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְהוּא (הקב"ה כאילו) אָסוּר בְּאֲזָקִים: שָׁבַת סוּמָן
(בבל) וַיְבוֹא אֲדָמוֹן. (עשיו - רומי) וַיִּסְבֵּב חֲמָה וַיַּעֲוֶת הָמוֹן. נִפְלָה
עֲבָרָה (פחד) עַל נִינִי (בני) פָּצַל לַח וְלוֹז וְעַרְמוֹן. (יעקב) עַד כִּי נָפִישׁ
(ונטש) מִדֶּק (מן השמים) אֲרָמוֹן: (בהמ"ק) עַל פֶּתַח הַר הַבַּיִת יַחֲלַל לְבוֹא.
בְּיַד אַרְבָּעָה רָאשֵׁי טַפְסָרְיוֹ לְהַחְרִיבוֹ. עַל צַד מְעַרְבֵי לְזִכַּר הַשְּׂרִיד
(השאר) בּוֹ. וְצָג (ועמדה השכינה) אַחַר כְּתֻלָּנוּ וְלֹא רַב רִיבּוֹ: אֶתְּהָ קִצְפָּתָ
וְהַרְשִׁית לְפָנָיו. יְלָדִים אֲשֶׁר אֵין בָּהֶם כְּלָמוֹם מְשִׁם לְהַפְנוֹת. לָמָּה
רָגְשׁוּ גּוֹיִם וְלֹא שִׁעֲתָ (פנית) אֶל־הַפְּנִיחָה פְּנוֹת. וְשִׁלְחוּם לְאָרֶץ כּוּשׁ
בְּשִׁלְשׁ סְפִינּוֹת: הַשִּׁיבָנוּ שְׁוֹעוּ כְּבָאוּ בְּנִבְכֵי־יָם. וְשִׁתְּפוּ עֲצָמָם יַחַד
לְנַפּוֹל בָּיִם. שִׁיר וְתוֹשְׁבֹת שׁוֹרְרוּ כְּעַל יָם. כִּי־עָלֶיךָ הִרְגָנוּ
בְּמִצּוֹלוֹת יָם: כִּי תִהְיוּמוֹת בָּאוּ עַד נַפְשָׁן. כְּלִזְזָתָ בְּאֶתְנוּ וְלֹא
שָׁכַחְנוּךָ חֵלּוֹ לְמִמְשָׁן. (לקב"ה) תִּקְוֹתֶם נָתַנוּ לְמִשְׁיב מְבַשָּׁן. וּבַת קוֹל
נִשְׁמָעָה עוֹרָה לָמָּה תִישָׁן:

טז

אהבת ה' בעבר מול הצרות והחורבן היום

אֶתְּהָ אֶמְרָתָּהּ הַיָּטִיב אֵיטִיב עִמָּךְ. וְנִפְלִינוּ (וְנִהְיָה מוֹבְדִלִים לטובה) אֲנִי
 וְעִמָּךְ. וְלָמָּה בְּנִי בְּלִיעַל חָלְלוּ שְׁמֶךְ. וְלֹא שִׁפְכָתָּה עֲלֵיהֶם וְעִמָּךְ:
 אֶתְּהָ גִדְלָתָּהּ וְרוֹמְמָתָּהּ בָּנִים לְהִנָּק. כַּאֲשֶׁר יֵשָׂא הָאָמֶן אֶת־הַיִּנָּק.
 וְלָמָּה יְדָדְנִים (ישמעאלים) דְּצֹו (שמחו) לְזִנְק. (לדלג אליהם) וְאֶרְיָה (נבוכדנצר)
 לְגִוְרוֹתָיו (תינוקות) מְחַנֵּק: אֶתְּהָ הַיִּנְקָתָם דְּבֶשׂ מִסְלַע. וְתוֹצִיא נוֹזְלִים
 מִסְלַע. (באר מרים) וְלָמָּה וְשִׁפְטִיָּהֶם נִשְׁמָטוּ בְיַדִּי סְלַע. (מגובה הסלעים)
 וְעוֹלְלֵיהֶם נִפְצוּ אֶל־הַסְלַע: אֶתְּהָ זְנַחְתָּ וְתַמְאָם כָּל־גּוֹי. וְלִקְחָתָּ לָךְ
 גּוֹי מִקְרֵב גּוֹי. וְלָמָּה חָשׁ (מיהר) וְעָלָה עַל אֶרְצֵי גּוֹי. וְאָמְרוּ לְכוּ
 וְנִכְחִידֵם (נשמידם) מִגּוֹי: אֶתְּהָ טַאטְאָתָּה שְׁשִׁים וְשָׁמוֹנִים. (כינוי לאומות)
 לְהָבִיא (במקומם) גּוֹי שְׁמֵר אֲמָנִים. וְלָמָּה יִזְמוּ (זממו) מוֹאָבִים וְעַמּוֹנִים.
 לָעַם זֶה כְּפּוֹכְכִים נִמְנִים: (נספרים) אֶתְּהָ כּוֹנְנָתָה לְשַׁבַּת הַיּוֹדֵךְ. הֲרֵ זֶה
 קִנְיָתָה יְמִינְךָ וַיְדֹךְ. וְלָמָּה לְאַחֹר הַשַּׁבָּת יִמִּין הַיּוֹדֵךְ. וְתַנְבֵּל כִּסָּא
 כְּבוֹדְךָ: אֶתְּהָ מָרוֹם לְעֵלָם רֵאשׁוֹן. כּוֹנְנָתָה מָרוֹם מְרֵאשׁוֹן. וְלָמָּה
 נֵאֵץ (חרף) רָשָׁע בְּפֶה וּבְלִשׁוֹן. עַד כִּי נִגַּע צָר בְּאִישׁוֹן: (בעם ישראל)
 אֶתְּהָ שִׁשְׁתָּה לְטוֹב עָלִימוֹ. בְּשִׁיחַ (באמירת) תְּבִיאָמוֹ וְתַטְעָמוֹ. וְלָמָּה
 עָרִיץ חָרַף וְאָמַר אֵי אֶהְיָמוֹ. אֲשֶׁר יֹאכַל חֶלֶב זְבַחִימוֹ: אֶתְּהָ פוֹרְרָתָהּ
 (בקעת) בְּעֵזֶךָ יָם. וְתַסְדֵּךְ בְּדִלְתֵי יָם. (סגרת מימיו כמו דלתות) וְלָמָּה צָלְלָתִי
 עַד־נִבְכִיִּים. (עמקי ים) וַיִּגְדֵּל שְׁבָרִי בַיָּם: אֶתְּהָ קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת
 קְדוֹשִׁים. בְּסוֹד יְשִׁישִׁים מְקַדְשִׁים. וְלָמָּה רָגְשׁוּ גוֹיִם קְדוֹשִׁים. (שטופים
 בזמה) וְהֵשִׁמוּ בֵּית קְדֹשׁ תְּקַדְשִׁים: אֶתְּהָ שְׁמַעְתָּ כִּי הֵינּוּ חֶרְפָּה.
 וְסַכְתָּךְ בְּאֵשׁ נִשְׁרַפָּה. וְלָמָּה תִּבְלַע (תשחית) נַחֲלַת חֶפְתָּה. (בהמ"ק) תִּצְמִיחַ
 תְּרוֹפָה וְעָלִינוּ חוֹפְפָה: (תשרה בינונו) אֶתְּהָ צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא. לָךְ יְיָ
 הַצְדָּקָה וְנִצְדִיקְךָ בְּחֶבְתָּהּ. וְלָמָּה נְהִינוּ וְלָנוּ (עלינו) הַדְּבָתָה. כִּי כָל־זֹאת
 בְּאֶתְנוּ בְּחוֹבָתָה:

יז

צידוק הדין על הצרות

לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בְּאוֹתוֹת אֲשֶׁר הִפְלֵאתָ מֵאֵז וְעַד עֶתְהָ. וְלָנוּ בִשְׁת
 הַפְּנִים בְּבַחֲיָנָה אֲשֶׁר נִצְרַפְנוּ (בנסיונות שניסיתנו) וְאוֹתָנוּ תַעֲבָתָה: לָךְ יְיָ
 הַצְדָּקָה בְּגוֹי מִקְרֵב גּוֹי (ישראל ממצרים) לְקַחְתָּ בְּמִסּוֹת. (ניסים) וְלָנוּ

בַּשֶּׁת הַפָּנִים בְּדָפִי (קלקול) אֲשֶׁר נִמְצָא בָּנוּ כְּמַעֲשֵׂיהֶם עֲשׂוֹת: לָךְ יְיָ
הַצְדָּקָה בְּהִלְכוֹ-אֱלֹהִים לְפָדוֹת-לוֹ לְעַם. וְלָנוּ בַשֶּׁת הַפָּנִים בּוֹיֵמָרוּ
עֲלֵי־נוּ בַיָּם-סוּף גּוֹי בְּאֱהָיו בְּפִשְׁעָם: לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בְּזִכֹּר וְאַתָּם עֲדֵי
וְאַנִּי אֱלֹהִים. (כמו שראיתם במתן תורה) וְלָנוּ בַשֶּׁת הַפָּנִים בְּחָרְפָנוּ בְּסִין
(סיני) קוּם עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים: לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בְּטַעַם שֶׁהִטְעַמְתָּנוּ
בְּצַפְיִיחַת בְּדָבָשׁ. (מן) וְלָנוּ בַשֶּׁת הַפָּנִים בְּיוֹם הַקָּרְבָנוּ לְפָנָיו (לפני העגל
את המן שהוא בטעם של) סֶלֶת וְשֶׁמֶן וְדָבָשׁ: לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בְּכִלְפוּל (שפרנסתנו)
מִן וּבְאֵר וְעַמּוּד עֵזָו. וְלָנוּ בַשֶּׁת הַפָּנִים בְּלַחַם הַקֶּלְקֵל אֲבוֹתֵינוּ
בְּאֶהְלִיָּהֶם בְּרַגְנָן: (התלונו) לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בְּמַדְבָּר לֹא חָסְרָנוּ דָבָר.
וְלָנוּ בַשֶּׁת הַפָּנִים בְּנִאֲצוֹת (שחירפנו) לָבָן (על המן) וְחִצְרוֹת (שהתאוו) וְדֵי
זָהָב (העגל) בְּמַדְבָּר: לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בְּסִיחּוֹן וְעוֹג וְכָל מַלְכֵי כְנָעַן. וְלָנוּ
בַשֶּׁת הַפָּנִים בְּעֶכָן אֲשֶׁר מָעַל בְּחָרָם בְּלִי מִצָּא מַעַן: (תשובה) לָךְ יְיָ
הַצְדָּקָה בְּפַעַל אֲשֶׁר פָּעַלְתָּ בְּאֶרְבֶּעָה עָשָׂר מוֹשִׁיעִים. (מיהושע עד
שמואל) וְלָנוּ בַשֶּׁת הַפָּנִים בְּצַלֵּם מִיְכָה כִּי בּוֹ אֲנַחְנוּ פּוֹשְׁעִים: לָךְ יְיָ
הַצְדָּקָה בְּקִימַת שִׁילָה וְנוֹב וְגִבְעוֹן וּבֵית עוֹלָמִים. וְלָנוּ בַשֶּׁת הַפָּנִים
בְּרִשָׁע שֶׁנִּמְצָא בָנוּ שֶׁחָרְבוּ וּבָם אָנוּ נִכְלָמִים: לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בְּשִׁנֵּי
חֲרָבֹת שֶׁחָרְבוּ בְּבָצְעֵנוּ (בעווננו) וְאָנוּ קִימִים. וְלָנוּ בַשֶּׁת הַפָּנִים
בְּשׁוֹבְנוּ אֵלֶיךָ בְּכָל-לַיִל שֶׁתָּשׁוּב אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים: לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה
בְּתִשָׁע מֵאוֹת שָׁנָה (מיציי"מ עד החורבן) שֶׁהִיְתָה שְׁנָאָה כְּבוֹשָׁה
מְלֶה-שָׁמַע. וְלָנוּ בַשֶּׁת הַפָּנִים כְּתָבַע אִישׁ חֲמוּדוֹת (דניאל) וְשׁוֹעַ
(והתפלל) הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וּשְׁמָע:

יח

רשעותם של האויבים שהחריבו בהמ"ק

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ לְתַפְלְצָת (ולמלעיגה) מְנַאֲצָת (מחרפת) מִי לִי (כמוני)
בְּשָׁמַיִם. וּשְׁמַע שְׁאֲגַת צוֹרְרֶיךָ הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ (החריבו) עַד הַיָּסוּד
(את בהמ"ק שהוא) שְׁעַר הַשָּׁמַיִם: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ לְרַגְשָׁת (ולקול) הַדּוֹבְרָת
עַל-צִדִּיק עֲתָק. (שקר). וּשְׁמַע קוֹל שְׂאוֹז (המון) מַעִיר (רומי) בְּחִמָּה שְׁפוּכָה
לְשִׁתְּךָ: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ לְצִיר (שליחי האומות) שִׁלַּח וְנָם (האומר) קוֹמוּ
וְנִקְוָמָה עֲלֵיהֶם (על ישראל) לְמַלְחָמָה. וּשְׁמַע פְּלָצוֹת (ובהלה מפני)
הוֹמִים (אומרים) בָּא הָעֵת אֶתוֹ בְּבֵיתוֹ לְהִלְחָמָה: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ לְעַצּוֹ

עצה וְחָשְׁבוּ מְזֻמָּה בְּלִיּוּכָלוּ. וְשָׁמַע שִׁיחַת נֹעְצוֹ לֵב יַחֲדוּ עֲלֶיךָ
 עֲלוֹת נִסְתַּכְּלוּ: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ לְנֹאצוֹ(חַרְפוֹ) וְשָׁלְחוּ בְּאֵשׁ מְקַדָּשׁ
 הַמִּזְבֵּחַ. וְשָׁמַע מִחֲרָפֶיךָ מִדְּמִימֵי תוֹדָה וְקוֹל זְמֵרָה: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ
 לְלִצִּים לְצוֹן חָמְדוֹ לָהֶם. וְשָׁמַע כָּל־חֲרָפְתָם אֲשֶׁר חֲרָפוּךָ וְהִפֵּל
 אִימָתְךָ עֲלֵיהֶם: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ לְיַהֲרוֹ(הַתְּגָאוֹ) וְהוֹצִיאֵנוּ הַכְּרוּבִים
 בְּרַחֲבוֹת מַחֲזִירִים.(סוֹבְבִים) וְשָׁמַע טְרַחֲוֹת טַנְוִפִּים כְּהֶעֱלוּ עַל מִזְבֵּחְךָ
 חֲזִירִים: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ לְחַלְלוֹ וְטַנְפוּ בֵּית קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים. וְשָׁמַע
 יָדִים(עַמְלָקִים) מְזַרְקִים לְמוֹלָךְ מִיִּלּוֹת קְדוּשִׁים: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ לֹעֲזִים
 מְעֵזִים מִצַּח לָכוּ וְנִלְחַמָּה אִתּוֹ בְּבֵיתוֹ. וְשָׁמַע תּוֹת הוֹלָלִים מְהַלְלִים
 כִּי אֵין הָאִישׁ(הַקַּב"ה) בְּבֵיתוֹ:(בְּבַהמ"ק). הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ לְדוֹבָרַת אֲנִי
 וְאַפְסֵי עוֹד. וְשָׁמַע גְּדוּפִיָּה וְחֲרוּפִיָּה מִשְׁתַּחֲצֶת(מִתְגָּאוֹ) עַד כְּסֻאָךְ
 עוֹד: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ לְבוֹזָה וּמְלַעְגָת מַה־תּוֹחִילִי(תַּחֲכִי) וְאִינוּ נִכְבָּת.
 וְשָׁמַע בְּכֵית מִסְפִּידִים וְקוֹרְעִים וּמַחֲכִים מְתִי יִבְנָה: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ
 לְאוֹמְרִים עֲזֹב וְשִׁכַח וְנָטַשׁ וְלַעַד שׁוּמָם. וְשָׁמַע אֲנַקְתָּנוּ וְקִנְיָ
 קִנְיָתָנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל מְקַדְשֶׁךָ הַשָּׁמַיִם:

יט

ירמיהו וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל

אֲזוּ בְּמִלֵּאת סֶפֶק(סֵאתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם) יָפָה כְּתִרְצָה.(כְּשֶׁעוֹשִׁים רְצוֹנוֹ) הֵן
 אֲרֵאֲלָם(מִלֵּאכִים) צָעֲקוּ חוֹצָה.(בְּרַחֲבוֹת) בְּן־חֲלָקִיהוּ(יִרְמִיָּהוּ) מֵאֲרָמוֹן(בְּהַמ"ק)
 כִּי־צָא. אִשָּׁה יָפֶת תֵּאָר(צִיּוֹן) מִנְּיֻלַת(מִבוֹזָה) מְצָא: גּוֹזְרֵנִי עֲלֶיךָ בְּשֵׁם
 אֱלֹהִים וְאָדָם. אִם שֵׁד לִשְׂדִים אַתָּה אֲזוּ לִבְנֵי אָדָם. דְּמוֹת יָפֶיךָ כְּבָשָׂר
 וְדָם. פְּחֻדֶךָ וִירְאָתְךָ כְּמִלֵּאכִים לְבָדָם: הֵן לֹא שֵׁד אֲנִי וְלֹא גֵלָם
 פָּחַת. (גוֹף שֶׁנִּפְחַת) יְדוּעָה הָיִיתִי בְּשׁוֹבָה (בְּרוּגַע) וְנָחַת. וְהֵן לְאַחַד אֲנִי
 וְלִשְׁלֹשָׁה וְשִׁבְעִים וְאַחַד. וְשָׁנִים עָשָׂר וְשָׁשִׁים וְאַחַת: זֶה הָאֶחָד
 אֲבָרְהָם הָיָה. וּבֵין הַשְּׁלֹשָׁה אֲבוֹת שְׁלִישִׁיָּה. חֵק שָׁנִים עָשָׂר וְהֵן
 שִׁבְטֵי יִהֵ. וְשָׁשִׁים רְבוּא (שֶׁהֵם אוֹמֵה אַחַת) וְשִׁבְעִים וְאַחַד סְנֵהֲרָדִי יֵה:
 (עֵנָה יִרְמִיָּהוּ) טַעְמִי (עֲצָתִי) הִקְשִׁיבִי וְעָשִׂי תְּשׁוּבָה. יַעַן הָיִיתִךָ כָּל־כָּפֹךְ
 חֲשׁוּבָה. יָפָה לֶיךָ בְּעֵלְיָן (הַשְּׂמַחָה) וְלִשְׂמוֹחַ בְּטוֹבָה. וְלֹא תִקְרָא עוֹד
 בַּת הַשׁוֹבְבָה: (הַמְּוֹרָדָת). כִּי אֵיךְ אֶשְׁמַחָה וְקוֹלִי מִה אָרִים. הֵן עוֹלָלִי
 נְתוּנִים בְּיַד צָרִים. לָקוּ כְּהֵנִי וְהֵן מוֹגְרִים.(נִשְׁפָּךְ דָּמָם). גָּלוּ מְלַכֵּי וְשָׂרֵי

בְּקוֹלָרִים: (בשלשלאות) מְלוֹן מְקֹדְשֵׁי בְּעוֹנֵי נָדָד. דּוּדֵי מֵאֵז בָּרַח וַיֵּדֵד.
 (וודד) נָעַם אֶהְלִי בְּעַל כָּרְחִי שִׁדְד. רַבְתִּי עִם אֵיכָה יִשְׁבַּח בְּדָד:
 שָׁחָה הָאִשָּׁה לַנְּבִיא יִרְמְיָה. בְּעַד סוּעָרָה מִכָּה עֲנִיָּה. עַד יַעֲנֶה אֵי
 וַיֹּאמֶר דִּיָּה. וַיִּצִילֵנִי מִחֶרֶב וְשִׁבְיָה: פִּלְל(התפלל) תִּחַנְּנָה לְפָנַי קוֹנֹו.
 מָלֵא רַחֲמִים חוּם כָּאֵב עַל בְּנֹו. צָעַק אֵי לָאֵב שֶׁהִגְלָה נִינוֹו. (בנוו) וְגַם
 אֵוִי לִבְּן שְׁבַשְׁלַחַן אָב אֵינוֹו: קוּם לָךְ יִרְמְיָה לָמָּה תִּחַשְׁשֶׁה. (תשתוק) לָךְ
 קָרָא לְאֲבוֹת וְאַתְרֹן וּמִשָּׁה. רוּעִים יָבוֹאוּ קִינָה לְהַנְשֵׂא. פִּי זֵאֲבִי
 עָרַב (לילה) טָרְפוּ אֶת־הַשָּׁה: שׂוֹאֵג הָיָה יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא. עַל מִכְּפֻלָּה
 נוֹהֵם כְּלָבִיא. (כאריה) תָּנֹו קוֹל בְּכַבֵּי אֲבוֹת הַצְּבִי. (ישראל שנמשלו לצבי)
 תָּעוּ בְּנֵיכֶם וְהִנֵּם בְּשָׁבִי:

כ ע"ס א"ב

אֵז בְּהַלֵּךְ יִרְמְיָהוּ עַל קַבְרֵי אֲבוֹת. וְגַם עֲצָמוֹת חֲבִיבוֹת. מָה אַתֶּם
 שׁוֹכְבוֹת. בְּנֵיכֶם גָּלוּ וּבִתְקוּם (חתכום) בְּחֶרֶבוֹת. וְאֵיָה זְכוֹת אֲבוֹת.
 בְּאַרְץ תִּלְאוּבוֹת: (ארץ מדבר). גָּעוּ כְּלָם בְּקִינִים. (קיעות) עַל חֶסְרוֹן בָּנִים.
 דּוֹכְבוּ בְּקוֹל תִּחְנוּנִים. פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים. וְאֵיָה הַבְּטַחַת וְזִכְרֹתֵי לָהֶם
 בְּרִית רֵאשׁוֹנִים: (עונה הקב"ה) הֵם הִמִּירוּ כְבוֹדֵי בְּתָהוּ. וְלֹא פָּחְדוּ וְלֹא
 רָהוּ. (יראו) וְאַעֲלִים עֵינַי מֵהֶם וְלֹא נָהוּ. (קונוו) וְלֹא שָׁהוּ. (עצרו מעשיהם)
 וְאֵיךְ אֶתְאַפֵּק עַל אֲמִירַת לֹא הוּא: (המטיב לנו). זָעַק אֵב הַמוֹן (אברהם)
 בְּעִבּוּרָם. וְחִנַּן פְּנֵי אֵי רָם. (האם) חֲנָם נְפִיתִי עֲשֵׂר בְּחִינּוֹת עִבּוּרָם.
 וְהֵן חֲזִיתִי שְׁבָרָם. וְאֵיָה הַבְּטַחַת אֵל תִּירָא אֲבָרָם: (עונה הקב"ה) טָעוּ
 לְהַזְרוֹת. (להעשות זרים) בְּעִבּוּדוֹת זָרוֹת. יַעֲצוּ לְחַצֵּב בְּאֲרוֹת. בְּאֲרוֹת
 נִשְׁבָּרוֹת. וְאֵיךְ אֶתְאַפֵּק עַל בְּטוּל עֲשֵׂרַת הַדְּבָרוֹת: כַּה צֹוֹחַ יִצְחָק.
 פְּנֵי שׁוֹכֵן שַׁחַק. לְשׂוֹא בִי טִבַּח הוֹחַק. (ונכתב) וְהֵן זָרְעֵי נִשְׁחַק וְנִמְחַק.
 וְאֵיָה הַבְּטַחַת וְאֶת־בְּרִיתִי אֲקִים אֶת־יִצְחָק: (עונה הקב"ה) מָרוּ
 בְּיִרְמְיָה. וְטָמְאוּ הַר הַמִּרְיָה. נִלְאִיתִי נִשׂוֹא גְעִיָּה. (צעקה) עוֹלָה לִי
 מִנְּשִׂיָּה. (מהארץ). וְאֵיךְ אֶתְאַפֵּק בְּהַרְיָגַת זְכָרִיָּה: סַח (אמר יעקב ש) יֵלֵד
 בְּתַלְפָּה. (בלמוד התורה) דְּמַעוֹת כְּתַנִּין זוֹלָף. עוֹלָלִי שְׁטַפְּחָתִי בְּעַלְפָּה.
 (בטורח) אֵיךְ גָּזוּ(נכרתו) מִנֵּי בְּחַלְפָּה. (בסכין) וְאֵיךְ הִפְרַע מִנֵּי דָמִים בְּדָמִים
 כְּמָה אֶלְפָּה: פֶּן רוּעָה נְאֻמָּן. (משה) כְּפּוֹשׁ(מתפלש) בְּאַפְרָ וּמִדְּמָן. (באשפה)
 צֵאן אֲשֶׁר בְּחִיקֵי הַתְּאֻמָּן. (נתגדל) וְאֵיךְ גָּזוּ(נכרתו) בְּלֹא זְמַן. וְאֵיָה

הַבְּטַחַת כִּי לֹא אֶלְמָן: קוֹל בְּכִי לְאָהָה. מִתּוֹפֶפֶת עַל לְבָבָהּ. רָחֵל
 אַחֲוֹתָהּ מִבְּבָה עַל בְּנֵיהָ. זִלְפָּה מִכָּה פָּנֵיהָ. בְּלָהָה מִקּוֹנָנֶת בְּשֵׁתֵי
 יָדֶיהָ: שׁוּבוּ תְּמִימִים לְמִנוּחַתְכֶם. מֵלֵא אֲמֵלֵא כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֵיכֶם.
 שְׁלַחְתִּי בְּבָלָה לְמַעַנְכֶם. הַנְּנִי מִשׁוֹבֵב גְּלוֹת בְּנֵיכֶם:

פְּתוּב פֶּה | אָמַר יְהוָה הַנְּנִי־שָׁב שְׁבוֹת אֶהְיֶי יַעֲקֹב וּמִשְׁפַּנְתִּיו אֲרַחֵם וּנְבִנְתָה עִיר
 עַל־תְּלָה וְאַרְמוֹן עַל־מִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב: וְנֹאמַר וְהָיוּ בְּנָיו כְּקָדָם וְעִדְתּוֹ לְפָנַי תִּכּוֹן
 וּפְקַדְתִּי עַל כָּל־לַחֲצָיו: וְנֹאמַר וְהָיָה אֲדִירוֹ מִמָּנֹו וּמִשְׁלוֹ מִקְרָבוֹ יֵצֵא וְהִקְרַבְתִּיו
 וּנְגַשׁ אֵלַי כִּי מִי הוּא־זֶה עָרַב אֶת־לִבּוֹ לְגַשֵּׁת אֵלַי נֹאם־יְהוָה:

עַד כֹּאן לַס"ז

כאן מתחילים היחידים לומר קיעות

כא

אָמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי (הניחו לי) בְּבָכִי אָמַרְרָה. (כדי שאת) מֵר נִפְשֵׁי וְרוּחֵי
 אֶקְרָר. (ארגיע) עִם לְוִיתָן (ספדיים) הַעֲתִידִים עוֹרָר: (לבכיה). בְּבָכִי יַעֲזֹר
 (כבכיי בני יעזר - מואב. כך גם את) עָלַי יְגוֹנֶה. בֵּת עַמִּי הִתְאַבְּכִי (בכִי)
 בְּגִינֶה. (על עצמר) אֵל תִּתְּנֵי פוֹגַת (הפסקה) לָךְ אֵל תִּדּוּם בֵּת עֵינֶה: גְּעִי
 בְּבָכִיָה (שהיית) מְעַטְרַת בְּעֲלִיזוֹת. הֵיית מְקַדָּם וְהִנֵּה לְבוֹזֹת. אֵיכָה
 נְהִיתָה הֲרָעָה הַזֹּאת: דָּמִי (שקט) אֵל תִּתְּנֵי פְלִטָה הַנְּשֹׂאָרָה. הָרִימִי
 קוֹל וְזַעֲקִי מָרָה. כִּי שָׁבַר עַל שָׁבַר (צרה אחרי צרה) נִקְרָא: הֵן לְאֲמִים
 עֵת נִקְבְּצוּ. חִי (הקב"ה) עָלֶיךָ כְּרוֹת בְּרִית כְּחֻפְצוֹ. עַל עַמְּךָ יַעֲרִימוּ
 סוּד וְיִתְיַעֲצוּ: וְנִכְלוּ (חשבו רע) מְזֻמּוֹת נְטוֹת אֲשׁוּרֵי (להטות רגלי) לְמַעוֹד.
 אַחֲרֵי תִהְבֵּל (ע"י) לְהִתְבַּיֵּל וּמִפְּנֵי לְרַעוֹד. אָמְרוּ לָכֵן וּנְכַחֲדִם מִגּוֹי
 וְלֹא יִזְכַּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד: זֹאת הַשְּׁמִיעוּ בְּנֵי מִקְרָאִיו. (בני האבות
 הקדושים) לוֹ נִיחַל (נקוה. וגם) אִם יִקְטְלֵנוּ נַעֲרִיץ לְמוֹרָאִיו. הִכִּין יְיָ זֶבַח
 הַקְּדִישׁ קְרָאִיו: חֲלָלִי אֲזוֹ הָרַבּוֹ וְהִרְגוּ טוֹבִי. יִסְרוּנִי קִשׁוֹת צָרִי
 וְאוֹיְבֵי. הַמְּפֹת הָאֵלֶּה הִפִּיתִי בֵּית מִאֲהָבִי: (בגלל אהבת ה'). טָנַף (טינוף)
 צַחֲנָתָם מֵאֲנָתִי בָם לְהַשְׁתִּתֵּם. הַשְּׁמִידוֹ גְּבוּרֵי פֶלֶם בְּחֻתֵּם. (במהירות)
 כָּל־נֶתַח טוֹב יִרָךְ וְכֻתֵּם: יַחַד לְטִבַּח הוֹכְלוּ כְּטִלְאִים וּגְדִיִּים. בְּנוֹת
 מְחַטְבוֹת (מהוללות) מִשְׁבָּצוֹת (מקושטות) עֲדֵי עֲדִיִּים. (תכשיטים). גְּמוּלֵי
 מִחֲלָב עֵתִיקֵי מִשְׁדָּים: (תינוקות). כָּבֵשׁ רַחֲמֵי הָאֵב לְזִבַּח. יִלְדִּיו
 כְּהַקְרִיב כְּכָרִים (צאן) לְטִבַּח. הִכִּין לְבָנָיו מְטִבַּח: לְאֲמוֹתָם נוֹאֲמִים
 הַנְּנוּ נִשְׁחָטִים וְנִטְבָּחִים. כְּהַקְדִּישׁוּם לְטִבַּח וְהִתִּיקוּם (לקחום)

לְאַבְחִים. (לחרב). נָשִׁים (הביאו את) פְּרִים עֲלֵי טַפְחִים: מִי יִשְׁמַע וְלֹא
 יִדְמַע. הֵבֵן נִשְׁחַט וְהָאֵב קוֹרָא אֶת־שְׁמַע. מִי רָאָה כְּזֹאת מִי שְׁמַע:
 נֹת בֵּית הַיָּפֶה בְּתוֹלֵת בֵּת יְהוּדָה. צוֹאֲרָה פְּשֻׁטָה וּמְאֻכְלֵת (סכיו)
 הַשְּׁחִיזָה וְחֻדָּדָה. עֵינַי רָאִתָּה וְתַעֲיִדָה: סְגֻפָה (יוסרה) הָאֵם וּפְרָחָה
 רוֹחָה. וְנִפְשָׁה הַשְּׁלִימָה לְטִבַּח (בשמחה כאילו) אַרוּחָה כְּאַרְחָה. אֵם
 הַבָּנִים שְׁמִיחָה: עֲלָצוּ הַבָּנוֹת כְּנוֹסוֹת (נשואות) וְאַרוּשׁוֹת. לְאַבְחַת
 (להט) חָרַב לְקִדִּים דְּצוֹת(שמחות) וְשִׁשׁוֹת. דָּמָם עַל צַחִיחַ (יובש) סָלַע
 לְבִלְתֵּי הַכְּסוֹת: פּוֹנָה הָאֵב בְּבָכִי וַיִּלְלָה. עֲצָמוֹ עַל חֲרָבוֹ לְדַקּוֹר
 וְלַהֲפִילָה. וְהוּא מִתְגַּלְל בְּדָם בְּתוֹךְ הַמְּסָלָה: צִדְקָה דִּינָה (הדין שלה)
 פּוֹרְיָה(האמא) בְּהַקְרִיבָה עֲנַפְיָה.(צאצאיה) וְתַמּוֹר מְזָרְק, דָּם קִבְלָה
 בְּכַנְפֵיהָ. תַּתִּיפָח תְּפָרֵשׁ כְּפִיָּה: קוֹרוֹתֵי מִי יְנוּד(ינחמני) שׁוֹד וְשֹׁבֵר
 יִשְׁתַּרְג. (יתחברו) מַחְמַד עֵינַי כְּנִמְסַר לְחֶרֶם וְלַחֲרָג. אֵם כְּחֶרֶג הֲרָגוּ
 חֲרָג: (האם היתה כזו צרה בעמים אחרים?) רַעֲיוֹנַי(מחשבותי) נִבְהָלוּ וְאַחֲזוֹתַנִּי
 פְּלָצוֹת (בהלה) וְשֹׁבֵר. בְּאַחַת(כזכות מצוה אחת) נִמְצָא הַכְּתוּב בּוֹ(באביה בן
 ירבעם) תִּקְוָה וְסֶבֶר.(ולשלם שכרו. ושכרו הוא) כִּי זֶה לְבִדּוֹ יָבֵא לְיִרְבְּעָם אֵל
 קָבֵר: (ואיר קרה ש) שְׁלִים נִמְצָא בְּכָל־פְּעֻלוֹ. נִפְשׁוּ לְטִבַּח הַשְּׁלִים מִפְּחַד
 חִילוֹ. וְגַם קְבוּרָה לֹא הִיְתָה לוֹ: תַּתִּי(ותתי) לְבִי מְצָא תִכּוֹן עֲנִינָיו.
 יִדְעֵתִי אֲנִי צֶדֶק וַיִּשָּׁר דִּינָיו. טוֹב הוּא(הפורענות) לְיִרְאֵי הָאֱלֹהִים
 שְׁיִירָאוּ מִלְּפָנָיו: (מכיון ש) קִדְשָׁיו לֹא יֶאֱמִין (לכן)הַשְּׁלִים עֲוֹנוֹתָם
 לְשַׁעֲרָה. (גם על עוונות זקנים). סֶמֶן טוֹב לְאָדָם בְּלֹא נִסְפָד וְנִקְבֵר
 כְּשׁוֹרָה. בְּיוֹם רָעָה לֹא יִירָא: (כי כבר נענש בעוה"ז). לְזֹאת יִחַרַד לְבִי יִתֵּר
 (יקפוץ) בְּחֻלְחָלָה. גְּבוּרֵי נִרְעָצוּ וְנִכְנָעוּ לְהַשְּׁפִילָה. כְּנַפּוֹל לְפָנַי בְּנֵי
 עוֹלָה: וְעַד מָתִי תִהְיֶה כְּגִבּוֹר לֹא יוּכַל לְהוֹשִׁיעַ. נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ
 לְעֵינָיו בְּגוֹיִם תּוֹדִיעַ. אֵל נִקְמוֹת יְיָ אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: נִקּוּם נִקְמוֹתֵי
 מֵאֵת מְעַנִּי. עֵת נִקְמָה הִיא לְדוֹן דִּינִי. אֵל קְנוֹא וְנִקֵּם יְיָ: יְיָ כְּגִבּוֹר
 צֵא יְדֵי חוֹבֶךָ פָּרַע. שׁוֹבֵר כְּתוּב, שְׁטַר חוֹב תִּקְרַע. שֹׁבֵר זְרוּעַ
 רָשָׁע וְרַע: מִפְּרוּם כְּהַסִּיק אֵשׁ בְּמַעֲזִיבָה וְתִקְרָה. (של בהמ"ק) חוֹמַת
 אֵשׁ סָבִיב שׁוֹמְרָה וּבֵית דִּירָה. (ההיכל ולשכותיו) שְׁלִים יִשְׁלַם הַמְּבַעֵר
 אֶת־הַבְּעֵרָה: וּכְעַל גְּמוּלוֹת (על מה שגמלונו) נָא שְׁלִים. אוֹיְבֵי תַפִּיל
 מִהֲרָה וְתַכְלִים. כִּי אֵל גְּמֻלוֹת יְיָ שְׁלִים יִשְׁלַם: שׁוֹנְאֵיךָ תַצְמִית (תכרית)
 סָף (כוס) רַעַל תִּשְׁקָם. תַּמַּת תַּחַת יָדוֹ נִקֵּם וְנִקֵּם. אֵם כְּגוֹי אֲשֶׁר כְּזֶה

לא תתנַקם: העל כֵּן נִקְרָאתָ אִישׁ מִלְחָמָה. צָרִיךְ לְכַלּוֹת וּבָהֶם
 לְהִתְנַקְמָה. נַקָּם יי וּבְעַל חֲמָה: קָנֵא לְשִׁמְךָ עֲבוּרֶךָ הָא. וּלְדָם עֲבֻדֶיךָ
 הַשְּׁפוּךְ וּלְחֶרְבוֹת אֲרִיאֵל. נַקָּם נַקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: טַפֵּי דְמֵי אַחַת
 לְאַחַת מְנוּיּוֹת. וַיִּזוּ נִצְחָם (וּתִיז דַּמַּס) עַל בְּגָדֶיךָ בְּפִרְפוּרֶךָ (בגזר) הַיּוֹת.
 יָדִין בְּגוֹיִם מִלֵּא גּוֹיּוֹת: נִלְאַתִּי נִשְׂוֵא אֵת פְּלִיחַתְלָאָה. תַּחֲשִׁישׁ
 גְּאֻלְתִּי וּמִהַר תִּמְרָאָה. (הגבואה) כִּי יוֹם נַקָּם בְּלִבִּי וּשְׁנַת גְּאֻלִּי בָּאָה:

כב ע"ס א"ב

קהל	חזן
	אִיךְ הִתְנַחֲמוּנֵי הַכֵּל. וּכְנֹרֵי נְהַפְךָ לְאַבֵּל.
וְאִיךְ אֲנַחֵם:	בְּנַחֲלַת חֶבֶל. (נחלת ישראל) כָּבֵד עָלַי עַל סֶכֶל.
	בְּזֶה יוֹם בְּכָל־שָׁנָה. עֵדֶן (זמן) עָלַי שָׁנָה.
וְאִיךְ אֲנַחֵם:	וְהִנְנִי עֲגוּמָה וְעֲגוּנָה. יוֹתֵר מֵאַלְף שָׁנָה.
	גָּבַר חָרוֹן. וְנִגְנְזוּ אָרוֹן.
וְאִיךְ אֲנַחֵם:	בְּמִשְׁנָה (2 מקדשים). שְׁבָרוֹן. בְּמִסְרֵי מָרוֹן. (מורדי מרד)
	דִּירְתִי חֲרָבָה. וְעֵדְרֵי נִשְׁבָּה.
וְאִיךְ אֲנַחֵם:	וְרַבַּת אֶהְלִיכָה. (ירושלים) בְּדָד יִשְׁבָּה.
	הוֹעַל אֲרִיָּה מִסַּבְכוֹ. (עלה ני"ג מיערו) עַל אֲרִיאֵל (בהמ"ק) וְהִסְבִּיכוֹ. (והחריבו).
וְאִיךְ אֲנַחֵם:	וְהִגְלָה מִסַּבְכוֹ. מִנְחָתוֹ וְנִסְכּוֹ.
	וְהָרַג הַמּוֹנִים. מְשֻׁחֵי שְׂמָנִים. (כהנים)
וְאִיךְ אֲנַחֵם:	בְּאוּוֵי (בבהמ"ק) נְמָנִים. פָּרְחֵי כְּהֻנִּים. אֲלָפִים שְׂמוֹנִים.
	זְנָבָם בְּאוּוֵי וְהִדְבִּיא. (הכריתם בבהמ"ק וציערם) בְּעֵזְרַת הַמַּלְבִּיא. (בעזרה של בהמ"ק)
וְאִיךְ אֲנַחֵם:	אֲרִיּוֹךְ (נבזראדן) כָּמוֹ לָבִיא. (ני"ג) עַל דָּם כִּהֵן וְנָבִיא.
	חֲרָשׁ (טורנוסרופוס) לְמִשְׁוֹאוֹת. (שממה) עִיר מְלֵאָה תְּשׁוּאוֹת. (המון).
וְאִיךְ אֲנַחֵם:	וּבִתֵּי סוּפְרִים וּמִשְׁנֵיּוֹת. יוֹתֵר מֵאַרְבַּע מֵאוֹת.
	טָסָה מְדִי. לְאַבְד חֲמוּדֵי.
וְאִיךְ אֲנַחֵם:	וּמִשְׁלָה בְּמַחְמֵדֵי. בְּקָרְעֵי מְדִי. (בגזי)
	יַעֲצָה לְחִנֵּק. בְּנֵי גוֹר מוֹזֵק. (זו)
וְאִיךְ אֲנַחֵם:	בְּפֶה אֶחָד לְשִׁנֵּק. (לטרוף) יְשִׁישׁ עוֹלֵל וְיוֹזֵק.
	כְּבָדָה שְׁלִישִׁית. (יון) עַל קֶדֶשׁ רֵאשִׁית. (ישראל).
וְאִיךְ אֲנַחֵם:	בְּשִׁצְפָּה (עם) חֲרִישִׁית. (גזירות) בְּתָה לְהֵשִׁית. (לעשות שממה)

לְחֻצָה (את ישראל) לְחֵלֶק. בְּנֵי חֵלֶק (יעקב) וְחֹלֶלֶק. (והקב"ה)
 וְאֵיךְ אֲנַחֵם: שְׂאִין לָכֶם חֵלֶק. בְּשֵׁם אֵל דּוֹלֶק.
 וְאֵיךְ אֲנַחֵם: מְרַדֶּה אֲדוּם. עַדוֹשֶׁת (מיד) אֲדוּם.
 וְאֵיךְ אֲנַחֵם: נֹעֲדוּ עִם אֲדָמוֹן. (עשו) מוֹאֵב וְעַמּוֹן.
 וְאֵיךְ אֲנַחֵם: לְהַשְׁבִּית אֲמוֹן. (תורה) וּלְהַחְרִיב אֲרָמוֹן. (בהמ"ק)
 וְאֵיךְ אֲנַחֵם: סָלַח (רמס) כָּל־אֲבִירֵי. וְעֵדְרֵי חֲבִירֵי.
 וְאֵיךְ אֲנַחֵם: וְהִבְלַגּוּ (נוצחו) גְבוּרֵי. לְעֵינַי כָּל־עוֹבְרֵי.
 וְאֵיךְ אֲנַחֵם: עֵיפָה נַפְשֵׁי לְהַרְגִים. לְמַסְפֵּר הַהַרְוֹגִים.
 וְאֵיךְ אֲנַחֵם: כְּאֵיל עוֹרְגִים. (צועקים) וְעֵלֶיךָ נְהַרְגִים.
 וְאֵיךְ אֲנַחֵם: פִּלְצוּ (נבלו) בְּיוֹם קָרֵב. בְּמִזְרַח וּבְמַעְרָב.
 וְאֵיךְ אֲנַחֵם: דָּמָם מְעַרְב. קָהַל וְעַם רַב.
 וְאֵיךְ אֲנַחֵם: צָרוֹת עַל צָרוֹת. זו מְזוּזֵי מְצָרוֹת.
 וְאֵיךְ אֲנַחֵם: גְּדוּלוֹת וּבְצוּרוֹת. אֲרָכוֹת וְלֹא קְצָרוֹת.
 וְאֵיךְ אֲנַחֵם: קִשְׁרוּ צִנְתָּם. (מגיניהם) וְחִגְרוּ חֲנִיתָם.
 וְאֵיךְ אֲנַחֵם: וְאִסְפוּ מַחֲנוֹתָם. וְהֶאֱרִיכוּ לְמַעַנִיתָם.
 וְאֵיךְ אֲנַחֵם: רַבּוֹת אֲנַחֲוֹתֵי. וְעֲצוּמוֹת שִׁיחֹתֵי.
 וְאֵיךְ אֲנַחֵם: רַבּוּ נְהַמּוֹתֵי. וְאַתָּה יְיָ עַד מָתֵי.
 וְאֵיךְ אֲנַחֵם: שְׂמַעַת חֲרַפְתָּם. חֲרַפּוּנֵי בְשִׁפְתָּם.
 וְאֵיךְ אֲנַחֵם: שְׂבַתָּם וְקִימְתָם. אֲנִי מִנְגִינְתָם.
 וְאֵיךְ אֲנַחֵם: (ואומרים לי) תְּקוּתְכֶם אֶפּוֹא. מֵה־לָּכֶם פֶּתַח.
 וְאֵיךְ אֲנַחֵם: חָרָה אֶפּוֹ. וְאִין עוֹד לְרַפּוֹא.
 וְאֵיךְ אֲנַחֵם: תְּשׁוּבוֹתֵיכֶם נִשְׁאָרוּ מְעַל. (כך אמרו לי ו) הוֹנוּנֵי (ציערוני) עוֹבְדֵי הַבַּעַל.
 וְאֵיךְ אֲנַחֵם: (אבל אני אחכה) עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרָא מִמְּעַל. מוֹרִיד שָׁאוֹל וַיַּעַל. וְאֵז אֲנַחֵם:

כג

לבי חמרמר - נכוץ מצער.

חזן
 אֲזַכִּיר (הצרות ב) רַחֵב (מצרים) וּבְכָל. לְמַלְמְדֵי סֶבֶל. (ישראל)
 וְלִבִּי חֲמַרְמַר: אִיךְ מִיּוֹשְׁבֵי תֵבֶל. נְתִיפְרֹתֵי בְשִׁלְחֵי בְכָל.
 בְּרַחֵחַ כְּצֵל הַשְּׂכִינָה. הָאֵב (הקב"ה) מְפֹזְרָח (מא"י) פְּנֵה.
 וּמִתּוֹךְ אִם אֲמַנָּה. (עם מאמיו) נְגַלּוּ (גלו) חֲזִיוֹנֵי (ובואות) אֲמֹנָה. וְלִבִּי חֲמַרְמַר:

(4) גְּלִיּוֹת וּמַלְכֵיּוֹת בְּשַׁעֲבוּדָם. לְהִיּוֹת מְשׁוּלִים (ושלטים) בְּמַעֲבָדָם. וְחַמִּישִׁית הִיְתָה מִבְּלָעָדָם. בְּכַרְךָ צַעַן (מצרים) לְשַׁעֲבָדָם. וְלִבִּי חֲמַרְמָר: דַּרְכֵי טְלָטוּל אֲמוּנִים. (גזירת גלות ישראל) נִגְזָר כְּפֹה מוֹנִים. (זמן רב קודם) וְעַד לֹא נִבְנִים. (המקדשות) רָמַז כְּפֹה חֲרָבָנִים. וְלִבִּי חֲמַרְמָר: הֵן בְּמֵאֲמָר (ידוע) יִדַע. נִגְלוּ (לאברהם) אֲרַבַּע (מלכיות) בְּמִדַּע. וּמִנַּע פִּנְעַע (תפלה) לִיִּדַע. נִינְיוּ לְיָד וְלִהְיֹדַע. (שיגלה זה לבניו) וְלִבִּי חֲמַרְמָר: וּמִשָּׁד וְעֵדֶן (אורך זמן) גּוֹלָה. נִמְסָר לְאָב (אברהם) וְנִגְלָה. וּמִנִּין (שנות) עֲנֹוֹי עָלָה. עַל חֲצִי מַעֲלָה. (ר"י מתוך ת' שנה) וְלִבִּי חֲמַרְמָר: זֹאת (פעם) שְׁלִישִׁית תָּאָה. (באה בנבואה ליעקב ש) לָן בְּמָקוֹם יִרְאָה. חֲזוּרָה (חזרה) כְּמִסְפָּר מַעֲלוֹת בְּמִרְאָה. וְנִבְעַת מִפְּחַד הִירְאָה. וְלִבִּי חֲמַרְמָר: חֲזוּרָה (חזרה) סֵלָם בְּחַזִּיוֹן. וְרַבִּיעִית (אדום) עוֹלָה בְּדַמְיוֹן. לְאִין קָצַב (וללא גבול) עֲלִיוֹן. וְנִרְתַת וְנִשְׁתוּמָם בְּרַעִיוֹן. (במחשבתו). וְלִבִּי חֲמַרְמָר: טָמֵן דִּב (פָּרַס) רִשְׁתּוֹ. וְנִטָּה (מתח) מְטַחֲוֵי קִשְׁתּוֹ. וְחֲשֵׁב מִחֲשָׁבֶת עֲשִׂתּוֹ. (מחשבתו) בְּנִין, מְדַבֵּר לְהִשְׁתִּיאוֹ. (לעשותו) וְלִבִּי חֲמַרְמָר: יַעֲזֵן נָמַר (יון) בְּמִמְשָׁלְתּוֹ. דוֹשׁ (דישה) לְשׁוּמוֹ בְּמַלְכְּדָתּוֹ. לְהַמְרִירֵי הִיְתָה תוֹחֲלָתּוֹ. (תקותו) וְהַחֲשִׁיד עֵינַי בְּתַפְלוּתּוֹ. וְלִבִּי חֲמַרְמָר: כְּבָדוֹ וְהַחֲזִיקוּ עָלַי. כְּלִיזָאָה בְּמַעֲלִי. (בעוונתי) זָמְמוֹ כְּלָם לְהַגְעִילִי. (לטמא) לְהַכְפִּירִי (שאכפור) בִּירְאָתִי לְהַמְעִילִי. וְלִבִּי חֲמַרְמָר: לְבַד (רק) לֹא פִשְׁטוֹ. (ידם בבהמ"ק) יְדִיָּהֶם לֹא הוֹשִׁיטוֹ. מְקַדְשֵׁי לְחַלֵּל שְׁמִטּוֹ. לֹא עֲרַעְרוּ (החריבו) וּמָטוּ. (ושברו). וְלִבִּי חֲמַרְמָר: מְמַשְׁלֵת אֲרִי (ובוכזנצר) וְשִׁשָּׁד. (ובבל) בְּעֵת בְּחָרוֹן נֶשֶׁד. הַחֲרִיב דְּבִיר וְלֶשֶׁד. (לשכות) אֲוִרִי וְנִרִי חֶשֶׁד. וְלִבִּי חֲמַרְמָר: נֶעַר וְזָקֵן הִגְלָה. מְלָד וְכֹהֵן בְּגוֹלָה. וְכִלְאֵי בִירִי סָלָה. (רמס) וְהַשְׁחִית בְּלִי חֶמְלָה. וְלִבִּי חֲמַרְמָר: שָׁם כְּלִי שָׂרֵת. וְהַמְכִּהוּ וְהַמְקַטְר וְהַמְקַטְרֵת. לְכָלָה וְקָרִין (שחיטה) וְלִחְרָת. (לריב) כְּלִי שָׂרִיד וְיִוְתָרֵת. וְלִבִּי חֲמַרְמָר: עָמַד נוֹבֵר (חזיר - אֵדִים) בְּרַחֵב. (בגאווה) כְּנַעַן קִין תָּאָהֵב. (כשהגיע סיום האהבה) וְעִידִיתִי (הקרקע המשובחת) בְּאוֹר הַבְּהָב. (שרף) וְלִהָב בֵּית הַזֹּהָב. וְלִבִּי חֲמַרְמָר: פִּקַּד (יועד) יוֹם אֲנַחָה. פְּעָמִים לְפַקְדָה הַנְּחָה. בְּתַשׁוּעָה לְחַמִּישֵׁי צוּחָה. וּמוֹצָאֵי שְׁמִטָּה וּמְנוּחָה. וְלִבִּי חֲמַרְמָר: צָגִים (עומדים) מְשָׁרְתִים בְּשָׁרוֹתָם. וּמְנַגְנִים שָׁרִים בְּשִׁירוֹתָם.

עוֹדֵם עוֹמְדִים בְּמִשְׁמְרוֹתָם. וְאוֹיְבִים כְּבָשׁוּ בְשׁוֹרוֹתָם. וְלִבִּי חֲמַרְמַר:
 קָמִים זִוגוּ (הכפילו) אֵלֶּהָ. רַהֵב (מצרים) וּבְכַל נְמִלָּא.
 לַשַּׁחַת לְהַשְׁמִיד לְכַלָּהּ. בְּלִי חֲמִלָּה לְבַלָּהּ. (לקלקל) וְלִבִּי חֲמַרְמַר:
 רֵאֵה יְיָ וְהִבִּיטָהּ. כִּי נֶפֶשׁ מִתְמוֹטָטָה.
 בְּגַחֲלַת חֲזִיר (אדום) נִשְׁמָטָה. יוֹרֶדֶת מִטָּה מִטָּה. וְלִבִּי חֲמַרְמַר:
 שִׁבְתִּי (ישבתי בארץ) צַר אוֹיְהָ. מְעַרְיָמִים (יועצים) עָלַי נִקְיָה. (ישראל)
 לְהַכְרִית בְּלִי מַחֲיָה. עָלֶיךָ הִרְגָנוּ יְיָ.
 תָּשׁוּב לְנֶקוּם דָּם. עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּף אֲדָמָדָם.
 נִשְׁחַטוּ בְּבֵית וְעוֹדָם. לְמַעַנְךָ צוּר יְלָדָם.
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. צוֹת יַסֵּד פְּנִינֶיךָ.
 חֲמַדַּת קוֹרֶת פְּנִיךָ. (פינתך) חֲזוֹת קִרְיַת מְעוֹנְךָ. וְלִבִּי וְלִשׁוֹנִי יִמְלְאוּ זִמְרָה:

כד

אֶשְׂאֵג מִנְהַמַּת לִבִּי וְאֶתְאוּנֶנּוּ. עַל חֲלָלֵי עַמִּי דָמִי נִצְטַיֵּן.
 יִתְחַמֵּץ (ויכעס) לְבָבִי וְכִלְיוֹתַי אֶשְׁתַּוְּנֶנּוּ: (אחדד) בְּקַעוּ בְּעֵדְרֵי זֹאבֵי
 עֲרָבוֹת. (מדבריות) בְּכַשִּׁיל וְכִילָפוֹת (סוגי גרזנים) וְכֹאֲלֵה רַבּוֹת. הַכּוֹס
 וּפְצָעוּם וּבְתַקּוּם (חתכום) בְּחֲרָבוֹת: גְּרָרוּם בְּטִיט חוֹצוֹת חֲשׂוּפֵי שֵׁת
 (עגבות) עָרוּפִים. הֶצְנַעוּעִים בְּמִשְׁכַּן בְּגָדִים פְּרוּמִים. שִׁאֲנָנוֹת (צדקניות
 זרוקות כמו) מִשְׁטַח חֲרָמִים: דָּלְפוּ עֵינַי עַל כְּבוֹד הַתּוֹרָה. הַתְּאַפֵּק אֵי
 פָּנִים לְהַסְתִּירָהּ. פְּרִיץ חֵיוֹת (יון) יִקְרַעְנָה בְּתַעַר הַשְּׂכִירָה: (סכין
 גדולה) הוֹגִיָה תָמִיד בִּישְׁרוֹת וְתַמּוֹת. לְכִלְיוֹן חָרוּץ (מוחלט) מְסוּרִים
 לְשׂוֹמְמוֹת. זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת: וְתִיקִים גָּמְרוּ שְׁמַע בְּעֵלּוֹת
 חֲמָה. בְּאַהֵב לִיחְדָּךְ אֵי וּבְנִטִּילַת נִשְׁמָה. בְּיוֹם הַרְג רַב קָרַב
 וּמְלַחְמָה: זָכִים נִבְחָנוּ בְּכוֹר עֲנֵי צְרוּפִים. אֶשְׁכַּר (מנחה) יְשִׁיבוּ
 נַפְשׁוֹתָם טְרוּפִים. אֲשֶׁר הִקְרִיבוּ הַשְּׂרָפִים: חֲזָקִים לְקַבֵּל מַכּוֹת
 וּמְלַקִּיּוֹת. רְצוֹן יוֹצֵרָם שְׁשִׁים לְמִיתוֹת אֲכַזְרִיּוֹת. רוּמְמוֹת אֵי בְּגֵרוֹנָם
 וְחָרַב פִּיפִיּוֹת: מְהוֹרֵי לֵבָב מְדַשִּׁים (דשו אותם) בְּמִלְבָּן. (בטיט). תְּפִלַּע
 לְעֵינֵיהֶם נִפְצוּם וּבְאַבָּן. לְמַנְצַח עַל מוֹת לֵבָן: יְדֵי עֲשׂוּ פְלִלוּ (שפטוני)
 בְּדָם (של נוצרים) חֲמַדַּתִּי. (עלילת דם). רְצָחוּ וְגַם שְׁלָלוּ (גולו) יוֹפֵי עַמְדַּתִּי.
 (ולא המרתי דת) בְּרַצַּח הַשְּׁמוּ כָּל־עַדְתִּי: כְּחַתָּף (פתאום) הַשְּׁחִיתוּ נְעֻמָּו
 (שוממו) בְּעֵבְרָה. בַּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל הִכְרַעוּ לְשִׁבְרָה. בְּמַכָּה טְרִיָה פָּצַע

וְחַבּוּרָה: לְדָמָם אָרְבוּ טַמְאִים וְחִזְרִים. נְקִיִּים לְאֲבָדָם כְּתָרוּם (סבבוס)
 אֲכַזְרִים. לְפִיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים: מִשְׁנָאֵי נְשָׂאוֹ רֹאשׁ אֶף
 כִּי נִטְפְּלוּ. (אפ"י הטפלים והפחותים שבשונאי) וַיְחִידִים לְעֶבְדְּךָ אֵל עַד לְעַפְר
 הַשְּׁפָלוֹ. לְפָנַי בְּנֵי עוֹלָה נִפְּלוּ: נִגַּד פָּנַי עַל־יוֹן הַעֲזוֹ מִצַּח. בְּנִיךָ
 לְעֵינֶיךָ יִרְצָחוּ בְּרִצָּח. עַד מָתִי זִנְחָתָם אֲהִים לְנִצָּח: סָמַל הַקְּנָאָה
 (ע"י) עוֹבְדָיו מִצְּלִיחִים. וְנִחַלְתָּךְ (ישראל) נִלְאָה (נחלשה) עֲבוּרִים
 בְּשִׁלְחִים. (בחרבות) וּמִתְגַּרְת יָדְךָ עַמִּים נְאֻנְחִים: עוֹנוֹת חָרַב שְׁמוֹנֵי
 צָרִי. וְעָלוּ בְּבָתִּים לְרְמוֹם אֶת־חֲצָרֵי. קָרְאוּ מוֹעֵד לְשֹׁבֵר בַּחוּרֵי:
 פְּזֹרֶת עֲמֹד זְוִיּוֹת וְאַפְסִים. כְּבִשְׁתָּם לְרַגְלֵי מְכַרְסִם וּמְרַפְסִים. (זורסיס)
 מִלְשָׁלוֹחַ הָעֲבָרִי וְהָעֲבָרִיָּה חֲפָשִׁים: צָדְקוֹ דִּינֶיךָ נִרְדְּפָנוּ בַּחוּבָה.
 לְקִינוֹ בַּמַּיִם בַּחֶרֶב וְלַחֲבָה. עוֹד שָׁבַת נִגַּשׁ שָׁבַתָּה מִדְּהַבָּה: (משא
 כגז) קַהֲלָה מִפְּאָרָה עִיר וְאִם נִבְלָעָה. מִן־בְּלָהוֹת (בהלות) סָפוּ (תמו)
 בֵּיד זְדֵי רִשְׁעָה. תִּרְדְּנָה עֲלֵיהֶם עֵינֵי דְמַעָּה: רַבְתָּה אֲנַחָה בְּשָׂרִידֵי
 עֲמֹד. תִּמְחַר לְנִקּוֹם מִשְׁחִיתֵי נוֹאֲמֵךְ. וְשִׁפְךָ עֲלֵיהֶם זַעֲמֹךְ: שָׁבַתְךָ
 עוֹלָמִים לְךָ נִשְׂאָ כַּפִּים. מִלְּהַכֹּסוֹת דְּמִינוֹ וְזִילַת עֲפַעֲפִים. אֵל
 תִּחַרֵּשׁ הַיִּשְׁבִּי בַּשָּׁמַיִם: תִּחַיֵּשׁ נִקְמָתְךָ בָּהֶם לְהַתְנַקֵּם. כְּצֹאֵן
 לְטַבְּחָה כֶּלֶם לְהַתִּיקָם. (להעבירם) וַיִּשְׁמַח צְדִיק כִּי חָזָה נֶקֶם: אֲרָאָה
 בְּנִקְמָתְךָ רֵם הַצִּמַּת מוֹרְדֶיךָ. בְּרַעָה מִתְמוֹנְגִים (ממוגים) אוֹכְלֵי
 יְרוּדֶיךָ. (שונאי ישראל) חֲרַפְתָּ זָרִים קָרַב וִירָנְנוּ חֲסִידֶיךָ:

כה	חזן	קהל
		נְבוּכַדְנֶאצַּר אֲכַלְנִי הַמַּמְנִי. אַתָּה כְּתַנִּין בְּלַעְנִי וְעַצְמִנִּי. (שבר עצמותי)
		עַד אֲשֶׁר הִדִּיחָנִי. זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
		אֲדַרְיָאנוּס בָּא אֵלַי כְּאֲרִיָּה מְנִיתֵר. (מקפץ) בְּדַמְיוֹן גִּנְבַּח שֶׁשָׁךְ חוּתֵר.
		וְהַחֲרִיב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּיֹתֵר. זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
		נְבוּכַדְנֶאצַּר גִּדְּדָד (בא בגזר) בְּשָׁנַי אֲנַפִּים. בְּקַהֲלוֹתָיו בָּאוּ בְּכַפִּים.
		(בסלעים). רַגְיִמַת (השלכת אבנים) אֲפֹ לִירוֹת מִתְכִּיפִים. זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
		אֲדַרְיָאנוּס דָּאָה (עף) כְּנַפְיוֹ אֲרַבְעָה. הוּא וְאִסְפָּסְיָאנוּס וְטִיטוּס עַל מְסַפֵּר רַבְעָה.
		(על ישראל) זְרוּנוֹ (פזרונו) לְרוּחוֹת אֲרַבְעָה. זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
		נְבוּכַדְנֶאצַּר הֲרַג כָּל־בַּחוּרֵי גוֹלָה. וְלֹא חָמַל עַל בַּחוּר וּבַתּוּלָה
		זְקוֹן וַיִּשִׁישׁ כְּלָהּ. זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
		אֲדַרְיָאנוּס וַיִּלְדִים נִפְיָן עַל אֶבֶן אַחַת. וַיִּשְׁמַם כְּעַפְר לְדוּשׁ בְּגִן אַחַת.

- וְיָאֵם עַל בְּנֵי רְטֹשׁוֹ (רוסקו) בְּאַחַת.
 זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
 נְבוּכַדְנֶאצַּר זָבַח כְּהֲנָנִים עַל מִשְׁמְרוֹתָם. וְהַלְוִים בְּכָלֵי שִׁירוֹתָם.
 וַיִּצְבַּע בַּמַּעוֹן (בבהמ"ק) דָּם שְׁחִיטָתָם.
 זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
 אֲדַרְיָאָנוּם חָלַל כְּהֵן וְכֹהֲנֵת וּמַחְמַד עֵינֵן. וַיְשִׁימֵם לְלַעַג וּלְאִין.
 זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
 וַיִּקַּח הַיֶּלֶד בְּזוֹנָה וְהִילָדָה מְכַר בֵּינֵן.
 זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
 נְבוּכַדְנֶאצַּר טוֹבֵי בְנֵי מְלָךְ (צזקיה) הָרַג לְעֵינָיו. וְאַחַר פָּרְבוּם עוֹר עֵינָיו.
 זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
 וְעָלְיוּ מְקוֹנָנִים עַל צִיּוֹן וְעַל בְּנָיו.
 זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
 אֲדַרְיָאָנוּם יָהָר עַל יְלָדוֹת (יולדת) הַשְּׁבָעָה. לְעֵינֵיהָ הַפִּיל (הרג) הַשְּׁבָעָה.
 זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
 וְלֵאחֶר שָׁעָה נִפְחָה נִפְשָׁה וְהַשְׁקִיעָה. (שקעה).
 זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
 נְבוּכַדְנֶאצַּר כָּעַם בְּבִקְעַת דּוֹרָא. מְלֵאָה חֲלָלִים מֵעַם נְבָרָא. (ישראל)
 זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
 וְגִזֹר גְּזָרָה יִתְרַמָּא לָגוֹ אֶתוֹן נוֹרָא. (יזרק לכבשן האש)
 זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
 אֲדַרְיָאָנוּם לְמוֹלוֹ עָשׂ (עשה) בְּכַפְלִים. וְגִזֹר דֵּינִים מִיתוֹת שְׁתַּיִם.
 זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
 מִיתַת חֲנֵק בְּמִים וּשְׁרָפוּם בְּנַחֲשֵׁתַיִם. (סיר נחושת)
 זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
 נְבוּכַדְנֶאצַּר מְעוֹנָן כְּמוֹ מְכַשְׁפִּים. מְנַחֵשׁ כְּמוֹ אֲשָׁפִים. (חכמי מזלות)
 זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
 קִלְקַל (ניחש) בַּחֲצִים וְשָׂאֵל בַּתְּרַפִּים.
 זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
 אֲדַרְיָאָנוּם נִתְחַכְּם עֲצוֹת אַכְזָרִיּוֹת. וְשָׂאֵל בְּמַסּוֹת (נסיונות) נְטוּיּוֹת. (גבוהות)
 זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
 וַיַּעַל וַיִּשְׁרֹף אַרְבַּע מֵאוֹת וּשְׁמוֹנִים בְּתַי כְּנִסְיֹת.
 זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
 נְבוּכַדְנֶאצַּר סָךְ עוֹד (הרבה) מְכַפֵּא (בהמ"ק) בֵּית עֲתָרוֹת. (שמעתי ריס בו לה) מְקוֹם
 הַנְּכַבֵּד נְטוּי (בנוי) בְּגִבּוֹרוֹת. וְעָשָׂהוּ לְאַפְרוֹת. (לחרישה) זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
 אֲדַרְיָאָנוּם עָשָׂה בְּפָלִים בָּהּ. וַיַּהֲפוּךְ מִסִּבָּה. (המחילה)
 זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
 וְצוּחַ עָרוֹ עָרוֹ (החריבו) עַד הַיְסוּד בָּהּ.
 זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
 נְבוּכַדְנֶאצַּר פָּגַר (הרג) מָוֶת הַמְּבוֹסְסִים. (רמוסיס) וְהִכָּה הַבַּיִת הַגָּדוֹל
 (בהמ"ק) רְסִיסִים. וְעָשָׂהוּ רְסִיסִים רְסִיסִים.
 זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
 אֲדַרְיָאָנוּם צַר (צור) לְרִסְסוֹ (לשברו) בְּבִקְיַעִים. וְהִכָּה הַבַּיִת הַקָּטָן (בתי תפילה)
 בְּקַעִים. וְנַעֲשָׂה בְּקַעִים בְּקַעִים.
 זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
 נְבוּכַדְנֶאצַּר קָפֵץ כְּמוֹ אַרְיָה לְהִיּוֹת. וַיִּכֶם מִכּוֹת רְטוּיּוֹת. (חבושות) וַיִּנְיָסֵם
 מִמְּעוֹנֹת אַרְיֹת. (ארץ ישראל).
 זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
 אֲדַרְיָאָנוּם רָץ כְּנֶמֶר שָׁקֵד (ממהר) שְׁעָרִים. (בהריס) וַיִּתְהַלֵּךְ בְּמָרוֹם הָרִים.
 זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
 (בהמ"ק) וַיַּחְבְּאוּ מִפְּנֵי הַרְרֵי נְמָרִים. (צדיקים)
 זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
 נְבוּכַדְנֶאצַּר שָׂפַח (שם) עִם קְדוּשִׁים. וְגַם כָּלֵי קְדֹשׁ הַקְּדוּשִׁים.
 זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:
 רָשָׁם (ירשם) בְּבֵית קְדֹשׁ הַקְּדוּשִׁים.

אֲדַרְיָאנוּס תִּקְרַף בְּרַב דְּלִיּוֹתָיו (ענפיו = חיליו) הַרְבִּים. וַיִּקַּח כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ
הַחֲשׂוּבִים. צָרַח אֵל תַּחֲמִלוּ עָלַי בְּסַפָּם וּזְהַבְּם וּלְקַחְתֶּם מִחֲמִדָּם
הַטּוֹבִים. זְכוֹר יְיָ מָה הָיָה לָנוּ:

כו	חזן	קהל
	אֵיךְ נִפְלְאָה מִמֶּנּוּ עֲטָרָה. בָּא עָלֵינוּ עֲבָרָה. (כעס) גַּם זַעַם וְצָרָה.	
	כִּי נִשְׁבָּה בֵּית הַבְּחִירָה.	אוֹי לִי כִּי שָׂדַד אֶהְיֶה:
	דְּבִיר מְשׁוֹשָׁנוּ נִשְׁבָּה. הָיָה מִקְדָּשֵׁנוּ חֲרָבָה. וּגְלַתָּה מִמֶּנּוּ אֶהְבָּה.	
	כִּי נִשְׁבָּה בֵּית הַשְּׂוֹאֵבָה.	אוֹי לִי כִּי שָׂדַד אֶהְיֶה:
	זֶה הַיּוֹם לְאֵבֶל וּלְתַפְלָה. (השפלה) חֲשַׁךְ בָּנוּ אֶפְלָה. טַעַם כִּי אֵינְנוּ בָנוּ	
	תַּהֲלָה. כִּי נִשְׁבָּה בֵּית תַּפְלָה.	אוֹי לִי כִּי שָׂדַד אֶהְיֶה:
	יוֹם זֶה לְאֵבֶל מִכְּלֵי־הַיָּמִים. כִּי הוֹסֵר מִמֶּנּוּ אוֹרִים וְתַמִּים. לְחַצּוֹ	
	אֲלֻמְנוֹת וְגָלוּ יְתוּמִים. כִּי נִשְׁבָּה בֵּית עוֹלָמִים. אוֹי לִי כִּי שָׂדַד אֶהְיֶה:	
	מֵאֵז נִפְלְאָה עֲטָרַת כְּהֻנָּה. נִפְקַד עָלֵינוּ עוֹנָה. (זמן) סָגַר וְנִשְׁרַף מְעוֹנָה.	
	כִּי נִשְׁבָּה בֵּית הַתְּחֻנָּה.	אוֹי לִי כִּי שָׂדַד אֶהְיֶה:
	עֵינֵינוּ רָאוּ הַמִּקְדָּשׁ. וְעָתָה בְּתוֹךְ הַמּוֹקֵשׁ. צָרוּר וּכְקֶצֶחַ יוֹדֵשׁ.	
	עַל כִּי נִשְׁבָּה הַקֹּדֶשׁ וְהַמִּקְדָּשׁ.	אוֹי לִי כִּי שָׂדַד אֶהְיֶה:
	קָרַב בָּנוּ יְגוֹן וְאֲנָחָה. רָדַדְנוּ לְמַטָּה וְאֵינְנוּ לָנוּ הִנָּחָה. שָׁבָא עָלֵינוּ	
	צָוָחָה. כִּי נִשְׁבָּה בֵּית הַבְּחִירָה וְהַמְּנוּחָה.	אוֹי לִי כִּי שָׂדַד אֶהְיֶה:
	תַּעֲבָנוּ ⁴ וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ. נָא הַפֵּל בְּתֵי צוּרְרֶיךָ:	

כו

אֵיכָּה יִשְׁבָּה בְּדָד עֲגוּנָה. רַבְתִּי עִם מְקוֹנְנֵת קִינָה. הוּי אֲרִיאֵל (בהמ"ק)
קָרִית חֲנָה: (זוהר). לְאָרְץ יִשָּׁב רָם (הקב"ה) וְצוּחַ עַל מְקֹדְשָׁהּ. אֲלֻמְלֵא
מִקְרָא כְּתוּב אֵי אֶפְשָׁר לְאֲמִרָהּ. וַיִּקְרָא יְיָ צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא: (לכ"ב
ומספד וכו') בְּקוֹל בְּכִיָּה אָמַר לְיִרְמְיָהוּ. קוּם קְרָא לְאֲבוֹת וּלְבָנִי
בְּתִיָּה. (משנה) וְלִדְלִף לְהַר הַמּוֹרִיָּה: מֵהַר רוּעָה נֶאֱמָן (משנה) לְמַלְאָכָיו
בְּנִחְיָצָה. (בזחירות). לְדַעַת מַהֲיָה וְהִמָּה בּוֹכִים בְּנִחְיָצָה. (בכז"ו) הֵן
אֲרִאֵלִים (המלאכים) צָעְקוּ חֲצָה: גָּלוּ בָנִים מֵעַל שְׁלַחַן אֲבִיהֶם.
וַיִּשְׁבָּח (נראה כאילו ה' שכח) כִּי רָגַל תִּזְוִרְיָהֶם. (תבקעס). וּבְלֵיעַל פְּקוּץ מִנְדַּ

⁴ גירסת רעדלהיים: תעבנו וסרנו ממצותיך. ולקינו כפלים בתוכחותיך. רחמינא צאן מרעייתך. כי הם עמוך ונחלתך. ושלח מקים וריעותי ונוטה עוד אהלי:

(מתנועע ודוקר) בַּלְהֵם: נָתַנוּ קוֹלוֹת אָבוֹת וּבָנִים. מִשְׁעַר לְשַׁעַר (של בהמ"ק)
עָבְרוּ מְקוֹנָנִים. בְּבָכִי יָבֵאוּ וּבְתַחֲנוּנִים: דָּבַב (אמר) קִינָה (הקב"ה
שהוא) שׁוֹכֵן מְעוֹנָה. אוֹי לוֹ לְמַלְךְ שֶׁבְקַטְנוּתוֹ מִצְלִיחַ וְלֹא בְזִקְנָתוֹ.
אֶעֱשֶׂה מִסְפֵּד פְּתָנִים וְאֶכֶל כִּבְנֹת יַעֲנָה: סַח הֲרִינִי כְּאֵב אֲשֶׁר לְבֶן
תָּאֵב. (התאווה) וּמֵת בְּיוֹם חֲפָתוֹ וְהֵנוּ נִכְאָב. כִּי הָיִיתִי לְיִשְׂרָאֵל לְאָב:
הָאִישׁ עָנָו (משה) קָלִל הַמְּאֹר. אֲשֶׁר לֹא חָשַׁךְ בַּצָּרָה לְאוֹר. וְהָיָה
בְּיוֹם הַהוּא לֹא (ראוי ש) יִהְיֶה אוֹר: עָנָה הַשָּׁמַשׁ מִה עָשִׂיתִי אֲנִי.
בְּשִׁבְטִי (במקל) יִסְרוּנִי לְהָאִיר צוּוּנִי. הַסִּבְבִּים בְּעִיר הַפּוֹנִי פְּצָעוּנִי:
וּשְׁלֹשֶׁת הָרוּעִים (משה אהרן ומרים) צָעְקוּ צָעְקָתָם. לְשׂוֹא יִגְעֵנוּ בְּעַמּוּד
עָנָן לְנַחֲוֹתָם. קוֹל יִלְלֵת הָרָעִים כִּי שִׁדְדָה אֲדָרְתָם: (תפארתם) פָּתַח אֵב
הַמּוֹן (אברהם) בְּקוֹל יִלְלָה. (האומה שבאה מ) אוֹר בְּשָׂדִים לֹא תַעֲשֶׂה כָלָה.
לְאֲשֶׁר מוּצָק (מציקים) לָהּ: יְדֵי שֵׁשֶׁךְ (רשעי בבל) לְשִׁמוּעַ לֹא חֲפָצוּ. לְשִׁחוּט
הַבֶּן בְּכַנְף אָבִיו וְאִמּוֹ לְחָצוֹ. וַיִּשְׁיִגּוּ אֶת־צַדִּיקָהּוּ בְּעַרְבַת יְרַחוּ חֵילוֹ
נִפְצוּ: צָרֵי טִיטוּם וְאִסְפְּסִיאָנוּם מֵאֲרָצֵי הַגְּלוּנִי. אֲדָרִיאָנוּם שְׁחִיק
עֲצָמוֹת בְּבִתֵּר בְּתֵרֵנִי. (חתכני) סִבְבוּנִי כְּלָבִים רָעִים עֲדַת מְרָעִים
הַקִּיפּוּנִי: חָרַק שִׁנָּיו טַרְגֵּיאָנוּם עַל יְדֵי מוֹסֵר. (מלשין שסיפר שמדליקים נרות על
משבתו) וּבָא בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר (מהלך עשרה בחמשה ימים) שֵׁעַר בְּלֵי חֶסֶר. מְקַצֶּה
הָאָרֶץ כְּאֲשֶׁר יִדְאֶה הַנָּשֶׁר: קָשָׁה הִיא זֹאת וְנִפְלְאָת (תמוהה)
לְרַחוּמֶיךָ. אֵיךְ נִתְּרַגּוּ וְנִרְוֹת (חנוכה) הַדְּלִיקוּ לְכָבוֹד שְׁמֶיךָ. לְמָה יִחַרְרָה
אִפְךָ בְּעַמְּךָ: טָבְעוּ שְׁלֹשׁ סְפִינּוֹת לְשִׁמְךָ אִיוֹם. בְּלֵי שֶׁבֶת קָלוֹן
לְמִצּוֹא פְדִיוֹם. כִּי עָלֶיךָ הִרְגָנוּ כָּל־הַיּוֹם: רַעְצוּנוֹ (שברונו) מְצָרִים
וְכִשְׂדִּים רַעְצוּנוֹ. (רסקונו) יוֹנִים הִמָּמוּנוּ רוּמָנִים (רומאים) אֲכָלוּנוּ.
אֲפָפוּנוּ (סבבונו) מִשְׁבָּרֵי יָם נַחֲלֵי בְּלִיעַל יִבְעֵתוּנוּ: (יפחידונו) יְהִי בִלְעַ
כָּל־נְאוֹתֵי. בֵּית סֵפֶר לְמִקְרָא וְלַמְּשָׁנָה מִנֵּין מְלֵאֲתֵי. (480) לֹא שְׁלוֹתֵי
וְלֹא שְׁקֻטֵי וְלֹא נַחֲתֵי: שְׁכַנֵּי חוּטָאִים בְּכַל־תְּעוּב וְזָמָה.
מִה־נִּשְׁתַּנִּיתִי מִכָּל־לְשׁוֹן וְאִמָּה. עֲנִיָּה סַעֲרָה לֹא נִחְמָה: כִּי הִפָּה
בְּשִׁלּוּהָ וְאֲנִי עֲלוּבָה. צוּר הַצְּלִיחַ דָּרְכָם וּנְתִיבֵתִי עוֹהָ. (עיקם) נִתְּנֵנִי
שִׁמְמָה כָּל־הַיּוֹם דָּוָה: תָּמִיד גּוֹזְרִים לְהַפְרִיד חֲבִילָתִי. (אגודתי) אֲשֶׁר
בוֹ נִקְשְׂרָה וְנוֹאֲמִים לְכִלּוֹתִי. נִשְׁמִידָה הַיּוֹרֵשׁ וְכִפּוֹ גַחֲלָתִי: עֲשֶׂרָה
צַדִּיקִים שְׁתוֹתֵי (יסודי) אֲדָמָה. (רבי עקיבא) הַדָּרֶשֶׁן וְחֲבָרָיו הִרְגוּ בְּחִמָּה.
לְקַדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאָרֶץ הַפָּה: בְּשִׁנַּת תַּתְּנֵנוּ לְטַבַּח נִתְּנֵנוּ. עֲדַת

קְדוּשָׁיו לְשִׁמְךָ קִדְשָׁנוּ. יִגְעָנוּ וְלֹא הוֹנַח לָנוּ: פָּשְׁטוּ צִוְאָרֵם שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל בְּהַשְׁמִיעוֹ. יַחַד הָאֵב וְהַיֵּן בְּהַתְּחַבְּרָם נִפְגְּעוּ. דְּמִים בְּדָמִים
 נִגְעוּ: צְרוּפָה (טהרת) אִמְרַתְךָ צִוִּית בְּמִצּוֹתֶיךָ. אוֹתוֹ וְאוֹתֵינוּ (ביום אחד)
 לֹא יִשְׁחַטּוּ שְׁחִיטָתְךָ. כָּרוּ לִי יָדַיִם דְּכָר אֲשֶׁר לֹא כְתוּרְתְךָ: (ששחטו
 הורים ובניהם) וְאִיךָ תִּתְּחַרֵּשׁ וְתִתְּאֶפֶק כְּבָלַע בּוֹגְדִים עֲדַתְךָ. בְּשִׁפְכֶם
 דָּמִים עַל יְחוּד אֱלֹהֵיךָ. כָּל־זֹאת בְּאֵתְנוּ וְלֹא שָׁכַחְנוּ תּוֹרַתְךָ: שׁוֹרֵת
 הַדִּין עִמָּךָ מִלִּפְנֵינוּ. לָךְ יִי תִּצְדָּקָה וְהַבְּשֵׁת לָנוּ. בְּמַעֲשֵׂינּוּ הָרָעִים
 וּבְאֲשַׁמְתָּנוּ: צְדָקָה עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ שֶׁהִגְלִיתָנוּ שְׁתֵּי שָׁנִים קָדָם
 לְוַנּוֹשְׁנֵתָם (בגימטריה: 852) מִלְּאֲבִדְנוּ. וַיִּשְׁקֹד (מִיָּהָר) יִי עַל הָרָעָה וַיְבִיֵּאֶהָ
 עָלֵינוּ. כִּי צָדִיק אַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ: וְעַתָּה יִי נִתְקַיְמוּ דְבָרֵי אֱוִרֶיךָ. (ציון
 שדה תחוש) וּמְתֵי תִקְוִים דְּבָרֵי זְכָרֶיךָ. (עוד ישבו זקנים וזקנות וגו') (מתי) וְהִעֲטָרָה
 (הכתרים שבחלונות בהמ"ק) תִּתְּהִיָּה (לזכרון) לְחֵלֶם וּלְטוֹבִיָּה וַיִּדְעֶיךָ: (שנדבו אותם).
 צָמַח צָדִיק תִּצְמִיחַ לָנוּ: הוּא מְנַחֵם (משיח) זֶה יִנְחַמְנוּ. וְזֶה שְׁמוֹ אֲשֶׁר
 יִקְרָאוּ יִי צְדָקְנוּ: שִׁילָה וְנִתְּוֹרָאֵי תִתֵּן חֲנִינָה. (שלושה שמות נוספים של
 המשיח) בְּעֲצֻמָּךָ בְּכַבּוּדְךָ תִּנְחַם נַאֲמָנָה. וּפְדוּיֵי יִי יִשְׁבּוּן וּבָאוּ צִיּוֹן
 בְּרָנָה: אֶפֶךָ תִּשׁוּב וְתִנְחַמְנוּ. יְהִי רַחֲמֶיךָ יְבוֹאוּנוּ. יִי מִלִּפְנֵינוּ הוּא
 יוֹשִׁיעֵנוּ:

כח	חזן	קהל
אֵשׁ תּוֹקֵד (תבער) בְּקַרְבֵּי. בְּהַעֲלוֹתִי עַל לִבִּי. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:		
וְקִינִים (קניות) אֶעִירָה. לְמַעַן אֲזַכִּירָה. בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:		
אֲזִי יִשִּׁיר מִשָּׁה. שִׁיר לֹא יִנָּשֵׂה. (לא ישכח) בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:		
וַיִּקְוֶן יִרְמְיָהוּ. וְנִתְּהָ נְהִי נְהִיָּה. (קניה ויללה) בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:		
בֵּיתִי הִתְכַּוְּנָן. וְשָׁכַן הָעֵנָן.		בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
וַחֲמַת אֵל שָׁכְנָה. עָלַי בְּעֲנַנָּה.		בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
גַּלְיָה יָם הָמוּ. וּכְחֹמֶה קָמוּ.		בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
זְדוּנִים שָׁטְפוּ. וְעַל רֵאשֵׁי צָפוּ.		בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
דָּגַן שָׁמַיִם. (מו) וְצוּר (סלע) יָזוּב מַיִם.		בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
לַעֲנָה וּמְרוֹרִים. וּמַיִם הַפְּרִים.		בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
הַשָּׁפָם וְהָעֶרֶב. סְבִיבוֹת הַר הַזֶּרֶב. (סיני) בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:		בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
קוֹרָא אֵל אֶבֶל. עַל נְהָרוֹת בְּבֶל.		בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:

וּמִרְאֵה כְּבוֹד יְיָ. כְּאֵשׁ אוֹכֵלֶת לְפָנָי. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
 וְחָרַב לְטוֹשֶׁתָּהּ. (חזרה) לְטֹבַח נְטוֹשָׁה. (עזובה) בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
 זָבַח וּמִנְחָה. וְשִׁמֶן הַמִּשְׁחָה. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
 סִגְלַת אֵל לְקוֹחָהּ. כְּצֵאן לְטֹבְחָהּ. בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
 חֲגִים וְשִׁבְתוֹת. וּמוֹפְתִים וְאוֹתוֹת. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
 תַּעֲנִית וְאָבֵל. וְרִדּוֹף הַהֶבֶל. בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
 טוֹבוּ אֱהָלִים. לְאַרְבַּעַת דְּגָלִים. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
 אֲהָלֵי יִשְׁמַעֲאֵלִים. וּמַחֲנוֹת עֲרָלִים. בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
 יוֹבֵל וְשִׁמְטָה. וְאַרְצֵי שׁוֹקֵטָה. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
 מְכוֹר לְצִמִּיתוֹת. (לתמיד) וְכָרוֹת לְכָרִיתוֹת. בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
 כְּפָרֶת וְאַרוֹן. וְאַבְנֵי זָכָרוֹן. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
 וְאַבְנֵי הַקָּלַע. וְכִלְי הַבֶּלַע. בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
 לְוַיִּם וְאַתְרָנִים. וְשִׁבְעִים זִקְנִים. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
 נוֹגְשִׁים וּמוֹנִים. (מצערים) וּמוֹכָרִים וְקוֹנִים. בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
 מִשָּׁה יִרְעֵנוּ. וְאַתְרוֹן יִנְחֵנוּ. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
 נְבוּכַדְנֶאצַּר. וְאַדְרִיאָנוּס קִיסָר. בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
 נֶעְרוֹד מְלַחְמָה וַיִּי שָׁפָה. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
 רַחֵק מִמֶּנּוּ. וְהִנֵּה אֵינָנוּ. בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
 סִתְרֵי פָרְכָת. וְסִדְרֵי מַעֲרֶכֶת. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
 הִמָּה נִתְּכָת. וְעָלֵי סוֹכְכָת. בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
 עוֹלוֹת וּזְבָחִים. וְאִשֵּׁי גִיחוּחִים. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
 כְּאֵשׁ מְדַקְרִים. בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים. בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
 פְּאָרֵי מְגַבְעוֹת. לְכָבוֹד נְקַבְעוֹת. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
 שְׂרִיקוֹת וְתִרְעוֹת. לְקָלוֹן וּזְעוֹת. בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
 צִיץ הַזֹּהָב. וְהַמִּשָּׁל וְרַהֲב. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
 הַשֶּׁלֶף הַנָּזֵר. וְאַפֶּס הָעֵזֶר.⁵ בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:

⁵ במחזורי רעדלהיים הנוסח שונה מכאן והלאה. (כנראה על פי נוסח פולין) וכדלהלן:
 קִדְשָׁה וְנִבְוָאָה. וְכָבוֹד יְיָ נִרְאָה. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
 נִגְאָלָה וּמוֹרָאָה. וְרוּחַ הַטְּמֵאָה. בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
 רִנָּה וִישׁוּעָה. וְחִצּוֹצְרוֹת הַתִּרְעוֹעָה. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
 זַעֲקַת עוֹלָל. וְנִאֲקַת חָלָל. בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
 שִׁלְחָן וּמִנְחָרָה. וְכִלְי וְקַטְוָרָה. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:

קוֹל שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה. וְנִם יִגּוֹן וְאַנְחָה. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
 רָנָה וַיִּשְׁמְחָה. וַחֲצוּצוֹת תִּרְוַעָה. בְּשׁוּבִי אֶל יְרוּשָׁלַיִם:
 שׁוֹלְחַן וּמְנוּחָה. וְכָלִיל וְקַטּוֹרֶה. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
 תּוֹרָה וּתְעוּדָה. וְסֹדֵר הַתְּעוּבָה. בְּשׁוּבִי אֶל יְרוּשָׁלַיִם:

קניה על אבדן כל משרתי המקדש, קרבנותיו, וכליו.

כט	חזן	קהל
אַצְבְּעוֹתַי שְׁפָלוּ. וְאַשְׁוִיתִי (יסודותי) נְפָלוּ. אוֹיָה:		
בְּנֵי צִיּוֹן גָּלוּ. וְכָל־אוֹיְבֵי שָׁלוֹ. (שלוו)		אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:
בֵּית וְעִזְרוֹת. בְּיוֹם אַף נִגְרוֹת. (נגרות)		אוֹיָה:
פְּנֵי שָׂרִים וְשָׂרוֹת. כְּמוֹ שׁוֹלֵי קִדְרוֹת. (ותחתיות סירים) אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:		
גַּלְת הַכֶּתֶרֶת. (שבשמודים) כְּנִבְל (כז חרס) נִשְׁפָּרֶת. אוֹיָה:		
עֲטֹרַת תְּפָאֲרַת. לְאַרְץ נִגְרָרֶת.		אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:
דַּרְכֵי עִיר אֲבִלוֹת. וַיִּחְדְּלוּ הַקּוֹלוֹת. (של שמחה) אוֹיָה:		
אַרְחוֹת הַפְּלוֹלוֹת. חֲשִׁכוֹת וְאַפְלוֹת.		אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:
הֵיכַל וּכְתָלָיו. מַעֵי הָמוּ עָלָיו.		אוֹיָה:
וְעַל שְׁלַחַן וְכָלָיו. וּמַעִיל עַל שׁוֹלָיו.		אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:
וְוֵי הָעַמּוּדִים. בְּיַד בְּנֵי עֲבָדִים .		אוֹיָה:
וְהַקֶּף רוֹבְדִים. (אצטבאות) רַבִּים וְנִכְבְּדִים		אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:
זְבָחִים וּמִנְחוֹת. לְמִשְׁוֹאוֹת וּמִדִּיחּוֹת. (שממה וחורבן) אוֹיָה:		
הַדָּר מִזְבַּחוֹת. בְּיִגּוֹן וְאַנְחוֹת.		אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:
חַל וְהַסּוֹרֵג. (קיר נמור) לְחֶרֶב וּלְהָרֵג.		אוֹיָה:
בְּנֵין הַנְּאָרֵג. נִדְּשׁ בְּמוֹרֵג. (כלי דישה)		אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:
טָלָאִים מִבְּקָרִים. (ממוס) מִנֵּי נְעֻדָרִים.		אוֹיָה:
וּמַבְעוֹת סְדוּרִים. וְנִנְסִין (ולתליית בהמות) הַתְּדוּרִים. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:		
יָפִי נִבְרַכְתָּ. (נטועה) אֵיכָה נִהְפַּכְתָּ.		אוֹיָה:
וְגִפְן (הזהב) וּפְרַכְתָּ. וּמִנְחָה מִרְבֵּכְתָּ. (חלוטה)		אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:
כִּיּוֹר עִם כֶּנּוֹ. הַתְּעִיף בּוֹ (עיינך) וְאַיִנוֹ.		אוֹיָה:

אֵלִיל וְתוֹעֵבָה. וּפְסֵל וּמִצְבֵּה. בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
 תּוֹרָה וּתְעוּדָה. וְסֹדֵר הַתְּעוּבָה. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
 שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה. וְנִם יִגּוֹן וְאַנְחָה. בְּשׁוּבִי לִירוּשָׁלַיִם:

אוי מָה הָיָה לָנוּ:	הַיָּרַע עִם שְׁמֹנוֹ. לֶקַח מִמְּכֹונֹו.
אויָהּ:	לֶחֶם הַפָּנִים. שָׂאוּ עָלָיו קִינִים.
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	וְטוֹרֵי רְמוֹנִים. לְמִרְמָם נְתוּנִים.
אויָהּ:	מְנוֹרַת הַהֵאוֹרָה. אוֹרָה נְעֻדָּרָה.
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	וּמִגִּרְפָּה (כלי זמר) יִקְרָה. (כבדה) נְטוּלָה וַחֲסָרָה.
אויָהּ:	נֹוֹי יָם הַנְּחֻשָׁת. לְעוֹבְדִים לַבִּשָׁת. (ע"ז)
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	וּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁת. (מכבר) וַחֲלוֹת מִרְחָשָׁת.
אויָהּ:	סִלְתוֹת וּנְסָכִים. מָנוּ נְחֻשָׁכִים. (ומנועים)
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	וּבְעִז וַיְכִין. (עמודי האולם) לְאָרְיָן נְשָׁלְכִים.
אויָהּ:	עַל מַחְתָּה וּמְזֹרֵק. אוֹיֵב שֵׁן חָרֵק.
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	טָנִי גַם בּוֹז (כלי שרת) זֶרֶק. וְאֶת־חֲרָבוֹ הַבְּרֵק. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:
אויָהּ:	פְּשָׁפְשִׁים (שערים קטנים) וּשְׁעָרִים. אֲרָצָה נְגַרְרִים. אוֹיָהּ:
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	הַתָּמִים וְהָאוֹרִים. אֵיכָה נִסְתָּרִים.
אויָהּ:	צְפִירַת מַעֲטָפוֹת. (מצנפות) בְּאֵיכָה נְהַדְפּוֹת.
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	לְשָׁכוֹת הַיְפּוֹת. וּבֵית הַחֲלִיפוֹת. (הסכנינים)
אויָהּ:	קִיר (עיר במואב) מִגִּזַּן עָרָה. (גִּלְתָּה) וְקַרְקַר הַתְּהַרָה. (וצעקו לכיוון הר הבית) אוֹיָהּ:
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	וְזֶרְקוֹ הַמְּרָה. (השליכו אש) וְשָׂרְפוֹ הַבִּירָה.
אויָהּ:	רֵאשֵׁי מְשֻׁמְרוֹת. סְבוּכִים (מסובכים) בְּצָרוֹת.
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	וְשָׂרֵי הָעֲשָׁרוֹת. בְּיַד בְּעָלֵי חֲטָרוֹת. (מקלות)
אויָהּ:	שֵׁעַר בֵּית רַבִּים. (לשכת הגזית) לְזֵאבֵי עָרְבִים. (זאבי לילה) אוֹיָהּ:
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	לְקַחוּ הַתְּרוּבִים. תְּפִים וְאַבּוּבִים. (כלי נגינה)
אויָהּ:	תָּאִים הַנְּזָאִים. (סביב ההיכל) לְבָנִים הַשְּׁנוּאִים.
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	בְּפֹז מְסֻלָּאִים. (מהוללים כזהב) לְחֻלְדוֹת הַסְּנָאִים.
אויָהּ:	בָּנִים הַיְקָרִים. בְּחֲרָבוֹת נְדָקָרִים.
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	לְוִיִּם הַמְּשׁוֹרְרִים. וְכַהֲנָיִם מְקַטִּירִים.
אויָהּ:	רוּבִים וּפְרָחִים. לְחֻצִים וּשְׁלָחִים. (חרבות)
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	בְּכוֹרוֹת וְטָפוּחִים. (מטופחים) בְּיַגּוֹן נְאַנְחִים.
אויָהּ:	וּמִפְתָּחוֹת זֶרְקוֹ. בְּשׁוֹרָם (בראותם) כִּי לָקוּ.
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	בְּעוֹן נְמָקוֹ. (ומסו) וְכַפִּים סָפְקוֹ. (בצער)
אויָהּ:	כְּפוֹת וּבְזִיכִים. מָנִי נְפָסְקִים.
אוי מָה הָיָה לָנוּ:	וּבְנֵי נְאַנְקִים. בְּאָרְיָן מְרַחֲקִים.

חַי (הקב"ה) חוֹבוֹ גָּבְהָ. וְצִיץ מִהוֹר נְשׂוּבָה. אוֹיָהּ :
 יָר מֵעָרַב כָּבֵה. וְשִׁמְחַת בַּיִת הַשְּׂוֹאָבָה. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ :
 יָדִים בְּנֵי עֲדִינָה. (האומות) עַל בְּנֵי מִי מִנָּה. (ישראל) אוֹיָהּ :
 פָּאָר בְּגֵדֵי כְהֻנָּה. בְּיָדָם נִתְּנָה. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ :
 קְטָרֶת נְעֻדָּת. וְאָרוֹן וְכַפֹּרֶת. אוֹיָהּ :
 תִּבְּנָן (שמים) בְּזֹרֶת. תִּקְבְּצֵן נְפֻזֶרֶת. עַז מִהָרָה תַּהְיֶיהָ לָנוּ :

ל	חזן	קהל
		אוֹיָהּ לִי :
	אַבְל אֶעֱזָר. אֶנְיֹנֹת אֶאָרֶר. (אמשור)	אוֹיָהּ לִי :
	בְּכָבִי אֶמְרָר. בְּחַמַּת צוֹרָר. דְּרָכֵי סוֹרָר. (עס קוצים)	אוֹיָהּ לִי :
	גְּלוֹת אָרָךְ. וְלִבֵּי תָרָךְ.	אוֹיָהּ לִי :
	דְּרָךְ וּפְרָךְ. (שבר) נְחַשְׁרָךְ. (אֲדוֹס) וְצִידוֹ תָרָךְ. (והצליח)	אוֹיָהּ לִי :
	הַמָּעֵט מִבְּאֵי שָׂי. (משניאי) חֲלָלוּ מְקַדְּשֵׁי.	אוֹיָהּ לִי :
	וְהוֹבְזוּ קַדְּשֵׁי. וּבָטְלוּ מִנְחַת שָׂי. הִחֲלוּ מִמְּקַדְּשֵׁי.	אוֹיָהּ לִי :
	זְמַן שָׁנָת תִּתְּנֵנִי. בִּי"א לְמַחְזוֹר רְנָנִי.	אוֹיָהּ לִי :
	חִילוֹת זֵינֵנוּ. (התחמשו) מְקוֹמָם פָּנּוּ. כְּאֲרֵבָה נִמְנָנִי.	אוֹיָהּ לִי :
	טָעוֹת (ע"ז) בְּקִשׁוֹ. (לכבוש הקבר) וְעָלִי תְקִשׁוֹ.	אוֹיָהּ לִי :
	יִרְאַתָּם (ע"ז) קִשְׁקִשׁוֹ. (חיפשו) וְאֹתוֹת תְּקִישׁוֹ. (השוו אלינו) וְאֹתֵי עֲקִשׁוֹ. (עקמו) אֶלְלִי לִי :	אוֹיָהּ לִי :
	כִּפָּר מְאָסוֹ. וְנִפְשׁוֹת חָמְסוֹ.	אוֹיָהּ לִי :
	לָוִי בּוֹסְסוֹ. (רמסו) כְּהֵנִי בּוֹשְׁסוֹ. (רפסו) צָנוּעֵי אָנְסוֹ.	אוֹיָהּ לִי :
	מָתִי (אנשי) תָּרַב מְהַדְּמִים. (מחותכים) בְּאֵפֶס דְּמִים. (ללא חטא) אוֹיָהּ לִי :	אוֹיָהּ לִי :
	נְבִלַת תְּמִימִים. בְּלֵי מוּמִים. הָיוּ שׁוּמְמִים.	אוֹיָהּ לִי :
	סָחוּב וְהַשְׁלָךְ. עָרוֹם לְלַכְלָךְ.	אוֹיָהּ לִי :
	עוֹבְדֵי לַמֶּלֶךְ. (ע"ז) וְרַב חֵיל מֶלֶךְ. וְנִכְבְּדֵי בַּפֶּלֶךְ.	אוֹיָהּ לִי :
	פְּרִיעָה וּפְרִימָה. עַל תּוֹרָה תְּמִימָה.	אוֹיָהּ לִי :
	צָר בְּיַד רָמָה. הַמִּסְכֵּן תְּרוּמָה. (ישראל) נָם לְהַחְרִימָה. (להשמיד) אֶלְלִי לִי :	אוֹיָהּ לִי :
	קוֹל בְּתֵי כִנְסוֹת. וּבְתֵי תוֹשִׁיֹת. (מדרשיות)	אוֹיָהּ לִי :
	רַחֲמָנִיֹת. בְּיַדֵּהֶן נִקְיוֹת. (ילדיהן) זְבַחֵי רְאִיוֹת.	אוֹיָהּ לִי :
	שְׁלָמִים וְעוֹלוֹת. חֲתָנִים וְכָלוֹת.	אוֹיָהּ לִי :
	תּוֹדוֹת וּבְלִילוֹת. בְּחוּרִים וּבְתוֹלוֹת. וְטוּבֵי קַהְלוֹת. אֶלְלִי לִי :	אוֹיָהּ לִי :
	אַחִים גַּם יַחַד. נִשְׁפָּד דָּמָם כְּאַחַד.	אוֹיָהּ לִי :

בֶּן אַחִיּוֹת בְּפֶחֶד. יִרְאֵת שֵׁם הַמֵּיחָד. לַטֹּבַח לְהֶאֱחָד. אֶלְלִי לִי:
מִלְּמֹדֵי סֵפֶר. נִשְׁפָּן וְצָפֶר. (ערב ובוקר) אוֹיֵה לִי:
חָדָּ (פי העוסקים ב) אֶמְרֵי שֶׁפֶר. מְלֵא חֲצִץ וְאֶפֶר. וְאִיֵּה שׁוֹקֵל וְסוֹפֵר. (חכמים) אֶלְלִי לִי:
הִהִיתָה זֹאת מֵאֵז. עָלָה גִּוֵי עֵז. אוֹיֵה לִי:
לְהַשְׁמִיד הוֹעֵז. וְאֶסֶף עִם נוֹעֵז. בְּנֵי נָבֵל וְלוֹעֵז. אֶלְלִי לִי:
בִּקֵּשׁ עֵקֶר. (גוי) רַק לְעֵקוֹר וְלְעֵקֶר. אוֹיֵה לִי:
בְּקוֹ אֶרְמֵי (גוי) מְשִׁקֶר. יִזַּם אֶרְמֵי לְעֵקֶר. וְלֹא לְגֵרָם (להשאיר עצם) לְבִקֵּר. אֶלְלִי לִי:
מְקִיִּם הַבְּרִית. לוֹלֵי הוֹתִיר שְׂאֵרִית. בְּגִיֵּא (בארץ) נְכַרִּית. אוֹיֵה לִי:
כְּשָׂר (כשראה) שְׁעֵרוֹרִית. (צרות באות על) יְדִידַת עֲבָרִית. רַחֲמִים מִהַכְּרִית.
וַיֵּשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִית:

לא	חזן	קהל
אַמוֹנִים (ישראל) שְׂרָרוּ. (שרו) בְּתוֹךְ יָם עֲבָרוּ. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:		
בוֹרְאֵם הַמִּירוּ. (החליפו) וְאַחֲזוּר נְזָרוּ. (הופרשו) בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:		
גִּלְיָ יָם יִבְשׁוּ. וְאוֹיְבֵיהֶם כָּבְשׁוּ.		בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
דָּב אֵרֵב הוּא לִי. וְהַמַּעַד קָרַסְלִי.		בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
הֶאֱכִילֵנִי מֶזֶן. בִּבְקָר מִזְמֶן.		בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
וְכַעַת עָלָה בְּאִשָּׁם. (סרחונם) בְּהַשְׁתַּפֵּךְ נַפְשָׁם. בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:		
זֶה סִינֵי מִפְּנֵי. צוּרֵי שׁוֹכֵן סְנֵה.		בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
חַבְלֹתַי חֲקִים. וְחַגְרֹתַי שִׁקִּים.		בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
טוֹב (הקב"ה) לְסִינֵי קָרַבָּם. שְׂכִינְתוֹ בְּקָרְבָּם. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:		
יְחִיד (הקב"ה) בְּזַנִּי. (בזה אותי) וְרַחֵק מִפְּנֵי. בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:		
כֹּל יָכוֹל בּוֹרְאֵם. כִּנְשָׂר נִשְׂאָם.		בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
לַעֲנָה הֶרְוַנִי. מִי רֹאשׁ הַשְּׁקָנִי.		בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
מִתְרַפְּקַת (מתחברת) עַל. דוֹדָהּ (אוהבה) מִמַּעַל. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:		
נִהַפְּךְ לִי לְאוֹיְבֵי. וַיְדוּ הִיתָה בִּי.		בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
שָׁשׂוֹן יִשְׂיִגוּ. וְעַפִּים נִמְגוּ. (ומס) בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:		
עֲבָדִים בִּי מְשָׁלוּ. וּבִיעֵץ כְּשָׁלוּ.		בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
פְּאֵרָם (הקב"ה) שָׁמַע. גַּם נִעֲשָׂה וְנִשְׁמַע. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:		
צָדוּ צְעָדֵינוּ. בְּרַחֲוֹב רוֹדֵינוּ. (רוזפיו) בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:		
קָמִים (אוֹיְבִים) יַחְפְּזוּן. רַעְדָה יֶאֱחֹזוּן. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:		
רָגְלָם בְּרִשְׁתוֹת. חֲבָקוּ אֲשַׁפְּתוֹת. בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:		

שָׁמַרְם בְּאִישׁוֹן. (עיון) מְכַלְעִם וְלִשׁוֹן. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
 תִּקְרָא כִּיּוֹם מוֹעֵד. (לכל) מְגוּרֵי (אוֹיְבֵי) לְהוֹיֵעַד. (להקהל עלי) בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
 דְּמוּת בֵּל (ע"ז) לְכַרוּעַ. הַזְהִיר לְגְרוּעַ. (לחסר) בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
 וְאֵלִים (חזקים) עָבְדוּ. וְלִפְנֵיהֶם סָגְדוּ. (השתחוו) בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
 דְּבַשׁ לְעַם תּוֹלַעַ. (ישראל) הֵינִיךְ מִסְלַעַ. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
 הָיוּ לְכִלְמָה. בְּרָעַב וּבְצָמָא. בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
 לֹא בָלְתָה שְׂמֹלְתָה. וּמִזֹּון לֹא כָלָה. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
 וְהִלַּחֲסִם שְׂאֵלוֹ. וּבָדָם נִגְאָלוֹ. (לוכלכו) בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם:
 יִרְדֵּן עֲבָרְנוּ. וְהָאָרֶץ כְּבִשְׁנוּ. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
 חִדַּשׁ יְמֵינוּ. כְּקֶדֶם רוֹמְמֵנוּ. בְּשׁוּבֵי לִירוּשָׁלַיִם:
 זֶה כַּפֹּה שָׁנִים. בְּעֵלְנוּ אֲדוֹנִים. חוּץ לִירוּשָׁלַיִם:
 קָרַב נָא גְאֻלָּה. רוּחַ וְהִצֵּלָה. בְּשׁוּבֵי לִירוּשָׁלַיִם:

לב	חזן	קהל
שָׁרְפוּ הַבִּירָה. (בהמ"ק) לְהַכְעִים אֵל נוֹרָא. אוֹיָה:		
(וגם את ה) לְוִיִּם צְפוּנֵיךָ. (צדיקירש) וְיִשְׁיִמוּ קְטוֹרֶה (קטורת) בְּאַפְךָ. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:		
מִצְנַפֶּת וְעֵטְרֶת. בְּעִיר רוּמֵי נְאֻדָּרֶת. (משתבחת) אוֹיָה:		
הָרָשַׁע וְעֵבְדָיו. גָּלוּ אָרוֹן וְעוֹבְדָיו. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:		
בִּי זָרְקוּ חַחִים. (טבעות למשגני) וְלַעֲמֹךְ כֵּלָם רוֹצְחִים. אוֹיָה:		
זָרְקוּ דָמִים. נְקוּם מִלֶּךְ עוֹלָמִים. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:		
חֹמוֹתֶיהָ שִׁבְרוּ. וְהִיסוּד עָרוּ עָרוּ. אוֹיָה:		
נֵר מְעַרְבֵי כָּבֵה. וְנִסְתַּר מַעֲשֵׂה מֶרְכָּבָה. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:		
בְּטָלוּ לָחֵם הַפָּנִים. נְקוּם אֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים. אוֹיָה:		
רַחֲקֵת מִמֵּנוּ. וְאִין מְכַפֵּר בְּעֵדְנוּ. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:		
נִגְזָזוּ כְּפָרֶת וְאָרוֹן. וְאֲבֵי זָרוֹן. אוֹיָה:		
לֵית (אין) יוֹבֵל וְשִׁמְטָה. וְאִין הָאָרֶץ שְׁקֵטָה. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:		
בְּלַעוֹנוּ נְבוּכַדְנֶאצַּר. וְאֲדָרִיאָנוּס קִיסַר. אוֹיָה:		
בְּנֵי צִיּוֹן הִיקָרִים. בְּחָרַב מְדַקָּרִים. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:		
תְּשַׁלַּח מִבְּשָׂר. לְעַם הַבְּשָׂר. אוֹיָה:		
בֵּין אֲרִיּוֹת שְׂבָעִים. וּבְצָרְתָם שְׂבָעִים. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:		
תַּחֲזִיר הַפְּרוּבִים. וְאֵשׁ הַלְּהָבִים. בְּחֻדְדָה:		

וְהִבֵּאתִי מִנְחָה. וְאֵף כְּהַנִּים בְּשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה לָנוּ:
 בְּחֶרֶת בִּירוּשָׁלַיִם. תִּנְחַמְיָהּ בְּכַפְלִים. בְּחֶדְוָה:
 וְתִבְנֶה כְּבִתְחִלָּה. וְנַחֵם שְׂכוּלָהּ. וְתִמְהַר יְשׁוּעָה לָנוּ:

קהל	חזן	לג
בְּצִאתִי מִצֵּעַן:	מִקְדָּם אוֹתוֹתֵי.	אֶזְכְּרָה נְגִינוֹתֵי.
בְּצִאתִי מִכְּנָעַן:	וְנִשְׂרְפוּ אֲרָמְנוֹתֵי.	דָּלְלוּ (חֲרֹבוּ) חוֹמוֹתֵי.
בְּצִאתִי מִצֵּעַן:	בְּמִקְהֵלוֹת בִּירְכוּ.	בְּיַד רָמָה הִלְכוּ.
בְּצִאתִי מִכְּנָעַן:	חִוְצָה הִשְׁלָכוּ.	וְכַנֵּת נִדְרָכוּ.
בְּצִאתִי מִצֵּעַן:	בְּעֵת פֶּשַׁר (בְּזִמְן מִתְאִים) יִצְאוּ.	גְּבוּרַת אֵל רְאוּ.
בְּצִאתִי מִכְּנָעַן:	נִחַלְתִּי טַמְאוּ.	דְּרָכֵי נְחֻבָאוּ.
בְּצִאתִי מִצֵּעַן:	וְלַחֵם הַמִּשְׁנָה.	דָּגַל וּמַחְנָה.
בְּצִאתִי מִכְּנָעַן:	לְעֹבְדִים וְאִין קִנְהָ. (וּמִצֵּעַר)	בְּיַד רוּדָה וּמוֹנָה.
בְּצִאתִי מִצֵּעַן:	וְיִ עָלְיוּ.	הַמִּשְׁכָּן וְכִלְיוּ.
בְּצִאתִי מִכְּנָעַן:	בְּעוֹן גְּעֻלְיוּ.	נִהַפְדוּ עַל שׁוּלְיוּ.
בְּצִאתִי מִצֵּעַן:	וְיִ הַעֲמוּדִים. וּמִזֵּהב הַמוּדִים.	וְיִ הַעֲמוּדִים.
בְּצִאתִי מִכְּנָעַן:	לְבָנֵי רוּמֵי וְכִשְׁדִים.	אֲבוּדִים וִירוּדִים.
בְּצִאתִי מִצֵּעַן:	וּמִזְבְּחוֹת עֲרוּכִים.	זְבָחִים וְנִסְכִים.
בְּצִאתִי מִכְּנָעַן:	לְכָל־עוֹבְרֵי דְרָכִים.	לְאָרֶץ נְמוּכִים.
בְּצִאתִי מִצֵּעַן:	לְאָרְבָּעָה דְפָנִים. (צִדְדִים)	חַפּוּי (כִּיסוּי) עֲנָנִים.
בְּצִאתִי מִכְּנָעַן:	לְבָנֵי נֶכַר נְתוּנִים.	כְּבוֹד נִחַלַת בָּנִים.
בְּצִאתִי מִצֵּעַן:	וּשְׁלֹשֶׁת רוּעִים. (מִשֶּׁה אַהֲרֹן וּמְרִיס)	טַפֵּי מִי סְלָעִים. (הַבְּאֵר)
בְּצִאתִי מִכְּנָעַן:	עַדַת מְרַעִים.	סְבִיב הִלְכוּ רִשְׁעִים.
בְּצִאתִי מִצֵּעַן:	בְּרִשְׁתִּי.	יִרְדֵּן עֲבַרְתִּי.
בְּצִאתִי מִכְּנָעַן:	לְיוֹרְדֵי בֹר נְמִשְׁלָתִי.	נְדָמִיתִי (הוֹשַׁתְקִיתִי) וְשׁוּמְמִיתִי.
בְּצִאתִי מִצֵּעַן:	דְּמוּיָה. (דוּמָה)	כְּגִפְן פּוֹרִיָה.
בְּצִאתִי מִכְּנָעַן:	בְּאָרֶץ מְאֻפְלָיָה. (חֲשֻכָה)	דָּוָה (מְרוּחַקֵת) וּבְזוּיָה.
בְּצִאתִי מִצֵּעַן:	בְּנִחַלַת חֶלְקָנוּ.	לְכַטַח יִשְׁבְּנוּ.
בְּצִאתִי מִכְּנָעַן:	מִי רֹאשׁ הַרְוּוֹנוּ.	רְבִים קָמִינוּ.
בְּצִאתִי מִצֵּעַן:	מִימֵי יְמִימָה.	מִעֵשֶׁר וְתִרוּמָה.
בְּצִאתִי מִכְּנָעַן:	נְתַנוּנֵי שִׁמְמָה.	יִשְׁמַעְעָל וְדוּמָה.

נחשת הדלתות. (של ויקנור) שהיו לאותות. (ויס'ים) בצאתי מצ'ען:
 (ודלתות אלו) חב'קו אשפתות. על המפתן פרותות. בצאתי מ'כנ'ען:
 ספות כסף ומזמרות. (כלי שיר) ל'וים בכנורות. בצאתי מצ'ען:
 זר'וים (מפוזרים) ונגרות. יוכלו לקברות. בצאתי מ'כנ'ען:
 עלית רגלים. ליפי פעמי (צעדי) נעלים. בצאתי מצ'ען:
 קדשה שם רגלים. הלכו בו שועלים. בצאתי מ'כנ'ען:
 פרים וכבשים. לניחוחי אשים. בצאתי מצ'ען:
 ועתה כבושים. בלוחצים ונוגשים. בצאתי מ'כנ'ען:
 צדק בהני לבשו. רנן ושיר חדשו. בצאתי מצ'ען:
 אזיבי עלי ששו. ועל גבי חרשו. בצאתי מ'כנ'ען:
 קטרת הסמים. אזרים ותמים. בצאתי מצ'ען:
 מכון בית עזמים. לבנון כבן ראמים. בצאתי מ'כנ'ען:
 רנן וישועה. וגלגול שבועה. בצאתי מצ'ען:
 צלצלי תרועה. מהרה להשמיעה. בצאתי מ'כנ'ען:
 שמחתי באזמרים לי. לבנות בית זבולי. בצאתי מצ'ען:
 הרחבת גבולי. ויריעות אהלי. בצאתי מ'כנ'ען:
 תודה וקול זמרה משחקים. באהלי צדיקים. בצאתי מצ'ען:
 [ברעדלהיים נוסף: קול ששון וקול שמחה דבר עבדו מקים. וספת שלם יקים. בשובי לכנען:]

לד

הר חורב - הר סיני. חזן קהל

אסירים בשיר יצאו. (ממצרים) ואזיביהם נכאו. (ושברו) בלקתי להר חורב:
 אז ישר (ישראל) נמפר. על אדמת נבר. והר ציון חרב:
 בראש עבר מלכי. (ה') מתהלך בתוכי. בלקתי להר חורב:
 ויצא עליזן. (ה') והדר בת ציון. והר ציון חרב:
 גרש איש חרמי. (שונאי) וראה עני עמי. בלקתי להר חורב:
 שמע יי קולי. וראה פי צר לי. והר ציון חרב:
 דוד אמר להביא. אריה (ישראל) לארץ צבי. (א"י) בלקתי להר חורב:
 תבא רעת צר. לפניו פי הצר. והר ציון חרב:
 השמיענו יחדו. אלה מועדיו. בלקתי להר חורב:
 ירדה פוריה. על אלה בוכיה. והר ציון חרב:
 וקראתם בעצם היום. (שבועות) צוני איום. בלקתי להר חורב:

קָרָאתִי לְמֵאֲהָבִי. חָדְלוּ קְרוֹבֵי.
 זָכָה וּמְהוֹרָה. כַּחֲמָה בָּרָה. (ברורה)
 נָמוּ (אמרו) עָלֶיהָ. טַמְאָתָהּ בְּשׂוֹלֶיהָ.
 חֲלָף (במקום) שִׁיר וְתַמּוּרֵי. (ובמקום) רֶן לַיִל שְׁמוֹר. (פסח) בְּלִכְתִּי לְהַר חוֹרֵב:
 בָּכָה בְּלִילָהּ. זָעָקָה גְדוֹלָהּ.
 טוֹב רְקֻמַת צָבַע. (בגדים חשובים) וְלַחֲמֵי לְשַׁבַּע. בְּלִכְתִּי לְהַר חוֹרֵב:
 נְעָרִים וַיְשִׁישִׁים. לָחֵם מִבְּקָשִׁים.
 יָהּ כְּהִסְתּוֹ עָבַר. מוֹט עָלַי שָׁבַר.
 זָרוּ (נעשו כזרים) מִיַּדְעֵי. וְנִשְׁקַד (סומן) פְּשָׁעֵי.
 כִּפָּר (כפרה) לִי הֶעֱמִיד. בְּאֵשׁ תּוֹקֵד תָּמִיד.
 יוֹם נֶאֱצָה (חירוף) וְנִמְאָם. כִּי נִתְמַלֵּא בַעַם.
 לַעֲלוֹת בְּמִסְלָה. (לרגל) שִׁבְרָתִי סָלָה.
 וּבַעֲבָרָה (בנעס) צוֹרְרִי. סָלָה (ורמס) כָּל־אֲבִירֵי.
 מִצְלִיחַ דְּרָכֵי. צוּרֵי מַלְכֵי.
 כָּל־עוֹבְרֵי דְרָךְ. בָּא בְּלִבָּם מֶרֶךְ. (פחד)
 נִמְצָאתִי עָנּוּ. לְרֹאשׁ וְלֹא לְזֹנֵב.
 הָיוּ צָרֵי לְרֹאשׁ. תְּרוּוֹנֵי מִי רֹאשׁ. (מיס מרים)
 סָח (משה) עַל נַעַם. (ישראל) אֵיכָה אִשָּׁא עָם.
 אֵיכָה בְּדוּדָה. הָעִיר הַחֲמוּדָה.
 עֲלוֹת (לרגל) שְׁלֹשׁ פְּעָמִים. זֵרֹתִי מִפְּרוּמִים.
 אֲרַחֲוֹת חִדְלוּ. דְּרָכֵי צִיּוֹן חָבְלוּ.
 פָּנִי אֶנְזַפְּרָתִי. (בכניבוש א"י) בְּמַעַט (מעט אחר) שְׁעַבְרָתִי. (ממשה ואהרן) בְּלִכְתִּי לְהַר חוֹרֵב:
 שָׁלֵם (ירושלים) עֵת אֶזְכָּרָה. נִפְשֵׁי לִי מָרָה.
 צָרָה בָּם (ובמצרים) לְרִדּוֹף. וְאוֹיְבֵי לְהַדּוֹף. (לדחוף)
 צַדִּיק הוּא יִי. רִדְפוּנִי עוֹנֵי.
 קוֹל קוֹרֵא לְדָכָא פִתְחַ תַּפְתַּח אֵף יָדָךְ.
 בְּיַדֶּיהָ פָּרְשָׁה. צִיּוֹן נִהְרָסָה.
 רַבָּה נַחֲשָׁבֶת. לְבַטַח יוֹשְׁבֶת.
 נִלְתָּה יְהוּדָה. וּמִקֵּץ נְדוּדָה.
 שָׁמוּ חוֹסְפָ (בגלוי) לַעֲמוּד. וְאַרְצוֹ לֹא לַחֲמוּד.
 פָּרַשׁ צָר יָדָיו. עַל כָּל־מַחֲמָדָיו.

תִּקַּף (חזק) מוֹשִׁיעַ. וְגַפְּנָן (ישראל. ממצרים) תִּסִּיעַ.
 נִפְרָצָה גְדֻרָה. וְנָסוּ הָרָה.
 יוֹם כָּסָה (היס את) אוֹיְבֵי. וְלֹא פָּחְדוּ אוֹהְבֵי.
 בְּאֲזֵנֵי קוֹל פְּחָדִים. וְאָבַל לַיהוּדִים.
 חֵי גְאוּלִּים שָׁגַב. (חזק) עַל יוֹשֵׁב הַנְּגֹב. (עמלק)
 גָּבַר (אויב) וְהִחֵל רָשָׁ. (לרשת) רָצַח וְגַם יָרָשׁ.
 יָהּ (שהוא) כִּפְרָ (כושם) אֲשַׁכֵּל. מִן הוֹרִיד לְאָכּוֹל.
 שָׁלְטָה בִּי יַד כָּל. וְהֵייתִי לְאָכּוֹל.
 אֲלוּפִים נִבְהָלוּ. בְּאֵימוֹת נִפְלוּ.
 לְאוֹיְבִים נִהַפְּכוּ. וְדָם נָקִי שָׁפְכוּ.
 בְּרָנָה כָּעַל נְשָׁרִים. נָסְעוּ בְּחִירִים.
 לַיּוֹצֵא וְלִבָּא. אֵין שָׁלוֹם וְטוֹבָה.
 יֵצְאוּ כְנַחֲלִים. (מיס) מִסְּלַע נוֹזְלִים.
 כְּנַחֲל דְמַעָה. מִרְעָה לְרַעָה.
 עֵין לֹא כְהִתָּה. (נחלשה) וְשִׁמְלָה לֹא בָלְתָה.
 וְנָהִי יְרוּדִים. וְכַבְּגָד עֲדִים. (מאוס)
 קְרוּאָה חֲבֻצָלָת. (פרח) אֲנִימָה כְּנַדְנָלָת.
 חָרַב לְטוֹשָׁה. (מחודדת) נִגְעָה (הגיעה) עַד נִפְשָׁה.
 בְּתוֹכִי צוּר נוֹעֵד. וְהָיָה לִי לְמִסְעָד. (משען)
 עֵזֵב בֵּיתִי. וְנִטַּשׁ נִחְלָתִי.
 חָזַק נִקְרָאתָ. וְגוֹמְלִי נְהִיתָ.
 תָּשׁוּב תַעֲלֵנִי. וְתִסַּב תִּנְחַמְנִי.

לה

שְׁכַרְתָּ (שיכורה) וְלֹא מִיִּין, (אלא מצרות) הַשְּׁלִיכִי תַפִּיךְ. (קישוטין) קָרְחִי נָא
 וְגוֹזִי, (שערך) וְהַשְׁחִיתִי אַפִּיךְ. (פניך) שְׂאֵי עַל שְׁפִים (נהרות) קִינָה, וְסִבִּי
 כָּל-אֲגַפִּיךְ. (גבולין) קַח לִי זַעֲקִי לְפָנַי יְיָ, עַל חֲרַבֵּן סַפִּיךְ. (מזוזות בהמ"ק) עַל חֲרַב
 סַפִּיךְ, שְׂאֵי אֵלָיו כְּפִיךְ: אֵיכָה בָּא צָר וְאוֹיֵב, בְּצִיּוֹן עִיר מְמֻלָּכָת. אֵיכָה
 רָגַל יְדִים, אֲדַמַּת קֹדֶשׁ דּוֹרְכָת. בְּבוֹאֵם מְצִאוּ כְהֻנִּים, שׁוֹמְרֵי
 הַמְּעֻרְכָת. (של המזבח) וְעַל מִשְׁמְרוֹתָם עָמְדוּ, וְלֹא עָזְבוּ הַמְּלָאכָת.
 (הקרבת) עַד אֲשֶׁר שִׁפְךָ דָּמָם, בְּמִימֵי הַמַּהֲפָכָת. (היאור) וּבָא כָּל-עֶרְל

וְטָמֵא, מִבֵּית (בפניים) לְפָרְכָת. מְקוֹם אֲשֶׁר כָּהֵן גָּדוֹל, יֵרָא שָׁם לְלַכֵּת. וְהַחֲרִיבוּ סְעִפֶיךָ, (ענפיר) וְחִלּוֹנֵי שְׁקוּפֶיךָ. (להשקפה) קָהַל זַעֲקֵי לִפְנֵי יְיָ, עַל חֲרָבֶן סַפִּיךָ. עַל חֲרָב סַפִּיךָ, שְׂאֵי אֵלָיו כַּפִּיךָ: קוֹל יִלְלַת בֵּת צִיּוֹן, מֵרְחוֹק נִשְׁמָעַת. תִּזְעַק זַעֲקַת חֲשָׁבוֹן, תִּבְכֶּה בְּכִי מִיַּפְעַת. (שני ערי מואב) אֲתָהּ כִּי כֹּסִם (תרעלה) שְׁתִּיתִי, וּמִצִּיתִי קִבַּעַת. (גם השמרים בתחתיתה) אֲכַלּוּנִי שִׁינֵי אֲרִיּוֹת, חֲדוּדֵי מִלְתַּעַת. (שיניים) בֵּת בְּכַל הַשְּׂדוּדָה, וּבֵת אֲדוּם הַמֵּרְשַׁעַת. מֵהִתְתְּאוּנֵנִי צִיּוֹן, וְחָטְאִיתְךָ נוֹדַעַת. עַל רֹב עֲוֹנֶךָ גָּלָה, עִמּוֹךָ מִבְּלֵי דַעַת. עַל עֲזָבְךָ צוֹפֶיךָ. (נביאיר) וְשָׁמַעְתָּ קוֹל תִּרְפִּיךָ. (ע"ז) קָהַל זַעֲקֵי לִפְנֵי יְיָ, עַל חֲרָבֶן סַפִּיךָ. עַל חֲרָב סַפִּיךָ, שְׂאֵי אֵלָיו כַּפִּיךָ: אֵל תִּשְׁמָחִי אוֹיְבֹתַי, עַל כִּי נִשְׁבַּר קַרְנִי. כִּי נִפְלַתִי קִמַּתִּי, וַיִּי עֲזָרְנִי. הִנֵּה יֹאסִפְנִי, שְׂדֵי אֲשֶׁר פְּזַרְנִי. וַיִּגְאֲלֵנִי מִמֶּךָ, צוֹר אֲשֶׁר מְכַרְנִי. וַיִּנַּחֵם יִנְחַמְנִי, שְׂדֵי אֲשֶׁר חָמַדְנִי.⁶ גַּם עָלֶיךָ יַעֲבוֹר הַכּוֹס אֲשֶׁר עֲבַרְנִי. אִזּוּ בְּסִלְעֵי סְעִיפֶיךָ (בליסות) אֲנַפֵּץ אֶת טַפִּיךָ: (ילדיר) קָהַל זַעֲקֵי לִפְנֵי יְיָ, עַל חֲרָבֶן סַפִּיךָ. עַל חֲרָב סַפִּיךָ, שְׂאֵי אֵלָיו כַּפִּיךָ:

לו

העונש על הריגת זכריה

יוֹם אֲכַפִּי (כפיפתי) הִכְבַּדְתִּי וַיִּכְפְּלוּ עֲוֹנֵי. בְּשַׁלְּחֵי יָד בְּדָם נָבִיא (והוא גם כהן ש) וּבָא אֶל מִקְדָּשׁ יְיָ. וְלֹא כִפַּתְהוּ אֲדָמָה עַד בֹּא חֲרָב מוֹנִי. (מצערי) וְלֹא שָׁקַט עַדִּי הַקָּם (נגקס) דָּם הַנְּבִיא זְכַרְיָה. קָהַל וַיִּרָב כַּבֵּת יְהוּדָה פְּאֲנִיָּה וְאֲנִיָּה: (צער ויללה) הָיָה (הזס) הוֹלֵךְ וּמוֹעֵר עַד בֹּא (נבוזראדן) רַב טַבָּחִים. וּבָא אֶל מִקְדָּשׁ יְיָ וּמָצָא דָמִים רוֹתְחִים. (מבעבעיס) וַיִּשְׁאֵל לְבַעֲבוֹר זֶה לַכֹּהֲנִים הַזּוֹבְחִים. וַיַּעֲנֶנּוּהוּ כִּי זֶה הוּא דָם קָרְבָּן הַזּוֹבְחִים. וַיִּנְפֹּת (להשוות) בְּדָם פָּרִים וְדָם אֵילִים וְדָם מַחִים. (כבשים) וְגַם זָבָחוּ זָבַח רַב לַחֲקוֹר עַל מַת הָיָה. קָהַל וַיִּרָב כַּבֵּת יְהוּדָה פְּאֲנִיָּה וְאֲנִיָּה: וּבְכָל־זֹאת לֹא שָׁקַט (הזס) וְעוֹדוּ בָיִם נִגְרָשׁ. (סוער) וַיִּבְקֹשׁ הַדָּבָר וַיִּמָּצֵא מִפָּרֶשׁ. כִּי דָם אִישׁ הָאֲהִים עַל לֹא חָמַם שָׂרֵשׁ. (נעקר) וַיֹּאמֶר נְבוּזַרְאֲדָן גַּם דָּמוֹ הִנֵּה נִדְרָשׁ. אֲסַפּוּ לִי הַכֹּהֲנִים וְהוֹצִיאוּ מִבֵּית יְיָ. כִּי לֹא אֲשַׁקוּט עַדִּי יִשְׁקוּט דָם הַנְּבִיא זְכַרְיָה. קָהַל וַיִּרָב כַּבֵּת יְהוּדָה פְּאֲנִיָּה וְאֲנִיָּה: דָּקָר יִשְׁיָשִׁים לְמֵאוֹת וּבַחֲוָרִים לְרַבּוֹאוֹת. וַיִּזְרַד לְטַבַּח כֹּהֲנֵי יְיָ צְבָאוֹת. וַאֲיִן שָׁקַט לְדָם נָבִיא, וַיְהִי לְמוֹפֶת וְאוֹת. וְהַכֹּהֲנִים

⁶ מכאן והלאה חסר בדפוס רעדלהיים. (אולי מפני דרכי שלום).

נִשְׁחַטִּים וְעֵינַי אָבוֹת רוֹאוֹת. וְאוֹמֵר לְנַפְשִׁי זֶה הַטָּאֲתָךְ וְזֶה־פְרִיָּהּ.
 קהל וַיָּרֵב בַּבַּת יְהוּדָה תִּאֲנֶיָּה וְאֲנִיָּה: הוֹסִיף לְהַרוֹג נָשִׁים עִם יוֹנְקֵי שְׂדֵיִם.
 וְדָם עוֹלָה בֵּינֵיהֶם כְּדָם יְאוֹר מְצָרִים. עַד אֲשֶׁר נָשָׂא נְבוּזַרְאֲדָן לְבוֹ
 לְשָׂמִים. וַיֹּאמֶר הֲלֹא דֵי לְדָם בָּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם. הִכְלָה אֶתְּךָ עוֹשֶׂה
 אֶת־שְׂאֵרֵית הַשְּׁבִיָּה. קהל וַיָּרֵב בַּבַּת יְהוּדָה תִּאֲנֶיָּה וְאֲנִיָּה:

לז

ויכוח בין מלכות יהודה למלכות ישראל מי סבל יותר.

שׁוֹמְרוֹן (בירת עשרת השבטים) קוֹל תִּתֵּן מִצְּאוּנֵי עוֹנֵי. לְאֶרֶץ אַחֲרַת
 יִצְאוּנֵי בְנֵי. קהל וְאֶהְלִיבָה (יהודה וירושלים) תִּזְעַק נִשְׁרָפוּ אֲרָמוֹנֵי. וַתֹּאמֶר צִיּוֹן
 עֲזַבְנִי יי: (אומרים ישראל) לֹא לָךְ אֶהְלִיבָה חֲשׁוֹב עֲנִיךָ בְּעֵנָי. הִתְמַשְׁלִי
 שְׂבָרְךָ לְשִׁבְרֵי וּלְחַלְיֵי. אֲנִי אֶהְלָה (ישראל) סוּרָה בְּגִדְתִּי בְּקִשְׁיִי. (קושי
 ערפי) וְקָם עָלַי בַּחֲשֵׁי (שקרי) וְעָנָה בִּי מְרִיִי. (מרדכי) וּלְמַקְצַת הַיָּמִים
 שְׁלַמְתִּי נִשְׁיִי. (חובי) וְתִגְלַת פְּלֶאֶסֶר (סנחריב) אָכַל אֶת־פְּרִיִי. חֲמוּדוֹתַי
 הַפְּשִׁיט וְהַצִּיל (הסיר) אֶת־עַדְיֵי. (תכשיטי) וּלְחַלַּח וּלְחַבּוֹר (ארצות רחוקות)
 נָשָׂא אֶת־שִׁבְיִי. דְּמִי אֶהְלִיבָה (יהודה) וְאֵל תִּבְכֵּי כְּבִכְיִי. אֲנִי נִדְּתִי
 לְרַחוֹק וְדִי לִי זֹו דְּיִי. שְׁנוֹתֶיךָ אָרְכוּ (באיי) וְלֹא אָרְכוּ שְׁנֵי. קהל וְאֶהְלִיבָה
 תִּזְעַק נִשְׁרָפוּ אֲרָמוֹנֵי. וַתֹּאמֶר צִיּוֹן עֲזַבְנִי יי: מְשִׁיבָה אֶהְלִיבָה (יהודה) אֲנִי כֵּן
 נֶעְקַשְׁתִּי. וּבְאֵלוֹף נְעוּרֵי כְּאֶהְלָה (ישראל) בְּגִדְתִּי. דוֹמִי אֶהְלָה כִּי יִגּוֹנֵי
 זְכָרְתִּי. נִדְּדַת אֶת אַחַת וְרַבּוֹת נִדְּדַתִּי. הֵינָה בְּיַד פְּשָׁדִים פְּעֻמִּים
 נִלְבְּדַתִּי. (גלויות יהויכין וצדקיה) וּשְׁבִיָּה עֲנִיָּה לְבָבֶל יִרְדְּתִי. וְנִשְׂרַף הַהֵיכָל
 אֲשֶׁר בּוֹ נִכְבְּדַתִּי. (כובדתי) וּלְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּבָבֶל נִפְקַדְתִּי. וּשְׁבִיָּתִי
 לְצִיּוֹן עוֹד וְהֵיכָל יִפְדְּתִי. גַּם זֹאת הַפַּעַם מָעַט לֹא עָמַדְתִּי. עַד
 לְקַחְנֵי אָדוּם וְכִמְעַט אֲבַדְתִּי. וְעַל כָּל־הָאֲרָצוֹת נְפוּצוֹת צִאֲנֵי. קהל
 וְאֶהְלִיבָה תִּזְעַק נִשְׁרָפוּ אֲרָמוֹנֵי. וַתֹּאמֶר צִיּוֹן עֲזַבְנִי יי: תְּחוּמֵל עַל דֵּל חֲמוּל
 עַל דֵּלוֹתָם. וְרֵאָה שׁוֹמְמוֹתָם וְאָרְךָ גְּלוֹתָם. וְאֵל תִּקְצוֹף עַד מְאֹד
 וְרֵאָה שְׁפִלוֹתָם. וְאֵל לְעַד תִּזְכּוֹר עוֹנָם וְסִכְלוֹתָם. רָפָא נָא
 אֶת־שִׁבְרָם וְנַחֵם אֲבִלוֹתָם. כִּי אֶתְּךָ סִבְרָם (תקוותם) וְאֶתְּךָ אֲבִלוֹתָם.
 (כחם) חִדֵּשׁ יָמֵינוּ כִּימֵי קִדְמוֹנֵי. קהל לָכוּ וְנִשְׁוֹבָה כִּי נַחֵם יי. וְלֹא תֹאמַר צִיּוֹן
 עֲזַבְנִי יי:

במגנלא אומכים כאן קינה ארזי הלבנון סימן מה ולח"כ ואת נוי הטאתי

לח

קינה על בן ובת רי ישמעאל כהן גדול

וְאֶת־נְוִי (בהמ"ק) חֲטָאתִי הַשְּׁמִימָה. וְדַמְעָתִי עַל לַחֲיֵי אֲזַרִימָה. וּבִיּוֹם
 זֶה נָהִי וְנִהְיָה (צער ויללה) אֲרִימָה. (אריס) קהל וְאֶהֱימָה (אהמה) מִיָּמִים יָמִימָה:
 אֲבָל לֵב וְנַחוּם חָדַל חָדוּל. (פסק) וּמִכָּל־כָּאֵב צִירִי (כאבי) נִבְדַּל בְּדוּל. עַל
 בֶּן וּבֵת רַבִּי יִשְׁמָעֵאל פֶּהֶן גָּדוֹל. זְכָרָם יְקוּד (אש) בְּלִבִּי אֲשִׁימָה.
 קהל וְאֶהֱימָה מִיָּמִים יָמִימָה: עַת נִשְׁבּוּ וְנִפְּלוּ לְשָׁנֵי אֲדוֹנָיִם. וְהֵם שְׂכָנִים
 זֶה לְעַמֹּת זֶה חוֹנִים. וַיִּסְפְּרוּ זֶה לְזֶה עֲנִינִים. זֶה אָמַר מִשְׁבִּית
 צִיּוֹנִים. שְׁבִיתִי שְׁפָחָה לְבוֹשֶׁת שָׁנִים. (תולעת שני) כִּלְבָּנָה בְּזִיו וּקְלָסֶתָר
 פָּנִים. וּבִתְאֵר כְּקָצִיעָה וַיִּמְיָמָה. (בנות איוב) קהל וְאֶהֱימָה מִיָּמִים יָמִימָה:
 רֵעֵהוּ סֵפֶר לוֹ בְּכַפְלִים. וְאֲנִי בָּא מִשְׁבִּי יְרוּשָׁלַיִם. שְׁבִיתִי עֶבֶד יִפָּה
 עֵינָיִם. כְּשֶׁמֶשׁ בְּתַקְפוֹ עַת צְהָרִים. וְסִהַר (ירח) עַת זְמַנָּה הַשְּׁלִימָה.
 (במילואה) קהל וְאֶהֱימָה מִיָּמִים יָמִימָה: בָּא וְנִזְוָגְם וְנַחֲלָקָה בֵּינֹתָיִם.
 בּוֹלְדוֹת כְּמוֹ כּוֹכְבֵי שָׁמַיִם. לְשִׁמְעַת זֹאת תִּצְלַנָּה (תרעשנה) אֲזַנָּיִם. לְזִכָּר
 זֹאת אֶת־מִדֵּי אֲפָרִימָה. (אקרע) קהל וְאֶהֱימָה מִיָּמִים יָמִימָה: כְּהַסְכִּימוּ עַל
 זֹאת שְׁנֵיהֶם יַחַד. לְעָרֵב זִוְגוּם בְּחֶדֶר אֶחָד. וְהָאֲדוֹנָיִם מִבְּחוּץ לָבֶם
 כְּאֶחָד. וְהֵם בּוֹכִים בְּמַר נֶפֶשׁ וּפְחָד. עַד בִּקְרַב בְּכִיָּתָם לֹא הִדְמִימָה.
 (שתקה) קהל וְאֶהֱימָה מִיָּמִים יָמִימָה: זֶה יִסְפֹּד בְּחִיל לֵבָב יְמֹסָה. (נמס) גִּין
 (צאצא) אֶהְרֵן אֵיךְ שְׁפָחָה יְהִי נוֹשֵׂא. וְהִיא גַם הִיא תִיִּלַּל בְּתַגְרַת
 שׁוֹסָה. (בהסתת השבאי) בֵּת יוֹכְבֵּד אֵיךְ לְעֶבֶד תִּנְשֵׂא. אוֹי כִּי זֹאת גָּזַר
 אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. לְזֹאת יִבְכוּ (הכוכבים) עַשׂ כְּסִיל וְכִימָה. קהל וְאֶהֱימָה מִיָּמִים
 יָמִימָה: אֹר בִּקְרַב זֶה אֶת־זֶה כְּהַפִּירוֹ. הוֹי אַח וְהוֹי אַחוֹת הַגְּבִירוֹ.
 (קולס) וְנִתְחַבְּקוּ יַחַד וְנִתְחַבְּרוּ. עַד יִצְאָה נִשְׁמָתָם בְּנִשְׁמִימָה. קהל
 וְאֶהֱימָה מִיָּמִים יָמִימָה: לְזֹאת יְקוֹנֵן יְרֻמָּה בְּשִׂאֵיהָ. (בשממון) גְּזָרָה זֹאת
 אֲנִי תָמִיד בּוֹכֶיהָ. וּבְלִבִּי יִקַּד יְקוּד וּכְוִיָּה. עַל בֶּן וּבֵת מְסֻפֵּד רַב
 אֲעֲצִימָה. קהל וְאֶהֱימָה מִיָּמִים יָמִימָה. אָרִיד בְּשִׁיחֵי וְאֶהֱימָה. וְקוֹל נָהִי אֲרִימָה:

לט

מְעוֹנֵי שָׁמַיִם. שְׁחָקִים יִזְבְּלוּךָ. (זירותך) מְלֵאִים מֵהוֹדֶךָ. לֹא יִכְלָלוּךָ.
 (יחזיקו מקומך) וְאֵף כִּי הִבִּיתִי: (הקטן מהם בהרבה) מֵה־טוֹב וּמֵה־נְעִים. שְׁבִתָּךְ
 עִם רַעִים. (כשישבת עם ישראל) בְּכַנְפֵי צַעְצוּעִים. (הכרובים) יַעַן הָיָה עִם.
 לְבָבְךָ (רצונך) לְבָנוֹת הַבַּיִת: נְאוּר, (נורא) אֶתְבַּתְּךָ. הִרְאִיתָ לְעַמְּךָ. כִּי

הם נחלתך. ולידע כי שמך. נקרא על הבית: נכרים שם באו. (להתפלל בבהמ"ק) ועמים יקראו. (להי') ואותותיו ראו. למען יראו. כבוד יי על הבית: חטאי כי עצמו. אכלתני קנאה. (כעס) וערה (הרס) צר היסוד. שמני שואה. ונתן את הבית: חמודי אוצר (כלי שרת) הן. (- הגויים) הביאום בהיכליהן. מלא כרסיהן. וצוה הפהן. ופנו את הבית: מדיע נתכה. (ושפכה) חמה לא שכתה. (לא נרגעה) על מה עשה, צורנו ככה. לארץ הזאת ולבית: מקום פהני נגשו. ושם יתקדשו. והם פיעת רפסו. (רמסו) המון גוים רגשו. נסבו על הבית: בת קול היא עונה. מהתתמהו פגע. סמל הקנאה, (ע"ז) הביאתם וכנגע. נראה לי בבית: רביצת עולם מלא. שוכן בהיכלו. התעשו צרה (מתחרה) לו. עור ופסח (פסלים) לא. יבוא אלה הבית: יען השחתם, מצאוניכם רעות. חלל המקדש. והנה מגרעות. (שפלות) נתן לבית: קדוש יתעשת. (יחשוב לטובה) אמת לנו בשת. ישלח תחבשת. וחטאת אל ישת. וחטא את הבית: במקור (מע"ן) הנפתח. (לעת"ל) ומעלה על שפה. (יעלה על גדותיו) מבכר לחדשיו. (יוציא פירות כל חודש) ועלה (שלו יהיה) לתרופה. מתחת מפתן הבית: (יצא המע"ן). חמול עיר החרבה. תמור מוקד שביבה. (אש שריפתה) חומת אש סובבה. (סובב אותה) לכבוד תהיה בה. אל דביר הבית: זרה (פזר) והעבר טמאה. מביתך מלפי. אליל כליל תחלוף. ותקרא אנכי. פניתי את הבית: קדש בית מעוני. ותשוב למלוני. (לבהמ"ק) ויקבצו לגיוני. (חילותי) והנה כבוד יי. בא אל הבית:

מ לרצונו קלונמום צן רצונו יהודה ז"ל על גזירת תתנ"ז

מי יתן ראשי מים ועיני מקור נוזלי. ואבכה פלימותי וילי. את חללי טפי ועוללי. וישישי קהלי. ואתם ענו אוי ואבוי ואללי. ובכו בכי רב והרב. קהל על בית ישראל ועל עם יי פי נפלו בחרב: ודמע תדמע עיני ואלכה לי שדה בוכים. (לבכות בשדה) ואבכה עמי מרי לבב הנבוכים. (המבולבלים) על בתולות היפות וילדים הרבים. בספריהם נכרכים ולטבח נמשכים. אדמו עצם מפנינים ספירים ונפכים. (אבנים טובות) כמו טיט חוצות נדושים ונשלקים. סורו טמא קראו למו מלקרב. קהל על בית ישראל ועל עם יי פי נפלו בחרב: ותירד

עֵינַי דְּמָעָה וְאֵילִילָה (איילל) וְאֲנוּדָה. (בראשי) וּלְבָבִי וּלְחֹגְרִי שֶׁק אֶקְרָא
 לְהַסְפִידָה. (על התורה שהיא) מִפּוֹ יִקְרָה וּמִזֶּהָב חֲמוּדָה. כְּבוֹדָה פְּנִימָה
 כְּבוֹד כָּל־כְּלֵי חֻמְדָּה. רְאִיתִיהָ קְרוּעָה שְׁכוּלָה וְגַלְמוּדָה. הַתּוֹרָה
 וְהַמְּקָרָא וְהַמְּשֻׁנָּה וְהַאֲגָדָה. עָנּוּ וְקוֹנְנוּ זֹאת לְהַגִּידָה. אֵי תִלְמִיד
 הַלּוּמְדָה. הֲלֹא הַמְּקוֹם מֵאִין יוֹשֵׁב חָרֵב. קַח לְעַל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל עַם יִי כִּי
 נָפְלוּ בְּחָרֵב: וְעַפְעָפִי יוֹלוּ מִיּוֹם דְּמַע לְהַגִּירָה. (להזיל) וְאֶקוֹנֵן מֵרַע
 הַרוּגֵי אֲשֶׁפִירָה. (העיר שפירא) בְּשָׁנִי בְּשִׁמּוֹנָה בּוֹ (חי אייר) בְּיוֹם מְרֻגּוּעַ
 (שבת) הַקָּרָה. (קרה) מְרֻגּוּעֵי לְרֻגּוּעֵי (לשבר) נְחָלְפוּ לְהַבְּאִירָה. (להבעיר)
 נְהָרְגוּ בַּחוּרֵי חֻמְדֵי וַיִּשְׁיִשִׁי הַדָּרָה. נֶאֱסָפוּ יַחַד, נִפְשָׁם הַשְּׁלִימוּ
 בְּמוֹרָא. עַל יְחוּד שֵׁם הַמִּיחָד יַחְדוּ בְּגִבּוֹרָה. גְּבֻרֵי כַח עֲשִׂי דְבָרוֹ
 לְמַהֲרָה. וְכַהֲנֵי וְעַלְמֵי נְגֻעוּ כְּלָהֶם עֲשָׂרָה. וּבְמֵר יְגוּנֵי וְעֲצָבֵי יִלֵּל
 אַחֲבִירָה. (אחבר) קְהָלוֹת הַקֹּדֶשׁ הִרְיָגְתֶּם הַיּוֹם בְּזִכְרָה. קַח לְוֹרְמֵי־שָׂא
 בְּחוּנָה וּבְחוּרָה. גְּאוּנֵי אֶרֶץ וּנְקֵי טְהָרָה. פְּעָמִים קִדְּשׁוּ שֵׁם הַמִּיחָד
 בְּמוֹרָא. בְּעֲשָׂרִים וּשְׁלֹשָׁה בְּחֻדֶשׁ זִיו (כג אייר) לְטְהָרָה. וּבְחֻדֶשׁ
 הַשְּׁלִישִׁי בְּקָרִיאַת הַלֵּל לְשׁוֹרְרָה. (ר"ח סיון) הַשְּׁלִימוּ נִפְשָׁם בְּאַהֲבָה
 קְשׁוּרָה. אֲהִימָה עֲלֵיהֶם בְּבָבִי יִלֵּל לְחֲשָׁרָה. (לקשרה) כְּלוּלֵי כֶּתֶר עַל
 רֵאשִׁים לְעַטְרָה. וְעַל אֲדִירֵי קַח לְמַגְנָצָא הַתְּדוּרָה. מְנַשְּׂרִים קְלוּ
 מֵאֲרִיזוֹת לְהַתְּנַבְּרָה. הַשְּׁלִימוּ נִפְשָׁם עַל יְחוּד שֵׁם הַנּוֹרָא. וְעֲלֵיהֶם
 זַעֲקַת שֶׁבֶר אֲזַעֵק בְּנַפְשׁ מְרָה. עַל שְׁנֵי מְקַדְּשֵׁי יְסוּדָם כְּהִיּוֹם
 עֲרַעְרָה. (נהרסה) וְעַל חֲרָבוֹת מְעַט מְקַדְּשֵׁי וּמְדַרְשֵׁי הַתּוֹרָה. בְּחֻדֶשׁ
 הַשְּׁלִישִׁי בְּשְׁלִישִׁי (ג סיון) נוֹסֵף לְדֹאֲבוֹן וּמֵאֲרָה. (צער וקללה) הַחֻדֶשׁ אֲשֶׁר
 נֶהְפֵּד לְיָגוֹן וְצָרָה. בְּיוֹם מֵתָן דָּת (תורה) שְׁבַרְתִּי (קויותי) לְהַתְּאַשְׁרָה.
 וּבְיוֹם נְתִינָתָה כְּמוֹ כֵּן אֲזו חֲזָרָה. עֲלִתָה לָּהּ לְמָרוֹם לְמְקוֹם
 מְדוּרָה. (דירתה) עִם תִּיקָה וְנִרְתָּקָה וְהִדּוּרְשָׁה וְחוּקָרָה. לֹאֲמִידָה וְשׁוֹנִיָּה
 בְּאִישׁוֹן (בלילה) כְּמוֹ בְּאוֹרָה. שִׁימוּ נָא עַל לְבַבְכֶם מְסַפֵּד מֵרַע לְקִשְׁרָה.
 כִּי שְׁקוּלָה הִרְיָגְתֶּם לְהַתְּאַבֵּל וְלְהַתְּעַפָּרָה. בְּשִׁרְפַת בֵּית אֱהִינּוּ
 הָאוּלָם וְהַבִּירָה. וְכִי אִין לְהוֹסִיף מוֹעֵד שֶׁבֶר וְתַבְּעָרָה. וְאִין לְהַקְדִּים
 זוּלָתִי לְאַחֲרָה. תַּחַת כֵּן הַיּוֹם לוֹיְתִי (ספדני) אֲעוֹרְרָה. וְאֶסְפְּדָה
 וְאֵילִילָה וְאֶבְכָּה בְּנַפְשׁ מְרָה. וְאֶנְחָתִי כְּבִדָּה מְבַקֵּר וְעַד עָרֵב. קַח
 עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל עַם יִי כִּי נָפְלוּ בְּחָרֵב:

מא לרבינו יואל הלוי ז"ל על גזירת תתנ"ו

יבְּבִיזֵן מֵר מְלֵאכֵי שְׁלוֹם וְאָבוֹת שְׁלִישִׁיהָ. וְחָגְרוּ שֶׁק וְהִלְכוּ אֶט
 בְּאֵבֶל בְּעֵטִיהָ. (בעטיפה) אֹמֵן (משה) קָרְאוּ וְאָמְרוּ לֶבֶן בְּתִיהָ. (משה) לְמִי
 נָטַשׁ עֲנִי הַצֵּאן בְּאֶרֶץ מִאֲפִלְיָה. (חשכה) הֵן לָוִם וְנִהְלַם יַד דָּרָךְ
 מִדְּבַר וְצִיָּה. אֵיכָה נִפְלָה בְּיַד זָרִים וַיֵּי הוּיָה בְּסִגְלַת מְלָכִים
 הַנְּאֻוָּה וְהִיפִיפִיהָ. בַּת קוֹלוֹנְיָא (העיר קעלו) קָלַנִי (קל אני) מֵרֵאשִׁי מֵרוֹשׁ
 (מהמרירות) וְנִפְשִׁי עָלַי שִׁעְרוֹרִיָּה. רָצוּ לְטַנְפָּם בְּמִים הַמְּאָרְרִים (מי
 הנוצרים) וְסָרִיא. (מסריח) לְדָרוֹשׁ אֵל הַמֵּתִים (התלוי) אֵל עֲבוּדָה נְכָרִיָּה.
 וְנָמוּ (אמרו) הוֹצִיאֵנוּ הַמְּקַלֵּל, (מבזה הע"ז. ובכל זאת) וַיַּעֲקֹב בְּחַר יָהּ. וְהַמְּמַנֶּה
 מְזֻרָזָם הַלּוֹךְ יֵלֵךְ וּבְכָה בְּבִכְיָה. וְנָם חֹזֵק וְנִתְחַזַּק וְנִפְשָׁנוּ לְחַיֵּי עַד
 קְנוּיָה. לְשַׁעָה קָלָה טַרְקָלִין מוֹכְנִים בְּבֵית בְּנֵי עֲלִיָּה. בְּשִׁמְעָם עֲמָדוֹ
 בְּטַעֲמָם (בעצתם) וְהַשְּׁלִימוֹ נֶפֶשׁ וּגְוִיָּה. וְקָרָא אִישׁ חֶרְמִי (שונאי) צֵא
 אִישׁ הַדְּמִים בְּצַדִּיָּה. (במארב) וְנַעֲצוּ בָם חֶרֶב וְלוֹנְכִיא. (רומח) וְתִדְבַק
 נֶפֶשׁוֹ (של הצדיק) בְּדִינָה בַת לֵאָה הָעֵבְרִיָּה. (בשכינה) וַיִּזְנַק שְׂדֵי אָמוֹ
 נָשֶׁק אָבִיו בְּנִהְי וְנִתְיָה. (ביללה) וְקָדַשׁ אֶת־רֵאשׁוֹ בְּעִקְדַת (הר) מוֹרִיָּה.
 וְכַבְּשָׁה (כסתה) הָאֵם פְּנִיָּה מְרֵאוֹת בְּמוֹת הַיֶּלֶד בְּרֵאִיָּה. כִּי נִכְמְרוּ
 רַחֲמֵיהָ עַל בְּנָהּ וְדַמְעָתָהּ עַל לַחֲיָהּ. וְהָרוֹת (מעוברות) בְּקַעֲוֵי וַיִּצָּא
 עֶבֶר וְשִׁלְיָהּ. וְקָבְרוּם חַיִּים בְּנִקְרַת הַצּוֹר כְּרוּיָה. וְגַם יָסְרוּ מִמֶּנּוּ
 בְּיַסּוּרִים בְּפָרוֹר (בשלוס בסיר) וְחִיָּה. (בחייהם) וְקָלְעוּם (שטחום) בְּאוֹפְנִים
 (בגלגלים) בְּעוֹד נֶפֶשׁ חַיָּה. וְכָל־זֹאת בְּאֶתְנֵנוּ וְלֹא שִׁקְרָנוּ בְּךָ בְּמֵרִי
 וּבְמֵרִיָּה. (במרז) וְאֶתָה צַדִּיק וְאַנְחָנוּ תִרְשַׁעֲנוּ בְּכָל־תּוֹשִׁיָּה. כִּי לֹא
 שָׁמַעְנוּ לְקוֹל חוֹזָה (נביא) וַיִּרְמִיָּה. וַיְהִי כִּי אֲשֶׁר פָּתַר לָנוּ כֵּן חַיָּה.
 וְעֵתָה אֲהִים עַד מָתִי, כִּי לָקַתָּה בְּכַפְלִים סְעָרָה עֲנִיָּה: יֵרָא יֵי
 וַיִּשְׁפֹּט מֵאוֹיֵב אֲשֶׁר תְּיָה כְּדָב אֹרֵב. קהל על בית ישׂראל ועל עם יֵי כִי
 נָפְלוּ בְּחֶרֶב:

מב

וְעַל אֵלָה אָנִי בּוֹכִיָּה וְלִבִּי נוֹהֵם נְהִימוֹת. וְאֶקְרָא לְמִקּוֹנְנוֹת וְאֵל
 הַחֲכָמוֹת. אֵלֵי וְאֵלִיָּה (קיעות ויללות) כְּלָם הוֹמוֹת. הֵיִשׁ מְכָאוֹב לְמְכָאוֹבֵי
 לְדָמוֹת. מִחוּץ תִּשְׁפֹּל־חֶרֶב וּמִחֲדָרִים אִימוֹת. חֲלָלִי חֲלָלִי חֶרֶב

מוֹבְלִים עֲרוּמִים וְעֲרוּמוֹת. נְבִלְתָם כְּפוּחָה (כרוק) לְחַיִּת אֶרֶץ
וּלְבַהֲמוֹת. יוֹנֵק עִם אִישׁ שִׁיבָה עֲלָמִים וְעֲלָמוֹת. (בחורים ובחורות)
מִתְעַתְעִים (מהתלים) בְּמוֹ מוֹנֵי (מצערי) וּמְרַבִּים כְּלָמוֹת. אִי אֱלֵהֶמוּ
אָמְרוּ, צוּר חָסִיוֹ בּוֹ עַד מוֹת. יָבוֹא וְיִוְשִׁיעַ מִחֲזִיר נְשָׁמוֹת. חָסִין יֵה
מִי כְמוֹד נֹשֵׂא בְּאֲלָמוֹת. תַּחֲשָׁה וְתִתְאַפֵּק וְלֹא תִחְגֹּר חַמוֹת.
בְּאָמֹר אֵלַי מִלְעִינֵי אִם אֱלֹהִים הוּא יִרְבֵּ. קַחֵל עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל עַם יִי
כִּי נָפְלוּ בְּחֶרֶב: עֵינֵי עֵינֵי יִרְדָּה מֵיָם כִּי נִהַפְּדָ לְאֶבֶל מְשׁוֹרֵר. וְעוֹנְגֵי
לְקוֹל בּוֹכִים מִלְּהַפֵּג (להרגיע) וּלְקָרָר. מִי יִנּוּד לִי וְאִין מִחֲזִיק
לְהִתְעוֹרֵר. חֲמָה בִּי יִצְאָה וְסַעַר מִתְגֹּרֵר. (סערה חונה בִּי) אֲכַלְנִי
חֲמָמֵי הַצָּר הַצּוֹרֵר. שֶׁבֶר עֲצָמוֹתַי זוֹרֵר (כותש) וּמְפָרֵר. (מנפץ) סָלַח
(רמס) אֲבִירֵי הַטְּבוֹר וְהַשָּׂרֵר. (טבור). מִכְּתִי אֲנוּשָׁה (כואבת ביותר) בְּאִין
מִתְעִיל (מרפא) וּמְזוֹרֵר. (מרפא) רְטִיָּה (תחבושת) וּמְזוֹר (עשב מרפא) אִין לְזוֹרֵר.
(לרפא) עַל כֵּן אָמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי (הניחו לי) אָמְרָר. בְּבִכֵי דְמַעְתִּי עַל לְחַיִּי
לְצָרֵב. (לחמס) קַחֵל עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל עַם יִי כִּי נָפְלוּ בְּחֶרֶב:

מג הקינה הזאת יחסיה לר' יהודה בן רבינו משה הכהן.

וְאֶתְאוּנֵן (ואתלונן) וְאֶקְוֵן מָרָה וְאֶלְיָה. (קינה) וְאֶזְעַק הַיָּדָד (לצער) הַיָּלָל
נְהִי וְנִהְיָה. (צער ויללה) חָמָס וְשֹׁד עַל שֶׁבֶר שֶׁהָיָה. בְּכָרָךְ וּרְנַקְבוֹרֵט
(קרי: פְּרַנְקְפוֹרֵט) אֶרֶץ מֵאֶפְלָיָה. (טמאה) בְּרֵאשִׁית הָאֶלְפָּה הַשְּׁשִׁי
לְבִרְיָאָה. בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לַיָּרַח דָּת מְרוֹם שְׁבוּיָה. (יג סיון) יוֹם שְׁשִׁי
מִקְלָל נְהִרְסָה הַבְּנוּיָה. וְאֶרוּחָה (לקטוה) וּפְרָצוּחָה גִּדְרָה הַדְּחוּיָה. בּוֹגְדִים
בְּגִדוֹ וּבְזוּזוֹ בּוֹ בְּזוּיָה. וְקָרְעוּ בְּחֻמְתָּן מִנְּהָ יָפָה מְנוּיָה. (שהיא) תוֹרְתָךְ
הִרְחַבָה הַדְּרָה וְנוּיָה. לָמָּה עַל עֲדָרֵי חֲבֵרִיךָ כְּעֹטְיָה. (עטופה כאבלה על
הצאן) בְּשִׁתֵּי יְשִׁיבוֹת עוֹלֹת תְּמִיד הָעֲשִׂיָה. רַבָּנִים וְרַעִיָהם בְּחָר לּוֹ
יָהּ. אִי שָׁמַיִם זַעְקוּ אִוִי וְאֶבּוּיָה. כִּי גִרְנוּ מִשֶּׁךְ (זמן רב) לָנוּ אוּיָה. עַל
אֶלֶּה אָנֹכִי בּוֹכִיָה. בָּאוּ בְּאֵשׁ וּבְחֶרֶב וְלֹא לָרוּיָה. (לא משתחררים) יוֹתֵר
מִקְע"ג (173) נְפִשׁוֹת סְעָרָה עֲנִיָה. נִהְרְגוּ וְנִשְׁרְפוּ וְאֲנִי דּוּוּיָה. חֲסִידִים
וְחֲסִידוֹת לְלַעֵט (לאכילת) עוֹף וְחַיָּה. עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים לְזֹאבוֹת וּלְבִיָּאָה.
גַּם חֲסִידָה לְמִינָהּ וְאֵיָה. בֵּין רַגְלֶיךָ (מחזיקה) תְּאוּמִים וְשִׁלְיָה. מְלַמְדֵי
וְסוֹפְרֵי בְּפִי (צפור) עֲזוּנִיָה. חֲתָנִים וְכִלּוֹת בְּדָרְסָה וְשִׁתְיָה. (בשחיטה) חֲגָרוּ
שָׁקִים וְסִפְדוּ כְּהֵנִי צִפְיָה. (צפת) וְסִפְדָה הָאֶרֶץ מִשְׁפָּחוֹת לּוּיָה. זָרַע

יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה קִירוֹת (לבס) וְקָרַב. קהל על בית ישראל ועל עם יי פי נפלו
 בְּחָרֵב: אֵלוּ פְּלָגִים (זמעות ירדות מ) רוֹאוֹת אַרְבוֹת. (עינים) יִשְׁקוּ הָרִים
 וְכָל־תְּנוּבוֹת. (תבואות) מְקוֹרֵי דְמְעֵי רָצוֹת וְשָׁבוֹת. עֲלָמוֹת הַגּוֹנִים
 וְהַגּוֹנוֹת עֲרָבוֹת. קִשְׁתוֹת נְדָרְכוֹת וְנִשְׁלָפוֹת חֲרָבוֹת. מוֹרִים
 הַמוֹרִים (יריות) לְמוֹרִים וְלִשְׁתֵּי יְשִׁיבוֹת. אֵיכָה בְּנַחֲבַאת שׁוֹכֵן
 עֲרָבוֹת. (שמים) וְנִטְשֶׁת מִזְפִּירֶיךָ אַחַר שְׁתֵּי תִבוֹת. (אחרי תיבות שמע
 ישראל) אֵיכָה עֲזַבְתֶּם בְּפִי זְאֵבֵי עֲרָבוֹת. בַּחֲוָרֵי חֶמֶד וְלוֹיֹתֶן (בנות זוג)
 הַחֲשׂוּבוֹת. זְקֵנִים וַיִּשְׁיִשִׁים שָׁבִים וְשָׁבוֹת. כְּדָמֶן (כאשפה) לְאֲדָמָה
 בְּשׁוֹקִים וּבְרַחוּבוֹת. יְדִיהֶם נוֹפְלוֹת וּבְטִינֵיהֶם צָבוֹת. (נפוחות) עֲרוּמִים
 מִכָּל־מְכָסָה וְצָבוֹת. (כיסוי) אֵיכָה מִצְאוּנוּ צָרוֹת רָעוֹת וְרָבוֹת.
 וְתֵאבְלָנָה תְּאֲנִים (יהודים) רָעוֹת וְטִבוֹת. סָפוּ תִמוֹ אֲשֵׁי הַתְּעָרוּבוֹת.
 (הזבחים הנועמים) (אבל כאן) בְּמִשְׁפַּט זְבָחִים בְּפָרֶק הַתְּעָרוּבוֹת. (הזבחים שנתערבו
 דמם, וגם כאן) בְּנִים מִתּוֹ יַחַד עַל אָבוֹת. יַחַדוֹ צוֹרֵם בְּאַחַת מִכּוֹתֵי
 חֲטִיבוֹת. (במכות וכריתה) בְּתֵי צְדִיקִים שׁוֹמְמוֹת חֲרָבוֹת. בְּנִסְיוֹת
 וּמְדַרְשׁוֹת הַרוֹסוֹת עֲזוּבוֹת. בְּנוֹתֵינוּ כְּזוֹיוֹת (כפיונות) יַחַד מְחַטְּבוֹת.
 (מהוללות) אֲשֶׁה רָעוֹתֶיהָ בְּאַחַת מִשְׁלָבוֹת. שָׁכֵן וְרַעוּ הִיִּצְרִים
 וְהִלְבָּבוֹת. וַיְהִי תִקְשָׁר אַמִּיץ בְּלֵי עֲנִיבוֹת. (ללא קשרים חלשים) לְעִבּוֹד
 לְיִוְדָעַם בְּאַרְץ תְּלָאוּבוֹת. (מדבריות) לְקַדֵּשׁ אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ וְשִׁלְהָבוֹת.
 (הקב"ה) קִנְאָ וְנִקָּם וְרַב הַמְּרִיבוֹת. חוֹשָׁה⁷ וְיִמְהָר וְקָרַב קְרָבוֹת. (מהר
 המלחמות) עַל מִפְרִים (אזוס) וּבְעֵלֵי אוֹבוֹת. קוֹסְמֵי קְסָמִים וְכָל תּוֹעֵבוֹת.
 רָחַם מִשְׁפִּיל (ימותו בלידתם) וְכִלְיוֹן נֶפֶשׁ מְדִיבוֹת. תִּתֵּן לָהֶם וְרוּחוֹת
 עֲצוּבוֹת. שִׁתְמוֹ כְּעוֹרֵב וְכִזְאֵב (שרי מדיו) לְבָבוֹת. יָדָם וּמְאוֹדָם (כחם)
 וּפְרַע חוֹבוֹת. וּמִדּוֹתֶיהָ (מדוד) לָהֶם בְּחִבּוֹ בְּאוֹמֵר וּבְמַחְשָׁבוֹת. לְקִצְצָם
 אֲבָרִים וְלְקִצְצָם (לנקבם) בְּעוֹצְבוֹת. תִּפְעֵר שְׂאוֹל (גיהנם) פִּיהָ
 לְבִלֵי קִצְבוֹת. (קצבה) יַעַן גְּבַה רוּחָם בְּנִפְשׁוֹת רַחְבוֹת. שִׁיתָה לְמוֹ
 מוֹרָא וְדִיבוֹת. וַיִּתְקַלְסוּ (ילעגו) בְּמוֹ רַחוּקוֹת וְקְרוּבוֹת. וְשִׁלַּח מִבְּשָׂר
 לְשִׁבוּיָם וּבְעֵלֵי תְשׁוּבוֹת. וְחִישׁ מְנַחֵם לְנַחֵם גְּוִיּוֹת עֲלוּבוֹת. עַל הַר
 צִיּוֹן שִׁשְׁמֵם וְחָרֵב. קהל על בית ישראל ועל עם יי פי נפלו בְּחָרֵב:

מד

⁷ שלושה עשר החרוזים הבאים נשמטו בסידורים מפני דרכי שלום, והושלמו כאן מחדש על פי ס"י.

אָמַר בְּבְכֵי תִרְדָּנָה דְמָעָה עֵינַי. אֶהְיֶה (בהמ"ק) שֹׂדֵד וְנִשְׂדָּד יִצְאוּנִי
בְּנִי. בְּכִיתִי לְקִשָּׁה יוֹם מִשְׁנָה (שני) שְׁבַרְוִנִי. בָּאוּ יָמֵי הַשְּׁלוֹם וּפְקַדְת
עוֹנִי. גָּדַל הַכְּאֵב עַל שְׁנֵי חֲרָבָנִי. גָּאוֹן עֵזִי (בהמ"ק) נִשְׁבַּר וּבְחֶרוֹן
נִתְכַּוֵּי (ושפכו) הַמוֹנִי. דוֹרִי (דירתִי) נִפְּעַ וְנִגְלָה (וגלה) גּוֹעוּ כְּהֵנִי וּזְקַנִי. דְּלוֹתִי
כִּי חִלּוֹתִי (קיויתי) וְכִלּוֹנִי מְעֵנִי. כִּי־יִצְאָה הַקְּצָף (כעס) מִלְּפָנַי יִי: הַיּוֹם יוֹם
עֵבְרָה (כעס) וְצָרָה וְתוֹכְחָה. הֵייתִי לְשָׁחוֹק וּלְלַעַג לְמַסְפָּד וּלְקַרְחָה.
וְחַגְוֵרֶת שֶׁק וְעוֹד נִפְשֵׁי נֶאֱנַחָה. וּמִבֵּית תַּעֲנוּנֵי נִגְזַרְתִּי (ונכרתתי) קָרְאוּ
לִי נִדְחָה. זוֹלְלָה (מזולזלת) גּוֹלָה לְאַרְבַּע מִשְׁפָּחוֹת (חרב, כלבים, עוף, ובהמה).
לְקוֹחָה. זָרוּ (פזרו) קָרְנוֹתִי (מכובדִי) לְאַרְבַּע קָרְנוֹת (פינות) בּוֹיזִי (בוזִי) מִשְׁפָּחָה.
כִּי־יֵרֵד רָע מֵאֵת יִי: חָטָא חָטָאתִי עַל כֵּן לְנִידָה (נוזדת) הֵייתִי. חֲסֵרְתִי
כָּל־טוֹב וְכִמְעַט אֲבָדָה תַּקְוֹתִי. טִמְאָתִי מִקֹּדֶשׁ אֵל וּמִסִּכָּה (ע"י)
הַכְּנַסְתִּי. טָהוֹר (הי) עָשָׂר מַסְעוֹת נָסַע מֵאֵתִי. יָדוּ פָּרַשׁ צָר עַל
כָּל־חֲמֻדָּתִי. יִצְאָה כָּל־הַדָּרִי וְהוֹד מִנְתִּי. כִּי־יִצְאָה כִּי יִדְיִי: כּוֹס חֲמַת
אֵל מְצִיתִי (מצצתי) בְּדָמַי. כָּרְסָמוֹנִי הַמְמוֹנִי שִׁפְתֵי קָמִי. נִתְנַנְּנִי שׁוֹמְמָה
עַד בְּתַחוּמֵי. נְכָרִים בָּאוּ שְׁעָרֵי, שׁוֹעֲלִים חִבְלוּ כָרְמִי. סִכְתִּי (בהמ"ק)
נִפְלָה, אָרוּהָ (לקטוה) שְׁרָפוּהָ מִתְקוּמֵי. (בתוך ה) סִירִים תַּחַת (במקום לבשל
שם רק את ה) חֲלָאָה (ורשעים) מָלֵא עֲצָמַי. (צדיקים). כִּי אֵשׁ יִצְאָה מֵאֵת יִי:
(ושורפת גם טובים) עַל זֹאת אֶסְפְּדָה וְאֵילִילָה קִינָה. עַל הַר צִיּוֹן קָרְיָה
נֶאֱמָנָה. פָּנַת יְקָרֶת קָרִית דְּיֹד חָנָה. פְּתַחֶיהָ אָנוּ (באנינות) וְאָבְלוּ
לְמַשָּׁל וְלִשְׁנִינָה. צָדֵק יִלִּין בָּהֶּן (בעבר. אבל עכשיו) וְהִתְנוּדְדָה כְּמִלּוֹנָה. (כסוכת
שומרים) צָרָה (שכואבת כמו) בְּמִבְּפִירָה (יולדת לראשונה) צוֹר מָנוּ פָּנָה. כִּי חָלַל
יְהוּדָה קֹדֶשׁ יִי: קִנְאָת (כעס) בֵּיתָךְ אֲכַלְתָּנוּ וּמֵאֵהֲבִינוּ רַמּוֹנוּ. קָרַב
קִצְנוּ, קָלִים הָיוּ רִדְפִינוּ. רִשְׁעִים זֹו שִׁדּוּנוּ (שדדונו) אֲמָצוּ (חזקו יותר) מִמָּנוּ.
רַבַּת צָרְרוּנוּ דוֹדָנִים (ישמעאלים) דוֹדִינוּ. שִׁלְהֶבֶת לְהֶבֶת בֵּית תַּפְּאֲרֵתֵנוּ
וּמִקֹּדֶשֵׁנוּ. שָׁם אָדוּם וּמוֹאֵב וְעַמּוֹן וְשָׂאֵר שׁוֹבֵינוּ. כִּי בָאוּ זָרִים
אֶל־מִקְדָּשׁ יִי: תִּימְנִי (אדומי) וְצַפּוֹנִי (ובבלִי) מֵה־לְכֶם וְלִי. תִּרְדָּפוּ תִּהְדָּפוּ
(תדחפו) וְתַחֲנוּ סָבִיב לְאַהֲלִי. יְדִיכֶם מִלְּאוּ דָם זָקֵן וְעוֹלָלִי. וְלֹא חֲמַלְתֶּם
עַל טָף וְנָשִׁים מִלְּשִׁבְלִי. שְׁרַפְתֶּם תִּיכְלִי לְהַרְחִיקִי מֵעַל גְּבוּלִי.
פָּרַצְתֶּם גְּדָרֵי, אֲמַרְתִּי אוֹי נָא לִי. כִּי נִשְׁבָּה עֵדֶר יִי: בּוֹגְדִים בְּגָדוּ,
(המצרים בגדו שהיו לנו ל) קָנָה רְצוּץ (שבור) מִשְׁעָן. רַהֲב (מצרים הגאים) הֵם שִׁבְת
אֲוִילִים (שוטים) שָׂרֵי צַעֲן. (מצרים) קִנְאוּנִי בְּלֹא אֵל (בע"י) עַמּוֹן וּמוֹאֵב

וּבְנֶעֱן. לְאֹמֵר כְּכֹל־הַגּוֹיִם אֶהְיֶה יוֹסֵף יִצְעָן. (ויגלה) וְעַל־מִי בְּטַחַתָּ כִּי
מְרֹדֶתָ לְמַעַן נִפְלֹךְ בְּיַד הוֹרֵג יַעַן וּבִיעָן. כִּי מְרִיתָ פִּי יְיָ: יִזְמוּ
לַעֲשׂוֹת הָרַע עֹבְדֵי מִשְׁפִּיּוֹת. (ע"י) מְזֻמּוֹת בְּלִבְכֶם נִפְלוּ (והרשיעו)
מִמַּעֲוֹנוֹת אֲרִיּוֹת. וַיִּלְמְדוּ לְטָרוֹף טָרֵף אֲכָלוּהָ בַשָּׂאִיּוֹת. (בשממון) שָׂרְפוּ
מוֹעֲדֵי (מקום ועד) כֹּל כְּלָרְעוֹת חַיּוֹת. נוֹעְדוּ (נקהלו) גֹּיֵי אֲרִיּוֹת שָׁם נִקְבְּצוּ
דַּיּוֹת. (האומות) קָרְאוּ מָלְאוּ נִקְבְּצוּ עַל יוֹנֵי הַיַּיִאִיּוֹת. (עם ישראל) כִּי עָזְבוּ
מִקּוֹר מַיִם־חַיִּים אֶת־יְיָ: דוֹדֵי חָמֵק עָבַר וְרוֹדֵי (השליט) גָּבַר. נִחַלְתִּי
הַיְתֵה לִּי לְתַנּוֹת מְדַבֵּר. (מעון תניס) חָרְבוֹת חָרַב לֹא (לטובה כמו למשל):
לְזֹרוֹת (להפריז התבואה) וְלֹא לְהַבְרֵר. (לנקות אותה). זָבְלָנִי (החזירני לזבלו - בהמ"ק)
אִישֵׁי לְפִי מְלֹאת עֵינַי (70 שנה) בְּמַדְבָּר. (כהבטחתו) קָהְלִי קִבְּץ רוֹבֵץ
(הקב"ה) וּנְפוּצָתִי חֵבֵר. כִּי כֹה אָמַר יְיָ: אַחֲרַי (כו) תֵּם מִשְׁכָּנִי (מקדש שני)
וּתְפַל תְּחֻמָּה תַּחֲתֵיךָ. מְרֹתָה (מרדה) בְּאַהֲיָה וְנִפְלוּ אֲשִׁיּוֹתֶיךָ. (חומותיה).
צָרָה פְּעַמִּים קָמָה דָּבְאוּ שְׂתוֹתֶיךָ. (יסודותיה) לְבָנֵי אָדוֹם זָכַר עָרוּ
(שהרסו) יְסוּדוֹתֶיךָ. עַד תִּיְסוֹד בָּהּ יִמְתְּרוּ חוֹמוֹתֶיךָ. דָּוָה (מרוחקת)
שׁוֹמְמָה כְּפָלִים בְּכֹל־חַטֵּאתֶיךָ. כִּי לָקַחְתָּ מִיַּד יְיָ: בֵּת צִיּוֹן תִּשְׁדוּדָה
שָׂתָה יַיִן הַחֲמָה. תִּקְוָה וְאַחֲרִית תַּהֲיֶיהָ לָהּ מִפִּשְׁאָ וְדוּמָה. (בני ישמעאל)
וּבְעוֹלָה (האומות) תִּשְׁכַּל וְרָבוּ בְנֵי שׁוֹמְמָה. (ישראל) רָנִי וְשִׂמְחִי יוֹנָה
תַּמָּה (ישראל) נִצְּלָמָה. (שותקת) הִנֵּה נְחֻמְתֶּךָ כְּפוּלָה נְחֻמָּה. וִירְחֵם יְתוֹם
אֶת־לֹא רַחֲמָה. כִּי־חֲנוּן וְרַחֲוִים יְיָ:

בקצת קהילות אומרים כאן קינת "ארזי הלבנון", (תמצא בסוף הספר) ודוחים את "אלי ציון" לסיום ה'ציונים'.

מִזָּה (כספרי הקינות היא באות נט)

קינה זו נאמרת בניגון ידוע כל הקהל יחד. (ובישיבה על הארץ, כשאר הקינות).

אֱלֹהֵי (יללוי) צִיּוֹן וְעָרֶיךָ. כְּמוֹ אִשָּׁה בְּצִירֶיךָ.

וּכְבַתּוּלָה חֲגוּרַת שֶׁקַּי. עַל בַּעַל נְעוּרֶיךָ.

עָלִי אֲרָמוֹן (בהמ"ק) אֲשֶׁר נִטַּשׁ. (עוזב) בְּאַשְׁמַת צֹאן עֲדָרֶיךָ. (ישראל).

וְעַל בִּיאַת מְחַרְפֵּי אֵל. בְּתוֹךְ מְקַדֵּשׁ חֲדָרֶיךָ.

עָלִי גְלוֹת מְשָׁרְתֵי אֵל. (הכהניס) נְעִימֵי שִׁיר זְמֹרֶיךָ. (והלויים)

וְעַל דָּמָם אֲשֶׁר שִׁפְךָ. כְּמוֹ מֵימֵי יְאוּרֶיךָ:

עָלִי הַגִּיּוֹן (דיבור) מְחוּלֶיךָ. אֲשֶׁר דָּמָם (הושתק) בְּעָרֶיךָ.

וְעַל וַעֲדָה (לשכת הגזית) אֲשֶׁר שָׁמַם. וּבִטּוֹל סִנְהֶדְרֶיךָ.

עָלִי זְבַחֵי תְּמִידֶיהָ. וּפְדִיּוֹנֵי בְּכוֹרֶיהָ. (הלוויים)
 וְעַל חֲלוּל כָּלֵי הַיֵּכָל. וּמִזְבַּח קְטוֹרֶיהָ.
 עָלִי טַפֵּי (בני) מְלַכְיָהּ. בְּנֵי דָוִד גְּבִירֶיהָ.
 וְעַל יַפְיָם אֲשֶׁר חָשַׁף. בְּעֵת סְרוֹ כְּתָרֶיהָ.
 עָלִי כְבוֹד אֲשֶׁר גָּלָה. בְּעֵת חֲרַבַּן דְּבִירֶיהָ.
 וְעַל לֹחֶץ אֲשֶׁר לָחֵץ. וְשֵׁם שְׁקִים חַגּוֹרֶיהָ.
 עָלִי מַחֵץ (פצע) וְרַב מַכּוֹת. אֲשֶׁר הִכּוּ נְזִירֶיהָ. (שריה)
 וְעַל נְפוּץ אֵלֵי סַלַע. עֵוִילֶיהָ (עולליה) נְעָרֶיהָ.
 עָלִי שְׂמֹחַת מִשְׁנֵאֵיהָ. בְּשֹׁחֶקֶם עַל שְׂבָרֶיהָ.
 וְעַל עֲנּוּי בְּנֵי חוֹרֵין. נְדִיבָהּ מְהוֹרֶיהָ.
 עָלִי פֶשַׁע אֲשֶׁר עָוְתָהּ. (עיקמה) סְלוּל דְּרָף אֲשׁוּרֶיהָ. (ולא בדרך הישר)
 וְעַל צְבָאוֹת קְהָלֶיהָ. שְׁזוּפִיָּה שְׁחוֹרֶיהָ. (שהושחרו פניהם)
 עָלִי קוֹלוֹת מְחַרְפֵּיהָ. בְּעֵת רַבּוּ פְגָרֶיהָ.
 וְעַל רִגְשָׁתָהּ (התאספות) מְגִדְפֵיהָ. בְּתוֹךְ מִשְׁכַּן חֲצָרֶיהָ.
 עָלִי שְׂמֵךְ אֲשֶׁר חָלַל. בְּפִי קָמִי מְצָרֶיהָ.
 וְעַל תַּחֲנוּן (תפילה) יְשׁוּעוֹ לָךְ. קְשׁוּב וְשִׁמְעֵ אֲמָרֶיהָ:

הציונים כולם שקולים במשקל השיר ולכולם משקל אחד שהוא שתי תנועות ויתד ותנועה ויתד, ורק בסוף כל חרוז הומר היתד בתנועה ומכיוון שמחברי הציונים הוצרכו לכיון המשקל, לעתים סירסו את התיבות או המשפט כדי לסדר את המשקל, כלל זה יסייע לקורא להבין מילים או משפטים שנראים לכאורה לא מובנים. (וכמו כן לפעמים התעלמות מהסיומת הקבועה "־וֹף" יכולה גם לסייע להבנה)

צִיּוֹן הֲלֹא תִשָּׂאֵלִי לְשָׁלוֹם עַל־זִבְיָהּ. (הנעלבים) שָׁלֹם (ירושלים) בְּכִי אֹיִ וְהוּי
 עַל שֵׁד מְאֵה־בִּיָּהּ: צִיּוֹן אֲשֶׁר הִיָּתְהָ עֵלְזוֹ (שמחה) כְּלִילוֹת (מושלמת)
 בְּיוֹף (ביופי) מְשׁוֹשׁ וְצַהֵל וְגִיל תִּפְיָ פְרוּבִיָּהּ: צִיּוֹן בְּכִי תִתְנִי, פּוֹנֵת (הפוגה)
 לְבַל תִּתְנִי זַעֲקִי, וְעָפַר שְׁחִי, (השפילי עצמך) עַל שֵׁד נְדִיבִיָּהּ: גּוֹחִי (זחלי)
 כְּתַנִּין אֲשֶׁר שׁוֹאֲפָה (אוויר) בְּנֹת יַעֲנָה לְבָשִׁי דְמָעוֹת וְסוֹת (כסות) מֵר
 עַל קְרוּבִיָּהּ: דִּלְפָּ (זמעות) כְּנַחַל רְדִי עַל בַּעֲלָךְ דָּוִד (אהוב - הקב"ה) אֲשֶׁר
 שָׁפַח וְהִרְבָּה תְרוּגָה נְצָב (העומדים) סְבִיבִיָּהּ: הִיָּה כְּאוֹיֵב וְלֹא חָמַל
 כְּמִכְמָר וְתוֹא (כשור הבר הנופל ברשת) וַיִּתְרוּג יַעֲקֹב דָּוִד שְׂבִיבִיָּהּ: (אש -
 הקב"ה) וַיִּקְרָא מִסֵּפֶד בְּכִי כְּאֵבֶל בְּמֵר בְּמִסְתָּרִים וְקוֹל הוּי עַל חֲבִיבִיָּהּ:
 זְכוֹר פֶּאֶר בֶּן בְּכוֹר, (ה' שהוא פארם של ישראל) צָעַק בְּקוֹל כְּפֶאֶרִי אֶת:

נְחַלְתִּי, (ברחתי מעמי כמפני אריה) וְאֵזוּ (כשתזכרי ותשובי) יְשִׁישׁ לְטוֹבֵיךְ: (וגם תזכור
 את) חֵלּוֹת (המחלה) שְׁנוֹת (שינוי) עַז יְמִין עֲלִיּוֹן לְאַחֹר וְשָׁב (השיב ימינו). וְאֲנִי
 שְׁבוּיָהּ וְהוּא (ה') אָסוּר (כביכול) בְּעוֹצְבֵיךְ: טָרָם (בתחילה) בְּמַתְק שְׁפַת
 לְשׁוֹן בְּמַעַר פְּרוּב (כשהיה אהבת ה' והכרובים היו מעוררים. אבל) עֲתָה כְּלַעֲנָה
 וְרוּשׁ רֹב מְכֹאֲבֵיךְ: יוֹם מֵר מְבוּכָה (בלבול) בְּהוּי אֶבְכָּה כְּהֵמֵר (כממרר
 על) בְּכוֹר הֵן כְּבַתּוּלָה אֱלִי (קונני) עַל מַעַרְבֵיךְ: (סחורתך) כִּי יוֹם מְבוֹסָה
 (רמיסה) כְּטִיט חוֹצוֹת בְּמַדְמֵן (באשפה) וְאוֹי בָּנִים חֲשׁוּבִים כְּקִיָּא עַל רֹב
 עֲצָבֵיךְ: (ע"י) לֹו רָד (הלואי ירד) גָּאוֹן יַעֲקֹב, (אבינו) יִרְאֶה לְמְכֹאֲבֵיךְ בְּנוֹ
 נְחַפְּשׁוּ (התגלו) כְּמַטְמוֹן וְגַם נְחַמְסוּ עֲקֵבֵיךְ: (ונכרתו עוברי דרך) מִיָּם כְּבַת עֵין
 יְמִין תִּרְדִּי עָלַי עֵין שְׁמַאל, שְׁבַת מְשׁוּשׁ גִּיל וְגַם תִּפִּי נְקֵבֵיךְ:
 (שמוציאים קול מהנקבים) נְשָׁבָה כְּבוֹדְךָ וְדַל נְפוּיָן (שבור) וְנִבְזָה כְּלִי חֶפְצִי כְּלִי
 בּוֹ, כְּחֵטָא בְּעוֹן מְשׁוּבֵיךְ: (מרד"ך) כָּר צֵל (השכינה) וְשׁוֹמֵר יְמִין, שְׁמֵשׁ
 וְאוֹר קֶדֶר (הוחשר) חָשֵׁךְ מְאוֹר עֲלִיּוֹן נְשָׁף כּוֹכְבֵיךְ: (וגם כוכבי הערב) עוֹלָה
 וְקֶרֶן אֲשֶׁר שִׁכַּח לְצִיּוֹן וְתוֹר יוֹנָה וְנִסְפֹּךְ בְּיִין, כִּי אֵין מְקַרְבֵיךְ:
 פְּתַח בְּפִתְחוֹ (את ההיכל לפני האויב) וְלֹא חָמַל כְּאַכְזֹר, הֶפֶךְ יָדוֹ הִנְפַת
 שָׂוָא הַגְּבִיר מְרִיבֵיךְ: (שונא"ך) צִיּוֹן כְּכִי עַל יְפֵי חֲכָמָה וְרַבַּת עָלַי
 כְּל־גּוֹי, וְעֲתָה רְדִי (ירדת) מְכָבוֹד רְכוּבֵיךְ: (מרכבתך) צִיּוֹן כְּכִי עַל דְּבִיר
 אָרוֹן וְאֵיהָ הִדָּר מִלְּפָנֶיךָ, הֲלֹא חָשׁ וְעָף בָּרַח בְּאַכְזוּבֵיךְ: (על שכזבת בו)
 צִיּוֹן רִאֵה אֶת־מְקוֹם הַיֶּכֶל מְקוֹם מְקַטֵּר שְׁלַחַן, וְכִלְיוֹם (בוכה) אֲתָהּ
 עַל מִדְּאוּבֵיךְ: (כאב"ך) צִיּוֹן זְהַב גַּפְנֶךָ סָגוּר (טוב) כְּרוּבֵי מַעַר (מחוברים
 באהבה) אוֹלָם אֲרִיָּאל וְכִלְמֶנֶד (מתיקות) וְגִיבֵיךְ: (תקרה מיוחדת) צִיּוֹן וְשָׁלֵם
 (ירושלים) כְּכִי אֵיהָ זְקֵנִים וְגַם שָׂרִים נְבִיאִים וְאִם (את האומה) שָׁכוֹל
 גְּלָבֵיךְ: (ובעלי סכינים חדים) צִיּוֹן וְאֵיהָ בְּנֵי אֲחֵרֵן לְוִיִּם כְּקוֹל דְּגָלֵי דְגָלִים
 וְאֵן (איפה) שְׁשִׁים (שמחים) וְרוּבֵיךְ: (בחור"ך) צִיּוֹן מְקוֹם מְלָכוֹת אוֹר צַח הֲלֹא
 הָאֶפֶל, (הוחשר) קִצֵּף הֲלֹא בָּא מְקוֹר יָבֵשׁ וְגִבֵיךְ: (בורות מים) צִיּוֹן הֲלֹא
 יִצְאוּ (ממר) שְׁבִטֵי בְּנֵי יַעֲקֹב הַחֲבָאוּ (בגולה) עֲדֵי עַת זְמַן תָּם חֵטָא
 וְחוּבֵיךְ: צִיּוֹן כְּקוֹל מֵר כְּכִי לְבַעֲלֶךָ בְּרַךְ אוֹלֵי בְּנִפְשׁוֹ כְּסוּף (ירצה)
 יַחֲשִׁישׁ לְקַצְבֵיךְ: (זמן גאולה). צִיּוֹן הֲלֹא זַעֲקֵי אִישׁ: (בעל"ך) אֲשֶׁר יַעֲנֶה יִזְכוֹר
 אֲחֵיבִים וְקִץ כֶּסֶם יְהוֹ (כסא שאינו שלם) מְחַבְּבֵיךְ: קִצֵּף וְקִץ הַיְמִין עוֹרֵר
 וְהוֹשֵׁעַ, יְמִין (שלי תישכח) אִם אֲשַׁכַּח־נָא לְעִיר (שבה הקריבו) מְנַחַת תְּנוּבֵיךְ:
 רֹאשֵׁי כְּטִל אוֹר רְסִים (כטיפת טל) אֲכַפּוֹל כְּתִבָּה (חמו חמו) לְאִם כְּאָב

וְכַאֲשֶׁר הוּא לָנוּ כַּאֲב וְכַאֲמַר (שה' הוא לנו כאב וכאם) הֲלֹא אֶעֱשֶׂה לְאוֹתֶיךָ: שְׂדֵי רְאֵה אֶת בְּנֶךָ
 הַבְּכוֹר בְּכַף אוֹיְבֶיךָ נָקַם לְבוֹשׁ יַעֲטֶה בַּחֲנִית לְהַבִּיךָ: תִּדְוִן גְּוִיֹת
 דְּמֵי צֹאנֶךָ אֲשֶׁר שָׁפְכוּ תִקְרָא שְׁנַת טוֹב דְּרוּר, תִּתְהַרֵם לְקַבִּיךָ:
 (מקליר) אֵה תַחֲבִיבִים כִּבְּן הַנֶּם מְאוֹם דְּרֹאוֹן (בזויים) הוֹבְאוּ
 בְּכַל־מְשֻׁמֵר (חבורה) בְּלִשׁוֹן בְּלָבוֹךְ: לְסָקוֹל וְגַם לְשָׂרוֹף לְחַנוֹק וְגַם
 לְתִרוּג לְאַפּוֹת וְגַם לְתִלּוֹת לְקַבּוֹר לְבוֹבִיךָ: (אהוביר) עִוְרוּ לְאִישׁוֹן
 וּבֵת, (עין) קִצְצוּ יְדֵי בְנֶךָ, עֲצְרוּ (וריסקו) בְּבֵית בַּד בְּנֵי תָם הֵם סְחוֹבִיךָ:
 זְרוּם (פיזרום) בְּחֹמֶר וְטִיט מִן הַר לְשִׁפְלָה גְּלוֹל (גלגלום לשפלה) פְּשֻׁטוֹ
 לְעוֹר צֹאן נָסְרוּ (חתכו בשר) נְבוֹנִיךָ: רְמָסוּ וְסָרַח בְּשֵׁר עֲמֶךָ הַרוּגֵי
 שְׁמֶךָ לְבָנוּ אֲבָנִים שְׂרוֹף חֵילֶךָ וְצוֹבִיךָ: (צבאיר) הָרְגוּ בְּאֵין מְאָמֵד (בלי
 מידה) טָבְחוּ טְבוּחַ שְׁחוֹט טָבְעוּ בְּמֵי בּוֹר וְתוֹךְ נָהַר וּבִיבִיךָ: (ביוב)
 קִצְצוּ וְגַם תְּרָסוּ מִשְׁכָּנוֹת וּבֵית מִקְדָּשׁ שְׂרָפוּ סְפָרִים וְגַם לִזְמַדִּים
 אֲבִיבִיךָ: (זקניר) טַף כָּל וְהָאֵב וְאֵם יַחַד הֲלֹא זָבְחוּ שְׁחַתוּ לְעֵץ מְאָכַל
 עוֹדוֹ בְּאֲבִיךָ: (פרותיר) נָפְלוּ חַמוּדִים וְגַם סוֹפְרִים וְגַם מְשֻׁנִּים זָפִים
 חֲסִידִים בְּטִיט נִגְרְרוּ עֲרַבִיךָ: (שהם ערבים לך) הֲכוּ חֲסִידוֹת וְגַם נְשִׁים
 חֲשׁוּבוֹת וְאִיךָ עָרוֹם וְעָרִיָה גְלוֹת נְחֹמְרוּ (נכוצו) מְהַבְּהִיךָ: (שרופיר) עֲשׂוּ
 בְּנֵי עוֹלָה, בָּזוּ וְגַם שָׁלְלוּ (לקחו) קַרְקָרוּ (וצעקו) וְגַם חֲלָקוּ כְּסֶף זֹהָבִיךָ:
 לְעָגוּ מִשְׁכּוֹם כְּמוֹ סָחוֹב וְגַם הִשְׁלִיךְ דִּמְוִן (אשפה) בְּעָרוֹם וְהֵן צָחוֹת
 צְהוּבִיךָ: (הצחים והצהובים) וְתִיקוּ (חזק, ובכ"ז) וְדוּמָם חֲסוּם לָמָּה כְּאִישׁ
 נִדְהָם (נבהל) הַגְּבֵרֶת הֵן לְגוֹי נוֹטֵר לְאַרְבֵּיךָ: (ולארוג לך) בְּדָם (של אדום)
 בְּגָדִים (שלך) צָבַע (שהרי) שָׁפְכוּ כְּמוֹ נִחְלֵי תִנְקוּם נְקוּם עַל בְּנֵי נֶכֶר
 וּזְבִיךָ: (הסמאים) אָבֵן שְׁתִּיָה אֲשֶׁר טָבְעָה בְּהִיכָל זְקוּף (אותה) גִּפְן אֲשֶׁר
 נִטְעָה תִפְקוֹד עֲנֵבִיךָ: לֶבֶךָ הֲלֹא גִיל וְשׁוֹשׁ בְּעֵת אֲשֶׁר יֵאָסוּף עֲמֶךָ
 בְּקַרְבֶּךָ כְּטַל זְרִיף (נוסף) רְבִיבִיךָ: (טיפות) עֲלִיוֹן (הי) לְהַר' 'בֵּית'
 'שִׁדְה' (שלושת כיווי בהמ"ק בפי האבות) נָכוֹן (מכוון) בְּגִדְשׁ שְׁלִישׁ וְכָל גּוֹדֵשׁ הוּא שְׁלִישׁ
 יוֹתֵר) יְרוּם וְגָבֵה מְאֹד זָבַד מְלוֹכִיךָ: (חלק מלכותך) זֹאת אֵל לְבָבִי אֲשִׁיב
 אוֹחִיל (אקה) אֲחַכֶּה וְהוּא יַחֲכֶה לְחַנּוּן חַפּוּץ שִׁירָה בְּנִיבִיךָ: רִנָּן לְצִיוֹן
 בְּקוֹל, שְׁלֹם (שלום) תְּבַשְׂרֵי עָלַי עַל הַר הֲלֹא יִשְׁעֵי נָא (עף כמו) עַב (ענו)
 בְּעֵבִיךָ: חֲזָקוּ (הי) הֲלֹא בָּא בְּגִיל לְבַעוֹל בְּתוֹלָה בְּעִיר מְשׁוֹשׁ לְנַחֵם
 יְגוֹנֶךָ לְשׁוֹשׁ לְשִׁבִיךָ: צִיוֹן הֲלֹא תִשְׁאַלֵי לְשִׁלּוֹם חֲשׁוּבִיךָ. שְׁלֹם
 בְּמַחֹל לְכִי עִם עוֹל (ערים) וְשִׁבִיךָ: (זקניים).

מז קינה זו יאמר חשוב שזקהל

ציון הלא תשאלי לשלום אסיריך. (בגלות) דורשי שלומך והם יתר
 עדריך: (צאנר) מים ומזרח ומצפון ותימן (זרום) שלום רחוק וקרוב שאי
 מפלעבריך: ושלום אסיר תאוה (מתאוה לגאולה) נותן דמעיו כטל
 חרמון ונכסף (מחכה) לרדתם על הרריך: לבבות ענותך: (שפלותך) אני
 (כמו) תנים ועת אהלום שיבת שבותך אני כנור לשיריך: לבי לבית
 א ולפני א מאד יהמה ולמחנים (מקום התגלות מחנה אלקים) וכל נגעי (הנוגעים
 אל) מהוריך: שם השכינה שכנה לך והיוצרך פתח למול (בהמ"ק)
 שערי שחק שעריך: וכבוד יי לבד היה מאורך ואין (צורך ב) שמש
 וסתר (ירח) וכוכבים מאיריך: אבחר לנפשי להשתפך: (לבכות) במקום
 אשר רוח אהים שפוכה (שורה) על בחיריך: את בית מלוכה ואת
 כסא יי ואיך ישבו עבדים עלי כסאות גביריך: מי יתנני משוטט
 במקומות אשר נגלו אהים לחוזה: (נביאיך) וציריך: (ושליחך) מי יעשה לי
 כנפים וארחיק נדוד אנוד (אנוע) לבתרי (אחרי) לבבי בין בתריך: (שברוך)
 אפול לאפי עלי ארצך וארצה (אוהב) אבניך מאד ואחונן (נשאו חן בעיני)
 את עפריך: אף כי בעמדי עלי קברות אבותי ואשתומם (אבכה בשממון)
 עלי חרון מבחר קבריך: ⁸ הר העברים (נבו) והר החר אשר שם
 שני אזרים גדולים (משה ואהרן) מאיריך ומוריך: חיי נשמות (ויזונה מ) איר
 ארצך ומפרדרור אבקת עפרך: (עפרך עדיף מבשמים) ונפת צוף
 נהריך: (ומימך מתוקים מדבש) ינעם לנפשי הלוד ערום ויחף עלי חרבות
 שממה אשר היו דבריך: במקום ארונך אשר נגנז ובמקום
 פרוביך אשר שכנו חדרי חדריך: (קדש הקדשים) אגוז (אתלוש שערי) ואשליך
 פאר נזרי (תפארת) ואקוב (ואקלל את ה) זמן (שבו) חלל בארץ טמאה
 את נזיריך: איך יערב לי אכול ושתות בעת אחזה פי יסחבו
 הכלבים את כפיריך: (תינוק) או איך מאור יום יהי מתוק לעיני
 בעוד אראה בפני עורבים פגרי נשריך: (צדיקר) כום היגונים (השפכי)
 לאט הרפי מעט כי כבר מלאו כסלי (מחשבותי) ונפשי מפוריך: עת
 אזכרה אהלה, (גלות עשרת השבטים) אשתה חמרך: (יין התרעלה) ואזכור
 אהליבה (גלות יהודה) ואמצה (אמצוץ) את שמריך: (הרעילים) ציון כלילת יפי

⁸ בקצת ספרים נוספה כאן שורה: אעבור ביערך וכרמלך ואעמוד בגלעדך ואשתוממה על הר עבריך:

אֶהְבֶּה וְחַן תִּקְשְׁרִי (תחזקי) מֵאֵז וּבֶךְ נִקְשְׁרוּ (חוברו) נִפְשׁוֹת חֲבֵרֶיךָ: הֵם
הַשְּׂמֵחִים לְשִׁלּוֹתֶךָ וְהַכּוֹאֲבִים עַל שׁוּמְמוֹתֶךָ וּבּוֹכִים עַל שְׁבָרֶיךָ:
מְבוֹר שְׂבִי שׁוֹאֲפִים (מתאווים) נִגְדֶּדְךָ וּמִשְׁתַּחֲוִים אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ עָלַי נוֹכַח
שְׁעָרֶיךָ: עֲדָרֵי הַמוֹנֵד אֲשֶׁר גָּלוּ וְנִתְפָּזְרוּ מֵהָר לְגִבְעָה וְלֹא שָׁכְחוּ
גְדָרֶיךָ: הַמַּחְזִיקִים בְּשׁוּלְיֶיךָ (שולי בגדך) וּמִתְאַמְצִים לְעֵלוֹת וּלְאַחֲזוֹ
בְּסַנְסְנִי (ענפי) תְּמָרֶיךָ: שֶׁנֶּעַר (בבל) וּפְתָרוֹס (מצרים) הִיעַרְכוּךָ (היזמו לך)
בְּגִדְלָם וְאֵם הַבָּלֶם (ע"ז) יָדְמוּ לְתַפְיֶךָ וְאוֹרֶיךָ: אֵל מִי יָדְמוּ מִשִּׁיחֶיךָ
וְאֵל מִי נְבִיאֶיךָ וְאֵל מִי לְוִיֶּיךָ וְשָׂרֶיךָ: (משורר) יִשְׁנָה (ממראהו) וַיַּחְלוֹף
כְּלִיל כָּל־מַמְלָכוֹת הָאֱלִיל הַסֵּנֶד לְעוֹלָם, לְדוֹר וְדוֹר נְזִירֶיךָ: אֵיךָ (רצה
בר) לְמוֹשָׁב אֶתֶיךָ וְאֲשֶׁרִי אֲנוֹשׁ יִבְחַר וַיִּקְרַב וַיִּשְׁכֹּן בְּחֻצְרֶיךָ: אֲשֶׁרִי
מִחֶפֶה וַיִּגַּיעַ וַיִּרְאֶה עֲלוֹת אוֹרֶךָ וַיִּבְקְעוּ עָלָיו שְׁחָרֶיךָ: (אור בוקר)
לְרֹאוֹת בְּטוֹבֵת בְּחִירֶיךָ וּלְעֵלוֹז בְּשִׁמְחַתֶּךָ בְּשׁוֹבֶךָ אֵלַי קִדְמַת
נְעוּרֶיךָ:

מח

צִיּוֹן הֲלֹא תִשְׁאַלִי שִׁלּוֹת שְׂרִידֶיךָ. (שארית ישראל) שְׁכֵבוּ בְּקֶרֶבְךָ בְּבֵית
מִשְׁכַּנּוֹת יְדִידֶיךָ: כִּי יִשְׁאַלוּ כָּל־שֹׁכְנֶיךָ וְכָל־אוֹהֲבֶיךָ הֲנִה מְנוּד
רֹאשׁ (מפליא) הֲלֹא הִמָּה מְנוּדְדֶיךָ: (שמנידים ראשם על צרותיך) מַר יִבְכִּיּוֹן עָלַי
שׁוּמְמוֹת דְּבִירֶיךָ וְעַל גִּיצוּץ (אש) אֲשֶׁר שָׁלַח תּוֹךְ מִרְפִּידֶיךָ: (מיטותיך)
הָרִי בְּשָׁמַיִם וְהָר הַטּוֹב בְּהָרֶךָ וְאֵיךָ נִתְקוּ (נעקרו) כְּצוּר יַעֲתֵק מִמְּקוֹם
יְסוּדֶיךָ: לֹא בְּתוֹכְךָ עוֹן אָדָם (שהקרבות כיפרו) וְאֵיךָ אֲסָפוּ (צברו) חַטָּאת
אֲנָשִׁים וְעַד אָבְדוּ בְּאוֹבְדֶיךָ: קָרִית מִשׁוֹשֵׁף לְכָל־בּוֹ טְמֵאָה טָהָרָה
אֵיכָה אֲזִי נִטְמָאוּ אֲנָשֵׁי חֲרָדֶיךָ: יָפִית וְנָעַמְתָּ מְאֹד אֶהְבֶּה בְּתַעֲנוּג
וְכָל־רִיחַ בְּשָׁמַיִם בְּתוֹךְ פְּרִי מִגְדֶּיךָ: כָּל־הָאֲרָצוֹת בָּעֵת אֲשֶׁכֶּר
(מתנות) מְבִיאִים וְשִׁי שֹׁכְנֵת כְּשֶׁר בְּגִדוֹד בֵּינּוֹת גְּמָדֶיךָ: (שומר) אֲמַת
וְצֶדֶק אֲשֶׁר בְּךָ צָמְחוּ שְׁקָפוּ (ושקפו) עֵת נִהַפְּכוּ כָּל־מֵתִים חָרְשׁוּ (שיתקו)
לְבַדֶּיךָ: (למזבין) כְּפָר (בוטל) בְּרִיתֶךָ אֵלַי מָוֶת (שחשבת שלא יבוא עליך) וְאִין
שְׁלֵטוֹן יוֹם בְּשָׂאוֹל טָבְעוּ כָּל־מַחְמְדֶיךָ: (ג) תַּנִּין עֲטִינִיו (דדיו) וְשֵׁד
חָלַץ לְגוֹרֵיו וּבַת עַמִּי לְאֶכְזָר וְאֵת הוֹבְשֵׁת לְשִׁדֶּיךָ: (בעוון של) הָלוֹךְ

וּטְפוֹף (נעלים מתקתקות) בְּנוֹתַי הִלְכוּ בָךְ וְצוּר פָּתְחוּ יַעֲרָה (שפר מפתחן)
 סִפַּח (בצרעת) קִדְקְדִי: (וראשיר) אָנוּ (אוניס) וְאָבְלוּ פֶתְחִיךָ וְטָבְעוּ בְיוֹם
 נִשְׁבַּר בְּרִיחֶךָ (מנעולך) וְהוּ הִנֵּה מְעִידֶיךָ: (הבריחים מעידים על הגאולה) לָכֵן
 יִילִיל לְבָבִי, נִפְשֵׁי יַרְעָה (רעה) יַעַת אֲזַפְרָכִי בְבוּז לַעַג מִשָּׁד דִּייד: (זמן
 רב די והותר) אֵיךְ נִלְחָוּם (נאכל) לַחֲמִי אוֹ אֶת־אֲוֶה מְאוּם כִּי נִכְרַתוּ (ישראל)
 לִילִי בְרַב חֲסָדֶיךָ: שְׂמִחָה וְגִיל נֶאֱסַף (נגמר) מִבֵּית אֱלֹהֵי וְעַד מְתֵי יִרְנָן
 בְּבֵית עֲצָבִי (ע"י) מִאֲבָדֶיךָ: תַּעֲהָ לְבָבִי וְצִירֵי חֲלָחְלָה אֲחֻזּוֹנֵי בְיוֹם
 נִסְתָּם שׁוֹעַ (תפילת) יְלִידֶיךָ: נִתַּק (נעקר) אֲהֶלְךָ (על ידי) בְּכוֹר מוֹת (שר מות)
 וְהִתְעַוְּתוּ (התעקמו) אֲנָשֵׁי חֵילוֹת מְצַמְדִים (חברים) צְמִידֶיךָ: מֵהִיָּקְרוּ
 יוֹדְעֵי רֶזֶךְ (סודך) וּמֵה־נִּמְרָצוּ (מפורשים) מָה אֲשׁוּה לַעֲצַת שְׁכַל מְלִמְדֶיךָ:
 נִמְזוּג (נמס) וְנִפְוֹג (נחלש) לְבַב כָּל־אִישׁ בְּקִרְבוֹ וְעַז פָּנָיו יִשְׁנָא (זיוו ישתנה)
 בְּזָכְרוּ סוֹד חֲמוּדֶיךָ: כָּלוּ דְבָרֵי וּמִי יתְנֶם מַחֲקִים (כתובים) בְּעַט בְּרוֹל
 מְחַצְבִים (מסתתים) שְׁבָרֶיךָ וְאִידֶיךָ: שְׁלוֹ (שקט) שׁוֹנְאֵי, בְּנֵי שְׁבִטֵי
 יִשְׂרָאֵל נִשְׂיֵאֶיךָ מִשְׁרֵתִיכִי הֵן וּמִכְבְּדֶיךָ: שְׁבַת יִפָּה נוֹף מְשׁוֹשׁ אֶרֶץ
 וּמִכְלָל צְבִי צְבָאוֹת לְאֲמִים בְּבֹא שְׁלוֹם פְּקוּדֶיךָ: אֲמָרִי לְעִירֶךָ שְׁבִי
 (המתיני) דִּמִּי וְהִרְגֵעִי עַד כִּי יִשׁוּבֵב (יחזיר) נְתִיב מִעֲגַל נִגִּידֶיךָ: (חשוביר)
 וּבִכֵּן אֲחַכֶּה לְיוֹם יָקוּם אֱלֹהֵי לְעַד לֹא אֲעָרוּצָה (אפחד) הַמִּזֵּן מִעֲגַל
 נִגִּידֶיךָ: (הרים) נִצַּח אֵיחָל (אקוה) לְקוֹל חֲזוֹן דְּבַר יוֹצֵרֶךָ אֲמַר לְרַחֲמֶךָ
 לְהַשִּׁיב אֶת־נְדוּדֶיךָ: נְדַחֶךָ יִכְנֶם וְנִם יָרִים בְּבוֹא יִשְׁעֶךָ שְׁלוֹם יְבוֹאֶךָ
 וְתִתְנַחֵם בְּדוּדֶיךָ:

מט

צִיּוֹן קָחִי (גם אם תקחי) כָּל־צָרֵי גִלְעָד (רפואות מיוחדות) לְצִירֶיךָ. (לכאביר) אֵין דֵּי
 לְמַעַן פִּים גְּדִלוֹ שְׁבָרֶיךָ: אֶרֶץ צְבִי (חמדה) אֶת בְּתוּךָ (באמצע ארצות ה) גְּוִים
 נְתוּנָה וּמִן עֵדֶן מְקוֹם כָּל־יָקָר יִצְאוּ נְהָרֶיךָ: וַיְהִי לְאוֹת, נִעְמָן רַחֵץ
 בְּשָׂרוֹ בְּמִי יִרְדֵּן אֲזִי נֶאֱסַף, (רפא) אֶף כִּי טְהוּרֶיךָ: (כ"ש). אֶף לֹא יִסְלַח
 (יועור) עֵפֶר אֶרְצֶךָ בְּזָהָב וּפֹז יָקָר כִּמוֹ יְהִלּוּם, מְחַצֵּב הַרְרֶיךָ:
 כָּל־תְּעֻנוּגִים בְּבֹא (כל התענוגים באו אליך) בְּסִרְךָ וְלֹא קָתְתָה חֲשָׁן (ולא כבוסר

רגיל שמקהה) וְאוֹלָם כְּצוּף מִתְקוֹ (אפילו) מְרוֹרֵיךְ: פְּרִיךְ לְמִרְפֵּא וְכָל־עֲלָה
 תְּעַלָּה (רפואה) הֲלֵא וּכְיַעֲרַת הַדְּבָשׁ הָיוּ יַעֲרִיךְ: עִם הַפְּתָנִים (נחשים)
 בְּרִית כְּרָתוֹ מִתִּיךְ (אנשיר) וְאִין שְׁטָן (זק) אֲבָל הַשְּׁלֹמוֹ לָהֶם
 כְּפִירֵיךְ: (אריות) בְּךָ כָּל־בְּהֵמָה וְעוֹף חָכְמוֹ עֲדֵי פַחְמוֹר הָיָה לְפָנִים לְבָן
 יֵאִיר חֲמוֹרֵיךְ: בְּךָ אֵל לְבָדוֹ וְאִין בְּלָתוֹ וַיֵּצֵא שְׁמֶךָ כִּי שָׁם אֱלֹהֵי אֱמֶת
 נֹדַע בְּשִׁירֵיךְ: (שירי הלויים) מֵהַטּוֹב וְנָעִים כְּבֹא שְׁבִטֵי בְּנֵי יַעֲקֹב שְׁלֹשׁ
 פְּעָמִים בְּכָל־שָׁנָה (אל) שְׁעָרֵיךְ: בְּךָ סוֹד תְּעוֹדָה (התורה) וְסוֹד חֲכָמוֹת
 וּבָאוּ בְּנֵי קָדָם (חכמים במזלות) וְחֲכָמֵי שְׁבָא לְכַתּוֹב (להעתיק מ) סִפְרֵיךְ: מֶלֶךְ
 בְּקֶרֶבְךָ וּבְךָ שָׂרֵי חַיִּלִּים בְּכָל־נֶשֶׁק וְעַל כָּל־לֵאָם וְגָבְרוּ גְבִירֵיךְ:
 שׁוֹטְרִים בְּכָל־הַגְּבוּל שׁוֹפְטִים בְּכָל־עִיר וְעִיר זְקֵנֵי אֱמֶת הֵם וְאִין
 מוֹרָה כְּמוֹרֵיךְ: בִּימֵי בְּחֹרוֹת (בזמן יצי"מ) הָיִיתָ קֹדֶשׁ לֵאלֹהֵי גְבָחָרוֹ וּבְנֵי
 נְבִיאִים בְּנֵי אֵל חַי נְעָרֵיךְ: בְּךָ הַתְּקוּפָה (תקופות ומועדים) עָלֵי קוֹ הַתְּאֵמַת
 נִשְׁקָלָה (נקבעה) תִּכְן (חשבון) שָׁנוֹת דּוֹר וְדוֹר בְּשָׁנֵי אֲדָרֵיךְ: (עיבור שנה)
 מוֹלֵד לְבָנָה כְּפִי אֲרַבְּךָ (כשנפגשת עם חמה מולך) וְהַפְּחֹזָה (הראיה) שׁוֹמָה
 לְרַחֲבֶךָ (מרחק מצפון לדרום מולך) וּבָהּ הָרְאִיתָ סִתְרֵיךְ: (לעיני העמים) נִרְאָה
 בְּתַמּוֹז כְּסִיל (מזל מחמם בשאר ארצות, אבל) בְּךָ יַעֲלָה כִּי שָׂאָר כָּל־הַחֲדָשִׁים
 לְבַד זֶה (בכל חודש אחר חוץ מתמוז) בְּחֲדָרֵיךְ: אֵיחָה דְּבִירֵךְ (קה"ק) מְקוֹם אֲרוֹן
 וְאֵיחָה הַדָּר (פאר) הֵיכָל וְהַמְּזֻבְחוֹת אֵיחָה חֲצָרֵיךְ: (חצרותר) אֵיחָה מְשִׁיחָה (כהן
 גדול) בְּעַד עַמּוֹ יִכְפֹּר וּמָה הָיָה לְיִלְדֵי קְהַת (הלויים) אֵיחָה נְזִירֵיךְ: אֵיפָה
 נְבִיאִים בְּנֵי עֲלִיזוֹן וְכָל־יֹעֲצָךְ אֲבָדוּ וְהִלְכוּ שְׁבִי מִלְכָּךְ וּשְׂרִירֵךְ: הָיִיתָ
 יָפָה נוֹף לְרֹאשׁ יִתְבַּל בְּרוֹשֶׁךְ לָנֶס, (מלכותך בגובה) חֲטָאָךְ לְבַד סְעַפָּךְ
 (השחיתך) קָצַר קְצִירֵיךְ: אֲרִיז מְאֹסָךְ (הקיאך) וּמֵי זָרִים שְׁטַפּוֹךְ וְכָל־רוּחַ
 הַפִּיִצָּךְ (פיזור) וְאֵשׁ בְּעָרָה בְּעָרֵיךְ: מְרִית (מרדת) בְּצוּרֵךְ אֲשֶׁר מִצַּר
 נְצָרֵךְ (מאויב שמרך) וְאִזּוֹ זָרִים עָכְרוּךְ (וללכנך) וְאֵת הָיִיתָ בְּעוֹכְרֵיךְ: אֵל
 הַתְּמִירֵךְ (הגדילך) עֲדֵי נִקְרָאתָ אֲרִיאֵל וְאִיךָ עָבַר בְּנוֹךְ אֲרֵי טוֹרֶךָ
 עֲדָרֵיךְ: שׁוֹבֵי לֵאֵל בּוֹעֲלֶךָ, אֵל תִּתְּנֵי לוֹ דָּמֵי עַד שׁוֹב כְּבוֹדוֹ וְעַד

יבנה גדריו: נפשי מאד נכספה (מחכה) לראות בזיו זהרף שלום יהי
 לך ורב שלום לעוזריו:

ג

ציון (את היית) עטרת צבי (רצון) שמחת המוניה. שלום פנהר קחי מאת
 אדוניה: אלי שחקים (מלאכי מרום) אשר שומרים לחומות וחל לילה ויום
 ידרשון שלום למחניה: גם הנפוצים בכל ארבע קצוות והם דורשי
 שלומך בנותיך ובניה: שוכני קברים מחכים ומצפים ליום ישעך
 ואז יצמחו יחיו ישנה: (מתיר) ואני בשאלי שלומך אקרא קול בראש
 הרים ואדמה לעוף על רענניה: (עץ רענן) (אבקש) שלום לציון נוה צדק
 ושלום עלי חלך (חומה נמוכה) וחומות יקר אבני פניה: שלום לארץ
 צבי שלום לכל הגבול גלעד ושומרון וכל יתר שכניה: ציון לפנים
 הלא היית יפת מראה איך נהפכו לשחור תארך ופניה: פבנות
 מלכים יקר עטית (עטפת) תהלה ואיך שק תחגרי על חלציה ומתניה:
 (במקום) לחמי (יהיה) אנחה בעת (אזכור כי) תעדי (תלבשי) לתחת (במקום) פאר אפר
 ואשתה יגוני על יגוניה: קומי ונשא נהי (קינה) נבכה דמעות כים יולו
 נהרות למן עיני לעיניה: על אלמנותך אשר הלך ידידך והוא
 החריב דבירו (מקדשו) וכל סתרי צפוניה: עת אראה (במחשבתי את) יפיה
 אקרא משוררים בשיר עת אחזה עניה אקרא מקונניה: אבחר
 לקאת וקפוד (עופות חורבות) ישכנו בך ואוי לי אם אדום וערב קננו
 בקניה: עיר הפלובה לדוד ושלמה בנו היית בנויה והם קדם
 מכוניה: (בוניך) את היא למקדש לא את היא מנוחה לצור את היא
 אשר יום ביום ירד לגניה: (גינתך) שם שלחן ומנורה וארון הברית,
 א בין שדי אהבה לן במלוניה: על מזבחה עמדו פהנים משרתים
 במו זבח ועולה לכפר על עוניה: ראש הכהנה אשר אפוד (חגור)
 לבושי יקר (כבוד) נשמע בשולי מעיל קול פעמוניה: אחת בשנה
 פנים (קה"ק) הלך לחדרי דביר הביא קטרת מלא קמצו וחפניה: קדה

וְקָנָה וְכָל־רָאשֵׁי בְשָׁמַיִם עֲדֵי עֵיר הַתְּמָרִים (עז ירחו) כְּבֹא רֵיחַ
 שְׁמָנִיָּה: (מגיע ריחם) אַף הַלְוִיִּם אֲשֶׁר שׁוֹמְרִים שְׁעָרִים וְגַם הַמְּשׁוֹרְרִים
 שִׁיר בְּפֹה וְכָל רִנְנֵיהֶם: נְגִדָם בְּנֵי מַעְמָד עֹזְרָכִים תִּפְלָה וְלֶךְ יַעֲלֶה
 הַמוֹנֶה בְּכָל־פְּעָמָי זְמָנֵיהֶם: (בשלוש רגלים). בְּךָ הַנְּבִיאִים הֵלֵא הָיוּ בְּסוּד אֵי
 וּבְךָ חֲכָמֵי תְבוּנָה (מהלך גרמי השמים) וּבְךָ שְׂבָעִים זְקֵנֵיהֶם: אֲרָצֶךָ מְלֹאָה
 בְּמוֹ עֶשֶׂר קִדְשׁוֹת (זרנות קדושה) וְכָל־מַעֲשֵׂיךָ בְּהִמָּה וְגַם מִבְּחַר
 דְּגָנֵיךָ: (תרומות ומעשרות) עֲתָה שְׂמַמָּה בְּלֵי בָנִים וּבָנוֹת וְאַן (איפה) מְלִבְךָ
 נְבִיאֶךָ לְוִיֶּךָ וְכַהֲנֵיךָ: מָתִי יִשׁוּבוּן וַיְבֹאוּ בְּתוֹךְ אֲהֲלֶךָ הֵם
 הַתְּאֵבִים (המתאבים) שְׂכֹן תַּחַת עֲנָנֵיךָ: (שמיר) מִי יִתְנַנֵּי (לראותך) לְעֵת תִּלְדֵּי
 יְלָדִים כְּמוֹ שְׁפָרָה וּפּוֹעָה מִיִּלְדֹת בְּאֲבָנֵיךָ: לְעֵת אֲתֵאוּהָ לְיוֹם יָבִיא
 חוֹתֶנְךָ זֹאת כָּלָה וְתִפְאָרָה בְּעַדֵי עֲדָנֵיךָ: לְבִי יֵאוּהָ לְחַבֵּק בְּזִרְעוֹת
 עֵפֶר אֲרָצֶךָ וְאַחֲשׂוֹק בְּפִי נֶשֶׁק (לנשק) אֲבָנֵיךָ: עֵת אֲרֹאֶךָ בְּהִיּוֹת
 נְבִיט בְּנֶפֶךָ וּפּוֹךְ (אבנים יקות) יִרְאֶה לְצַפּוֹן וַיִּסּוּ (ומערב) גְּבַהֵי קֶרְנֵיךָ:
 אֲכַסּוּף וְאַחֲמוּד לְנַחֲמָה וְתִשְׁמַעְנָה דְבָרֵי מִבֶּשֶׁר בְּקוֹל אֲזִנֵּי וְאַזְנֵיךָ:
 הַתְּעוֹרְרֵי לְקִרְאֵת דּוֹדֶךָ וְהַתְּנַעֲרֵי מִן־הָאֲדָמָה בְּשׁוּבוֹ אֶל מְעוֹנֵיךָ:

נא

צִיּוֹן מְנַת שְׁלוֹם (זרישת שלום) מֵאֵת אֲבֵלֶיךָ קִבְּלֵי וְהוֹדִיעֵי (בחזרה) נְהוּג
 גְּבוּלְיֶיךָ: (איך נוהגים בגבולך) צִיּוֹן יָמֵי שְׁבָרֶךָ מִשְׁכּוֹ וְאַרְכּוֹ מֵאֵד עַד אֵן (עד
 מתי) וַיִּסְתִּיר אֵי אֲהַבֵּת כְּלוּלֶיךָ: (כלולותיך) צִיּוֹן כְּלִילַת יוֹף (מושלמת ביופי)
 חֲמֻדַּת מְלָכִים תִּשׁוּדְדִים הֵלֵא בָּאוּ קָרְעוּ מְעִילֶיךָ: צִיּוֹן אֲמוֹנַת אֵי
 מְלֶךְ אֲדוֹנֵיךָ אֵיךְ צוֹרְרִים שָׂרְפוּ מְעוֹן זְבוּלְיֶיךָ: צִיּוֹן לְוִיֶּךָ בְּשִׁיר
 יִשׁוֹרְרוּ מָתִי וְכַהֲנֵיךָ (מתי ישובו) אֶל תוֹךְ קְהֲלֶיךָ: צִיּוֹן בְּחִירֶיךָ פְּאָר
 אֲמוֹנֵיךָ (תפארת מאמיניך) הוֹלְכִים שְׂבוּיִם עַד נַחֲלֶךָ שְׁלָלֶיךָ: צִיּוֹן הֵלֵא
 בָּנִים יוֹצְאֵי יִרְכִיבֶיךָ מְבִים וְלוֹקִים הֵם מֵעַם בְּדוּלְיֶיךָ: צִיּוֹן רוּוִים הֵם
 לְעֵנָה וְגַם מִי רֹאשׁ (עשבים מרים) מִכִּי לְחַיִּים נִתְקוּ (נקרעו) חֲבֻלְיֶיךָ: (מחזיקי
 האהל). צִיּוֹן פְּחוּדִים הֵם מִיִּלְדֵּי (ממקרי) הַזְּמַן מוֹת בְּחַיֵּיהֶם בָּחֲרוּ אֲמִלְיֶיךָ:

(חלשים) ציון רבוכים (משובחים) כפִּנְחָה עָלַי מִחֶבֶת (ועכשיו) דָּמָם מְלֹא
 אָרֶץ אוֹתָם חֲלָלִיךָ: ציון צְרוּרִים (קשורים למקומם) הֵם הַשָּׂאֵר אֲשֶׁר חַיִּים
 עַד יוֹם יִבְשְׁרוּ יָפוּ נְעֻלְיָךְ: (שיחזרו עולי רגלים) ציון חֲזוֹן רוֹאִים הַטּוֹב
 אֲשֶׁר נִבְּאוּ נַפְשֵׁי מִחֶבֶה גַם לַחֲסוֹת בְּצֻלְיָךְ: ציון זְמִירָתְךָ (שירתך) תִּנְי
 וְגַם תִּיפִי יָדְךָ לְהִרְבוֹת שִׁיר בְּנַעֲמִים נְבֻלְיָךְ: ציון קְבוּצֵיךָ (מקובציר)
 שָׁרְקוּ (להם) וַיִּבְוֹאוּ פֶלֶם בְּאַחַד עִם שְׂאֲרֵי חֲבוּלְיָךְ: (פצועיר) ציון
 וְהִרְאֵל (ובהמ"ק) עוֹד לֹא תִחַמְיָקִי (תתחמקי ותסתתרי) הִרְאוֹת בִּיפְעֵתְךָ (תואר
 פניך) לְשִׁיר בְּקוּלְיָךְ: ציון אֲמָרִי בֵּין (האזיני) יוֹמָם לֹא אֶחְשֶׂה תָמִיד
 וְאֶאֱזוֹר (אקלל) כֹּל חֶבְרוֹ (התקבצו) לְשׁוּלְיָךְ: (לגלות שולך) ציון מְחֻקֵּק (חקוקה)
 עַת יָד אֵל לְהַזְכִּירְךָ תָמִיד בְּחֻמוֹתֶיךָ שׁוֹמְרִים גְּלִילְיָךְ: (גבולך) ציון
 צְרוּרֵת צוּר (צורה בכשמים) גִּנְנֶךָ בְּהַפִּיחֵי יִזְלוּ בְּשִׁמְיָךְ עֶבֶר נְחֻלְיָךְ: ציון
 וְהִרְ הַבַּיִת סִלְקוּ אֶבְנֵיךָ (שיהיה מקום) לְכַרְךָ (לעיר) בְּנֵי עֵמֶךָ לְחֹג
 לְחֻלְלְיָךְ: (ליוצריך) ציון יִפְתַּח־פִּיהָ אוֹתוֹ לְהִרְאוֹתֶיךָ שְׁלֹשׁ פְּעָמֵי בַּמִּסְלֹל
 מִסְלָיָךְ: ציון גְּדוּלָה בַּעֲבוֹת (בחבלי) אֶתְחַבֵּת אֵל לְמַתָּה תִהְיֶה עֵתָה אֵל יָד
 מְחַלְלְיָךְ: ציון דְּוִי (עצוב) לְבִי מֵאִין מְנַחֵם לִי עַל תְּהַרִיסוֹת שְׁהָרְסוּ
 מְחַבְּלְיָךְ: ציון לְכִי לֹא כִי הוּא אֲדוֹנֵיךָ הַשְׁתַּחֲוִי וְהוּא יַצֵּב גְּבוּלְיָךְ:

נב

ציון יְדִידוֹת (ובהמ"ק בנחלת) יְדִיד (בנימין ידד ה' שהוא הכי) צְעִיר לְשָׂרְיָךְ. (בין שבטך)
 שְׁכַנַּת כְּתֻפִּי (במקום השני בגבהו) בְּרַב עֲנוֹת הַדְרִיךְ: ציון הַדֵּר כֹּל (כולה
 מהודרת) הַדֵּר מִטּוֹת (קה"ק) וְכָל־מִשְׁכַּב דּוֹדִים יְדִידְךָ בְּבוֹא חֲדָרֵי הַדְרִיךְ:
 ציון בְּרוּכָה בְּרָכָה עֲלִיוֹנָה עָלַי רֵאשֵׁךְ לְמוּלְךָ (כנגדך) מְחַטְבִּים
 שְׁעָרֶיךָ: (חצובים שערי שמים) ציון (שהיתה) יְרֵשֶׁת זֶאֵב עָרֵב (בנימין - זאב יטרף)
 שְׁבִי (ישבת ב) פְּאָרְךָ בְּעַדֵי עֲדָנִים (בקישוטים) עָדֵי עָלוּ (התעלו) כְּתָרֶיךָ: יִפִּית
 בְּרַב הוֹן וְחֹן רְבִית בְּדַעוֹת (גדלת בחכמה) וְהֵן מְזַקְנֵי צִעְנִים (חכמי מצרים)
 חֲכָמוֹ נְעָרֶיךָ: הִיִּית יָפִי מְכַלָּל (כלולה ביופי) נְאוּהָ (נאה) בְּכָל־מְהַלָּל עֲלִית
 וְשָׁבִית (בשבי) שְׁלַל מַלְכֵי מְגוּרֶיךָ: (הגרים סביבותך) בְּךָ בְּרוּחָה (שלא אמר צר

לי המקום) אָנוּשׁ לָן (ישן) מִבְּלִי חֲטָא (מכיון ש) בְּךָ פֶּפֶר בְּקָרְבָן תָּמִיד
 מִכִּפְרִיךָ: יִסְדֹּת (ובניית) בְּזִיו (בחודש אייר) לְפֶאֶר חֲרָבַת בְּתוֹךְ (חודש) אָב בְּאַף
 אֲשָׁאף (אתאוה) לְזוֹאת אֲשָׁאב מִי תִמְרוֹרֶיךָ: (מרירותך) נִרְאוּ בְּעִירֶךָ בְּנֵי
 קוֹנֵה (בני ה' קונה שמים וארץ) בְּנֵי מַחְנֵה (ישראל) רָצוֹן לְשֹׁכְנֵי סְנֵה (נחת רוח לה')
 בְּשֵׁנֵי חֲצִרֶיךָ: (עזרת ישראל וכהנים). עוֹשֵׂי מְלֹאכֶתְךָ בְּחוּט הַתְּעַשְׂרוֹ
 בְּרִכּוּשׁ פְּלִיחוֹן יָקָר נִמְצָא לְקַהֵל עֲשִׂירֶיךָ: נִבְחַר מְקוֹמְךָ לְצוּר (ה')
 בְּחַר בָּאֵם (אומה) בּוֹחֲרֵיו (ישראל) בְּחַר בְּמוֹצֵאֶךָ (דוד) וּבִכְתָּנִים בְּחִירֶיךָ:
 בְּךָ דָּר בְּגִיל (בשמחה) נִהְדָּר אֲדָרְךָ (הקב"ה) בְּכָל דוֹר וְדוֹר (אחר כתלנו.
 אבל) עָרְפֶךָ (יהיה רק כש) בְּבוֹא לְעֵדוֹר עֲדָרֵי חֲבָרֶיךָ: (כשישראל ירעו בך). עָלָה
 גְּבוּלְךָ דְבִיר (בהמ"ק נבנה רק על) יִצְלַע יְבוּם לֹא לְעֵין עֵיטָם (שגבוה ממנו)
 לְבִלְתִּי שְׂאֵת בְּתַפּוֹת דְּבִירֶיךָ: (שאו לא היה בנוי בכתף הנמוך) קָרָא יִי
 שְׂמֹךְ (ירו-שלם) עַל שֵׁם (שנתנו לך) שְׁנֵי כְהֲנָנִים (אברהם ומלכי-צדק) דָּוִד מְצִאֶךָ
 בְּחֵיל בְּשִׁדֵי יַעֲרֶיךָ: בְּנָה מְעוֹנֶךָ בְּנוֹ (שלמה) וַיַּחֲנֶנְךָ שֵׁם בְּשֵׁם אָבִיו
 אֲשֶׁר קָדְמוֹ נְחֹתָם בְּשִׁירֶיךָ: (חנוכת הבית לדוד) וּבְמַחֲשָׁבוֹת בּוֹרְאֶךָ
 עֲלִית (להבראות) בְּטָרָם (לפני) בְּרָא תִבְל (ארץ) וְשַׁחַק (ושמים) וְעוֹלָם עַל
 עֲפָרֶיךָ: וּבְמֵי מְרִיבָה (במבול) בְּיוֹם זַעַם אֲזִי טָהַרְתָּ אֶרֶץ וְלֹא
 גִשְׁמָה (בגשם) בְּכָלוֹת יִצּוֹרֶיךָ: יָרַד בְּעֵתוֹ מִטֵּר אֶרֶץ זִמְן לִילָה בָּא
 לְבָרְכָה וְטַל לָן בְּקִצְרֶיךָ: (בימי הקציר) הָיִית לְשִׁית (יסוד) חוּג (הארץ) יְסוֹד
 מִמֶּךָ (תצא) הַתְּעוֹדָה (תורה) וְסוֹד קְדוּשׁ יִרְחֶךָ לְפִי עֵדִים מְעַבְרֶיךָ: בָּנִים
 וּבָנוֹת תְּשׁוּקָה (ברצון) שׁוֹקְקוֹ (המו) שְׁחָקוּ בְּשׁוֹק וְהִשְׁתַּקְּשׁוּ (הרעישו כשעברו)
 בְּסָף (לעלות לרגל) עֲבָרֶיךָ: בְּחָג (הפסח) בְּפֹז נִפְלְאוֹ (נפלאו כזהב) בִּפְשׁ (בריבוי גדול)
 בְּפֶם (בגדים חשובים) פְּלָאוֹ טַל אֹר וְחֵן נִמְלְאוֹ (ורטבו בגשמים בדרך) זָכוֹ
 נִזְרֶיךָ: (שריר). אֵיךְ אֲשַׁמְחָה עוֹד בְּחָג אֵיךְ אֲעֲלוֹז עוֹד בְּפוֹר (פורים) עַד
 כִּי יְבוֹאוּן יְמֵי שְׁשׁוֹן לְפוֹרֶיךָ: (לגורלך) אֶרֶץ חֲמוּדָה מְאֹד לֹא
 נְחֻמָּה (ע"י גוים) בְּעֵלוֹת בָּנִים חֲמוּדִים (לרגל) לְבֵית מַחְמַד מְגוֹרֶיךָ:
 נְעֻלָּה (ולקח) עֲנַן הַקְּטֹרֶת מִמְּקוֹם מְקַדְּשֶׁךָ יִצָּא מְקוֹמוֹ (במקומו) עֲשֵׂן אֵשׁ
 מִנְּחִירֶיךָ: בְּקָרוֹב מֵרַעִים בְּעִיר (לעיר ירושלים) שְׁלַחוּ בְּכַרְמֶךָ (במקדשך)

בְּעִיר (בהמה לחרשו) עָרוֹ (הרסו) וְעוֹרָרוּ בְּעִיר-קְדִישׁ (הקב"ה) בְּעָרֶיךָ: בְּרוֹזַל
 בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלוֹ בְּעֵת נִבְנִית אִיךָ חֲרָבוֹת צוּר בְּךָ תִּקְעוּ מִצָּרֶיךָ:
 עַל זֹאת בְּשֵׁק עוֹבְרִים (מתעטפים) עֹבְרִים (היהודים) אֲבָל בּוֹטְחִים כִּי יִשְׁמָחוּ
 אַחֲרֵי הַתּוֹר (כשיגיע תור המושיע) בְּתוֹרֶיךָ: בִּילָל לְקוֹלִי (למשמע קולי) אֱלֹהֵי אִיךָ
 תִּתְאַפְּקִי (מלקונו) הֲלֹא קָרָא לְשֵׁק וּבְכִי (הקב"ה שהוא) אֲלוֹף נְעוּרֶיךָ: לֵב
 מְדוּהָ (מצטער) יִחַלָּה לְתַאֲוָה יִכְלָה (יכסוף וירצה) יִישָׁן עֲדֵי יַעֲלֶה עֲמוּד
 שְׁחָרֶיךָ: (גאולתך) אָקוּם חֲצוֹת לִילָה עַל מִשְׁמְרוֹת מְאֹפֵל (בזמן החושך)
 לְשִׁמּוֹר (להמתין) לְאוֹר יֵאָתֶה (יבוא) בְּקָר לְשׁוֹמְרֶיךָ: (למחכיר) אֲזוֹ תִּמְצָאִי
 צוֹף דְּבֶשׂ אֲזוֹ לֹא תִקְוֶנִי בְּרֹאשׁ (במנוח ראש) כִּי תִתְּבוֹנְנִי (תיבני) בְּרֹאשׁ
 הָרִי הָרָרֶיךָ: יְבוֹא כְבוֹד הַלְּבָנוֹן לָךְ וְתִתְּלַבְּנִי (תתנקי) כְּבָנֵי עֲדָרִים (כצאן)
 בְּנֵי אֶדֶר גְּדָרֶיךָ: (האבות האדירים המגינים כגדר) עוֹרֵי וְהִתְנַעְרֵי עִירֶךָ (הפכה
 ל) יַעַר נוֹעְרִים (יער מנוער) (ימעטו אויבך עד ש) נַעַר יִתּוֹ (יוכל לכתוב) אוֹת לְעֵץ
 יַעַר חֲזִירֶיךָ: (מספר מועט של אדומיים שישארו) קוּמֵי וְאוֹרֵי לְכָל-חֹשֶׁקִי מְאוּרֶךָ
 וְהֵם הוֹלְכֵי בְּחֶשֶׁךְ עֲדֵי אוֹרוֹ מְאוּרֶיךָ:

נג

צִיּוֹן קְדוֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עֲלִיּוֹן אֱלֹהֶיךָ בְּחַר וְאוֹהָה לְמוֹשֵׁב לוֹ בְּאַהֲלֶיךָ: צִיּוֹן
 אֶרֶץ צְבִי (חמדה) נַחֲלַת גּוֹיִם (זי עממים) לְפָנִים שְׂמֶךְ נִשְׁמַע וַיֵּצֵא
 לְמִרְחוֹק מְחוֹלָיךָ: (פחדך) צִיּוֹן בַּחַן (מבצר) וְעִז (וחזק) מְגִדֵּל קְדוֹשׁ בְּקֶרֶב
 בְּעִיר דָּוִד וְחֲנָה (שכנה) שְׁכִינְתוֹ גְּבוּלָיךָ: צִיּוֹן גְּלָגַל וְגִבְעוֹן וְנוֹב מִשְׁכַּן
 בְּשִׁילָה וּבֵית יַעַר לְבָנוֹן (בהמ"ק) וְכָל-שְׁעָרֵי זְבוּלָיךָ: (מעוניך) צִיּוֹן דְּדוּי
 אֲדִידִים (בהליכה אלך עמהם) בְּעֵת כִּי אֲעֵבֹר סָף (מכוסה וחשוב) בְּקוֹל רִנָּה
 וְתוֹדָה (יחד עם) הַמּוֹן חוֹגֵג רִנְגְלֶיךָ: (עליה לרגל) צִיּוֹן הֵן יוֹצֵרֶךָ עֲזָרֶךָ הִיָּה
 בְּצָרֶךָ (בצרתך) וְאִיךָ בָּאוּ קְבוּרִים (רשעים הראוים להקבר) לְהַכְרִית אֶת
 זְלִזְלֶיךָ: (זמורותיך) וְנִדְמַת כְּבוֹשׁ רַעְנָן וְעָלָה פְּרִיץ חֵיוֹת (חזיר - אדום)
 וְרַמִּם וְאִין מִצִּיל לְמוֹלָיךָ: זֶה דוֹר יְדִידֵי לְאֵן חָמֵק וְעָבַר אֲשֶׁר (בעבר)
 שָׁכַב וְלָן בֵּין שְׁנֵי דִידֵי (שְׂדֵי) גְּדָלֶיךָ: (ירושלים היא) חֵי אֲרָצוֹת וְגִיָּא מִשָּׂא

(ארץ שמתנבאים עליה) נְבוֹאָה רְאִי רוּחַ נְדִיבָה (רוח נבואה) שְׁפוּכָה חוּץ (שופכת
 זעם בחוץ) לְעוֹלָלָיִךְ: טַעַם לְאֹכַל בְּאֵיךְ אֲטַעַם בְּפֶה אוּ בְחֵיד מִתּוֹק
 בָּעֵת אֲרָאָה שׁוֹמְמוֹת אֲבִלָיִךְ: יִיטֵב לְפָנַי עֲשׂוֹת מִסְפֵּד כְּתַנִּין וְאֹכַל
 כְּבָנוֹת יַעֲנֶה לְבָבוֹת בְּתוֹלָיִךְ: כָּל־אֵט וְעָרוֹם (אלך כל הזמן בנחת ויחף) כְּמוֹ
 הַלֵּךְ יִשְׁעֶיךָ לְאוֹת מוֹפֵת (לחורבן) וַיִּחַף אֲנִי אֶלְכָה שְׁבִילָיִךְ: לְבִי לְזוֹאת
 יִחָרַד שָׂאוֹג כְּאֲרִיָּה אֲשֶׁר יִשְׂאֵג יֵי עָלַי נֶגֶד לְקוֹלָיִךְ: מִשָּׁךְ (נמשכים)
 דְּמַעֲוֹת שְׁלִישׁ אֱלֹהִים כֶּף לְכַף מִכָּה וְגוֹה עָלַי גּוֹהָה (מזעזע את) גְּלָלָיִךְ:
 (הארץ) נוֹהֵם כְּיוֹנָה בְּבֵת קוֹל אוֹי שְׁבָנוּ הִגְלָה בְּגוֹלָה לְבֵין אוֹיְבֵי
 פְּלִילָיִךְ: סָרוּ וְנִתְמַעְטוּ רַכְבֵּי כְבוֹד אֶלְפֵי שְׁנָאֵן (המלאכים) וְגַם (חסרו שתי)
 בְּנֵי חַיֹּת מְחוֹלָלָיִךְ: (של הקב"ה) עֶצֶם (השמים) וְזוֹהַר שְׁמַי שַׁחַק בְּטוֹהַר
 (ללא עננים) בְּלִי נְרָאוּ וְגַם נִדְדוּ (פסקו) אֲנִלֵי טְלָלָיִךְ: (טללי ברכה). פְּרִיךָ אֲשֶׁר
 נִמְצָא אֲרִצָּךְ לְשֵׁד (לחלוחית) טַעְמוֹ נִטְלָה וְגַם נִתְנָה חוּץ מִגְּלִילָיִךְ:
 (לארצות אחרות). צֵאֵן מִרְעִיתֶךָ בְּרֹאשׁ הַרִים נְפוּצִים (מפוזרים) וְעַד מְתֵי
 תְּשׁוּבָבָם (תשאירם במרדס) עוֹשֶׁךְ וּבּוֹעֵלָיִךְ: קָרִית מְשׁוֹשָׁךְ לְעֵת שְׂמִיחָה
 אֲעֵלְךָ (אזכרך) לְרֹאשׁ (שמחתי) אֲזַכּוֹר וְלֹא אֲשַׁכַּח אֶהְבֵּת כְּלוּלָיִךְ: (נישואיך).
 רְצוּף (בוער) לְאֶהְבֵּת לְבָבִי כָּךְ וְנִקְשֶׁר (חובר) מְאֹד נִכְסַף (רוצה) וְגַם כָּלְתָה
 נַפְשִׁי לְחֻבְלָיִךְ: (חבל נחלתך). שְׁנֵי לְבוּשֶׁךָ עָדִי (תכשיט) זָהָב רְצוּנֵי הַיּוֹת
 מִחֲזִיק בְּכָל־אֲרָבַע כְּנָפוֹת מְעִילָיִךְ: תִּימָן (זרום) וּמְזַרְחָ וְצַפּוֹן יָם (מערב)
 רְחוּקִים וְכָל־קְצוֹי אֲרָצוֹת תְּאֲבִים הֵם לְשׁוֹלָיִךְ: (שלוותך). כָּל־בֵּית
 יְהוּדָה וּבֵית יוֹסֵף וְהֵם שׁוֹאֲפִים (תאבים) אֶרֶץ עַפְרָיִם וְקוּדִים (משתחויים)
 רֹאשׁ לְמוֹלָיִךְ: וּמִתְאֵוִים עֲלוֹת שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה
 בְּיוֹף (יופי) פְּעָמֵי נְעֵלָיִךְ: מְרֹאָה פְּלֹאוֹת וְקֶץ יָמִין מְחַפִּים אֲשֶׁר לָהֶם
 כְּבוֹד אֵל לְאוֹר יְזַרְחָ וְאֵלָיִךְ: כְּלִיל (לגמרי) כְּבוֹד יֵי הָאֱלִיל יַחְלוּף (יכרית)
 וְהָיוּ מְסוּם נוֹסִם (יאכלו ע"י תולעים) וַיֵּאִיר אֶפְלָיִךְ: פִּיָּהֶם יִמְלָאוּ שְׂחוֹק
 עַמּוֹד וְצִמְחוּ בְּבֵן חֲצִיר (על העשב) עָלַי יְבִלִי (פלגים) פְּלָגֵי נְחָלָיִךְ: אֵז
 תִּתְחַדֵּשׁ כְּמוֹ נֶשֶׁר נְעוּרֵיכִי בֵּית וְקֶן לְהִי (משכן לעצמה) דְּרוֹר (כנסת

ישראל) תמצא בצליה: חזק וגדול קדוש יעקב בקרבך ואז שלוח
בארמון יהי שלום בחיליה:

נד

ציון אשר יאמרו אף כל־מדניה. (גם מריבך ידו ש) כליל (מושלם) הדר יפיה
יופי המוניה: בעת אזכרכי יהמה (ירעש) לבבי ואף מעי בעת אזכרה
אהבת אדוניה: רביבים ומטר עז יהי (הגשמים מאת ה') לרע נהפך כי אין
מנסך לצור מי מעיניה: (מחוסר זכות ניסוך המים) הדר כל (העולם) בקב אחד
והנשאר תשע מניות (מתוך עשרת קבי יופי) היות לך ולבניה: (אפילו דברים
שהם) מתוקים כצוף מים גנובים (אבל) עלי מרים פלענה וראש (עשבים מרים,
לעומת) משהתה שמניה: בנין מפאר (בהמ"ק) ברך מחמד פרבים ולא
נמצא (בירושלים) גזוזטר וזיו (שום בליטה) יוצא בדופניה: (שלא יאהיל במת) נעמת
מאד בהדר תורה והיית מלאה צדק וגדול כבוד לומדיך ושוניה:
רע חטאי אנוש רחצת לפנים וחטא לא לך (ישן) בתוכך ואיך גדלו
עוניה: כך גן אשר היתה מימות נביאים ואין אשפה וקול תרנגול
(שמא התרנגול יביא טומאה מהאשפה) במלוניה: ילין בקרבך אמת ומת חשוב
כמת לא לך בקרבך ולך (כי אם היה לך) טמא מעוניה: ישבך עשירות,
עשן כבשן לתקן כלי אין בך (שלא ישחיר ויכער הבתים) ולא נראה נגע
(צרעת ב) אבניה: עגלה לאיתן ערוף (עגלה ערופה) אין את מביאה ואיך
גרמו עונות אשר ערפו זקניה: קראו נדודה שמך נפלת ביד
אויבים נדחית באדמת סדום נהפכת בדיניה: בית ביד לקחו לא
נחלט בך (כדין בית עיר חומה) וחטא גרם ונחלמת ביד אויבך ומוניה:
(מצעריך) ⁹ אין קול תפלה וקול תחנון לצור נרצה (לא רצוי) מיום אשר

⁹ בקינות רעדהיים נוספו כאן כמה חרוזים: חליל בתוכך לגיל השואבה ומשוש אל נושאי כל־פרי כפור
גפניה: זפות הלכות כפי חרש ומסגר בתא גזית והן דובבות שפתי ישניה: קדשו עשות
לשונך עשירים להתפכד בכליום פאר צורך סגניה: ומאד פליאה קדשת רצפת העזרה
בלעה ארצה מאת דשניה: ומלל לבנון אשר נטע שלמה באולם ירעש פרוי וקב למניה:
מה טוב פשפשך לאות סגור בדרום מבוא צור יוצרה בא לשם בו בצפניה: צדק וריוזים
מאד מלאו משרתיך כי לאנוסי שנת חובטים ממניה:

נְפַרְצָה עִיר תַּחֲנוּנֶיהָ: בְּחָרוֹת (כשהגיע הכעס) עַד יַעֲקֹב חָסַר גְּדוֹר (הגנה) אִי
וְגִיל חָסַר בְּחֶסְרוֹן שְׁשׁוֹן יִשַׁע שְׁשׁוֹנֶיהָ: גָּלוּ בְּהִמָּה וְעוֹף אֵז בְּגִלוֹתֶיהָ
וְהֵם (הבע"ח כבר) שָׁבוּ וְלֹא נִדְרָשׁוּ נְדָחֵי מְכוּנֶיהָ: דָּחוּ מְאָרְרִים (פסקו מי
סוטה) וְעוֹד לֹא יִפְקְדוּ עַל עוֹן נוֹאֵף וְחֵטָא נוֹאֲפוֹת מֵרַב זְנוּנֶיהָ:
הַשְּׁלֵף בְּעַצֶּם וְגִיד טַעַם בְּשֵׁר שׁוֹר וְשָׂה וְעֵז (טעם הבשר ניתן בעצמות)
בְּיוֹם בָּטְלוּ שֵׁי קָרְבָּנֶיהָ: וְאֲנִי אֶמְרָר בְּכִי מִסֶּפֶד בְּעֵת זְכָרֵי פְרָקֵי
רַנְנוֹת בְּנֵי לְוֵי הַגּוֹנֵיהָ: זְכָרְתִי יוֹדְעֵי סֶדֶר עֲבוֹדַת בְּנֵי אֶהֱרֹן וְאֶזְעַק
אֱהִי עַל עֲלֻבוֹנֶיהָ: חָרָם (שמש) וְסֶהָר (ירח) וְכָל־פּוֹכְבֵי שְׁחָקִים כִּלְאֵי הָיוּ
(נחשבים) לְמוֹל לֹבָשִׁים אֶת־סֶהָרֹנֶיהָ: (תכשיטים) (מכאן מפרט עשרה ניסים של
בהמ"ק) טַהֲרֵת בְּלֶכֶן שְׁנֵי תוֹלַע וְנִקִּית בְּצוֹם כְּפוֹר וְלֹא הִקְרָה קָרִי
לְכַהֲנֵיהָ: (לכ"ג ביו"כ) יִפִּית וְיִקְרַת מְאֹד נִכְבְּדַת וְלֹא סָעֲרָה רוּחַ וְלֹא
נִצְחָה תְּמָרוֹת עֲשָׂנֶיהָ: (של המערכה) כְּלִילַת (מושלמת) וְגִרְשַׁת זָבוּב
מִמְטַבְּחָהּ וְלֹא סָרַח בְּשֵׁר קֹדֶשׁ אֶרְמוֹנֶיהָ: כָּל־מַעֲשֵׂיהָ בְּנִים עוֹמְדִים
צְפוּפִים וּמִשְׁתַּחֲוִים (רווחים) רוֹאִים פְּנֵי קֹדֶשִׁי אֲדוֹנֶיהָ: לֹא נִפְסְלוּ
לְחֲמֵי פָנִים וְטַהֲרוּ שְׁתֵּי לְחֲמֵי עֲצָרַת וְכֵן עָמַר גְּרָנֶיהָ: מִמֵּי מָטַר
הַזָּבוּל לֹא נִכְבְּהָ אִישׁ עֲצִי הַמַּעֲרָכָה וְאֶת רַחֲבַת לְאֶכְסְנֶיהָ: מַחֲכִים
אֲוִירָהּ וְחֹן מְצֵאתָ בְּעֵינַי יוֹשֵׁבָה נָאִים נְעִימִים וְלֹא הִזְקוּם עֲכָנֶיהָ:
(נחשים) נִצְלָה (על האש) זָבַחָהּ בְּשֵׁר קֹדֶשׁ בְּמִשְׁךָ וְלֹא תִפִּיל (המעוברות את
עובריהן) בְּרִיחַ נְשֵׁי עֵמֶךָ וְשׁוֹכְנֶיהָ: נִגְזַר כְּבֹא פּוֹלִיפּוֹם (אולי פולמוס) יָדִים
רְשָׁעִים עָלַי (איסור) חֲכָמָה יוֹנִית וְעַל עֲטָרוֹת חַתָּנֶיהָ: (בזמן ש) סִנְהֶדְרֶיהָ
בָּטְלוּ גָלוּ וְנִהְפְּדוּ לְקוֹל בּוֹכִים מִשׁוֹשׁ עַם (בטל השיר מבית המשתאות) קָרִית
יוֹדְעֵי רַנְנֶיהָ: עִיר נְאֻמָּה צְבִי (חמדת) צְבָאוֹת אֱהִי אֶמֶת יֵינ שְׁנִיר
וְחֶרְמוֹן קָרוֹשׁ לִינֶיהָ: פְּלָפוּל חֲכָמִים וְסוֹד זֵיו חֲכָמָה נִסְתָּמָה כִּי
נִדְלָחוּ (נעכרו) נִסְרָחוּ חֲכָמוֹת עֲטָנֶיהָ: (שד"ך - מלמד"ך). פֶּסוּ (כלו) אֶמּוֹנִים
(אנשי אמנה) וּבֵת קָמָה בְּאֶמָּה (לחרפה) פְּנֵי הַדּוֹר (ככלב) וְמֵי יָקִים אֶמּוֹנֶיהָ:
צָפַד (קומט) וְיָבֵשׁ כְּעֵץ עוֹר הָעֲנָנוֹת בְּנוֹת אִי נִהְרָגוֹת שְׁחוֹר נְזוּרוֹ
לְבָנֶיהָ: צִדְקֵי וְחֻזְקֵי נָקִי לִבָּב קָחֵי מֵעַפְרֵי הַסְּחִי (טינוף) וּפְלָחֵי (הכי

על) לְחֵי גֹדְעֵי קַרְנֵיךָ: (שוברי כבודך). קוֹמֵי וְהִלַּחְמֵי הַנְּקָמִי (את נקמת) זַעֲמֵי
 (נגד) לֹחֲמֵי בְדוֹמֵי (בלועגי שרוצה להכרית את) דְּמֵי אַמֵּי חֲרוֹנֵיךָ: רַדְפֵי וְסַחְפֵי
 (השחיתי את) יְפֵי רוֹדְפֵי וְחוֹרְפֵי (ומחרפֵי) וְנוֹגְפֵי (ומכי) תְּמַלְאֵי שְׁחוֹק פִּי
 שִׁמְחֵי עֲגוֹנֵיךָ: (עזובה). שׁוּבֵי (חזרי ואת ה) שְׁבִי (ששביית מ) אֹיְבֵי אֲכַלִּי שְׁלַל
 שׁוֹלְלֵי (גזולי) תַּעֲדֵי (תלבשי) הוֹדֵי עֲדֵי הוֹן עֲזוֹבוֹנֵיךָ: (סחורתך) תַּחַת עֲתָרַת
 שְׁלוֹם צְלָלִי (צל) עֲנֵנֵיךָ, עוֹד יַחֲנוּ יִשְׁכְּנוּ זֶרַע נְבוֹנֵיךָ:

נה

צִיּוֹן מְעוֹן חֲשָׁקִי. (אהבתי) גֹּזַרְל מְנַת חֶלְקִי. אֵיכָה לְאַבֵּל וְקִי־נִים שָׁב
 זְמַרְיָה: נוֹצְרִים (בעלי מצור) דְּמֵי חֶבְלֶךָ. (כאבר) שְׁפָכוּ בְּתוֹךְ הַיְכָלְךָ. אֵלֹו
 יְמֵי אֶבְלֶךָ. מוֹעֵד לְצִירֶיךָ: (זמן לכאבך) חָרַם (שמש) לְמֵי יוֹרַח. עֵת
 כְּפַתּוֹר אֲזַרְחָה. (מנורת ישראל) יִצְיִץ (יתחיל פריחתו) וְלֹא יִפְרָח. קָדְרוּ (חשכו)
 שְׁחַרְיָה: (בוקרך). מְעוֹד וְכַתוּת (כתוש) בְּבַד. (בית הבד). אֶת בֵּית מְלוּכָה
 לְבַד. כְּכֹלִי אֲשֶׁר נֶאֱבַד. נִמְצְאוּ שְׁבָרֶיךָ: צְרוּ (באו במצור) בְּנֵי נְכָרִים.
 עַל בַּת יִפֹּת עֲבָרִים. כָּרְתוּ שְׁנֵי גִרְגָּרִים. (אפֵי השארית). מֵרֵאשׁ
 אֲמִירֶיךָ: (ענפֵיךָ). יִרְשׁוּ וְגַם רָצְחוּ. כַּתְנִים אֲשֶׁר זָבְחוּ. הִמָּה בְּדָם
 מְשֻׁחָהוּ. שׁוֹחֲטֵי עֲזָרֶיךָ: וַי וַי נְאוֹת (יעקב הפכו ל) מְדַבֵּר. נִשְׁבָּה וְגַם
 נִשְׁבָּר. שְׁקִץ וְעֵכָבֵר. בָּאוּ שְׁעָרֶיךָ: נֶבֶל כְּנֹזר עוֹיְגָב תוֹף וְחֲלִיל
 שְׁעוֹ. (הסירו ממני) כּוֹם הַיְגוֹנִים דְּעוֹ. (תכירו ותטעמו) אֲגַמֵּעַ לְצִירֶיךָ: (אשתה
 כאבֵיךָ). בֵּית וְהִיכַל וְהָר. (המוריה) טָבְעוּ כְּכֹן יִצְהָר. (קורח). תַּמּוּ בְרוֹשׁ
 תְּדַחֵר. (עצים) גְּזִית (אבנים) וְטוֹרֶיךָ: (שורות האבנים). נִסְעוּ (הלכו) יְמֵי חֲרָפִי.
 (ימי נעורי). יִזְלוּ דְמַעֵי לְפִי. אִידֵי (שברי וצרתֵי) כְּמַבּוּל צָפִי. (ההצפה) מֵי
 תְּמֹרוֹתֶיךָ: הוֹן כְּלִיָּקָר נִמְצָא. תוֹכְךָ בְּלֵי שְׁמִצָּה. (לכלוך) קִמְצָא וְבַר
 קִמְצָא. חָרְבוּ דְבִירֶיךָ: רַבִּים יַחֲלוּ פְנֵי. מְקַדֵּשׁ וְגַם זְקֵנֵי. צִיּוֹן וְלָקוּ
 שְׁנֵי. גִּדְל מְאוֹרֶיךָ: (הנִיל. המקדש והזקנים). בַּיּוֹם אֲשֶׁר שָׁבְרוּ. (שקיוו לו) בּוֹ
 צוֹרְרִים כָּרְרוּ. (הרשיעו) בְּלַתִּי תִּמּוֹר (בלא מחיר) מְכָרוּ. כֶּסֶף מְחִירֶיךָ: (מזמן
 ה) רוֹגְלִים (מרגלים) תְּשִׁיעֵי בָּאֵב. בְּכִיָּה (מבכיה של חֵינֶם) כְּכֹן אֲשָׂאֵב. כְּלִדְדוֹר

הֵלֵא יִדָּאָב. (יצטער) הֶקֶבַע לְעוֹרְרִיָּה: (ולעוור הבכיה לדורות). בָּא עֲרֵבִית
שִׁחְרִית. קָרְבַּן פָּאָר (תמיד) הֶכְרִית. חֲטָא וְעוֹן עֲבָרִית. (ישראל) לֹא לֶן
בְּחִירִיָּה: יֵתֵר שְׂאֵת (גדולה וחשיבות) נְחֻרְבָּה. שְׁנָה לְמִי עֲרָבָה. (מתקה)
נָטַל בְּלִי קִצְבָּה. טַעְמֵי עֲדָרִיָּה: (ניטל טעם בשר). מִבֵּין פְּרוּבִים דְּרוּר.
(שחרר) אֵל לְשְׁכִינָה בְּרוּר. (בחר לשכון שם). עֵשֶׂר נְסִיעוֹת צְרוּר. (צרוור המור -
שכינה) נִסְעָה הַדְּרִיָּה: אֶדְר יֶקֶר (בהמ"ק) שְׂפָכִי. לִבְךָ בְּמִי רַב בְּכִי. בֵּית
אֱלֻמְנוֹת וְלִכִּי. קוֹנְנֵי נְשָׂרִיָּה: (על צדיקיר). יָפוּ בְּהוֹד גְּדֻלָּם. נִפְתַּת וּמוֹר
אֶהָלָם. אָרְכוּ (הזמן עד שיגיע) חִזּוֹן גּוֹאֲלָם. יוֹמֵי דְרוּרִיָּה: (שיצאו לחופש)
רוֹצְחִים יַחְלְקוּ שְׁלָל. (רק ל) עָם בְּפֶרֶט וּכְלָל. (שמפרטים וכוללים) קוֹרְאִים
בְּנֵי אֲמֹלָל. (לאנשים שהם) צֵאֵן וּכְפִירִיָּה: (חזקיר). מָקוּם אֲשֶׁר דָּרְכוּ. פְּתָנִים
אֲשֶׁר נָסְכוּ. שָׁם שׁוֹעֲלִים הִלְכוּ. חֶבְלוֹ (הרסו) גְּדָרִיָּה: לֹא לָךְ לְבַד
פְּשִׁטוֹ. (ידם) גַּם בִּי הֵלֵא שְׂפָטוֹ. עַל מִזְבְּחֵי שְׁחָטוֹ. פְּרָחֵי (צעירי) נְעָרִיָּה:
אֵרֶד (אוריז) בְּטַל חֶרְמוֹן. דְּמַע (דמעות) עָלֵי אֶרְמוֹן. (אשר עשו ש) יָדִיו יָדֵי
אֶדְמוֹן. בְּרַסְמוֹ (ואכלו) יְעָרִיָּה: דֶּרֶךְ בְּצָר קִשְׁתּוֹ. אוֹיֵב בְּעֵת גְּשִׁתּוֹ. (בואו)
עָטָה (הלואי שיעטוף כמו) מְעִיל בְּשִׁתּוֹ. יַעַר חֲזִירִיָּה: (כינוי לרשע) בְּרוּךְ לֹא
יוֹצְרֵי. דֵּינָא אֲמַת סְפָרֵי. נוֹדֵי (יספור דמעותי) וְהִתְעוֹרְרֵי. (העירי את זכותם
של) מִתֵּי קִבְרִיָּה: רֵאשִׁית (קודם תעוררי זכותם של הקבורים ב) שִׁדָּה
חֶבְרוֹן. (המכפלה). אִם תִּמְצָאֵי יִתְרוֹן. (זכות). מִשָּׁה וְגַם אֶתְרוֹן. (עוררי זכותם, וגם
זכות של) וּבְרִית בְּתָרִיָּה: חֲנֻטוֹ תֵּאֲנִי זְמַן. (הגיע זמן הגאולה) פְּגִי (פירות) זְבוּל
(המקדש) נְסֻמָּן. (מוכנ). תִּקְוֵן אֲשֶׁר נִכְמָן. (הוסתר) רַגְלֵי מִבְּשָׂרִיָּה: (אליהו ומשיח)
זְכוּר יָמֵי עֲנִיָּה. יִשְׁכַּח קְלוֹן מְרִיָּה. (עברותיר) כָּלוּ יָמֵי נְשִׂיָּה. (חובך) בְּתֵרֵי
בְּתָרִיָּה: (שחלקו חלקיר). קָטַן לְאֶלְפָּ (ישראל) נְחָה. דְּמַע וְדֹאֲבוֹן דְּחָה. זָרַע
מֵרַעִים (רשעים) מְחָה. אֶלּוֹף נְעוֹרִיָּה: (הקב"ה).

נו

צִיּוֹן יֵי לָכֶם לָכֶם (למושב) בְּחַר מְעוֹנִיָּה. וְדוֹרְשֵׁי שְׁלוֹם שׁוֹמְרֵי אֲמוֹנִיָּה:
מִשְׂאוֹת שְׁלוֹמִים (דרישת שלום) שְׂאֵי (קבלי) מֵאֵת זְרוּיֵי (המפוזרים ב) קִצּוֹת אֶרֶץ
יְקוּשִׁים בְּפַח (כלואים במלכודת של) בְּעָלֵי מְדַנִּיָּה: (מריבה). תְּהַמִּי וְתִשְׁתַּחֲחֵי

(ותושפלי) על מר יגזנם אשר רגל תזורם (תמעכס) והם להקף (קהלך)
 וניניך: (ובייר). ערגו (חמדו) ונפשם תכל (עד כלות נפש) לחזן עפרך היות ספוף
 (להסתופף) בארצך ולרץ (לרצות) את אבניך: החר (המוריה) אשר נחמד (נאהב)
 השתת (באבן השתיה) ליסד (ממנו) מצוק תבל (בסיס העולם) ואיך הטבעו טבע
 אדניך: המר והרע מאד שדי והצר עלי בצעך (בגלל גזילותיך) ודרבך
 (הרעה) ומעללי זדוניך: השליך פארך שאול מרום (מגובה) והוריד גאון
 עיך (בהמ"ק) וגדע באף עשר קרניך¹⁰: סעף סעפך (קצץ ענפיר) וכד שלחת
 (ענפים ששילחת) פרות זלזל (לכרות הזמורה) התו נטישות (עיקרי הגפנים) פרחיך
 ועדניך: היית עטרת צבי (חמדה) הן בכנף א צניף מלכות נסוכה
 שכון קדוש במחניך: עלית (גבהת) ולך נגשו שופטים חקור דת ודין
 קצי זמנים (סוד העיבור) לאות על פי זקניך: על מי מגדו בהלחם צבא
 רום (צבא השמים בזמן סיסרא) מתי (אנשי) רוזנים באו שותות נחלי עדניך:
 מכל ארצות הלא ארצך ואת הפרצת והגבלת מאד (גבולך היה רחב)
 לדרוש לשכניך: יפו פעמיך ביום בסך (בכיסוי) שבטים עלות צהלו
 בקול חוגגים דדוי (הילוך) תמוניך: הריאל אריאל (מזבח) מקום מקטר
 ומנש לשי חמוק ירכות (וקבי השיתין המוסתרים ששם נשפר) נסוך מימיך וייניך:
 אף כי חצרך מאד נפלא ואין ערכו ישר נכות הלוך תמרות
 עשניך: (עמוד העשן מתמר ישר). שוא פי ישו בני קדם (חכמים גדולים) בשכלם
 ערוך ייעה נבונים למול חכמת נבונך: ניצוץ ואש תוגיון (יגון) נחר
 כמוקד (חם כאש) בתוך לבי עלי שוממות שוד ארמנותיך: אגיר דמעי
 באין הפג (הפוגה) בעת זכרי נעם ידידות כצוף צדק מלונך: אבחר
 לצמאי גמות (לשתות) שקוי עלי שברך (את) נזלי בכי תמרור (הדמעות) מי
 ראש ולעניך: (מים המרים) גלמוד ואפל (בוזז וחשור) יהי יום אף (יום הכעס)
 בהוסדם זרים ערות (הרוס) עד יסוד קירות ופניך: (פינותיך). איך נהמו
 (שאגו) כהמות ימים עליזים שאון (המיון) צרים ואות אותתו (לסימן שיצליחו)
 קרבך ומוניך: איך הדריכך (דרך עליך) פריץ חיות (חזיר - אדום) ועלה
 ארי (ונכזנצר) תוכך והיו מנת שועל (שנכסו ל) פניניך: (קודש הקדשים). אהבת
 פלולות מער לזיות (חיבור באהבה של ה) פרוכים בגם עמדו (שהיו גדולים מהמקום).
 ואיך חללו גוים צפוניך: תה כי דבירך ותהיכל ואולם אשר שמו

¹⁰ במדרש רבה (פסוק 'גדע בחרי אף') מפרט של מי הקרות: א) אברהם. ב) יצחק. ג) יוסף. ד) משה. ה) תורה. ו) כהונה.
 ז) לזיה. ח) נבואה. ט) בהמ"ק. י) ישראל. וי"א משיח.

לְעַיִים (חורבות) בְּנֵי נֹכַר וְעוֹיְבֹתָיִךְ: (שונאריך). הָהָּ כִּי שָׁנִי מִזְבְּחוֹת נְתַצּוּ
 לַגְּלִים וְחִיק אֶרֶץ (יסוד הארץ) לְצַיִים (נמיות) וְאוֹחִים (מין קופים, מסתובבים
 ב) כְּלִסְפוֹנֶיךָ: (מקומות חשובים) הָהָּ עַל אֲרוֹן עֵז וְהַלְוֹחוֹת וְאוֹי עַל שְׂדֵי
 תְּאֵמִי צְבִיָּה (בדי הארון) בְּתוֹךְ פְּרָכוֹת גְּנוּנֶיךָ: (חופתך). אֵן (היכן) אֹר מְנוֹרָה
 וְהוֹד שֶׁלַחַן וְעֶרְכוֹ (לחם הפנים) וְאִי כִּיֹּר וְכִנּוֹ רְחוּץ מְנוֹ מְכַהֲנֶיךָ: אִיָּה
 וְאַפָּה כְּלִי שָׁרֵת וּבְגָדֵי שָׂרָד (כהונה) אֶפְסוֹ וְהִלְכוּ שְׁבִי לִפְנֵי מְעַנֶּיךָ:
 אִיָּה מְחַצְרִים (במצוצרות) וְאֵן הַמַּיִת נְבָלִים זְמִיר שָׁרִים בְּמִשְׁאָ (נשיאת הניגון)
 בְּקוֹל שִׁירֵי נְגִינֶיךָ: אִיָּה מְלָכִים וְאֵן אֶפּוֹד חַגּוּרִים וְבַד חוּזִים
 מְשׁוּחִים בְּמוֹ מִשְׁחַת שְׁמֹנֶיךָ: גִּילִי (שמחתי נהפכה) לְאֶבֶל מְשׁוֹשׁ תְּפִי (הפרך)
 לְיָגוֹן וְאוֹן (אנינות) נְהַפְּךָ וְהוֹפֵג לְבָבִי בִּיגוּנֶיךָ: יְהִמוֹ קָרְבִי לְשׁוֹד בְּנִים
 מְסָלִים בְּפֹז רַבּוֹ וְטַפְּחוֹ כְּסוֹת תּוֹלַעַ (בגדי שני) אֶמוֹנֶיךָ: שְׁכָלוֹ מְתִים
 (אנשים חשובים) וְאֵל מְקוֹם לְזַעְקָם יְהִי סָרוֹ וְגַם חָסְרוֹ כְּלִמְשַׁעֲנֶיךָ: (תי"ח)
 הִלְמוֹ (היכן) וְנִפְצוּם אֱלֹי סֶלַע בְּכֵן אֶהְמָה כְּדָב אֶקוֹנֵן עָלֶי סְחוּב (סחיבת)
 קְצִינֶיךָ: הִרְגוּ עֲצוּמִים סְבִיב עִירֶיךָ נְתָנוּם (מאכל) לְעֵיט הָרִים לְעוֹט
 (אכול) וְלִזְיוֹ שְׂדֵי (-עוף) סְגָנֶיךָ: לְבִי מְנַהֵג (בקניה) כְּקוֹל יוֹנִים מְתוֹפֵף (מכה על
 הלב) עָלֶי חֶרְפַּת קְלוֹנֶךָ וְדָם נָקִי בְּחוֹנֶיךָ: נַחַם יְנַחֵם בְּשׁוּב הָאֵל שְׁבִיתֶךָ
 בְּאֵשׁ לִילָה וְיוֹמָם כְּאוֹר נִגְהָ עֲנָנֶיךָ: צִיּוֹן בְּקוֹל צִהְלֵי רְנִי וְשִׁישֵׁי
 בְּגִיל (מכיון ש) רַעַל כְּמַצִּית (כבר מצצת הכל) בְּכֵן תִּמּוֹ עוֹנֶיךָ: אֲשׁוּר וְעֵילָם
 וְכוּשׁ מִן פְּתְרוֹסִים (מצרים) וְסִין לָךְ יִתְשִׁירוּ לְשִׁי (יתנו מתנות, שהם) זֶרְעֶךָ
 וּבְנֶיךָ: חֲפִי וְאֵם יִתְמַהֲמָה קֶץ יִמִּין יוֹצֵרֶךָ יְחִישׁ בְּעֶתָה קְרוֹב עֵדֶן
 זְמַנֶּיךָ: זֶהְרֶךָ לְעוֹלָם יְהִי וְלֹאֲוֵהֶבֶךָ יִמֵּן מִים בְּשִׁשׁוֹן שְׂאוּב פִּיךָ (פיזור)
 מְעַנֶּיךָ: קוּמִי וְהִתְעוֹרְרִי, לְבָשִׁי וְחַבְשֵׁי פֶּאֶר יִפְיֶךָ, וְלָךְ יִתָּאוּ כִּי
 הוּא אֲדַנֶּיךָ: סָלָה יְכוֹנְנֶךָ בְּכַדְפֶּךָ אֲבִנִי אֶקְדַּח חוֹמַת שְׁבִיב אֲשׁ
 סְבִיב כְּלִבְנֶיךָ: שְׁלוֹם בְּחִילֶךָ יְהִי שְׁלוֹהַּ בְּתוֹךְ אֲרָמְנוֹת עִיר
 חֲבֶרָה מוֹל זְבוּל מְעֵלָה (מקדש של מעלה) מְכוֹנֶיךָ:

נז

שְׂאֵלִי (תורה) שְׁרוּפָה בְּאֵשׁ לְשֵׁלוֹם אֲבִלֶיךָ. הַמְתֵּאֲוִים שְׁכוֹן בְּחֶצֶר
 זְבוּלֶיךָ: (בתי מדרשות) הַשְׁוֹאֲפִים (מתאווים להתאבק) בְּעֶפֶר אֶרֶץ וְהַכּוֹאֲבִים
 הַמְשִׁתּוֹמְמִים (משתתקים) עָלֶי מוֹקֵד (שריפת) גְּלִילֶיךָ: (ס"ת) הוֹלְכִים חֲשֻׁכִים
 וְאִין נִגְהָ (אור) וְקוּיִם לְאוֹר יוֹמָם עֲלֵיהֶם אֲשֶׁר יִזְרַח וְעֲלֶיךָ: וְשֵׁלוֹם

אָנוֹשׁ נֶאֱנַח בּוֹכָה בְּלֵב נִשְׁבֵּר תָּמִיד מְקוֹנֵן עָלַי צִירֵי
 חֲבֻלָּיִךְ: (כאביר) וַיִּתְאוּנֵן כְּתַנִּים וּבְנֹת יַעֲנָה וַיִּקְרָא מִסֵּפֶד מִר
 בְּגֻלְיָיִךְ: אֵיכָה (התורה שהיא) נְתוּנָה בְּאֵשׁ אוֹכְלָה תֹאכַל (תשרף) בְּאֵשׁ
 בְּשָׂר וְלֹא נִכּוּוּ זָרִים בְּגַחְלֵיךְ: עַד אֵן (עז מתי) עֲדִינָה (האומות) תְּהִי
 שׁוֹכְנָה בְּרַב הַשְּׁקֵט וּפְנֵי פְרָחֵי (בחורי) הַלֵּא כָּסוּ חֲרָלְיָיִךְ: (קוצים). תֵּשֵׁב
 בְּרַב גְּאֹוֹה לְשֹׁפֹט בְּנֵי אֵל בְּכָל־הַמִּשְׁפָּטִים וְתָבִיא בְּפִלְיָיִךְ: (על פי
 שופטים). עוֹד תִּגְזֹר לְשָׁרוֹף דָּת אֵשׁ וְחֻקִּים וְלִכְן אֲשֶׁרִי שִׁישְׁלָם לָךְ
 גְּמוּלָיִךְ: צוּרֵי (הקב"ה, שנתנך) בְּלִפְיֵד וְאֵשׁ הַלְבַּעְבוּר זֶה נְתַנָּךְ כִּי
 בְּאַחֲרִית תִּלְהַט אֵשׁ בְּשׁוּלְיָיִךְ: סִינֵי הָעַל כֵּן כָּךְ בָּחַר אֱלֹהִים וּמֵאֵם
 בְּגִדוּלִים (תבור וכרמל) וְזָרַח בְּגִבּוּלְיָיִךְ: (שמה נתנך על הר נמוך כדי) לְהִיּוֹת
 לְמוֹפֵת (לסימן) לְדָת (לתורה) כִּי תִתְמַעֵט וְתִרְדּ מִכְבוֹדָהּ וְהֵן אֲמַשׁוּל
 מִשְׁלֵיךְ: מִשָּׁל לְמִלְךְ אֲשֶׁר בָּכָה לְמִשְׁתָּהּ בְּנוֹ צָפָה אֲשֶׁר יִגּוּעַ כֵּן
 אֶת בְּמִלְיָיִךְ: תַּחַת מְעִיל תִּתְבַּם (התכסה הר) סִינֵי לְבוּשֶׁךְ בְּשֶׁק תִּעְטָה
 לְבוּשׁ אֲלֻמְנוֹת תַּחְלִיף שְׁמִלְיָיִךְ: אוֹרִיד דְּמָעוֹת עֲדֵי יִהְיוּ כְנַחַל וַיִּגִּיעוּ
 לְקַבְרוֹת שְׁנֵי שָׂרֵי אֲצִילְיָיִךְ: (והם) מִלְּשָׁה (בהר נבו) וְאַחֲרָן בְּהַר הָהָר
 וְאַשָּׁאֵל הַיֵּשׁ תּוֹרָה חֲדָשָׁה בְּכֵן (כיוון ש) נִשְׁרָפוּ גְּלִילְיָיִךְ: חֲדָשׁ שְׁלִישִׁי
 (סיון) וְהַקָּשֶׁר הָרְבִיעִי (תמוז) כַּהֲמִשְׁךְ לַמֶּתַן תּוֹרָה) לְהַשְׁחִית חֲמֻדָּתְךָ וְכִלְיָיִ
 כְּלִילְיָיִךְ: גִּדַע לְלוֹחֹת וְעוֹד שָׁנָה בְּאַיְלָתוֹ לְשָׁרוֹף בְּאֵשׁ דָּת, הַזֶּה
 תִּשְׁלֹם כְּפִלְיָיִךְ: אֶתְמָה לְנַפְשֵׁי וְאֵיךְ יַעֲרַב לְחַפֵּי אָכּוּל אַחֲרֵי רְאוּתִי
 אֲשֶׁר אָסְפוּ שְׁלָלְיָיִךְ: אֵל תּוֹךְ רְחוּבָה כְּנִדְחַת וְשָׁרְפוּ שְׁלָל עֲלִיוֹן
 אֲשֶׁר תִּמְאֵם לָבוֹא קַחְלֵיךְ: לֹא אִדְעָה לְמִצּוֹא דְרָךְ נְתִיבָתְךָ הִיוּ
 אֲבִלוֹת נְתִיב יֵשֶׁר מְסֻלְיָיִךְ: יִמְתַּק בְּפִי מִדְּבַשׁ לְמִסוּךְ (למזוג) בְּמִשְׁקָה
 דְּמָעוֹת וְלָרְגְלֵי הֵיוֹת כְּבוֹל (ביחד אתך) כְּפִלְיָיִךְ: יַעֲרַב לְעֵינַי שְׂאוֹב מִימֵי
 דְּמָעֵי עֲדֵי כֵלוּ (יגמרו הדמעות) לְכָל־מַחְזִיק בְּכַנֵּף מְעִילְיָיִךְ: אֵךְ יַחֲרִבוּ (יבשו
 הדמעות) בְּרִדְתָם עַל לְחַיֵּי (מהחוס) עֲבוּר כִּי נִכְמְרוּ (התחממו) רַחֲמֵי לְנִדְוֹד
 בְּעִלְיָיִךְ: (על נדידת בעלך) לָקַח צָרוֹר כְּסָפוֹ, (הצדיקים) הָלַךְ בְּדֶרֶךְ לְמִרְחוֹק
 וְעָמוּ הֵלֵא נָסוּ צִלְלֵיךְ: (מגינך) וְאַנִּי בְּשָׂכוּל וְגִלְמוּד נִשְׂאֲרָתִי לְבַד

מֵהֶם כְּתָרוֹן (עמוּד) בְּרֹאשׁ הַר מְגִדְלִיָּה: לֹא אֲשַׁמַּע עוֹד לְקוֹל שָׂרִים
 וְשָׂרוֹת עָלַי כִּי נִתְקוּ (נִקְרְעוּ) מִיְתְרֵי תַפִּי חֲלִילִיָּה: (כְּלִי הַשְּׂמִחָה) אֶלְבָּשׁ
 וְאַתְּכֶם בְּשֵׁק כִּי לִי מָאֵד יִקְרוּ עֲצָמוֹ כְּחוֹל יִרְבִּיזוֹן נַפְשׁוֹת חֲלָלִיָּה:
 אֶתְמָה מָאֵד עַל מָאוֹר הַיּוֹם אֲשֶׁר יִזְרַח אֶל־כָּל אֶבֶל יַחֲשִׂיד אֵלַי
 וְאֵלִיָּה: זַעֲקִי בְּקוֹל מֵר לְצוֹר (לִקְבִ"ה) עַל שְׁבָרוֹנֶיךָ וְעַל חֲלִיךָ וְלוֹ (וְהַלְוֹאִי)
 יִזְכּוֹר אֶתְּבַת כְּלוּלִיָּה: (וַיִּשׂוּאִיר) חֲגֵרִי לְבוּשׁ שֵׁק עָלַי תִּהְבְּעֶרְהָ אֲשֶׁר
 יִצְתָּה לְחֵלֶק (לְשִׁבוֹר) וְסִפְתָּה (כִּילְתָּה) אֶת־תְּלוּלִיָּה: (גְּדוּלִיר) כִּימוֹת עֲנוּתֶיךָ
 (כְּזוּיִר) יִנְחַמְךָ צוֹר וַיִּשְׁיב שְׁבוֹת שְׁבִטֵי יִשְׂרוּן וַיִּרִים אֶת־שִׁפְלִיָּה: עוֹד
 תַּעֲדִי בְּעַדִּי (תִּכְשִׁיט בְּצַבַּע) שְׁנֵי וְתַף תִּקְחִי תִלְכִּי בְּמַחוּל וְצַהֲלִי
 בְּמַחוּלִיָּה: יְרוּם לְבָבִי בַּעַת יֶאֱיֵר לָךְ צוֹר וַיִּגְיֶה (יֵאִיר) לְחַשְׁבֶּךָ וַיִּאִירוּ
 אֶפְלִיָּה:

נח

צִיּוֹן מְעוֹז (מִבְּצָר) קְרִית מִלֶּךָ רְחוּבִיָּה. (רַחֲבַת יָדַיִם). מְשׁוֹשׁ וְגִיל יִרְכָּתִי
 צְפוֹן (מִזְבַּח) עֲצִיבִיָּה: (מִשְׂמַח הָעַצּוּבִים. בְּגַלֵּל שׁ) שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צְדָק
 (בְּ) מְלוֹנֶיךָ (כְּהַמִּ"ק) וְעַת עוֹן יִבְקֹשׁ וְלֹא נִמְצָא (שֶׁהַתְּכַפֵּר בְּזַבְחִים) עֲקִבִיָּה: (עִיווּתֶךָ)
 תִּהְרַח אֱלֹהִים אֲשֶׁר חָמַד לְשִׁבְתּוֹ וּמְכַל־מִשְׁפָּנוֹת יַעֲקֹב תִּפְלִיא
 אוֹתְהִיָּה: (אֶהְבֶּה יוֹצֵאת דוֹפָן) בְּשִׁכּוֹן (בֵּינוֹ) כְּתִפְךָ, כְּשִׁמּוֹן עַל זִקֵּן אֶתְרֹן יִרְד
 כְּטַל חֶרְמוֹן זְרוֹיֵף לְרִבִּיבִיָּה: רָמָה (בְּגוֹבָה) בְּנוֹיִת, תִּדְרַח הַשּׁוֹר (פֶּאֶר) וְקִרְנֵי
 רֹאם (וְעוֹצְמָה) גָּבְרוּ בְּצִיּוֹן בְּנוֹת (הַתְּחַזְּקוּ בִּישְׂרָאֵל) יִשְׂרָאוֹ עֲרִבִיָּה: (מִזְבֵּרֶךָ) בְּשֵׁם
 וְכָל־תִּמְרוֹק נָשִׁים בְּלִי נַחֲשֵׁב (לְעוֹמֵת הַ) רִיחַ לְבָנוֹן לְבוּשׁ בְּנוֹת
 חֲטוּבִיָּה: (נֹאוֹת) (בְּשַׁעֲהָ שׁ) יִזְלוּ בְּשִׁמּוֹ אֲזִי רִיחֶךָ מְקוֹם מְקַטֵּר (כְּשִׁמְקַטֵּרִים
 הַקְּטוֹרֶת. אֲזִי) נָסוּ צִלְלִים וְכָל־יִשׁוּד קִטְבִּיָּה: (מִתְרַחֲקִים הַמִּזִּיקִים). יִפִּי דְלִית (גוֹבָה)
 שְׂרִיג גִּפְן זְהָבִים (עֲשׂוּיָה זֶהָב וְהִיתָה כִּ"כ כְּבֹדָה עַד שׁ) כִּיּוֹם פָּנּוּ בְּכַהֲנֵי שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת נְדָבִיָּה: עַת הַשְּׁבִטִים עָלוּ דְדִוִּי (בְּהַלִּיכָה) הַמּוֹן חוֹגְגִים יָפוּ פְּעָמֵי
 נַעַל בֵּת נְדִיבִיָּה: קְרִיָּה עֲלִיזָה גְּלִיל גּוֹיִם (מְקוֹם כִּינוּס הָעַמִּים) צְבִי (חֲמַדָּת)
 צְבָאוֹת עַפְמִים הֵלֵא סָבְבוּ תֵת מְעַרְבִיָּה: (סַחֲוֹרֶךָ). בְּסִבְךָ בְּעֵז קְרִדִּים

(כששערי העץ בלעו הקרדומות בזמן) קֹדֶשׁ כְּבֹלַע (החורבן) הִיתָפֹאֵר בְּמִשׁוֹר וְגִרְזֹן
 עַל חֲטָבֶיךָ: (שלא יכלו להחריב לולי יד ה'). אִם יִצְלַח כָּל־כְּלֵי יוֹצֵר (שינסה לשבור)
 עָלַי אֲבִיךָ מִסֶּע שְׁלֵמָה (שהוסע בשלמותו מהמחצב) בְּלֵי עֶצֶב (טורח כשאר)
 חֲצָבֶיךָ: בּוֹנִים בְּשׂוֹא עֲמָלוֹ נִפְלְתָ בְּאֲדִיר (מלאך) בָּעֵת לְכָנוּם אֲבָנִים
 (זמן הבניה) וְעֵת הַשְּׁלֹךְ סְחוּבֶיךָ: (הושלכו בזמן החורבן). גּוֹיִם עֲדֵי טָמְאוּ, פִּתַח
 (בהמ"ק) מִצּוֹא נִלְאוּ (התיאשו. עד שהביאו) חֲזִיר יְכָרְסִם (וזרקו דמו על השער)
 וְטָבְעוּ מִשְׁגַּבֶיךָ: (שעריך). דָּלַת לְבָנוֹן פִּתַח (כשדלתות המקדש נפתחו מעצמן)
 רָמָה בְּקוֹל נְשִׁמַּע (בקול רם) חֲשֻׁבָה וְאוֹתוֹת לְאוֹת קָסֵם לְרוּבֵיךָ: (זה היה
 סימן לחורבן המתקרב). הִרַע (נבוכדנצר) וְקִלְקַל בְּחִיץ (עשה כשפים) סִמָּךְ בְּיָמֶיךָ
 בְּאוֹת קֶשֶׁת (בזמן) אֲשֶׁר נִחַתְךָ שְׁבָעִים (שנה) לְאוֹיְבֶיךָ: (לשלטון בבל). וַיְהִי
 בְּעִיר מְבָצָר (ירושלים היתה חזקה כל עוד ש) נִבְיָא בְּקַרְבֶּךָ בְּנוֹת (כשגר) וַיִּפְתָּ (הי
 פיתה אותו לצאת, ומיד) בְּצִאתוֹ וּמְתָרוֹ מִחֲרִיבֶיךָ: זִיק גַּחְלֵי אֵשׁ (היו בידי
 של) לְבוּשׁ בֶּד (גבריאל המלאך. וחיכה עד) כִּפְּאֲשֶׁר יִכְבֶּה יוֹעַם בְּיָדוֹ (ובכל ששת שנות
 ההמתנה עדיין) וְלֹא שָׁבוּ מִשׁוּבֵיךָ: (בתשובה) חָרָה נְחֻשֵׁתְךָ: (התחמם הסיר מאוד)
 וְרִיק (מתבשיל) יוֹצֵג עָלַי גַּחְלֵיךָ (כדי שיתחמם מאוד). (ובזכות ה) צִדְקָא (צדקה) הִלֵּא
 נְשָׁקֶךָ (צורת) יָד (שבזכות זה ניצלו) בֵּין כְּרוּבֵיךָ: טֵאֵט בְּקוֹ מִשְׁפָּט (לפי המשפט
 היה אמור להשמידם. אבל ה) צִדְקָא (צדקה) בּוֹשֵׁם מִשְׁקָל (הכריעה לטובה. וישראל) שָׁבוּ
 בְּשָׁלוֹם וְאֵשׁ הֵצִת מְלַבֵּיךָ: (רק על העצים והאבנים). יוֹם (שגלו) הֶחָרָשׁ
 מִסִּגְרָ (החכמים). כֶּלֶךְ לְגִגּוֹת עֲלִית (כדי ל) חֵבֵט בְּצָרֵי מְעוֹנֶךָ
 מִדְּאֵיבֶיךָ: (מצעריך). כֶּלֶה וְחֲשָׁךְ מְאוֹר עֵינֶךָ עָלַי עֲזֹרַת הַבַּל
 צְפִיתְךָ: (בציפיית שוא למצרים שתעזור נגד בבל) לְרִיק מַחְסֵה כְּזָבִיךָ: לִינֵת
 דִּדְךָ (כשעברו דרך ארץ דדן) עֲזוּרֵי רֵהֵב (המצרים) הִלֵּא שְׁחָחוּ: (הביטו לים וראו) נִצְבּוּ
 כְּנִד (כנאדות צפים ב) נוֹזְלִים (והם היו גופות חיל פרעה. ולכן) שְׁבַתְךָ (ההפסיקו)
 רֵהֵבֶיךָ: (מצרים, מלעזור למטביעי אבותיהם). מֵעֵי עָלַי אֲבִלְךָ יִהְמוּ כְּכִנּוֹר וְעֵת
 יִחַפּוּךָ (אבלך לששון, אזי) וְהִנְנִי בְּשִׁיר יִיפִי פִּעְגָּבֶיךָ: (כעוגב). נַחֵם יְנַחֲמֶךָ
 בְּבוֹא יִשְׁעֶךָ וְצוֹר גּוֹאֲלֶךָ קִבֵּץ יִקְבְּצֶךָ וְאֵל יִסְפּוֹר כְּתָבֶיךָ: (ויברור היהודים
 מבין הגוים). סָר תָּם עוֹנֶךָ (על ידי) אֲשֶׁר שְׁתִּית וּמְצִית (מצצת) בְּסֶף רַעַל (כוס

תרעלה) וּמִסֹּד הַמַּת אֵי מִיץ עֲנָבִיךָ: עוֹרֵי לְבָשִׁי לְבוּשׁ עֵז וּפְאָר חֲבָשִׁי
 תָּמוּ וְשִׁלְמוֹ (הסתיימו) יָמֵי אֲבֵל עֲלוּבִיךָ: יִפְקוֹד הַשֵּׁם וְשָׁב שְׂבוֹת שְׂבוֹת
 אֲרֻצֶּךָ תְּהִי בְּעוֹלָה פְּנוֹת מֵעַגַל נְתִיבִיךָ: (דָּוִד יִשְׂרָאֵל) צִיּוֹן גְּבוּל אֲבֵנֵי
 חֲפִץ וְכִדְפוֹד בְּשׁוּם שָׁלוֹם גְּבוּלֶךָ בְּלִי תִיחֹם (בלי גבול) חֲצֻבִיךָ: (הרריר).
 קוּמִי בְּתוֹלָה וְלֹא תוֹסִיף נְפוּל עוֹד הֲלֹא יִבְנֶךָ וְנִבְנִית בְּחֹמַת אֲשֶׁר
 סְבִיבֶיךָ: רָנִי וְשִׂמְחִי נֹת בֵּית (ירושלים) תְּחַלֵּק שָׁלָל כִּי יִהְיֶה לְךָ תְּמוֹן
 חֵיל מֵעַרְבֶיךָ: (סוחרים). שְׁמֵשׁ וּמִגֵּן (יהיה) אֲתִיב לְאוֹרֶךָ וְלֹא יוֹסִיף יִרְחֶךָ
 אֲסוּף (לכבות) אֹר בְּעַרְבֶיךָ: תִּתְגַּדְּדִי בַת גְּדוּד (בחילות וגדודים) עַת
 יַעֲבוֹר מִלְּפָנֶיךָ פּוֹרֵץ (המשיח) בְּרֵאשֵׁי נְשֵׂיֶיךָ נְצִיבֶיךָ: חֲזַק תְּחַזְּקִי
 בְּמַעֲוֵי גֵאוֹן יַעֲקֹב שָׁלוֹם בְּחֵילֶךָ יְהִי שָׁלוֹם לְאוֹתֶיךָ:

בקהילות שעדיין לא אמרו "אלי ציון" אומרים אותו כעת. (לעיל סי' מה).

נמ (בספרי הקינות הוא ט).

הֲלִילוֹ (ויללו) הָהָה לַיּוֹם. כִּי קִצְפָה (כעס) עָלִינוּ אִיוֹם. (הי) בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה
 אֲבָל לִי בְּזָה יוֹם. לָכֵן אֲבָכָה לְקִשָּׁה יוֹם. (על המסכן) וְאַנְחוּתִי רַבּוֹ
 מִיּוֹם אֵל יוֹם. (וימשיכו) עַד יִכּוֹנֵן שֵׁם הָעִיר (בשם ה') מִיּוֹם: (ההוא והלאה).
 סָלָה (הכביד) וְגַם תּוֹנָה (ציער) וּמִכְּתִי נְהוּגָה. (נמשכת) וְצַרְתִּי (אויבתי) לִי
 לְעָנָה. לָכֵן תִּבְכֶּה מִשְׁמַר בְּלָגָה: עַל כֵּן יֵאמֶר. קִינִים (קינות) וְלֹא זָמַר.
 עַל כֵּן פָּלוּ כְּבוֹד אֹמֶר. (ההיכל) לָכֵן תִּבְכֶּה מִשְׁמַר אֹמֶר: פִּרְשָׁה וְאִין
 מְחֻזָּר. (אין משיב) מְקוֹם טְהָרַת נְזִיר. (בהמ"ק) כְּרִסְמָה (אכלה) מִיַּעַר
 חֻזֵּר. (אדום) לָכֵן תִּבְכֶּה מִשְׁמַר חֻזֵּר: צְדִיק לִי פִּצִּץ. (אמר) שׁוּבִי (בתשובה)
 וְאַתְּלוּצִץ. (לעגתי לדבריו) חוֹמוֹתֵי פִּצִּץ. (הרס) לָכֵן תִּבְכֶּה מִשְׁמַר הַפִּצִּץ:
 קָרַאתִי לְפוֹתַח יָד. (להי) וּמִנֵּי אֲזַלַּת יָד. (חלש כוחי) וְטָבְעוּ פְתָחֵי יָהּ.
 (שעריה) לָכֵן תִּבְכֶּה מִשְׁמַר פְּתָחֵיהּ: רָאָה וְהַחֲזִק אֵי. כִּי אִין יָד
 לְאֵל. (אין כח) וְנִעְלָמוֹת מְרֹאוֹת יְחֻזְקָא (על הבית השלישי) לָכֵן תִּבְכֶּה
 מִשְׁמַר יְחֻזְקָא: שְׁמַעוּ בֵּי מְלָכִים. כִּי נִעְלָו (שערי שמים) מְלָאכִים. וְנִפְלוּ
 בְּעֵז וְיִכִּין. (עמודי ההיכל) לָכֵן תִּבְכֶּה מִשְׁמַר יִכִּין: שְׁלֵמַתִּי רַע גְּמוּל. לָכֵן
 לְבִי אָמוּל. (מצטער). וְלֹא רַחַם עַל יוֹנֵק וְגְמוּל. (תינוק) לָכֵן תִּבְכֶּה מִשְׁמַר
 גְּמוּל: תָּבוֹא וְתִדְלָה, (תרומם) יָהּ. וְתַחֲזֵן עִם דְּלִיתָה. (דל) יוֹל מִים

מְדַלְּיָהּ. (מבארה) וְעוֹד לֹא תִבְכֶּה מִשְׁמַר דְּלִיָּהּ: תָּרוּם וְתַעֲזוּ יְהוָה. עֲזֵי
וְזָמַרְתָּ יְהוָה. וְתָסִיר נְהִי וְנִהְיֶה. (צער ויללה) וְעוֹד לֹא תִבְכֶּה מִשְׁמַר
מֵעֲזִיָּהּ:

עַד-אָנָּה בְּכִיָּה בְּצִיּוֹן וּמִסְפֵּד בִּירוּשָׁלַיִם.
תִּרְחַם צִיּוֹן וְתִבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם:

ג

קהל בניגון 'אלו ציון'. עד 'תודה וקול זמרה'.

אֲזוּ בַחֲטָאֵינוּ חָרַב מְקֻדָּשׁ. וּבַעֲזוֹנוֹתֵינוּ נִשְׂרַף הַיְכָל: בְּעִיר שְׁחָבְרָה-לָהּ (ירושלים)
קְשָׁרָה מִסְפֵּד. וּצְבָא הַשָּׁמַיִם נִשְׂאוּ קִינָה: גַּם בָּכוּ בְמִרְהַ שְׁבִטֵי יַעֲקֹב. וְאַף
מִזֹּלוֹת יוֹלוּ דְמָעָה: דְּגָלֵי יִשְׂרָאֵל חָפוּ (כיסו) רֵאשָׁם. בְּיָמָה וּכְסִיל (כוכבים) קָדְרוּ (חשכו)
פְּנֵיהֶם: הֶעֱתִירוּ אֲבוֹת וְאֵל בְּלֹא שׁוֹמֵעַ. צָעֲקוּ בָנִים וְלֹא עָנָה אֲבִי: וְקוֹל
הַתּוֹר (משה רבינו) נִשְׁמַע בְּמָרוֹם. וְרוּעָה נֶאֱמָן (הקב"ה) לֹא הִטָּה אָזְנוֹ: זָרַע קֹדֶשׁ
לְבָשׁוּ שְׂקִים. וּצְבָא הַשָּׁמַיִם שָׁק הוֹשֵׁת בְּסוֹתָם: חֲשָׂךְ הַשָּׁמַיִם וְיָרַח קָדַר.
וְכּוֹכְבִים אָסְפוּ נִגְהָם: מְלָחָה (מזל ניסו) רֵאשׁוֹן בְּכָה בְּמַר נִפְשׁוּ. עַל כִּי כָבְשׁוּ
לְטַבַּח הוֹבְלוּ: יִלְלָה הַשָּׁמַיִם שׁוֹר (אייר) בְּמָרוֹמִים. כִּי עַל צִוְּאֵרֵנוּ נִרְדַּפְנוּ
כוֹלָנוּ: פּוֹכֵב תְּאוֹמִים (סיון) נִרְאָה חֶלֶק. (מופרד) כִּי דָם אֲחִים נִשְׁפָּדוּ בְּמִים: לְאָרֶץ
בְּקִשׁ לְנַפּוֹל סְרַטָּן. (תמוז) כִּי הִתְעַלְפָנוּ מִפְּנֵי צָמָא: מָרוֹם נִבְעַת מְקוֹל
אֲרִיָּה. (אב) כִּי שִׁאֲנַתְנוּ עֲלֵתָה לְמָרוֹם: נִהַרְגוּ בְּתוֹלוֹת וְגַם בְּחוּרִים. עַל כֵּן
בְּתוֹלָה (אלול) קָדְרָה פְּנֵיָהּ: סִבָּב (פניו לתפילה) מֵאֲזֵנִים (תשרי) וּבְקִשׁ תִּחְנַנָּה. כִּי נִכְרַע
לָנוּ מָוֶת מַחֲיִים: עֲקָרְבָה (חשוון) לְבִישׁ פֶּחַד וְרַעְדָה. כִּי בְּחָרַב וּבְרָעַב שִׁפְטָנוּ
צוּרָנוּ: פִּלְגֵי מַיִם הוֹרִידוּ דְמָעָה בְּנַחַל. כִּי אֹתָהּ בְּקִשְׁתָּה (כסלו) לֹא נָתַן לָנוּ: צָפוּ
מַיִם עַל רֵאשֵׁנוּ. וּבְדָלִי (שבט) מָלֵא חִפְנוּ יָבֵשׁ: קָרְבָנוּ קָרְבָן וְלֹא נִתְקַבַּל.
וּגְדִי (טבת. שאז) פָּסַק שְׁעֵיר חַטָּאתָנוּ: רַחֲמָנִיּוֹת בְּשָׁלוּ יִלְדִיָּהֶן. וּמִזֹּל דְּגָיִם (אדר)
הָעֵלִים עֵינָיו: שְׁכַחְנוּ שִׁבְתָּ בְּלָבוֹת שׁוֹבְבִים. (לבותינו היו מורדים) שְׂדֵי שִׁפַּח
כָּל-צִדְקוֹתֵינוּ: תִּקְנָא לְצִיּוֹן קְנָאָה גְדוֹלָה. וְתֹאִיר לְרַבְתִּי עִם מְאֹר נִגְהָךְ:

תִּרְחַם צִיּוֹן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְתִכּוֹנְנֶנָּה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. תִּמְחַר יְשׁוּעָה וְתַחֲיֵשׁ
גְּאֻלָּהּ. וְתִשׁוּב לִירוּשָׁלַיִם בְּרַחֲמֵים רַבִּים: כַּפְתּוֹב עַל יַד נְבִיאֶךָ זְכַרְיָה טו. לְכֵן
כָּה-אָמַר יְיָ שְׁבִטֵי לִירוּשָׁלַיִם בְּרַחֲמֵים בֵּיתִי יִבְנֶה בָּהּ נָאִם יְיָ צְבָאוֹת וְקוֹ
יִשְׂרָאֵל (גזירות טובות) עַל-יְרוּשָׁלַיִם: וְנֶאֱמַר טז. עוֹדוּ קְרָא לְאֹמֶר כָּה אָמַר יְיָ
צְבָאוֹת עוֹד תִּפּוֹצְיָנָה (תתפזרנה) עָרֵי מְטוֹב וְנַחֲם יְיָ עוֹד אֶת-צִיּוֹן וּבָחַר עוֹד
בִּירוּשָׁלַיִם: וְנֶאֱמַר יז. כִּי-נַחֲם יְיָ צִיּוֹן נַחֵם כָּל-חָרְבְּתֶיהָ וַיִּשֶׁם מִדְּבָרָהּ
כְּעֶדְדוֹן וְעַרְבָתָהּ כְּגוֹן-יְיָ שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִמְצָא בָּהּ תוֹדָה וְקוֹל זְמִרָה:

חזן עומד ואומר 'אשרי ויבא לציון' (בלא פסוק 'ואני זאת בריתי'), קדיש שלם בלא יתקבל.
לאחר קדיש תתקבל אומרים 'קרבו גוים'.

(המנהג הישן לומר כאן כמה פרקים בירמיהו, (מהנהג ימים באים' פרק ט פסוק כד, עד 'אשר יקראו די
צדקנו' פרק כג פסוק ו'). ויש נוהגים גם ספר איוב כולו, ולאחריהם אומרים 'קרבו גוים' כדי לפסוק

בנחמה. בדורות האחרונים כשנוספו קיעות והתפילה כבר לא בהשכמה כ"כ, חדלו מאמירתם והשאירו את יקרבו גוים' בלבד במקומו).

קָרְבוּ גוֹיִם לְשֹׁמֵעַ וּלְאֲמִים הַקְּשִׁיבוּ תִשְׁמַע הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ תִּבְלֶה
 וְכָל־צְאֲצְאֵיהָ: כִּי קָצַף(נעס) לַיהוָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם וַחֲמָה עַל־כָּל־צְבָאָם
 הַחֲרִימָם (השמידם) נָתַנָּם לַטָּבַח: וַחֲלָלִיהֶם יִשְׁלְכוּ וּפְגַרֵיהֶם יַעֲלֶה בְּאֲשָׁם
 (סרוחונם) וְנִמְסוּ הָרִים מִדָּמָם: וְנִמְקוּ (ויתכווצו מפחד) כָּל־צְבָא הַשָּׁמַיִם וְנָגְלוּ
 (ויגללו) כִּסְפֵּר הַשָּׁמַיִם (ויוחשכו עליהם) וְכָל־צְבָאָם יָבוּל כַּנְּבֵל עָלֶיהָ מִזֶּפֶן
 וְכַנְבֻּלַת מִתְאַנְהָ: כִּי־רִוְתָהּ (מלאה בדם) בְּשָׁמַיִם (קודם על שרי האומות למעלה)
 חֲרָבֶי (ואח"כ) הִנֵּה עַל־אָדָם תִּלְדוּ (בארץ) וְעַל־עַם חֲרָמִי (מלחמתי) לְמִשְׁפָּט:
 חָרַב לַיהוָה מְלֹאָה דָם הַדְּשָׁנָה מִחֶלֶב מִדָּם כָּרִים וְעֵתוּדִים (שרים ושלטוונים)
 מִחֶלֶב כְּלִיֹּת אֵילִים כִּי זָבַח לַיהוָה בְּכִצְרָה (עירו של מלך אדום) וַטָּבַח נְדוּל
 בְּאָרֶץ אָדָם: וַיִּרְדּוּ רֵאֲמִים עִמָּם וּפְרִים עִם־אֲבִירִים וְרוּתָהּ אֲרָצָם מִדָּם
 וְעַפְרָם מִחֶלֶב יִדְשֹׁן: כִּי יוֹם נָקָם לַיהוָה שְׁנַת שְׁלוֹמִים לְרִיב צִיּוֹן: וְנִהַפְּכוּ
 נַחֲלִיָּה (של גבל) לְזֹפֶת וְעַפְרָה לְנִפְרִית וְהִיִּתָה אֲרָצָה לְזֹפֶת בְּעָרָה: לַיְלָה
 וַיּוֹמֵם לֹא תִכְפֶּה לְעוֹלָם יַעֲלֶה עֲשָׂנָה מִדֹּר לְדֹר תִּחְלָב לְנִצַּח נִצְחִים אֵין
 עֹבֵר בָּהּ: יִירָשׁוּהָ (ויתגוררו בה) קָאֵת וְקַפּוּד (עופות השממה) וַיִּנְשׁוּף וְעָרַב
 יִשְׁכְּנוּ־בָהּ וְנָטָה עָלֶיהָ קוֹ־תְהוֹ (משפט שממה) וְאֲבַנֵי־בָהּ: (ומשקל חורבן) חֲרִיָּה
 (שריה) וְאֵין־שָׁם מְלוּכָה יִקְרָאוּ (אף אחד לא ישאר בשורתו). וְכָל־שָׂרִיָּה יִהְיוּ
 אָפֶס: (כליה). וְעָלְתָה (יצמחו) אֲרֻמְנֹתֶיהָ סִירִים (קוצים) קָמוּשׁ וְחוֹת (מיני קוצים)
 בְּמִבְצָרֶיהָ וְהִיִּתָה נֹנָה (מדור ל)תַּנִּים חֲצִיר לְבָנוֹת יַעֲנָה: וּפְנִשׁוּ צִיִּים אֶת־אֲזִיִּים
 (ויפגשו שם נמיות עם חתולים) וְשַׁעִיר (שד) עַל־רַעְהוּ יִקְרָא אֶת־שֵׁם הַרְגִיעָה
 לַיְלִית (שדה) וּמִצְאָה לָהּ מְנוּחַ: שְׁמָה קִנְנָה קַפּוּז (קיפוד) וְתַמְלִט וּבִקְעָה וְדַגְרָה
 בְּצִלָּה אֶת־שָׁם נִקְבְּצוּ דִיּוֹת (עופות) אֲשֶׁה רַעוּתָהּ: דִּרְשׁוּ מֵעַל־סֶפֶר יִהְיֶה
 וְקִרְאוּ (את רשימת החיות והעופות) אֶתֶת מֵהַנְּהָ לֹא נִעְדְּרָה (מלגור שם) אֲשֶׁה
 רַעוּתָהּ לֹא פָקְדוּ כִּי־פִי הוּא צִנְה וְרוּחוֹ הוּא קִבְצוֹן: וְהוּא־הַפִּיל לָהֶן גּוֹרֵל
 (ששם יהיה נחלתו) וַיִּדּוּ חֲלֻקָתָהּ לָהֶם בָּקוּ (במשפט) עַד־עוֹלָם יִירָשׁוּהָ לְדֹר
 וְדֹר יִשְׁכְּנוּ־בָהּ:

(אבל בירושלים: יִשְׁשׁוּם (ישישו) מִדְּבַר וְצִיָּה (שממה) וְתַגְל עָרְבָה וְתַפְרָח
 כַּתְּבֻצֵלַת: פָּרַח תַּפְרָח וְתַגְל אָף גִּילַת וְרִזֵּן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן (בהמ"ק) גִּתֵּן־לָהּ
 תִּדְר תַּכְרֵמֶל וְהַשְׁרוֹן תִּמָּה יִרְאוּ כְבוֹד־יְהוָה תִּדְר אֶל־הֵינוּ:
 חֲזָקוּ יְדֵים רַפּוֹת (של ישראל) וּבְרָפִים כְּשִׁלּוֹת אֲמָצוּ: אִמְרוּ לְנִמְתְּרֵי־לֵב (חסרי
 סבלנות) חֲזָקוּ (התאזרו בסבלנות) אֶל־תִּירְאוּ תִנְה אֶל־הֵיכֶם נָקָם יָבוּא גְמוּל
 אֶל־הֵים הוּא יָבוּא וַיִּשְׁעֲכֶם: אֲזִ (בגאולה) תַּפְקַחְנָה עֵינֵי עוֹרִים (לראות הישועה)
 וְאֲזֵנֵי חֲרָשִׁים תַּפְתְּחֶנָּה: אֲזִ יִדְלַג כְּאֵיל פִּסְחַ (ישראל שהיו חלושים) וְתָרֵן לְשׁוֹן
 אֶלֶם (שלא היה בפיחם מענה עד אז) כִּי־ (הישועה תיראה כאילו) נִבְקְעוּ בַּמִּדְבָּר מֵיָם
 וְנַחֲלִים בְּעָרְבָה: וְהִנֵּה הַשָּׂרֵב לְאֲנָם וְצִמְאֹן לְמִבּוּעֵי מַיִם (משלים להמחיש גודל

הישועה שתתהפך בבת אחת) בַּנְּוָה תַּנִּים (שהיה עד עכשיו לתנים) רַבְּצָה חֲצִיר לְקַנָּה וְנָמָא: וְהָיָה־שָׁם מִסְּלוּל (מסילה כבושה) וְדָרְךְ וְדָרְךְ תִּקְדָּשׁ יִקְרָא לָהּ לֹא־יַעֲבִרְנוּ טָמֵא וְהוּא־לָמוּ (יהיה מיוחד רק לישראל) הַלֶּךְ דְּרָךְ וְאֹיָלִים לֹא יִתְעוּ: (לא יתבלבלו בדרך ההיא) לֹא־יְהִיָה שָׁם (יותר פחד) אַרְיָה (מלך גבל) וּפְרִיץ חִיּוֹת (אזוס) בַּל־יַעֲלֶנָה לֹא תִמְצָא שָׁם (שום חיה רעה וגוי רשע) וְהִלְכוּ גְאוּלָּים: וּפְדוּיֵי יְהוָה יִשְׁבוּן וּבְאוּ צִיּוֹן בְּרָנָה וְשִׁמְחַת עוֹלָם עַל־רֵאשִׁים שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִשְׁיִגּוּ וְנָסוּ יַגּוֹן וְאַנְחָה:

קדיש יתום. 'עלינו'. אין אומרים שיר של יום ושיר מזמור לאסף. ואין קוראים 'איכה' בציבור. הולכים לבית קברות, מסבבים אותו, ואין מתפללים על הקברים. אחרי שחרית, השמש מעביר את המעיל השחור לספר תורה שקוראים בו במנחה.

מנחה בתשעה באב

מניחים טלית ותפילין. ש"ץ וחשובי הקהל מברכים עליהם בקול רם. אומרים שיר של יום ושיר מזמור לאסף שלא נאמרו בשחרית, ולאחריהם קדיש יתום, ופוחחים באמירת 'אשרי'. מעלים לתורה את שלושת עולי התורה של שחרית ומברכים אותם ב'מי שברך'. במנחה קוראים בתורה בטעמי המקרא, והעולים לתורה מברכים ברכותיה בניגון הרגיל של כל השנה. לישראל קוראים לעלות לתורה בלא הזכרת שמו אלא בקריאה: 'יעמוד מפטיר'. אחרי קריאת התורה של מנחה עוטפים את ספר התורה במעיל של כל השנה. אומרים 'נחסי', 'עננו', 'שים שלום וירבוך' של תענית. חזרת הש"ץ נאמרת בלי ניגוני בין המצרים. ובארץ ישראל עולים הכהנים לדוכן. קדיש 'תתקבל'. 'עלינו'. ואם מתפללים ערבית מיד, אין אומרים עלינו.

מוצאי תשעה באב

אם מתפללים ערבית בזמנו, אזי לפני ערבית אומרים 'שיר המעלות הנה ברכו' וחצי קדיש, כבכל מעריב בזמנו בחול. אם הוא יום א' מבדילים בבית הכנסת על הכוס בלבד, בלא נר ובשמים. את היין שותים קטנים שאינם יודעים להתאבל על ירושלים. לאחר ערבית מחזירים את הפרוכת והמכסאות. אין מברכים ברכת הלבנה במוצאי ט' באב, אלא ממתניים לפחות עד לילה שאחריו ויש עד מוצאי שבת 'נחמו', אם עדיין לא יעבור הזמן עד אז. (על אף אם לילה זה הוא סוף זמן ברכת הלבנה).

השלמות

ב

בְּלִיל זֶה יִבְּיוֹן וְיִלְלוּ בְּנֵי. לֵיל הָרַב קָדְשִׁי וְנִשְׁרְפוּ אַרְמוֹנֵי. וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִחַגּוּ בִּיגּוֹנֵי. וְיִכְּפוּ אֶת־הַשְּׂרָפָה אֲשֶׁר שָׂרַף יי: בְּלִיל זֶה. בְּלִיל זֶה תִּילֵל מֵר, עֲנִיָּה נְחַדְּלָת. וּמִבֵּית אָבִיָּה בַּחַיִּים מִכְּדָלָת. וְיִצְאָה מִבֵּיתוֹ וְנִסְגַּר הַדָּלָת. וְהִלְכָה בַּשְּׂבִיָּה, בְּכָל־פֶּה נְאֻכְלָת. בְּיוֹם שְׁלָחָה בָּאֵשׁ בּוֹעֶרֶת וְאוֹכְלָת. וְאֵשׁ עִם גְּחֻלָּת יִצְאָה מֵאֵת יי: בְּלִיל זֶה. בְּלִיל זֶה תִּגְלַגֵּל סִבְבַּ הַחוּבָה. רֵאשׁוֹן גַּם שְׁנֵי בֵּיתִי נִחְרַבְהוּ. וְעוֹד לֹא רַחֲמָה בַּת הַשׁוֹבְבָה. הַשְּׁקֵתָה מִי רוּשׁ וְאֶת־בְּטָנָה צָבָה. וְשִׁלְחָה מִבֵּיתוֹ וְגַם נִשְׁתָּה טוֹבָה. גְּדוּלָּה הַשְּׁנֵאָה מֵאֵת אֲשֶׁר אָהַבָה. וּבְאֵלְמִנּוֹת חִיּוֹת כְּאִשָּׁה נְעֻזָּבָה. וְתֹאמַר צִיּוֹן עֲזַבְנִי יי: בְּלִיל זֶה. בְּלִיל זֶה קְדַרְתִּי וְחָשְׁכוּ הַמְּאוֹרוֹת. לְחַרְבֵּן בֵּית קָדְשִׁי וּבִטּוּל מִשְׁמְרוֹת. בְּלִיל זֶה סְבוּנֵי אֶפְפוּנֵי צְרוֹת. הַקִּיּוּגִם קָרָא מוֹעֵד בְּדִין חָמֵשׁ גְּזוֹרוֹת. בְּכִי חָנָם בָּכוּ וְנִקְבַּע לְדוֹרוֹת. יַעַן פִּי־הִיָּתָה סִבָּה מֵאֵת יי: בְּלִיל זֶה. בְּלִיל זֶה אֲרַעוּ בּוֹ חָמֵשׁ מְאֻרְעוֹת. גָּזַר עַל אָבוֹת בְּפְרוּעַ פְּרָעוֹת.

וְדַבְּקוּ בּוֹ צְרוֹת מְצֻרוֹת וְגַם רְעוֹת. יוֹם מוֹכֵן הָיָה בְּפִגּוּעַ פְּגָעוֹת. וְהַעֲמִיד הָאוֹיֵב וְהַרְיִם קוֹל זְעוּעוֹת. קוֹם כִּי זֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר אָמַר יי: בְּלֵיל זֶה.

מה

אֲרוֹי הַלְבָנוֹן אֲדִירֵי הַתּוֹרָה. בְּעֲלֵי תַרְיָסִין בְּמִשְׁנֵה וּבִגְמָרָה. גְּבוּרֵי כַח עֲמִלְיָהּ בְּמַהֲרָה. דָּמָם נִשְׁפָּךְ וְנִשְׁתָּה גְבוּרָה. הִנֵּם קְדוּשֵׁי הַרוּגֵי מַלְכוּת עֲשָׂרָה. וְעַל אֵלֶּה אָנֹכִי בּוֹכֶיָה וְעֵינַי נִגְרָה. זֹאת בְּזִכְרֵי אֲזַעֵק בְּמָרָה. הַמֵּדֵת יִשְׂרָאֵל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ נָזַר וְעֲטָרָה. מַהוּרֵי לֵב קְדוּשִׁים מֵתוּ בְּמִיתָה חֲמוּרָה. יְדוּ גוֹרֵל מִי רֵאשׁוֹן לְחֶרֶב בְּרוּרָה. בְּנִפּוֹל גּוֹרֵל עַל רֶבֶן שְׁמֵעוֹן פֶּשֶׁט צוּאָרוּ וּבָכָה בְּנִגְזָרָה גְּזָרָה. לְרֶבֶן שְׁמֵעוֹן חֹזֵר הַשָּׁר לְהִרְגוֹ בְּנִפְשׁ נִצּוּרָה. מוֹרַע אַחֲרָן שָׂאֵל בְּבִקְשָׁה לְכַבּוֹת עַל בֶּן הַגְּבִירָה. נָטַל רֵאשׁוֹ וּנְתַנּוּ עַל אַרְבַּבּוֹתָיו מִנּוֹרָה הַמְּהוּרָה. שָׁם עֵינָיו עַל עֵינָיו וּפְיוֹ עַל פִּיו בְּאַהֲבָה גְמוּרָה. עָנָה וְאָמַר פֶּה הַמִּתְגַּבֵּר בַּתּוֹרָה. פְּתָאוִם נִקְנְסָה עָלָיו מִיתָה מִשְׁנֵה וְחֲמוּרָה. צוּה לְהַפְשִׁיט אֶת־רֵאשׁוֹ בְּתַעַר הַשְּׂכִירָה. קוֹם בְּעוֹרוֹ אָמְרוּ לְנִפְשָׁךְ שְׁחִי וְנִעְבְּרָה. רָשַׁע הַפּוֹשֵׁט עַת הַנִּיעַ לְמָקוֹם תְּפִלּוֹן מִצּוֹת בְּרָה. צַעֵק צַעֲקָה וְנִזְדַּזְעָה עוֹלָם וְאֶרֶץ הַתְּפוֹרָרָה. מֵאַחֲרָיו הִבִּיאוּ אֶת־רַבִּי עֲקִיבָא עוֹקֵר הָרִים וְמוֹחֲנֵן זוּ בְּזוּ בְּסִבְרָה. וְסָרְקוּ אֶת־בְּשָׂרוֹ בְּמַסְרֵק בְּרוֹל לְהַשְׁתַּבְּרָה. יִצְתָה נִשְׁמָתוֹ בְּאַחַד וּבֵת קוֹל אָמְרָה. אֲשֶׁרִיד רַבִּי עֲקִיבָא גּוֹפֵךְ טַהוֹר בְּכָל־מִינֵי טְהָרָה. בֵּן־בְּכָא רַבִּי יְהוּדָה אַחֲרָיו הִבִּיאוּ בְּשִׁבְרוֹן לֵב וְאַזְהָרָה. נִהַרְג בֶּן שְׁבָעִים שָׁנָה בִּיְדֵי אַרוּרָה. יוֹשֵׁב בְּתַעֲנִית הָיָה נָקִי וְחָסִיד בְּמַלְאכְתּוֹ לְמַהֲרָה. רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן־תְּרַדְיּוֹן אַחֲרָיו מִקְהִיל קַהְלוֹת בְּצִיּוֹן שְׁעָרָה. יוֹשֵׁב וְדוֹרֵשׁ וְסִפְר תּוֹרָה עִמּוֹ וְהַקִּיפוּהוּ בְּחִבְלֵי זְמוּרָה. אֶת־הָאוֹר הַצִּיתוּ בְּהֵם וּבְכַרְהוּ בְּסִפְר תּוֹרָה. סְפוּגִין שֶׁל צֶמֶר הִנִּיחוּ עַל לְבוֹ שְׂלֵא יְמוֹת מְהָרָה. חָסִיד רַבִּי יִשְׁכָּב הַסּוֹפֵר הַרְגוּהוּ עִם עֲמוּרָה. זָרְקוּהוּ וְהַשְׁלִיכוּהוּ לְכַלְבִּים וְלֹא תִקְבֵר בְּקִבּוּרָה. יִצְתָה בַת קוֹל עָלָיו שְׂלֵא הִנִּיחַ כְּלוּם מִתּוֹרַת מִשְׁה לְשִׁמְרָה. וְאַחֲרָיו רַבִּי חֲצִפְיָה בְּיוֹם עֲבָרָה. עוֹף הַפּוֹרֵחַ נִשְׂרַף בְּהַבֵּל פִּיו בְּבִמְדוּרָה. צַדִּיק רַבִּי אֲלֵעָזָר בֶּן שְׁמוּעַ בְּאַחֲרוֹנָה נִהַרְג בְּמִדְקָרָה. יוֹם עָרַב שִׁבְתָּ הָיָה זְמַן קְדוּשׁ וּיְקַדֵּשׁ וּיְקַרָּא. חֶרֶב שָׁלְפוּ עָלָיו וְלֹא הִנִּיחוּהוּ בַחַיִּים לְגִמְרָה. יִצְתָה נִשְׁמָתוֹ בְּכִרָּא אֱלֹהִים יוֹצֵר וְצַר צוּרָה. כְּהֵנָּה וְכְהֵנָּה הוֹסִיפוּ בְּנֵי עוֹלָה לְעֻזוֹת בְּנִגְעָרָה. בְּסִקִּילָה שְׂרָפָה הִרְג וְחָנֵק מִי יוֹכֵל לְשַׁעֲרָה. נוֹתֵרֵת מִמָּנָה יֹאכְלוּ אֲרִיּוֹת שֶׁהַ פְּזוּרָה. הִזָּה הַתְּנוּפָה וְשׁוֹק הַתְּרוּמָה מִרְפוֹ אֲרִיָּה וְהַכְּפִירָה. יִיטִיב יי וְלֹא יוֹסִיף עוֹד לְיִסְרָה. אֲמִין בְּרַפִּים כּוֹשְׁלוֹת, חֵלֶק יַעֲקֹב וּמוֹשִׁיעַ בְּעַת צָרָה. לְצַדִּק יִמְלֹךְ־מְלָךְ. יֹאמֵר שְׁלֹמוֹ יְמֵי אֲבֻלָּה. לְאוּרוֹ נִסַּע וְנִלְדָּה:

קינה מאת הרב שמעון שוואב זצ"ל הגאב"ד דקהל עדת ישורון ניו יורק

על החורבן האחרון

הַזּוֹכֵר מִזְפִּירָיו. דוֹר דוֹר וְקְדוּשָׁיו. מַעַת אֲשֶׁר אָז בְּחִרְתָּנוּ: יִזְכּוֹר דְּרֵאוֹן. שֶׁל דוֹר אַחֲרוֹן. אוֹיְהָ מָה הָיָה לָנוּ. שְׁטוּפֵי מְבוּל־דָּם. שְׁמִסְרוּ נַפְשׁוֹתָם. כָּל שְׁקוּעֵי עַמְקֵי־הַבְּכָא: יִפְקָדֵם אֱלֹהִים. בְּאַרְצוֹת תַּחֲיִים. וְעַדִּי עַד זְכָרָם לְבִרְכָה: שָׂאוּ אֵלָיו כְּפִים. אֲהֵה. אֵי שָׁמַיִם. הוּי עַל מֵיטֵב שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל: עֲדוֹת וְקַהְלוֹת. עָרִים וְגִלְלוֹת. חֲבוּרוֹת. מוֹסְדוֹת. כָּל מוֹעֲדֵי אֵל: מִי יִתֵּן פִּלְגֵי מַיִם. תִּרְדְּנָה עֵינַיִם. אֵל אֲשֶׁדוֹת נַחְלֵי הַדְּמָעוֹת: עַלִּי אֲלָפֵי אֲלָפִים. גּוֹפִים נִשְׂרָפִים. בְּמוֹ—אֵשׁ חֲחֶרֶבֶן וְזוּעוֹת: וְעַל שָׂרֵי־הַתּוֹרָה. וּמַחְזִיקֵי

מסורה. ועל פרחי הפהנה הצעירים: ועל חובשי מדרשות. ומורים ומורות. תינוקות בית רבן יקירים: על בנות בוחחות. וסבים וסבות. ועל זרעם וטפם שיילדו: גם לרבות. רבבות נאהבים בחיים. במוותם לא נפרדו: את דמם דרוש. כי תשא את ראש. של כל נדף לעלים הטרופים: כל נפשות-מת. בימי שבר ושיאת. ששה אלפי פעמים אלפים: שלישיה לבערו בכרק זעם סוער. מפרמי החמד אהבת: גואל הדם. נא זכר צערם. אל תמחה מספר כתבת: זכור הנאקות. ורעש צעקות. אז יוכלו לרצה: יאורי דמיהם. ודמעות פניהם. לא תשכחנה לנצח: כל חיל וגניחה. ונהי צריחה. משדודי להקות הפלבים: זכור וספר. בנאדך צרור. עד עת נקם עלבון עלובים: במחנות הפראים. כאב ונגעים. ופחי נפשות עגומות: חרפות וצחוק. כלמות ורק. פצעי הפאות אימות: ורעבון. צמאון. שגעון. עצבון. וכשלוץ נחשלים בלי-כח: וכל נאקות-חלל. מכל יחיד אמלל. חלילה לך מלשפח: ותימרות-עשן וקיטור מכבשן. תלי-תלים עצמות וגידים: וחדרי הרעל. קול שאגות מקהל-הנחנקים תוף תאי האדים: וסרחון גופות. וגויות סגופות. גלל-דמן אדמת נואצים: איך הפכו טורפיהם לבורית חלביהם. ועור-איש לקשוטי הנשים: וקריצת אצבעות. של ראשי-הפרעות. לימין שעבוד-פרך. צלמות לשמאול: ואיך ירו יריות על חופרי הבורות. ביופרי חבוט-קבר הורידום שאול: איך ענו אחיותינו. וסרסו בנותינו. פוסות-תרעלה מידי רופאים אכזרים: ופליטי השרידים במחלות וסתרים. וטמיון ילדים בבתי שמד-במרים: שח-תמים לעולה. דם בני הגולה. הוי אריאל מנבלת חסידיה: צאן-קדשים מי ימנה. אשר אשם לא תכבה. בחוניך היו מקדשי שמד: בקול שמע ישראל מסרו נפש לאל. שהוא יאספם. ועד יום אחרון: הצדיקו דין. ואף אני מאמין ענו. ושרו שירת בטחון: ובכן נשאר עם. פיתום נדהם. בלי קברים להשתפח: ולא מצבות איפה לבנות. יבבות לכב רותח: רק נספי-הדם. אזכרותם. תוססים בלי שוכח: והרי אפרי עקדתם. תרומות דשני מזבח: מי ימלל. צער ישראל. אשר דעתו מכאב נטרפת: ושארית הפאר. כמעט מזעיר. ואיך קומתה היום נכפפת: אל חי מרחם. עדתך נחם. אשר לך מאד נכספת: אור-חדש תזריח. קרני-הוד תצמיח. ורוח אלהים מרחפת: